

పరమామృతము

శ్రీ దరియా హుస్సేనలీషా దేశికేంద్రులవారి

ప్రియ శిష్యులయిన

షేక్ ఖాసీమలీషా ఖాదరి దేశికేంద్రులవారిచే

రచింపబడినది.

కుందురువారిపాలెం

సత్తెనపల్లి తాలూకా — గుంటూరు జిల్లా

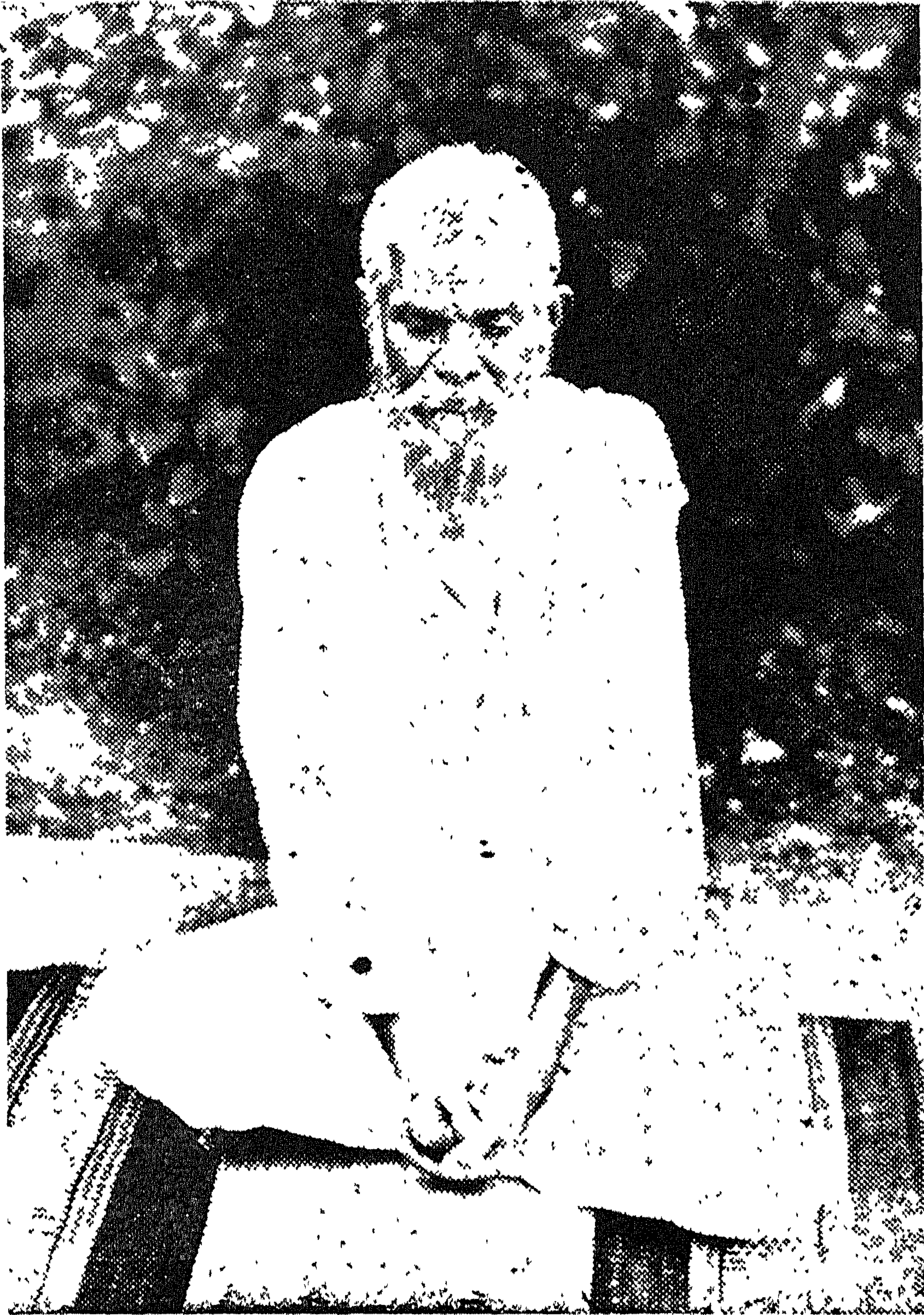
ప్రచురణకర్తలు:

వారి శిష్యబృందము

1959

విషయ సూచిక

		పేజీలు
1	శ్రీ గురుస్తోత్రము	1
2	ప్రార్థన పద్యములు	2-9
3	గురుశిష్య సంవాదము	9-35
4	శ్రీరామ శతకము (కందములు)	37-58
5	శ్రీరామ శతకము (సీసములు)	59-113
6	చిత్రశతకము	115-137
7	గురుస్తోత్రములు	139-166
8	బోధామృతము	167-184
9	దండకము	185-186
10	గురుదేవ స్తోత్రములు	186-191
11	గురునామ స్తోత్రములు	191-196
12	గురుని నామము	196-197
13	తోహరలు	197-205
14	ద్విపదలు	205-208
15	తత్త్వములు	209-294
16	మంగళహారతులు, పూజపాటలు, జోలపాటలు, మేలుకొలుపులు, మొదలగునవి.	294-300

షేక్ తంగెళ్ల ఖాసీమలీషా దేశికేంద్రులవారు

పత్నిసమేత షేక్ తంగెళ్ల ఖాసీమలీషా
దేశికేంద్రులవారు

శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మణేనమః
శ్రీ సద్గురుభ్యోన్నమః

శ్రీ వారి జీవిత చరిత్ర

భక్తాగ్రేసరులగు పాఠకమహాశయులారా !

శ్రీమదఖండ పరిపూర్ణ సచ్చిదానంద స్వరూపులును, పరబ్రహ్మ ధ్యానానంద వికసిత హృదయారవిందులును, కేవల సత్వగుణ సంపన్నాలంకారులును, యీ గ్రంథరచయితలునగు శ్రీ హాజరత్ షేక్ తంగెళ్ల ఖాశీమలీషా ఖాదరిగారి జీవిత చారిత్రమును విపులముగా వ్రాయుట మావంటివారి కసాధ్యమైనను మా తెలిసినంత యధార్థ విషయములను క్లుప్తముగా తెలుపుచున్నాము.

ఈ ఋషిపుంగవులు గుంటూరు జిల్లా సత్తెనపల్లి తాలూకా, గోళ్ళపాడు శివారు కుందురువారిపాలెము అను నొక కుగ్రామమున పరమ పవిత్రమగు మహమ్మదీయ వంశంబున షేక్ ఆదంసాహెబ్ చాంద్బీ లను పుణ్యదంపతులకు నొక సుముహూర్తమునందుద్భవించి బాలశశాంకునింబోలె దినదిన ప్రవర్థమానులై ప్రకాశించుచుండిరి. వీరికైదారు మాసముల వయసునందొక దినంబున తల్లిగారు స్నానాది క్రియలు గావించి నుయ్యాల యందూచుచుండ నచటికి శ్రీకొమ్మాలపాటి వాస్తవ్యులు పరమ గురుసార్వభౌములగు హాజరత్ ఖాదర్మస్తాన్ షా అవులియాగారు వీరి గృహమున కేంచేసి యీ బాలుని గాంచి శుభలక్షణము వీక్షించి, పరమానంద సంభరితులై యీ శిశువు మున్ముందు నాగురువంశంబు నుద్ధరించి, శాశ్వత సత్కీర్తివంతు డగునని సర్వ శుభాస్పదముగా దీవించి చనిరట.

తదనంతరము నైదవ వత్సరమున యేతద్గ్రామ మందే పాఠశాలయందు ప్రవేశించి శ్రీ శేషయ్య పంతులుగారియొద్ద ఆంధ్రగీర్వాణ హుణాదివిద్యల నభ్యసించి, అచటికి చేరువలో నున్న ముప్పాళ్ళ గ్రామమున కొన్ని వత్సరములు ఆక్టింగు మునసబు వుద్యోగము సక్రమముగా నెరవేర్చి, సర్వేపరీక్ష యందుత్తీర్ణులై, గోవిందపుర నివాసులైన షేక్ ఖాశిం సాహేబు బడేబీబి యను పుణ్యదంపతుల సుపుత్రికా రత్నమగు సుబహాన్బి అను నన్నెబీబీ గారిని వివాహమాడి సుఖముగా కాలముగడుపుచు, తదుపరి వ్యాక్సనేటరు వుద్యోగమున ప్రవేశించి వినుకొండ తాలూకా గ్రామాదులలో పని చేయుచు యల్లలచెరువు, అడవిపాలెం గ్రామస్థులగు కొందరిఅభిమానాహ్వానములపై సకుటుంబముగా అడవిపాలెం నివాస మేర్పరుచుకొని కొంతకాలము పనిచేయుచు నొక దినంబున తనలో శరీర మస్థిరమనియు శాశ్వితమగు మోక్ష మార్గమునకై పాటు బడుటయే మానవ జన్మమునకు ముఖ్యాంశమని మనంబు దృఢపరచుకొని ఆసమయముననే కొమ్మాలపాటి వాస్తవ్యులును శ్రీ వేదవేదాంత ఆత్మార్థ తత్వవేత్తలగు శ్రీదరియా హుస్సేనలీషా ఖాదరిగారి వలన మాతృ పితృ పత్నీ యుతముగా గురు కటాక్షము పొంది మంత్రాది యోగముల నభ్యసించి కొలది కాలము వరకు వినుకొండ గుహాలయందును అడవిపాలెం గ్రామసామీప్య మున నొక ఆశ్రమము యేర్పరుచుకొని అచటను తపమాచ రించుకొనుచు గృహస్థాశ్రమ ధర్మముల నెరవేర్చుచు తమ మనస్ఫూర్తిగా యీ వ్యాక్సనేటరు వుద్యోగమునుండి

విముక్తులై బాలురకు విద్యగరపుచు 1 ముస్తాఖ్బి, 2 ఖాశింబి, 3 సుల్తాన్బి యను ముగ్గురు కుమార్తెలను, దరియాహుస్సేనలీషా యనునొక కుమారుని బడసి గురు సేవాధురంధరులై యున్నంత, కొంత కాలమునకు అవగా ది 28-9-1914 తారీఖున వీరి స్వగురుమూర్తిగారగు దరియా హుస్సేన్ అలీషా ఖాదరిగారు మోక్ష సామ్రాజ్య మలంకరించిరి. తదాదిగా వత్సరమున కొక పర్యాయము వారి ఆరాధనాది గురు కార్యముల జరుపు కొనుచుండగా నరసరావుపేట తాలూకా తురకపాలెం వాస్తవ్యులగు హజరత్ మీరా సాహెబు అవులియా గారి తనూభవుండును వేదవేదాంత శాస్త్ర ప్రవీణులగు హజరత్ అబ్దుల్ రజాకుషా అవులియా గారు శ్రీ వీరి నడవడికకు, శాంతశమదమమాది గుణములకు, గురు భక్తికి, కడుగడు సంతసించి గురువంశంబు వృద్ధిజేయు నను నమ్మకముతోచి వీరికి ఖిలాఫతు నీయ నుద్దేశించి స్వగురువులు నిర్యాణ మగుటచే ఏతత్ గురువంశులైన వీరే ఖిలాఫతునామా వ్రాసి భక్తబృందము వారి సముక్షమున నొసంగి దీవించియుండిరి. అప్పటినుండి తమరి నాశ్రయించు భక్తాదుల యొక్క మనంబు పరిశీలించి సద్బోధవాది యోగముల నుపదేశించుచు భక్తుల, శిష్యుల హృదయానందమొనర్చుచుండిరి. అప్పుడప్పుడు భక్తుల శిష్యుల కోరిక నిర్వర్తించుటకై మానికొండ, నేలూరు మొదలగు గ్రామాదులలో ఆశ్రమముల యందు నివాస మొనర్చుచు పర్యటన చేయుచుండెడివారు. తుదకు జన్మస్థానమైన కుందురువారి పాలెము నందే స్థిరనివాసమై యుండ దలంచగా గోళ్ళపాడు నివాసులగు గోళ్ళపాటి వెంకటప్పయ్యగారు గ్రామసావిూప్య

మందున్న తమ తాలూకు కొంత భూమి నుచితముగా నొసంగిరి. అందులో ఆశ్రమము నేర్పరచుకొని నివసించుచు భక్త జనోపయుక్తమగు యీగ్రంథమును రచించిరి. ఇట్లు 75 సంవత్సరముల ప్రాయము వరకు బ్రహ్మానంద మగ్నులై కాలము గడుపుకొనుచు శ్రీదుర్ముఖినామ సంవత్సర శ్రావణ శుద్ధఏకాదశీలు గురువాసర మూలా నక్షత్ర మర్ధరాత్రింబున స్వగురు సాన్నిధ్య మలంకరించిరి.

ఈ పరమామృతమను గ్రంథమున గల భావామృతమును భక్తులగు వారంద రనుభవించి పవిత్రులగుట శ్రేయస్కరమని యెంచి శ్రీ గుంటూరుజిల్లా వినుకొండ తాలూకా గంటావారిపాలెం వాస్తవ్యులును పతివ్రతామ తల్లులును చిలుకూరి బ్రహ్మయ్యగారి ధర్మపత్నియు గోగినేని నాగార్యుల వారి ప్రియశిష్యురాలు నగు చంద్రమ్మగారును, చిలుకూరి రాఘవయ్యగారి ధర్మపత్నియు యీ గ్రంథ రచయితగారి ప్రియ శిష్యురాలునగు హనుమాయమ్మగారు యీ యిరువురు ద్రవ్య సహాయ మొనర్చి ముద్రింపజేసిరి. గాన పరమేశ్వరుడీ ఉభయ వంశములను ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యాభి వృద్ధిగాను సర్వశుభాస్పదములొసంగి రక్షించుచుండుగాత.

మ॥ కవితా మార్గ మెరింగి సందులకు సత్కారంబు యోచించి యా
సవిశేష స్థితి శాస్త్రభావముల చర్చింజేసి తత్త్వార్థముల్
వివిధోపాయములన్ గ్రహించి యొరులున్ వేదాంత విజ్ఞానమున్
భువిలో నేర్పగ తత్త్వగేయము జగత్పూజ్యంబుగా వ్రాసితా
రవి చంద్రుల్ గలకాలముండు గద శ్రీ రామా కృపన్ శ్రేయమై.

గీ॥ శ్రీకరంబుగ పదునాల్గు లోకములను నిండిపరిపూర్ణుడై భక్త నికరములను
బ్రోచుపరమేశ్వరుండు తాభూరి కరుణనేలుగావుత నీకృతి నిక్కవముగా.

ఇట్లు, **భక్తబృందము**

శ్రీ షేక్ తంగేళ్ళ ఖాశింషా అయ్యలవారి నిర్యాణమును గురించి వ్రాయబడిన

తత్త్వము

కీర్తన: బేగడ-ఆటతాళం

(1) దివికి జేరెనుగా మహాత్ముండు ఖాశింషా ఆర్యులు
రవియు గ్రుంకు తెరంగు ననఘుండు - భువిజనుల పావనము
జేయుచు పొందుగా బహుకాలముండిన దివిజులగు మము
బ్రోచు టెపుడని దివ్యమగు ఆహ్వానమంపగ ॥దివికి॥

(2) శాంత శమదమాది గుణములను ఐశ్వర్యముగగొని
భ్రాంతి రహితుండయ్యు నిరతమును - చింత సంతసములును
రెండొక స్థితిగ పరివర్తనలో నుంచుక అంతరంగమునందు
యోగానందసుధ గ్రోలిన ఋషీంద్రుడు ॥దివికి॥

(3) సత్యవాగ్భూషణ దురంధరుడు పరమార్థచింతన నిత్య
మాచారైక తత్పరుడు - సత్యాసత్యంబుల ఫలమ్ములను
స్పష్టంబుగ బోధించి దేహమునిత్య మాత్మయె నిత్యమని
సుస్వానుభావము జేయు నమలుడు ॥దివికి॥

(4) భక్త హృత్కమల ప్రపూర్ణుండు దీప్త స్వరూపను-
రక్తితో సౌజ్ఞనిధి విమలుండు - శక్తిపంచక భూతపంచక
సరణి విపులముగా నొసర్చియు ముక్తిమార్గము కరతలామ
లకముగ జూపు గురుప్రభుండిదె ॥దివికి॥

(5) ఇల సుఖముల నసహ్యముగ జూచి అధికారదర్పము
చలన బాధితములని కడద్రోచి - తలపులచె దగులక
మానంబున కలత యను టెరుగ బోకెప్పుడు విలసితానందాబ్ధి
దేలుచు విజయ ఢంకా ఢమఢమా యన ॥దివికి॥

(6) అరయ నరిషడ్వర్గదూరుండు వాటి దరిజేర్చక శర నిహతి జక్కాడు శూరుండు - హరిహర బ్రహ్మాది సురులకు నసాధ్యం బగు మహాతత్త్వము పరమసత్త్వ గుణంబుచే యను భవము జేసిన పుణ్యపురుషుడు ॥దివికి॥

(7) సార హీనంబైన సంసారబంధమున జిక్కక ధీరుడై వైరాగ్యమింపార-మేరుశిఖరమునం త్రికూట విహార మొన రించుచు స్థిరంబుగ తారక బ్రహ్మంబు తానై తత్త్వమస్యాది లక్ష్యంబున ॥దివికి॥

(8) ధరను దరియా హుస్సేన్ షా ఆర్యులను ఘురువకను తన హృత్సరసిరుహమున నిలిపి గొలుచుచుచు-విరివిగా వాక్య త్రియమ్ముల వివరమును భక్తులకు దెలుపుచు పరమ గుహ్యం బైన యోగభ్యాసములు శిష్యులకు జూపియు ॥దివికి॥

(9) వాసి దుర్ముఖ వత్సరంబునను శ్రీమించు శ్రావణ మాస మేకాదశియు శుద్ధమును- భాసమానంబైన యా గురు వాసరము నర్ధరాత్రంబున బాసి భౌతిక శరీరంబు నివాసమే మక్కాలో జేయగ ॥దివికి॥

(10) దండిగా ముప్పాళ్ళ పురమందు భక్త సంఘమ్ము నఖండ ప్రేమతో నేలి తా ముందు - అండ పిండాండాదిగా బ్రహ్మాండ కళలచె దోచు మాయను ఖండనము గావించి బయలును గాంచుమని ఖాశిమును బోధియు ॥దివికి॥

ఇట్లు, భక్తజన విధేయుడు.

వి. మహమ్మదు ఖాశిం, ఆరేపల్లి ముప్పాళ్ళ.

శ్రీ దరియాహుస్సేన్ షాఖాదరి గురుభ్యోన్నమః

పరమామృతము

శ్రీ గురుస్తోత్రము

గురుర్బ్రహ్మా గురుర్విష్ణు ర్గురుర్దేవో మహేశ్వరః
గురుస్సాక్షాత్పరబ్రహ్మా తస్మైశ్రీగురు వేనమః.

అజ్ఞానతిమిరాంధస్య జ్ఞానాంజన శలాకయా
చక్షురు న్మీలితంయేన తస్మైశ్రీగురు వేనమః.

మన్నాథ శ్రీజగన్నాథః మద్గురుశ్రీజగద్గురుః
మమాత్మసర్వభూతాత్మా తస్మైశ్రీగురు వేనమః.

అఖండమండలాకారం వ్యాప్తంయేనచరాచరం
తత్పదం దర్శితం యేన తస్మైశ్రీగురు వేనమః.

చైతన్యంశాశ్వతం శాంతవ్యోమాతీతం నిరంజనం
నాదబిందుకళాతీతం తస్మైశ్రీగురు వేనమః.

ఉ॥ శ్రీకరు సర్వపూర్ణబుధ సేవ్యు పరాత్పరు భక్తపాలు సు
శ్లోకు నిరామయుఁ సకలశోభితు నిత్యనిరంజనుఁ గురుఁ
ప్రాకట వైభవోన్నతుని భాగవతాధిపు పాదపద్మముల్
చేకొని నాశిరంబునను జేర్చికొల్తు నభీష్టసిద్ధికై.

శా॥ సర్వానందమయుండవీవనుచు నే సర్వాత్మ భావింతురా
నిర్వైరుఁ దరియాగురు ప్రభువరుఁ నిర్వాచ్యునిర్వాణుఖుఁ
గర్వగ్రంథులుబాపు భక్తవరదుఁ కళ్యాణసంయుక్తు నీ
యుర్విన్ బ్రార్థనజేతు నాదుమదికిన్ యుత్సాహమున్
గూర్పగన్.

ఉ॥ శ్రీరమణీమనోహరుని చిత్తమునన్ తలపోసి వేడెదన్
సారవిహీనమైన భవసాగరమీందు విధంబుదెల్పియున్
వారనిభక్తిచేసుజన వాంఛితమా పరలోకవాసమున్
జేరిచి నిత్యసౌఖ్యమును జెందగజేయునటంచు నాత్మలోన్.

కం॥ గురుడే వరుండని తమలో
గురిగల్గినవారికెల్ల గోప్యంబౌ నా
పరమార్థమందిరని సు
సుస్థిరమతితో కారణార్యు సేవింతుభువిన్.

కం, దరియా గురుదేవునిపద
సరసీరుహములకు మ్రొక్కి సన్నుతిజేతుఁ
నిరతానందము నొందెదు
తెరవున నను జేర్చు దేవదేవుండనుచున్.

విఘ్నేశ్వరు ప్రార్థన.

కం॥ విఘ్నములు దీర్చుకొఱకై
విఘ్నేశ్వరుపాదపద్మ వినుతియొనర్తున్
భగ్నముగాకను గురుపద
లగ్నంబై సర్వమయుని లక్షింపభువిన్.

ఉ॥ చక్కని వాక్సుధారసము జాలగనిత్తువటంచు నిన్ను నే
మక్కువతోడ నమ్మియును మానక గొల్తు ననారతంబు నీ
పక్కనునిల్పిభావమున భక్తిజనించెడు వాక్యసంపదల్
గ్రక్కుననివ్వనీవె ఘన కారణకర్తవుగావె భారతీ.

మాతృపితృల ప్రార్థన

కం॥ జననీ జనకులసేవయె
ఘనమని శ్రుతులెల్లబలుకు కారణమున నా
మనమున తలిదండ్రులనతి
వినయముతో దలచుచుంటి విడువక నెపుడున్.

కం॥ తలిదండ్రులె దైవంబని
తేఁ పులలో దలచిదలచి ధర్మేతరమా
ములకలుజేర్చక నిత్యము
విలసితమా పరునిగేఁసి వెరువకు మనసా.

కం॥ పెద్దల సేవించెద పెడ
బుద్ధులకున్ బోక మనసు సూక్ష్మరూపమా
పద్ధతిదెలిసియు ననిశ మ
నర్థములన్ బాపజూపు నవ్యయులవుటన్.

కం॥ విద్యాభ్యాసమొనర్చిన
సద్యశులాశేషయూర్య్య సన్నుతిజేతున్
మిధ్యాజగంబాటరిహస్త్రము
తథ్యంబనుశాస్త్రపఠన దయచేయుటచే.

కం॥ లక్షణములేవొ యెరుగను
రక్షించెదుమూర్తి గురుడు రాజై యుండన్
శిక్షమ రేమియు లేదను
దీక్షయె మహనీయులార దీర్చుడి నెపముల్.

గాంధీజీస్తోత్రము నిర్యాణసమయము

ఉ॥ శ్రీకరమై సుధీజనవశీకరమై సకలార్థసంపదల్
చేకురుధర్మవాక్యము లజేయములై జెలువొందురీతుంన్
లోకములోనబల్కి పరలోకము జేరిన బాపుజీ యిదే
మీకునమస్కరింతు మము మీదయజూపియుబ్రోవనీభువిన్

సీ॥ భరతదేశమ్మున ప్రఖ్యాతిగాంచిన
ధీరులు మీకంటె వేరుగలరె
సమమతితో నిట్లు సుమతులజేయంగ
విమలురు మీకంటె నెరుగబడిరె
ఆగమార్గంబుతో త్యాగంబు సలిపిన
యోగులు మీకంటె యొరులుగలరె
ఆశాపిశాచంబు నణగద్రొక్కినమహా
దేశికుల్ మీకంటె దెలియబడిరె

గీ॥ అన్నిలోకంబులను మిమ్మెయెన్నగలరు
పున్నతోన్నతులెవరు మీకన్నవేరె
చింతలేమియులేనట్టి సిద్ధమూర్తి
శాంతియుతవర్తి గాంధిజీ చక్రివర్తి.

సీ॥ దేశాభిమానమున వేసటలేకను మీసరిదిరిగినమిత్రులెవరు
జాతిమతంబులు జడతగాభావించి నీతిబోధించిన నేతలెవరు
దుర్మదంబులదృంచ తాలిమివై చాటుచును ధర్మంబుఁగరపిన
ధన్యులెవరు
యుర్విలోజరిగినదుర్వివాదంబుల నిర్వహించినమహనీయులెవరు
గీ॥ అన్యమేమియులేనట్టి యనుభవమున
మాన్యులై సత్యసంకల్ప మహిమగలిగి
ధన్యులనుజేయనీవె పరదైవమెత్తి
శూన్యులకుదోచవైతివో శుద్ధగాంధి.

సరస్వతి ప్రార్థన

శా॥ తల్లీ నీపదపద్మముల్ శిరముపై దాల్తుఁ సదా నీవే యీ
ముల్లోకంబుల సర్వవిద్యలొసగన్ మూలంబటంచుఁ బుధుల్
యుల్లాసంబున గొల్చుచుండెదరు యీయుర్విఁ ప్రశంశింపగా
కల్లల్ గావని నమ్మియుంటి కరుణఁ గాపాడగఁ భారతీ.

ఉ॥ భూవలయంబునఁ పరమపూజ్యులునై నుతిగాంచుసత్కవుల్
త్రోవయి భక్తసంఘమున దోడ్పడి నిర్మల నీతియుక్తమౌ
భావముతోడ బంధముల బాపెదరంచు నిరంతరంబు యా
కేవలసాక్షిమూర్తులకు కేలునుమోడ్చి నమస్కరించెదఁ.

కం॥ లక్ష్మియు వాణియు పార్వతి
రక్షింపగ గలిగియున్న రక్షితమని యా
పేక్షజనియించి గొలిచెద
కుక్షిని సర్వంబునిలుప కోమలులగుటన్.

కం॥ సృష్టిస్థితి లయములకును
స్పష్టంబుగ బ్రహ్మ విష్ణు శంకరులుండన్
నష్టంబేమిక నీవా
దృష్టిని విడబోకు మది యదృష్టంబవనిన్.

హనుమాన్ ప్రార్థన

చ॥ జలనిధిదాటి లంఖిణిని జంపియు లంకను నేగి యంతటన్
నిలువక వాయువేగమున నిశ్చలుడై పురమెల్ల వెదిక్తాన్
కలతజనించి యంతటను గాఢ్వవిధంబున వెదకిగానకన్
నిలువకశోకవృక్షవసి నీడనునిలచిన సీతనెరిగియున్
తలపులలోను రాముపద దాస్యముజేయు సీతవార్తయున్
సులువుగదెల్పినట్టి ఘనశూరుని కేసరి సూతు గొల్చెదన్.

కం॥ పెద్దలగని సేవింపుచు
వద్దికతో వారిపాద వనజములందున్
హద్దుగ దృష్టియొనర్చియు
ముద్దుగ జరియింపవలయు మురయుచు జీవా.

చ॥ నిరతము నిత్యసత్యవ్రతు నీతివిధాను పరాత్పరుఁ బ్రభుఁ
పరమ మునీంద్రు నెల్లెడల బాయక గొల్చెడు భక్తపోషణుఁ
దురితవిదూరు సత్కృపులతోడయి బ్రోచెడు దేశికాహ్వయుఁ
దరియ గురున్ దలంతు నిటు ధన్యుని జేయునటంచు నాత్మలోఁ

మ॥ సతతంబుఁ హృదయాబ్జమందు గనియుఁ సాధించు సర్వా
త్మునిన్ । మదికినిదోచక నన్నిలోకములనుఁ మన్నించు
దైవంబునై । గతినీవేయని నమ్మియున్న ఘనులఁ కళ్యా
ణులఁ జేయగా । ప్రతిలేనున్న పరాత్పరున్ మనసకే ప్రార్థింతు
నశ్రాంతమున్ ।

ఉ॥ భంగముగాని మార్గమున భాగవతుల్ జనుచుంద్రు గాన ని
స్సంగుడవై జరింపుచును సాధనల్ గడతేరగావలెఁ
నింగితులైన వారలకు యీప్సితముల్ సమకూడు నీవు నీ
సంగ తెరంగి సర్వసముసాక్షిగ నెంచుట జాలు నీధరఁ.

చ॥ సుమతులు నిర్విచారులయి సూక్ష్మశరీరము భంగపరచియుఁ
సమతజరింపుచుండెదరు సత్యము నీడక సర్వకాలముఁ
కుమతులకందరాని గురుగోప్యము దీని నెరుంగగోరియుఁ
విమలము విశ్వసింపు మదివీడకనున్న విచారమేటికిఁ,

ఉ॥ కామవికారముల్ బహుళకాంక్షలకుఁ జొరబారు నీవు నిఁ
బాములపాలు జేసుకొన భావ్యముగాదు గెల్వ భవాబ్ధినీదగా
నీమముగల్గి కామమతి నీచమటంచు మదిందలంచియుఁ
స్వామిపదంబు లాత్మనిడ జన్మఫలంబని గాంచగావలెన్.

ఉ॥ ధర్మవిరుద్ధమౌ పనులఁదాల్చిన నీఖలుషంబుఁవీడునే
కర్మవిలక్షణుండవు మృతకార్యములెల్లను గాంచుచుండఁగా
నిర్మలమెట్లుగల్గు నిక నీతివిధానము నేర్పరుంగ నీ
జన్మముసఫలమౌను పరసౌఖ్యముజెందగవచ్చు దెలియుమా.

కం॥ నిన్నెరుగకున్న బోవునె
యెన్నటికీ మాయభ్రాంతి యెఱుగుము నీవే
కన్నంత గలుగుచుండును
భిన్నముగాజూడకున్న బ్రియమగు మనసా.

గీ॥ జీవునెరుగకున్న దేవునిగనలేవు
జీవభ్రాంతిపీడ చిక్కిలిడును
త్రోవగానకున్న భవముపీడదునీకు
కావరములబట్టి గాల్చవలదె.

చ॥ దినకరచంద్రవహ్నులకు తేజమొసంగుచు సర్వకాలముల్
జననవినాశముల్ గనక జాడయుదేదో దెల్యరాక స
ద్ఘనమయ్ని దేశదేశములగల్గి వెలుంగుచునున్న చిన్మయుఁ
యనిశము గొల్వజూచుటయె యోజ్ఞమరేమియు లేదు లేదికఁ

కం॥ నిజమరయు లేక భువిలో
గజిబిజియైకలువరింప కరుణాన్వితుడై
సుజనుల రక్షణజేయును
నిజరూపముదాల్చి గురుడు నిశ్చయపరచెఁ.

కం॥ గురుడే పరుడని తెలియక
చరియించిన తెలియబోదు జననరిహితమా
తెర వెప్పుడైన సద్గురు
మరుగెరిగినజాలు తత్వమార్గము దెలియున్.

కం॥ కవులన వేరెవరుందురు
కవితాకన్యకనుగాంచు కవులేకవులై
భువి వెలయుచుందురనుచును
కవులకు నేమొ్రక్కువాడ ఘనులనిమదిలోన్.

వచనము : అనియిష్టదేవతా ప్రార్థనంబును మహనీయుల గొనియాడుటయుగలిగి గురుశిష్య సంవాదరూపంబుగా నే యొనర్పంబూనిన గ్రంథమునకు కథాక్రమంబెట్లనిన.

కం॥ గురుశిష్యవరుల మార్గం
బరయన్ వశమానె పరమభాగ్యంబౌటన్
మరుగెరిగియున్న మాత్రము
పరమేశ్వరు కరుణచేత పరిశోధింతున్.

శా॥ లోకాధీశుని నామస్మరణ ముల్లోకంబులన్ శ్రద్ధచే
యేకాంతంబున జేయువారలుగదా యేబాధలున్ లేని సు
శ్లోకన్ జేసుట శుద్ధచింతనమునన్ శోధింపుమామున్ముకై
నేకాలంబునుమర్వబోకుమెదుటన్ యేకాత్మ సేవించుటల్.

ఉ॥ వేదమయున్ దలంపుమిక వేదనలేమియు గానరావు నీ
కాదరణంబుగల్గు నిటు యాసనువీడి సుఖానుభూతికై
పాదయిదే మరేమియును పద్ధతిగానము నెందుజూచినన్
మోదముతోడ చిన్మయుని మ్రోలను నిల్చి భజింపుచుండుమా.

కం॥ సతతము సర్వేశ్వరుపద
హితమెఱిగినవారు పాపహీనంబౌ శ్రీ
పతిసేవ కర్హులగుదురు
పతనముగాకుండ మదిని బట్టుట మేలౌ.

కం॥ యెంతేయాపదగల్గిన
సుంతైనను వీడబోకు శుద్ధాత్ముని నీ
యంతరజ్ఞప్తిచె మరువక
సంతోషముగలిగి సర్వసాక్షిని గనుమా.

గీ॥ ఆదిమధ్యాంతరహితు నవ్యయుని కథలు
వినుచు మననంబొనర్చెడు విమలమతులు
గాంచగలరన్యభ్రాంతిని కడకుద్రోసి
పరమమైయున్న ప్రభులీలభావమందు.

మ॥ అనుమానంబొకయించుకేనిగలుగన్ ఆయాసమున్ జెంది చి
ద్ఘనుసేవారతి గానలేక భువిలో కల్పాంతమైయుండినన్
జననంబెత్తుట సత్యమంచు విషయజ్ఞానంబు వర్జించి నీ
మనమాయీశ్వరుసన్నిధిన్ నిలువగా మర్యాదయాదెలియుమా.

శా॥ ఆజ్ఞాబద్ధులు సర్వకాలములలో నాత్మానుసంధానమున్
సుజ్ఞానంబునుగూర్చి సత్త్వగుణులై సూక్ష్మార్థముల్ దెలియు నా
ప్రజ్ఞన్ వీడక భక్తిశ్రద్ధ వెదలో బ్రాపింప నిర్వాసనన్
యజ్ఞానంబున జేరకుందురవనిన్ యానందసంప్రాప్తులై.

ఉ॥ కోరిక దీర భాగవత కూటము జేరుచు సద్గుణంబులన్
గూరిచి కర్మబంధములు గూల్చి వివేకము గల్గి సర్వదా
భారము భక్తరంజనుని పాలొనరింపుచు నున్నవారికే
చేరువ ముక్తిమార్గమని జెప్పిరిగాదె బుధోత్తముల్ భువిన్.

ఉ॥ గాంచుము సర్వసాక్షి నిటు కాలము వ్యర్థము జేయకుండగన్
గొంచెపు వార్తలన్ వినక కోవిదవంద్యుని సత్కథామృతం
బించుక గొన్న పాపములు భీతియొకించుక లేదు నీవు నీ
వంచన లేక నవ్యయుని వాంచచె నెంచి సుఖింపు మియ్యెడన్.

సీ॥ మాయామయంబైన మహిమ నరయగలేక
ధ్యేయమా పరమాత్మ దెలియబడునె
సచ్చరిత్రుని కథలు సాటింపగలుగునా
తుచ్ఛమా విషయముల్ దొలగకున్న
సంచితాదుల బట్టి సమయించుటది యెట్లు
కొంచెమా గుణములు గోయకున్న
నిత్యమా పరమార్థ నెళవెరింగెదమన్న
భృత్యత్వమమరక బోధపడునె

గీ॥ యున్నదున్నట్లుగనుగొను యూహలేక
యెన్నడైనను జగదీశు నెఱుగగలమె
గావునను భక్తపరిపాలు ఘనతగాంచి
సేవయొనరింప యఘములు జేరవెందు.

వచనము: యనుచు శిష్యునికి భక్తిమార్గము బోధింప సద్గురుమూర్తిని జేరి మహాత్మా—

కం॥ గురుశిష్యవరుల మార్గం
బెఱిగించెడు వేత్తలనుచు బ్రియముచె మిము నే
శరణని వేడితి మీపద
సరసీరుహములకు మ్రొక్కి సద్గురువర్యా.

చ॥ తెలియనివాడమీమహిమ దెలియగనంతటిశక్తి లేదు మీ
బలమె మహత్తరంబనుచు భావములోదగ జేర్చి మిమ్ము నే
దలచెద సంశయంబులను తప్పక దీర్చెదరంచు నమ్మియున్
ఫలమునుగోరమీకరుణ బంధవిముక్తియటంచు వేడెదన్.

కం॥ అనిశిష్యుడడుగగాగురు
డనె నో బ్రియవత్స నన్ను డాయుమునీకీ
ఘనమగు మార్గము దెల్పెద
విని నీమది సంశయములు విడువుము యిపుడే.

గీ॥ సత్యమైయున్న వాడ్సుధా సారమయుడు
నిత్యసంతోషముననుండు నెళవువాడు
పాపదూరుండు బహుళార్థ భావయుతుడు
కృత్యమేమియు లేనట్టి గురుడు గురుడు.

కం॥ రాగ ద్వేషవిదూరుడు
యోగాత్ముడు శాంతరూప యోగ్యుడు విషయ
త్యాగముగల్గిన సద్యశు
డాగమపూజ్యుండు సుజను డాఢ్యుడు గురుడౌ.

మ॥ కరణత్రయములనొక్కరూపమున గాపాడుచున్ తృప్తుడై
పురమందున్న నరణ్యమందునిలువన్ భూభాగమందుండినన్
విరజాజుల్ విలసిల్లు పాన్పుపయిన్ విశ్రాంతిగలిగున్న ది
త్తరి నీరీతి లభించెనంచు మదిలో తర్కింపడెట్లుండినన్.

గీ॥ హింసయేమియులేని సహింపుగలిగి
సంశయంబులు కడద్రోచి సాక్షియగుచు
సుఖము దుఃఖంబులొకరీతి జూచుచుండి
యఖిలవ్యవహారములు జరుపుచుండునతడు.

కం॥ కామాద్యరి వర్గంబుల
నీమంబునద్రోసి బ్రహ్మ నిష్టగలిగియున్
సామాన్య నరునిపోలిక
నీమహిలో దిరుగుచుండు నిర్మలుడౌచున్.

సీ॥ శుద్ధాత్ముడై యుండి శూన్యవాదంబుల
పద్ధతి నెరుగని పావనుండు
అన్యచింతనలేని యానందసంభోగి
ధన్యోహమనిదలచు ధార్మికుండు

దేహాత్మబుద్ధిని తెగనాడియుర్విలో
సాహసంబునదిరుగు సజ్జనుండు
కులము గురుకులమను గోవ్యంబు నెరిగి యే
తలపులు లేనట్టి దైవసముడు

గీ॥ పరమపదవాసియైయున్న భాగవతుడు
నిరుపమానంద కళ్యాణ నిర్గుణుండు
కరుణగలిగియు కుపితుల గాచువాడు
ధరను వర్ణింపతరమానె గురునిమహిమ.

వచనము: యనుచు సద్గురుండు దెలుపగా విని దేవా! మీరానతిచ్చిన విధంబుననుండు సద్వంశుకాసద్గురువుల కా జేరి శిష్యుడెట్లువర్తింపవలెనో అతనిలక్షణంబు లెట్టివో విమ ర్శింప ప్రార్థింతునని: శిష్యునిలక్షణములు శిష్యుడెరీతి గురుని సేవింపవలెనో గురువరుండు దెలుపబూనెను—

గీ॥ గురునిజేర నెంచు గుణవంతుడగువాడు
నరయవలయుగురుని నడకలన్ని
మరుగుజేసుకిదవ మర్యాద గాదిక
వెనుకజూడనదియె వెర్రితనము.

గీ॥ సూటిదప్పరాదు సుఖమెల్ల విడిపోవు
బాటదొలుగ పరము బాలియూను
మాట వేరేలేదు మనసాక్రరీతిగా
నాటియుండవలయు ననవరతము.

క౦॥ సేవారతుఁడౌ వానికి
భావంబతిశుద్ధమగుచు బలమొనగూర్చున్
గావున గురుపదసేవను నీ
వెప్పుడు మరువఁబోకు నిశ్చలబుద్ధిన్.

క౦॥ గురుఁడే మాతాపితరులు
గురుఁడే పరదైవమనుచు గొనియాడవలెన్
గురునకు సమమౌభాగ్యము
నరయంగా వశముగాదు నవనీస్థలిలోన్.

సీ॥ గురుపాదతీర్థంబు గ్రోలుచుండినఁగదా
పరమాత్మసన్నిధి బాయకుండ
గురుప్రసాదంబుఁ గుడుచుచుండినఁగదా
ధరణిలో పరతత్త్వ దర్శనంబు
గురుధ్యానమును జేయ గూడియుండినఁగదా
పర మతచేతిద్వై బడయుటకును
గురుఁడే పరుండని గుర్తించుటయెగదా
అహమాదివృత్తుల నణచుటకును

గీ॥ ఇదియె వేదాంతసమ్మతం బిది రహస్య
మిదియె సర్వోత్తమంబని యెరుగవలయు
నింతకంటెను దెలియు నదేమిగలదు
తెలిసి కృతకృత్యుఁడవుగమ్ము ధీవిచారా.

కం॥ గురుసేవ జేయగలిగిన
నరునకు బోధింపవలయు నవ్యయమహా యా
పరమార్థ తత్త్వసంపద
నెరుగంగాతరమె తనకు నెళ్వై యుంటన్.

కం॥ తన్ను దెలియకున్న తరియింప నేరఁడు
తన్ను దెల్పుగురుడు దైవమగును
భిన్నమైనవాని నెన్నడుజూడక
నున్నవారేపరము గన్నవారు.

వచనము: యనియును

మ॥ బలికిన వాక్యములెల్ల సిద్ధమని భావించిసద్భక్తితో
దెలియగనిశ్చయించి గురుదేవుని దివ్య పదారవిందముల్
దలచుచునీతిమార్గ మతిదాపునదాల్మి వహించిజూచుచున్
కలవరమెల్లమానియు సకల్పితుకారణమూర్తికిట్లనున్.

శా॥ దేవామీచరణాబ్జముల్ గొలువగా దివ్యాత్ములై నిత్య మా
కైవల్యంబును జేరనేర్తురనినే కైవారముల్ జేతు నా
భావంబన్యపదంబుగోరనిస్థితిన్ బ్రాపింపజేయన్ భువిన్
నీవేతప్ప మరెవ్వరున్ గలుగ రో నిష్కామనిర్లేపకా.

ఉ॥ నీదయలేకమానసము నిత్యసుఖంబును జెందరానిదై
వేదనగల్గి భావమున వేసటదోచక నున్నదియ్యెడన్
సాధనతోడ నీచరణ సన్నిధిబాయక సంచరించు స
ద్బోధలో నిల్పవేడెదను పూర్ణుడవంచు దలంచిభక్తికై.

కం॥ సత్యాసత్యములెట్టివో
ప్రత్యక్షము గాను తెలియ బడుటకుభువిలో
కృత్యార్థము లిటుదెల్పుము
భృత్యుడనౌ నాకునీవె బోధింపవలెన్.

వచనము: అనియిట్లు పలువిధంబులప్రార్థించుశిష్యునిన్
గని సద్గురుండిట్లను బిడ్డా వినుము—

చ॥ పరమపదంబు జేరగల భాగ్యముదోచిన వారలెల్లరున్
విరివిగ దుర్బలంబులకు వీడులుగాగనుపట్టు విషయముల్
మరచి విరాగమొంది బహుమానతిరస్కృతు లొక్కరీతిగా
నరయుచు నిర్భయంబునను నవ్యయుచింత ననారతంబునున్.

చ॥ వినునకజేయుగావలెను విశ్వములోగల సర్వభోగముల్
రసికులు మెచ్చరాత్మసుఖ రక్షితమైనవిగావటంచు యే
వసతినిజూడబోకుము యవాంతరమై తుదముట్టజేయు
నీ వ్యసనముమానినిశ్చలత వ్యాపకుజేరి భజింపుచుండుమా.

ఉ॥ రాగముసర్వదుఃఖముల రాజయియుంకును రావణుండుమున్
రాగముగల్గి రాముశర రాశినిజిక్కి గతించెనంచు స
ద్భాగవతుల్ పురాణముల బల్కిన వాక్యములాలకించి వై
రాగ్యముబూని నిర్మల విరామము గల్గి సుఖింపమేలగున్.

సీ॥ వైరాగ్యమన సర్వవాంఛలు దిగనాడి
నిర్వాణపదవికి నెలవుగనుట
వైరాగ్యమభయమై వచ్చునుతన వెంట
వైరాగ్యమద్భుత వైభవంబు

వైరాగ్యమునగాదె వసుధలో వేమన
వార్తకెక్కి భవంబు వాపికొనుట
వైరాగ్యసంపద వక్కటిగలిగిన
భారంబులేదెట్టి బంధములలో
గీ॥ జేరకుండును నిజబోధ దారిగనును
గురునిపదపద్మములు హృదయ గుహానునిలుపు
మింతకంటెనుజేయ మరేమిగలదు
చింతలేకుండుటయెగదా చిత్తజయము.

వచనము: ఇట్లు వైరాగ్యమును బోధించి పిదప కర్మ
మును దెలువంబూనను—

కం॥ కర్మమన వనికియర్థము
కర్మంబన మంచిచెడుల కారణమాటన్
నిర్మలమొందెదు వారలు
ధర్మాదర్మంబులెరుగ దగునీభువిలోన్.

కం॥ పాపము పుణ్యంబనుచను
లోపాలోపంబులెల్ల లోకులకెప్పుడున్
దాపయి దోచునువాటిని
కాపాడినవారుగాదె ఘనులనబడుటల్.

సీ॥ సత్కర్మవలనను దుష్కర్మదొలగును
దుష్కర్మమణగిన దోషమెడలు
దోషంబులేకున్న వేసటగలుగదు
వేసటలేకున్న వాసిగలుగు

భూషణంబులకిదె భూషణంబౌచు సం
తోషంబుగలిగించి తోడుపడును
పాపంబు లేకున్న పరిశుద్ధహృదయులై
శ్రీపతిపదసేవ జేయుచుండి

గీ॥ సత్యసంకల్పులౌదురీ జగమునందు
భృత్యులై తాము పరమాత్మ పొందగోరి
కర్మసాక్షియటంచు సద్ధర్మ మెల్ల
నొక్క వచియించు వాక్యంబు లెక్కగొనుచు.

గీ॥ భగవదర్పణబుద్ధితో భక్తిపరులు
నిత్యకర్మంబులొనరింప నియతిగలిగి
కామ్యమునుదూరపరచి నిష్కాములగుచు
పూజ్యులైయుందురానంద మూర్తిగాంచి.

వచనము: అందువలన సుకర్మ సకల శ్రేయోదాయ మనియు, పాపరహితంబనియు కామ్యమునువదలి యీశ్వరార్పిత బుద్ధితో జేయు సత్కర్మలెల్లను పునర్భవము గలుగుటకు దారిలేనివనియు దెలిసి సజ్జనులగలసి భగవదారాధన జేయుచు శక్తివంచనలేక నిష్కామ బుద్ధిగలిగి కార్యంబు లాచరింపుచుండవలెను.

క౦॥ సర్వార్థంబులకెల్లను
సర్వేశ్వరుపాదసేవ సార్థకమనుచున్
గర్వగ్రంథులుబాసియు
యుర్వీస్థలిలోనదిరుగ యూహింపవలెన్

కం॥ సాధనలు నాల్గుగలిగిన
మేధావికి బ్రహ్మబోధ మేలెరిగింపన్
సాధింపగలడు నీవిటు
శోధింపుము సాధనలను శుద్ధాత్ముఁడవై.

వచనము: అనుచు సాధనచతుష్టయ మెఱిగించి మోక్షాసక్తుఁడై యున్న శిష్యునిజూచి వత్సా—

కం॥ మనసతిచలనంబైనది
పనిలేకను కుదురుపడదు పరిపరివిధమై
జను నీవిదిమఱువక యా
వనజోదరుపాదములను వదలకుమెప్పుడున్.

వచనము: యీరీతి స్థిరపరచి తారకమంత్రోపదేశం బొనర్పదలచి—

సీ॥ అతిరహస్యంబైన హంసమంత్రము దెలియు
మతిమంతులాత్మార్థ మహిమగందు
రజ్ఞిగాముసుపటి వేల్పులెల్లరు తాము
బాహ్యజప మొనరింప బంధమనును
అజపమంత్రము దెలిసి యానందప్రాప్తులై
విజితేంద్రియులు నొచు విశ్వమయుని
సాక్షిగాజూచుచు సర్వాత్ముడితడని
లక్షింపుచుంద్రు సురక్షితముగ

గీ॥ యితర మేమియుగానక మతినినిల్పి
దివము రాత్రియుదెలియని తెరవుగలిగి
ముక్తిమార్గమి దేయను ముదిపెముచను
వ్యక్తిగతులైరి విషయ విరక్తులౌచు.

గీ॥ తారకమంత్రమే ధన్యులజేయును
తారకమంత్రమే దైవసమము
తారకమెరిగిన దరిముట్టగలుగును
కోరిచూడనిదియె గోప్యమాను.

సీ॥ సకలపాపంబుల సమయింపజేయును
వికలతలనుబట్టి విరచివైచు
కృపజూపిపరమార్థ సఫలతనొందించు
అపరాధముల నేమి అంటనివదు
తబ్బిబ్బుసేయక నిబ్బరంబుననుంచు
అబ్బినవారికి అనుభవంబు
ప్రత్యక్షమని దీని పరిపరివిధముల
శృత్యర్థములలోన జూపబడును

గీ॥ మనుపసుంజుము యీమంత్రి మనవరతము
భోగ్యమానీకు పరసుఖ భోగమిదియె
వినుము జెందము మెట్టి విపత్తునైన
జన్మదుఃఖంబు వదలింప జూడయుపునూ.

కం॥ శివోహంబని యెల్లప్పుడు
భావంబుననుంచి దీనిభజియింపుచు యీ
తావునువీడకు మిదియే
కేవల బ్రహ్మానుభవము కీలెరిగించున్,

కం॥ నాసిక పుటములలోపల
వేసటలేనట్టిహంస విహరించెడు యా
భ్యాసము దెలిసినవారికి
మోసములేదెపుడు పరమ మోక్షార్హంబౌ.

చ॥ కనులుగదల్పకుండియును గాలిమనస్సాకరూపమేర్పడన్
ఘనమనినిశ్చయించియిటు కాలముగడుపుచునున్నజాలు నీ
మనమతినిర్మలంబవును మాటలతోపనిలేదు పావనం
బని మదినెంచు మీనుజన బాంధవమేర్పడ భక్తిశ్రద్ధలన్.

సీ॥ మనసుపరిశుద్ధమై మలినంబులేకున్న
ధనమనియార్యులు దలతురెపుడు
తొలిజన్మఫలమున దోచెనీసుఖమిందు
తలపుననుంచు మీదారివిడకు
ధన్యోహమనియును ధార్మికులై యుండి
అన్యమెరుగనివార లైరి భువిని
చూపురూపాకటిగ దోపింపబడును యీ
ప్రాపకంబమరిన భక్తులకును

గీ॥

కం॥

గీ॥

కం॥

సీ॥ చింతలెల్లనువిడిపోవు స్థిరతగలుగు
స్వాంతమానందపదవిలో సమతనొందు
యిదియె నిశ్చయమనిదెలియు మింతకంటె
వేరుగానముభువిలోన వెదుకవలదు.

కం॥ మనసున మాయన నొక్కటె
మనసే సర్వాధికారి మహిమలకెల్లన్
మనసును గెలిచెడుమార్గము
గనుమాయీమంత్రిరాజ ఘనమునువిడకన్.

కం॥ యీడాపింగళలందున
జోడుగవిహరించి యితరజోక్యమెరుగకన్
ఆడుచునుండినహంస తా
కూడికగలవారెపరము కోవిదులెలమిన్.

సీ॥ మేరుశిఖరమందు మెలగుసర్వాత్ముని
గోరిచూడ పరమగోప్యమైన
జాడదెలియబడును జననాంబుధినిదాట
పీడబోకుమిదియె వేడుకవును.

కం॥ ఎడతెగక నడుచుహంసను
వడివడిగాతిరుగ నీక వాంఛలువిడియున్
ముడిబొమలమధ్యదృష్టిని
దడయకనిల్పుటయెమంచి దారిదిసుమ్మీ.

కం॥ నాదానందంబున యీ
మేదినిలోసంచరించు మెలుకువగని యా
మేధావు లాత్మసుఖమును
పాదుగగనగలరు సత్యభాషణులవుచున్.

సీ॥ ముక్తిమార్గముగాంచు మునిముఖ్యులీమంత్రి
శక్తిగలిగియు పరమసాధులవుచు
యితరమంత్రంబుల విధమెరుంగకవిషయా
రతిగానకను మంత్రిరాజమిదియె
సుగతికిమూలమని జూచియుతృప్తులై
విగతకల్మషులగుచు వెలసిరవని
ఘనమైన యీమార్గమునకు మిగిలిన వేమి
గనబోకు మాయాసకరము నీకు

గీ॥ తెలివిగలిగినటెంచు మీ తెరవువిడక
పలువిధంబుల వెదకిన ఫలము లేదు
నిలకడకుమూలమై నీదు నెలవుజూపు
బలమొసంగియు బవమును బాపునిటులా.

వచనము: అనుచు తారకమంత్రముదెలిపి సాంఖ్యమును బోధింపనెంచి

కం॥ ఆదిపరబ్రహ్మమునన్
లేదని కలదనియుదెలియ లేనిమాయయే
పాదుగ దోచినదాయెను
సాధకులకు వ్యక్తమనుచు చాటెరిజగతిన్.

సీ॥ అవ్యక్తమున మహదహంకారమునుబుట్టె
అహమున పంచతన్మాత్రలొదవె
పంచతన్మాత్రల పంచభూతములాయె
పంచభూతములచే బరగెజగము
జగమున దేవతా సంఘంబువాదిగా
సకలజంతువులెల్ల సంభవించె
ననిదెలుపుగురుదేవ నాశ్రయించిన
శిష్యుడనుమానమున గురుని యనుభవంబు

గీ॥ దెలియగోరియు వినయమున దేవదేవ
స్థూల సూక్ష్మాదులేరీతి సృష్టిదోచె
వరుసగాదెల్పుమయ్యా నావాంఛదీర
పరమపదవాస గురుదేవ భవవినాశ.

వచనము: అనిపలుక సద్గురుండిట్లనియె: పంచభూతంబులు వరుసగా ఆకాశము, వాయువు, నగ్ని, జలము, భూములై అందు ఆకాశము అర్ధము జ్ఞాతగా నిలిచి మిగిలిన భాగము వాయువు,నగ్ని, జల,భూములనుగూడి మనసు,బుద్ధి చిత్త మహంకారమనగలిగె, వాయువర్ధము వ్యానవాయువై శోషించు నగము ఆకాశాగ్ని, జలభూములగలసి సమాన ఉదాన ప్రాణ అపానములయ్యె. అగ్ని అర్ధభాగము చక్షువై, మిగతార్ధము ఆకాశ వాయువు జలభూములతో కలసి శ్రోత్ర, త్వక్కు, జిహ్వాఘ్రాణంబులనబడియె—

జలమర్ధము రసమై మిగులు సగము ఆకాశ, వాయు, నగ్ని భూముల మిశ్రమై శబ్ద, స్పర్శ, రూప, గంధంబులయ్యె, పృథివి అర్ధభాగము గుదమై మిగిలినసగము ఆకాశము, వాయు, వగ్ని, జలములతో గూడి వాక్కు, పాణిపాద గుహ్యములయ్యె నీరీతి పంచవింశతి తత్వములు గూడి స్థూలశరీరమాయెను.

పంచప్రాణములు జ్ఞానేంద్రియ కర్మేంద్రియములు, మనోబుద్ధులతో (17)పదిహేడుతత్వములు గల సూక్ష్మశరీరమై నిలచె. పై రెంటికి కారణమై సమస్తము తనలో నిముడ్చుకుని బీజాకృతిగా కారణశరీరమాయె—

క౦॥ జీవబ్రహ్మములనుచును
కేవలమాత్మస్వరూపు క్రియలచె వేరే
భావము గలిగెనటంచును
యేవిధమున దెలియగలరో యెరిగింపగదే.

క౦॥ సత్యాసత్యము లెట్టివో
ప్రత్యక్షముగాను దెలియ పడుటకుభువిలో
శ్రుత్యర్థము లెటుదెల్పను
భృత్యుడనో నాకునీవె బోధింపవలెన్.

వచనము: అనుచు సద్గురుమూర్తిని బహువిధంబుల ప్రార్థింప దయగలిగి నిత్యమాయాత్మను అనిత్యమా దేహేంద్రియాది సర్వప్రపంచమును వేర్వేరుగా విభజించి దెలుపం బూనెను—

సీ॥ జాగ్రతావస్థలో సకలమౌజగమును
దెలియుంగబడును నీ తెలివిచేత
స్వప్నసుషుప్తిలో సమతయై సర్వంబు
తెలియుంగబడును నీ తెలివిచేత
మూడవస్థలలోన మునిగినవిధమును
తెలియంగబడును నీ తెలివిచేత
తెలివినిదెలిసెడు తెలివి వేరిక లేదు
తెలివియేనన్నిటి దెలియబడును

గీ॥ ఒక్కరూపంబుగాయుండి పెక్కులైన
చిక్కులలో జేరకను తాను యెక్కవాచు
దిక్కుగాయున్న తెలివియే దేవుడనియు
నిక్కముగ దెలియు నిదియె నిత్యత్వమౌను.

గీ॥ జాగరంబునదోచును సత్యముగను
స్వప్నమునదోచితోచక సత్యమౌను
సుప్తియందేమిదోచని సుఖముగల్గు
నివి యవస్థలవిధమని నెరుగవలెను.

ఉ॥ మూడు మనున్న యీస్థితిని మానసమాదిగనింద్రియావళుల్
కూరిమిగల్గియుండి యనుకూలముగా జరియించుచుండ సదా
గారడిరీతియౌజగము కల్పనలన్ గనుచుండి భ్రాంతిచే
భారముదోచకుండియును బంధములన్ బడుచుండెజీవుడై.

వచనము: ఇట్లు ఒకప్పుడుండి మరొకప్పుడు మార్పు
గల అవస్థాత్రయములలో దేహమే నేనను నజ్ఞానమున మాతృ
పితృ సతీసుతాదులే సత్యంబని జిక్కుబడి ధనాశక్తిఁ దవిలి.

గీ॥ పాపపుణ్యంబులరయక బహుళమైన
తాపములఁగుంది ధనమె తనదైవమనుచు
కుపితులై కూడబెట్టుచు క్రూరకర్మల
పరిమితముతఁ జేయుదు రల్పమతులు.

కం॥ పరధర్మంబన నెట్టిదొ
తెరవించుక తెలియలేక తెలివిహీనతఁ
దురితాంబోనిధి జొచ్చియు
గిరగిర దిరుగంగబడిరి కీటకములుగా.

మ॥ పరతత్త్వార్థము దెల్పు దేశికప్రభుఁ బ్రార్థించి యెల్లప్పుడున్
స్థిరచిత్తంబున నిల్పియున్న నరులన్ శిక్షించి సుగుణంబులొ
తెరవుల్ దెల్పుట కిచ్చయించి తొలుతన్ దివ్యార్థముల్
బల్కుచున్
దురితాంబోనిధి నీదజూపదయతో దోడ్పాటుగాయుండినన్.

కం॥ సచ్ఛిష్యుడార్తిబెనగొన
మచ్చికతో గురుని జేరి మన్ననతో నీ
తుచ్ఛపుభ్రాంతిదొలంగెడు
ముచ్చట వెరిగింపుమన్న మోదముతో డన్.

కం॥ వినుమని బల్కఁ దొడంగెను
తనుతా గనుగొనక యెంత తబ్బిబ్బైనన్
వెనుకటి భ్రాంతిని దొలగదు
గనుమా నిజమైన కార్య కారణము వనిన్.

కం॥ లక్షణములు దెలియవు మీ
రక్షణయే సర్వలోక రక్షితమనుచున్
దీక్షచె గాంధిజీ మీ వక్షమె
మాకభయమనుచు బ్రార్థింతుయిలన్.

సీ॥ సద్గురు పాద కంజాతముల్ సేవించి
వారిచే నుపదేశ వర్తివగుచు
త్రివిధదీక్షలుపొంది భవములన్నియుకుంది
త్రివిధలపార్థముల్ తెలియజూచి
త్రివిధవర్ణంబులని విధమంతయు దెలిసి
త్రివిధక్రియలను మదిద్రిప్పనీక
త్రివిధప్రసాదముల్ స్థిరమతిభుజియించి
త్రివిధసూత్రాచార పవిశేషముగ

గీ॥ దెలియకున్నను నద్వైతసుఖము గలుగ
నేరదు నిత్యాత్మ గనగ రాదు యనుచు
దెల్పిన గురుగుణ మెంచి ధిక్కరించునట్టి
నరునకు పచ్చు హేతువు వినుడిమీరు.

టీక: కావున సద్గురుపాదకంజాతములు సేవించి అనగా సద్గురువు అనగా పరమాత్మస్వరూపము. పాదములనగా సర్వప్రపంచము నడిపిస్తూవున్న బ్రహ్మశబ్ద శివాచ్యమైన హాంసః అనే రెండుఅక్షరములు. ఆపాదములు నడిచేమార్గ మందున కంజాతములనగా ఆధార స్వాధిష్ఠ మణిపూరక అనాహత విశుద్ధ ఆజ్ఞేయములనే ఆరుచక్రములు. సేవించ డములనగా యీచక్రములమీదుగా నడుస్తూవుండేహాంసతో చేరి చలనములేకుండా మనస్సును ఆపాదములతో కూర్చి వుంచడమే సేవించడము. వారిచే నుపదేసవర్తియనగా మనో పవనములు రెండును ఒకటైనందున యీరెంటిని ఒకటిగా చేయడముతోనే అన్నమయాది పంచకోశములనె దేశము లను విడచి వుపరియైన అచలస్వరూపమైయున్న వుపరి దేశ మందు వర్తించడమె ఉపదేశమనేపేరు. త్రివిధ దీక్షలుపొంది భయములన్నియుకొంచి యనగా త్రి అనగా మూడు శబ్ద, దృష్టి, సంకల్పము. శబ్దములోయుండె అర్థభేదములను విడచి సర్వశబ్దములు ప్రణవశబ్దముగా భావించడమే ఒక దీక్ష. దృష్టి గోచరమైన రూపభేదములను విడచి సర్వము పరమాత్మగా భావించడమే ఒకదీక్ష. సంకల్పమునబుట్టె సర్వకోరికలను విడచి మనస్సుప్రణవమునందుజేర్చివుంచడమెఒకదీక్ష. యీ మూడుదీక్షలవలన భవ పుట్టడమనే పాపమునశించి శాశ్వతమై వుంటామని చెప్పట. త్రివిధలక్ష్యార్థముల్ తెలియజూచి అనగా అంతర్లక్ష్యము, మధ్యలక్ష్యము, బాహ్యలక్ష్యము అని కలవు, యీమూడింటికి సాకారలక్ష్యమును విడిచి నిరాకారభావము

చెప్పేదియేమంటె అంతర్లక్ష్యమనగా నేననేతెలివి శూన్య మనిన్ని, శూన్యమైన నావలనగలిగే వ్యాపారములు శూన్య మనిన్ని తోచేది అంతర్లక్ష్యం. మధ్యలక్ష్యమనగా సర్వప్రపం చము మాయఅనిన్ని మాయయనగా ఏమిలేదనిన్ని, యేమి తెలియనిదనిన్ని సర్వవేదాంత శాస్త్రములు నిశ్చయించి నందున యీదేహప్రాణేంద్రియములు నేనుకాననేది మధ్య లక్ష్యం. బాహ్యలక్ష్యమనగా ఏక మేవద్వితీయమ్ బ్రహ్మ అనే ప్రమాణముచొప్పున యీ స్థావరజంగమాది సర్వప్రపంచ మున్ను ఒక్కటిన్నిగాండే యిమిడి ఒక్కటై యున్నందున ఒక్కడేయని చూడబడేది బాహ్యలక్ష్య త్రివిధవర్ణంబులు. వివిధమంతయుగన అనగా మూడుఅక్షరములు. మూడు అక్షర ములు అనగా అకారము ఉకారము మకారములు. యిదే రాజస సాత్విక తామసములు. యిదే నాద బిందు కళలు. నాదమనగా శబ్దము.బిందువుఅనగా ధ్రమ. కళ అనగా చూపు. వీటిలోయున్న అనేకవిధములైన నామరూపకోరికలను విడచి సర్వం కల్పితం బ్రహ్మఅనేశ్రుతిప్రమాణమునుబట్టి సర్వమునః కల్పితమనియెంచి మనస్సు మాయగానెంచి నాదబిందుకళా తీతుడైన ఆత్మ ఒక్కటిగా భావించినదే త్రివిధ వర్ణముల భావము. త్రివిధక్రియలను మదిదిరుగనివక 'త్రి'అనగా మూడు క్రియలు. అనగా చేసేవ్యవహారములకు పేర్లు. మూడువ్యవహార ములు యేవి యేవియనిన కన్నులతో చూచేదిన్ని చెవులతో వినేదిన్ని మనసుతో సంకల్పించేదిన్ని యీ మూడింటిచేత నున్న మాయారూపమైన జగత్తు సత్యమని తోస్తున్నది.

గనుక శ్లో॥ సత్యంజనవిరోధాయ అసత్యంజనరంజకరం జనకం-
అనియున్నది.గనుక సత్యమైన పరమాత్మయనగా దృశ్య,శబ్ద,
సంకల్పములచేత నిర్వికల్ప ఏకోనారాయణఅని స్మృతి ప్రమా
ణము గనుక ముట్టిన వస్తువున్ను, చూచిన్న వస్తువు
నున్ను విన్నశబ్ద వస్తువున్ను పలికిన పలుకున్ను పరమా
త్మనిగా భావించడమె. అయలతో మనస్సు తిరుగకుండా
పట్టుట త్రివిధ ప్రసాదములు. స్థిరమతిభుజియించి అనగా

శ్లో॥ గురుపాదోదకం పీత్వా గురోరుచ్ఛిష్టానభోజనం
గురుమూర్తిసదాధ్యాయే గురుమంత్రముసదాబిపేత్.

యిందు అర్థం గురుపాదోదకం పీత్వా గురువాచకం శ్రేష్టవా
చకం గురోరధికం అన్నారుగనుక గురువు అనగా సర్వప్ర
పంచాతీతుడైన పరమాత్మ. ఆపరమాత్మకు పాదములు అనగా
ఏ ఆధారములతో నడుస్తూవున్నాడో అట్టి పాదాక్షరములకు

శ్లో॥ ఏకాక్షరుద్వయాక్షరం వామదాక్షరం మధాపివా
అష్టాక్షరంమమోక్షౌ మంత్రయోగఫలంభవేత్.

అన్నాడుగనుక అట్టి మంత్రాక్షరములు రెండున్ను వాని
పాదములు. అట్టిపాదములవలన జారుతువున్న వుదకముఅనగా
అకార ఉకార మకారములవలన త్రిగుణములవలనగలిగే సర్వ
ప్రపంచము మనస్సన్ని, అట్టిమనస్సును బహిరంతరమున
తిరుగనివ్వక తానయిన రెండక్షరములతో యిమిడింప చేసు
కొనడమే గురుపాదోదకమును పుచ్చుకోవడము. గురు వుచ్చి
ష్టాన్నభోజనం- గురువనగా పరమాత్ముడు.

శ్లో॥ గురుర్బ్రహ్మ గురుర్విష్ణుః గురుర్దేవో మహేశ్వరః
గురుసాక్షాత్పరబ్రహ్మం తస్మైశ్రీగురు వేనమః.

అన్నాడుగనుక ఆపరబ్రహ్మ విడిచిపెట్టినదే ఛుచ్ఛిష్టాన్న భోజనము గనుక నేతినేతి మహావాక్యములచేత అయు కాదనడమే వుచ్ఛిష్టభోజనము. గురుమూర్తి సదాధ్యాయే అనగా ముట్టిన చూచిన మూర్కొన్న విన్నను పలికిన బ్రహ్మమై బరగవలయు అని పెద్దలవాక్యములు. కాబట్టి సత్తాద్వయము లేనందున సర్వము ఒక్కటియని మనశ్శుద్ధిని చేసుకోవడమే ధ్యానముచేయుట. గురుమంత్రము జపమనగా ప్రకృతియన మాశబ్దము సోహం అని గీర్వాణవాక్యముచేతనీ వేనేను అని పలుకుచున్న సాధారణమును గురుముఖముగా మర తెలిసి తిరుగదీసి నీ హంసనుజేసి నాదు బిందు కళలు అందునజేర్చి ఆకాలమునందు పుట్టిననాదమును జపించుటె సదాగురుమంత్రి జపము. వాసుదేవసర్వమితి సహామాత్మా సుదుర్లభః, అని భగవద్వాక్యము ప్రమాణముగనుక త్రివిధసూత్రాచార మవి రళముగ అనగ 'ఆత్మసత్యం జగన్మిథ్య సోయం దేవదత్తాః'సో అనగా అచలమనిన్ని, అయం అనగా ప్రకృతియనే ఉచ్ఛ్వాస నిచ్ఛ్వాసము అనగా మనస్సనిన్ని, ఆవాయువులోనే పుట్టిన దనిన్ని గురుసంధిని అభేదముగలిగితే ఆత్మస్వరూపం తానే ననిన్ని, మహావాక్యార్థం. 'సో' నీవు 'అయం' నేను తెలివిని గూర్చి 'దత్తాః' యివ్వబడెను. 'గంగాయాం గోషాః' అనగా గంగలో గొల్లపల్లె ఉన్నదనే అర్థంకాదు. లోక సాధారణ వాక్యము. తాముమునిగినదేగంగ తావలసినదేరంభ అనగా

ప్రాణముకంటె తీపిలేదు గనుక ప్రాణముఅనగా ప్రకృతి. ప్రకృతియనగా స్త్రీ కాబట్టి తావలసినదిరంభ యిది జహా ర్లక్ష్యం 'జ'అం దేపుట్టినదానికి పేరు. ఏమిపుట్టినది 'హా'పుట్టినది 'హా' అనగా ప్రకృతి అలక్షణమనగా దనవలన పుట్టబడిన సర్వ ప్రపంచము జహార్లక్ష్యం అనుట. అజహార్లక్షణమనగా 'అజః' అనగా పుట్టలేదని అర్థం. ఆదిమధ్యాంతశూన్యంబని పరబ్రహ్మ మును చెప్పబడినది. యిందుకు లక్షణమేమంటె జహార్లక్షణ మును విడిచి అజహార్లక్షణం పుచ్చుకోవడమే లక్షణము. యేమంటే

శ్లో॥ అశరీరం సర్వదానాస్తి శరీరరహితం
సదా యదమేన సదాముక్తి సర్వదా॥

సర్వదా భ్రమకారణము అనే న్యాయమే లక్షణం. గుడ్డులో పిల్లకు పాపపుణ్యములు కలవని యేశాస్త్రము చెప్పదుగనుక అజహార్లక్షణమని తెలిసేది యిందుకు ప్రమాణము 'సత్యజ్ఞాన మనంత మానందం బ్రహ్మ'అనే ప్రమాణముచొప్పున మాయ పుట్టినది అని చెప్పరాదు. నేమి చెప్పవలెననిన మాయఅనే చెప్పవలెను. మాయఅయినప్పుడు మాయకు కార్యము ఒకటి కలదా యిందువలన యేమాయనంటే జగత్తు అనే శబ్దము లేనట్టాయెను. 'యేకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మం' అనేఅర్థము నిలుచును.

మంగళహారతి

మంగాళమనిపాడరె శ్రీగురునకు ॥మం॥

మంగళమనిపాడి మహనీయమైయున్న రంగూగత్రికూట సౌధ మందుననిలచి ॥మం॥

తొమ్మిది ద్వారములుమూసియు యీకాయమందున రెంటి ఒకటిగ జేసియుంచియు దనరుగనుఆజ్ఞేయమందున దృష్టిచెదర కుండయెప్పుడు సదయుడగు శ్రీ గురుస్వామికి జోడుమంగళ హారతీ యని ॥మం॥

పరమపదమిదె యంచుదెల్పుచును ఖాశింపలీషాఖాదరై బోధిం పుచును నింగికవ్వాల ఏకరూపై భంగమేమియు లేదటంచును వప్పుగాదరియాకువేగమె ఘట్టిగాబోధించుస్వామికి ॥మం॥

—: గద్య :—

ఇది శ్రీ దరిహబు శేక వలీ షా ఖా దరి దేశిక సుజ్ఞాన

సుత శ్రీ ఖా శీం వలీ షా ఖా దరి దేశిక ప్రణీతం

బైన పరమామృతంబను గ్రంథంబునందు

గురుశిష్యసంవాదము సమాప్తము.

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః.

శ్రీ సద్గురు పరబ్రహ్మణేనమః

శ్రీ రామ శతకము.

కం॥ శ్రీమన్నారాయణ యని
నీమంబున నిన్నుదలతు నిర్మలచరితా
సామజ వరదుడవీవే
కామాద్యరి వర్గదూర కావవె రామా. 1

కం॥ నీనామ జపము సేయుట
యేనాటికి బోవుగావె యిడుములుభువిలో
శ్రీనాథ నిన్నుగొలుచుట
నానాటికి వృద్ధిజేయు నమ్మితిరామా. 2

కం॥ అతిమోదంబున నీవే
గతియని నాహృదయమందు గలవనియును నే
సతతము నిల్పితి నిన్నే
పతితుని ననుజేయబోకు పావనరామా. 3

కం॥ భువనంబుల సృష్టించియు
భువనంబుల వృద్ధిజేయు భువనాకారా
వివరము దెలియనివాడను
స్తవమే నాధనమటంచు చాటితిరామా. 4

కం॥ అర్థము దెలియనివాడను
స్వార్థమునకు జూడలేదు సర్వార్థంబుల్
వర్థిలునని నినుదలచెదు
అర్థులగని నమ్మినాడ నవ్యయ రామా. 5

కం॥ ఆపదలకు మూలంబౌ
తాపంబులు జెందలేక తాలిమిజూపే
నీపై దృష్టినిగూర్చితి
పాపోవుట దగదటంచు వాంఛతో రామా. 6

కం॥ ఖండితముగ నినుబుధులు య
ఖండుడవని బలికి సకలకార్యంబులు
నీ యాండను జేరియు చేయుట
దండితనంబనుచు మదిని దలతును రామా. 7

కం॥ కలిని నివారించుటకును
యిలలో నీనామస్మరణ మింతయెచాలున్
కలవర పడ పనిలేదని
బలికిన వాక్యములనినమ్మి బ్రతికెద రామా. 8

కం॥ దేహంబస్థిరమనియును
దేహియె స్థిరమనుచు దెలిసి దేహములో
నా దేహియె నేనని నను నే
యూహింపుచు నిన్ను గొల్తు యోర్పున రామా. 9

కం॥ దొరికెను నినుభజియించుట
వెరపేమియు లేదటంచు వేడుకతోడన్
మరువక నీచరణంబులు
శిరమున దాల్చితిని నన్ను చేకొను రామా. 10

కం॥ మృత్యువు దాపై యుండుట
ప్రత్యక్షముగాను దోచబడుట యెరిగి నీ
భృత్యుడనై నిను వేడితి
సత్యాత్మా నన్ను బ్రోవ సాక్షివి రామా. 11

కం॥ పాపంబులెన్నో జేసితి
కోపింపగవలదు నన్ను కోవిదవంద్యా
నాపై నేరము లెంచక
కాపాడుట కెవరుగలరు కరుణచె రామా. 12

కం॥ దుర్వ్యసనంబుల నే మా
ధుర్యంబని తెలివిలేని ధూర్తుడనౌచున్
యుర్విన్ దిరిగితి చపలత
గర్వగ్రంధులను బాపి గావుము రామా. 13

కం॥ వ్యాధుల జిక్కి శరీరము
బాధలపాలౌనటంచు భావింపక నే
మేధావివలెను దిరిగితి
నా దారియె దెలియబడని నటుడను రామా. 14

కం॥ చాలును యిహసౌఖ్యంబులు
బేలతనంబాయె మాయభేషజములచే
కాలుని బారికిద్రోయక
మేలగు నీ మరుగుజూప మేటివిరామా. 15

కం॥ ఈషణత్రియములజిక్కియు
రోషంబున దిరుగుటెల్ల రోతయెగాదా
భూషితమవునే తుదకివి
దూషితములుగావెనాకు దోడ్పడురామా. 16

కం॥ జననంబాదిగనీపద
వనజంబులు గొలువలేక వనరుటగలిగెన్
ఘనమా నీదయజూపియు
ననుబ్రోచెదవనుచునిన్ను నమ్మితిరామా. 17

కం॥ తప్పులు సవరించుటకై
గొప్పలు మీకంటెభువిని గోరినగలరే
యిప్పుడె నానేరములను
తప్పకదీర్చినను నేను ధన్యుడరామా. 18

కం॥ విజితేంద్రియులకు నీపద
భజనంబతి సులభమయిన పద్ధతియనుచున్
సుజనులు దెల్పగనదియే
నిజమని నాహృదయమునను నిలిపితిరామా. 19

కం॥ యిహచింత లెల్లవీడియు
సహనంబున నిన్నుగొల్చు సాధుజనులకున్
అహమణగి నిత్యసుఖమున
విహరింతురటంచు నిన్ను వేడితిరామా. 20

కం॥ గుణముల పోబడిగాంచుచు
గుణవర్జితమైననిన్ను గుర్తింపుచు స
ద్గుణములు గలిగినవారలు
అణుమాత్రింబైనమాయ నంటదురామా. 21

కం॥ చింతలచే చెడు మనసును
పంతంబున బట్టిత్రిప్పి భక్తిచె నిన్నే
చింతనజేయుచు నుండిన
సంతోషం బమరి మాయ సమయుదురామా. 22

కం॥ లోకభ్రాంతిని జేరియు
చీకాకును జెందకెపుడు చిడిముడిపడకన్
యేకాగ్రని నీకథలను విన
సాకేదవని వింటినిదియె సత్యమురామా. 23

కం॥ ధన జన యౌవ్వనములను
వెనుదీయుచు నిన్నుగొల్చు నేత్తలుభువిలో
అనుమాన మేమిలేకను
నినుజేరుదురన్యములను నెరుగక రామా. 24

కం॥ భక్తార్తి భంజనుడవై
ముక్తిని సమకూర్చనీవె మూలంబని యా
సక్తిచె నినుగొనియాడెద
రిక్తుని నను జేయబోకు రిపుహరరామా. 25

కం॥ దండిగ నీకథలనువిని
పండితులకు భావమందు వరమాత్ముడవై
అండగ దండగ నుండియు
ఖండింతువుగాదె వారి కలుషము రామా. 26

కం॥ విజ్ఞుల హృదయములోపల
ప్రజ్ఞానంబునను నీవు బయలుపడుచు నీ
యాజ్ఞచె నాడించెద విటు
సుజ్ఞానుల జేయుటకును సుఖముగ రామా. 27

కం॥ టాటోటుమాటలాడిన
బూటక మేగాని దాని పుణ్యంబవునా
యేటికి వ్యర్థపువాక్యము
చాటుటయని నీదు స్మరణ జరిపెద రామా. 28

కం॥ సజ్జనులను జేరియు నీ
పజ్జను నిలచినను పరమభాగ్యంబనుచు న
య్యిజ్జగమున బుధులెల్లరు
లజ్జింపగ నిల్చిరెపుడు లక్ష్యము రామా. 29

కం॥ రాగ ద్వేషములనువిడి
యోగానందమును జెందు యోగీశ్వరులన్
బాగుగ నీలోఁగలిపియు
భోగంబుల దేల్తువయ్య భువిలో రామా. 30

కం॥ ధర్మాధర్మము లెఱిగిన
నిర్మలులను గాచునట్టి నిపుణత నీదే
మర్మము లేకను భక్తుల
కర్మములను గొలుచునట్టి ఘనుడవు రామా. 31

కం॥ తులలేని నీదునామము
దలచెడు ధన్యాత్ములకును దారియొసంగున్
చులకనయని జూచెడు యా
కలవరమతు లెట్లు నిన్ను గాంతురు రామా. 32

కం॥ నిరతము నీస్మరణామృత
మరసియు పానంబు జేయు మానవులిలలో
తిరిగియు జన్మముగలుగని
తెర వెఱిగిన వారలనుచు దెలియును రామా. 33

కం॥ నినుజేర దలచు వారలు
వెనుకటి పాపముఁ జూచి వెరువక ననిశం
బనుమానమేమి లేకను
వినయవిధేయతను నిన్ను వెదకెద రామా. 34

కం॥ చేతనరూపంబున బ్ర
ఖ్యాతివహించియును సర్వకారణమౌచున్
నాతియు పురుషుఁడుగాకను
జ్యోతిగ వెలిగెదవటంచు జూతురు రామా. 35

కం॥ జడమతులకు దెలియని నీ
కడుగోప్యంబైనవిధము గాంచుటతరమా
యిడుముల పాలౌమాయను
గడచిన సమునులె నిన్ను గందురు రామా. 36

కం॥ అనుభవ పరులే నీకథ
వినదలతురు వేడ్కతోడ వివశులునౌచున్
అనుమానమెంతమాత్రము
మనమునదోచినను నిన్ను మరతురు రామా. 37

కం॥ అంతరజ్ఞప్తిచే తమలో
నెంతో సంతోషమునను నేర్పరులవుచున్
చింతన జేసినవారల
చెంతనునిలచియును నీలో జేర్తువు రామా. 38

కం॥ విచ్చలవిడిగా దిరిగెడు
తుచ్ఛపు బుద్ధియునుగలుగ దొరకదుగద నీ
స్వచ్ఛతగల నిజరూపము
సచ్చరితా నాకుజూపి సాకుము రామా. 39

కం॥ కాదని వాదించుటయును
లేదని చింతించుటయును లేశము లేకన్
పాదుగ నీపదపద్మము
లాదరమని దెలియువార లధికులు రామా. 40

కం॥ విన్నవి కన్నవి సున్నని
తిన్నగ దెలియంగబడెను ధీరులఁ తమలో
నిన్నే భావింపుచు తమ
యున్నతమును వదలరెపుడు యుర్వినిరామా. 41

కం॥ అధికుడనని వర్తింపుచు
బధిరునివలె దిరుగువెల్ల బంధంబనుచున్
విధివిధ మెరుగుచు నిన్నే
యధికుడవని దలతు రెపుడు యాత్మలో రామా. 42

కం॥ మనసే సంసారంబని
మును జను మహనీయులెల్ల మూలంబో యా
మనసును వశపరచుక ఘా
ఘనపదవిని గాంతురను చు కంటిని రామా. 43

కం॥ వివిధోపాయంబుల మీ
సువిచారము జేయుగల్గు సుజనులు ధాత్రిన్
అవిరళ సుఖమును గందురు
వివరింపగ నిదియె మంచి విధమని రామా. 44

కం॥ మోక్షేచ్ఛ గలుగువారలు
సాక్షాత్కారులవుచు నీదు సన్నిధిలోనన్
రక్షింప బడుదురఖిలము
పేక్షింపుచును నధిక ప్రియమున రామా. 45

కం॥ అన్యమెరుంగక నీవే
మాన్యుడవని జూచుచుండు మానవులకు నీ
వన్యము లేకను దోతువు
ధన్యులు విడనాడనట్టి దారిది రామా. 46

కం॥ దినదిన మాయువు క్షీణం
బని దెలియును భక్తిగలుగు బాలుండైనన్
జను కాల మేలవచ్చును
ఘనమని నినుగొలువలేని కాలము రామా. 47

కం॥ కాలము వచ్చును పోవును
మేలీలన్ గలదో దాని నెఱుగక వశమా
తాలాయె జగమటంచును
మేలుగ నినుజేరుటెల్ల మెళుకువ రామా. 48

కం॥ చిత్తరువుగావె తనువులు
తత్తరపడి మోహమొంద తథ్యంబవునా
యుత్తరి నీవే నిజమని
సత్తగు నిను దెలియువారె సాధ్యులు రామా. 49

కం॥ భవ జలధి దాటువారలు
చవిగొని నీనామజపము సార్థకమనుచున్
వివరించి యితర మొల్లక
భువిలో నీభజన జేయ బూనిరి రామా. 50

కం॥ రాజాధి రాజులును నిను
పూజింపుచు స్మరణజేయ బూనినగాదే
రాజితమా నీచరణ స
రోజములను జేరగలుగు రాఘులు రామా. 51

కం॥ రసపూరితమా నీకథ ల
సమానం బనుచుబుధులు లక్ష్యములోనన్
వినువక నిల్పిరియనిశము
వశమా సామాన్యులెన్న వసుధను రామా. 52

కం॥ తండోపతండములు నీ
యుండనుజేసుటకు భువిని యాసించియు ను
ద్దండత భజనల జేయుచు
నుండియు నినుగొలువలేక నోడిరి రామా. 53

కం॥ రావే ననుపోషించుటకును
రావే నీ కరుణజూపి రక్షించుటకున్
నీవేగాకను యితరులు
బ్రోవ మరెవ్వరునుగలరు పుణ్యులు రామా. 54

కం॥ మతిమంతు లాత్మవేత్తలు
శ్రుతిసిద్ధంబైన నీదు శుభచరితంబున్
హితవుగ తమలోనిల్పియు
నుతియింపుచు వెరపులేక నుండిరిరామా. 55

కం॥ కలలోగాంచెడు కలిమిని
యిలలో నిజమనుచుజూడ యింగితమౌనా
నిలకడ లేనిజగంబును
కలదని దలపోయుటెల్ల కలయేరామా. 56

కం॥ విన్నపమాలింపుము యా
పన్నశరణ్యుడవీవె పాపహరణ నీ
కన్నను దిక్కెవరని నిను
సన్నుతిజేయుదును నన్ను సాకుము రామా. 57

కం॥ దూరము జేయకు తండ్రీ
సారెకు మీనామస్మరణ జరిపెడునాపై
భారము మీదేయనుచును
కోరితి మీకరుణజూపు కొరకై రామా. 58

కం॥ అపరిమితానందంబున
నిపుణతగల నీతివరులు నిత్యసుఖమునన్
చపలత లేకను మెలగుట
విపరీతము గాదు నీదు వినుతిచె రామా. 59

కం॥ జగదాధారుడవని నిను
అగణితముగ సురులు మునులు యార్తిచెఁగొలవన్
దిగనాడి బ్రోవకుంటివి
పగగలదా నీకు ధరను పావనరామా. 60

కం॥ ఆధార మెవరులేరని
వేదనపడ నేల వేదవేద్యుడవవుచున్
నీదయ జూపుదువయ్యా
మేదినిలో భక్తులకును మేటివిరామా. 61

కం॥ ఎందరు మీసేవకులై
యుందురో లెక్కింపతరమె యుర్వీస్థలిపై
అందరిలో నేనొకడు
నిందితుడను నిన్నుగొలువ నేర్తునరామా. 62

కం॥ దుర్భావ లాడుచుండియు
నిర్భయముగ నిన్నుబొగడ నేరకనిటులన్
నిర్భాగ్యుడనై యుంటిని
అర్భకుడను నన్నుబ్రోవు మాత్మారామా. 63

కం॥ ఒక్కపుడు నిన్నుజూచుచు
మిక్కిలిసంతోషమునను మీరియు నీవే
దిక్కని నమ్మకతో నిం
కొక్కటి గనలేకనుందు కృపగనురామా. 64

కం॥ సంకల్పసాక్షివని నీ
వంకను జూచుచును సకలవాంఛలుడిగి యే
ఝంఝమునులేకను నీపద
వంకేరుహములను యెప్పుడు ఛాయనురామా. 65

కం॥ మరణము జెందెడు వేళలొ
కరుణామయ నిన్ను వేడ గలనో లేనో
తరుణము వ్యర్థము జేయుట
సరిగాదని యిపుడెదలుచ సాగితి రామా. 66

కం॥ జరయును మృతియునుగల యు
స్థిరతనువులు జూచి నివియె స్థిరమనిదలచే
నరు లెరుగగలరె నీదగు
మరణము జననమును లేని మహిమను రామా. 67

కం॥ జలబుద్బుదములరీతిని
నిలవని యీతనువులెట్లు నిలచును ధాత్రిన్
తలపుల నీ నిజతత్త్వము
మెళుకువగా దెలియజేయు మేటివి రామా. 68

కం॥ జగదాకారము దాల్చిన
నిగమాధిప నిన్ను దెలియ నేరని నాపై
పగబూన వలదు దేవా
వెగటుగ ననుజూడ నెవరి వేడుదు రామా. 69

కం॥ రూపలేని స్వరూపము
రూపించుట కెవరుగలరు రూఢులు నీవే
ప్రాపకమని మదినెంచియు
తాపసులెల్లరును నిన్ను దలతురు రామా. 70

కం॥ రట్టడిపాలొనరించెడు యీ
కట్టడియా మాయయెంత ఘనులనునైనన్
యిట్టట్టు జేయుచుండు ని
ఘట్టిగ నినుదలచలేని కతమున రామా. 71

కం॥ జప తప దానంబులు నీ
కృపగలుఁగుటకొరకు సకల కోర్కెలుఁడిగి యే
విపరీతములకు బోకను
నిపుణులునై నిన్నుగొల్వ నేర్చిరి రామా. 72

కం॥ తల్లివి దండ్రివి దాతవు
యెల్లజగంబులకు నీవే యేలికవనుచున్
యుల్లమున దలచుచుందును
చల్లని దయజూపిబ్రోవు చక్కగ రామా. 73

కం॥ ఏకాంత వాసులెల్లరు
నైకొని మీనామస్మరణ గావించుటకై
చీకాకులేక నెప్పుడు
ఏకాకారమున మిమ్ము వేడితి రామా. 74

కం॥ భక్తులు నీపదభజనయె
ముక్తికి మార్గంబటంచు మురయుచు నెపుడుః
శక్తికి వంచనలేకను
భక్తిచె జేయంగ గలరు భయమున రామా. 75

కం॥ ఆనందమొంది నిరతము
బూనందగు కార్యమిదియె పుణ్యులకనుచుః
పూనిరి నినుగొలుచుట కను
మానిత గుణాఢ్యు భక్త మానసరామా. 76

కం॥ దుర్వార్త లేవి వినకను
సర్వాధారంబునైన సత్యచరిత్రం
బుర్విని వినదలచియు తమ
గర్వంబులు ద్రుంచిరంత ఘనులై రామా. 77

కం॥ అత్యాదరంబునను నీ
భృత్యులు నినుజేరి సర్వపూజ్యుడవనుచుః
నిత్యము నిన్నేగొలుచుచు
సత్యము విడనాడరెపుడు జగతిని రామా. 78

కం॥ వ్యర్థము జేయక కాలము
సార్థకమై భవముగడచు సాధ్యపువనులః
నిర్దయుడవనియు దలపక
అర్థుల జేయుదురుగాదె అవనిలొ రామా. 79

కం॥ ఎంతో యాపదలొచ్చిన
చింతింపక యాత్మసుఖము చెడకను విజ్ఞుల్
సంతోషంబున నిన్నే
చింతన జేయుదురు ధాత్రి శ్రేష్ఠులు రామా. 80

కం॥ భద్రముగా నినుబుధులిల
చిందూ్రపుడవౌటదెలసి చిన్మయులౌచున్
ముద్రల కావల వెలిగెడు
సద్రూపము గాంచుచుంద్రు సత్యము రామా. 81

కం॥ దృష్టికి వెలుపల లోపల
స్పష్టంబై యున్న నిన్ను సాధ్యమె దెలియన్
యిష్టా యిష్టములుడుగు య
దృష్టులకే గాక యెట్లు దొరుకును రామా. 82

కం॥ సిద్ధులు నినుసేవించుట
శుద్ధంబని యితరములను శోధింపక నీ
వద్దను జేరియు నిరతము
వద్దికతో నీదుస్మరణ వదలరు రామా. 83

కం॥ తత్త్వాపేక్షతో నరులతి
సత్త్వంబును సాధనముగ సమమతులవుచున్
తత్త్వముగందురు మహ నీ
యత్త్వంబని బలికిరవని యధికులు రామా. 84

కం॥ యితరేచ్ఛమాని నీవే
గతియని దలపోయువారి కలుషము లెల్లన్
హితవుగ ఖండించెదవట
మతిమంతులు బలుకవింటి మహిలోరామా. 85

కం॥ నీ దాసదాసుడను నే
సాధనములు లేవు నిన్ను సాధించుటకున్
మోదముతో నీస్మరణయె
సాధకమని నమ్మినాడ సతతము రామా. 86

కం॥ అజ్ఞానవశులు నినుగను
సుజ్ఞానము బడయకున్న సుఖరూపంబౌ
సౌజ్ఞ లభించునె భువిని ర
సజ్ఞతగాదనుచుబుధులు చాటిరి రామా. 87

కం॥ తెలిసెదనన వశమానా
తెలివియె దేవుండటంచు దెలుపుట విన మే
తులలేని నీదురూపము
తలపుడిగిన వారికలవి తథ్యము రామా. 88

కం॥ తుదమొదలన వశపడకను
సదయుల దయవలన దెలియ సాధ్యంబనుచున్
మొదలిటి వేల్పులు వరుసను
వదలక గురుదేవుకరుణ వడసిరి రామా. 89

కం॥ కార్యము గనుపడుచుండును
కార్యమునకు కారణంబు గనరాదెందుఁ
కార్యము కారణమెరుగుట
ఆర్యుల కృపవలనగాదె యవనిలొ రామా. 90

కం॥ జగతికి కారణమని నిను
నిగమాగమ వాక్యములచె నెరుగగ తమలో
గగనాంశ మైనశబ్దము
సుగతికి మారంబటంచు జూచిరి రామా. 91

కం॥ కారణము లేక కార్యము
వేరుగ లేదనుచు వేదవేద్యుడవవు నీ
భారమె యీజగమనుచును
ధీరులు వెదకియును నిన్ను దెలసిరి రామా. 92

కం॥ జీవుని దెలిసినవారలె
దేవుడవౌ నిన్ను దెలియ తెరవనిబలుకఁ
జీవుని గనుగొన నెంచిన
త్రోవను జూపంగ గురుడు తోడ్పడు రామా. 93

కం॥ భువనాకారము దాల్చియు
భువనములకు వేరుగాక భువనాకృతికిఁ
దవులక నిలచిననిన్నే
స్తవమొనరించుటచె బుధులు ధన్యులు రామా. 94

కం॥ చక్రాకారము గలిగియు
వికృతులను జూపునట్టి విశ్వమునీలో
సుకృతులు గందురు తమలో
ప్రకృతిని దిగనాడి భవము బాయగ రామా. 95

కం॥ వచ్చుచు పోవుచునుండియు
నచ్చరితులు దెలియగల యసాధ్యపు కాలం
బెచ్చట లయమగునో యా
ముచ్చట దెలుపంగనీవె మూలము రామా. 96

కం॥ నీవారశూకమున సను
దేహాకృతిగానుజూచు తెలివిగలిగినన్
కేవల పరమాత్ముడవౌ
నీవేగాకెవరుగలరు నిపుణులు రామా. 97

కం॥ చిత్తంబులోన నే
సత్తనుచు దెలియుబడుట సాధ్యమెగాదా
యుత్తెరగు వీడగలరది
తత్తరపడ పనియెలేదు ధరణిని రామా. 98

కం॥ పురుషులు స్త్రీలన వేరే
పరికింపగ నెవరుగలరు ప్రాకృతమున నీ
తెర వెరుగ నట్టివారలు
పలివరి విధమవుచు నిన్ను బడయరు రామా. 99

కం॥ రుజువుగ నిన్నేగాంచుచు
భజియించెదు వారు భువిని పాపరహితులై
అజహరు లందరు గొలిచే
నిజమా నిన్నెరుగగలరు నీతిచె రామా. 100

కం॥ తుదిజన్మమనుచు నినుగను
బుధులెల్లరు దెలుపవింటి పూర్ణుడవని నా
హృదయాబ్జమందు నిన్నే
వదలక గొనియాడుచుంటి వాంఛతొ రామా. 101

కం॥ నిత్యానందంబున నిను
ప్రత్యగ భిన్నుండవనుచు భాగవతులు నీ
యత్యాదరంబున నిటు
సత్యముగా జూడగలరు సభికులు రామా. 102

కం॥ దూరంబున ననుజూడకు
సారములేనట్టి మాయ సంసారంబున్
యేరీతి నీదగలనిక
కారణమా నీదుకరుణ గలుగక రామా. 1౦3

కం॥ అరుణోదయంబు మాడ్కిని
గురుకరుణామృతము మాయ గుహలనువెలుగన్
తెరవాయె నిన్నుబొగడగ
కరుణాకర నీదుకృపచె గావుము రామా. 104

కం॥ దరియాహులుస్సేన్ షా గురుకృప
పరలోక ప్రాప్తిగలుగు భాగ్యమైయుండన్
వెరపేమి లేనిదని గను
నరులకు పరమార్థమనుచు నమ్మితిరామా. 105

కం॥ మును భక్తులెల్లరును నిను
వినయ విధేయతనుగొలువ వేడ్కజనింపన్
పనిగాని నినుస్మరియించుట
ధనమే నాకనుచునిన్ను దలతునురామా. 106

కం॥ కందురువారి పురంబున
అందముగా నిల్పిమిగుల యాదరణముతో
నందువు ఖాశీందాసుని
సందియములు బాపుకొరకు సాక్షిగరామా. 107

కం॥ మంగళమని నినుబొగడెద
శృంగారంబైన నీదు శ్రుతిహితపదముల్
రంగుగ నాశిరముననిడి
పొంగుచు దలచెదను నృపుడు పూజితరామా. 108

—: గద్య :—

ఇది శ్రీ దరియాహుల్సేన్ వలీషా ఖాదరి దేశిక సుజ్ఞాన సుత శ్రీ ఖాశీం వలీషా ఖాదరి దేశిక ప్రణీతంబైన పరమామృతంబను గ్రంథంబునందు శ్రీరామశతకము కంద పద్యములు నూటయెనిమిది సమాప్తము.

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః.

శ్రీ రామ శతకము.

సీ॥ శ్రీరామ నీనామ పారాయణముజేయు
వారలజేరునే ఘోరమాయ
సకలార్థములనొసగు జాడ వేరున్నదే
సుకరమా నినుదలచు సుఖముగాక
చలమానసును నిలుప నీనామమే
గలదు భువిలోనొకటి గలుగబోనె
సర్వపాపంబులు సమసి పోవునుగదా
నిర్విచారంబున నిన్నుగొలువ

గీ॥ ధర్మ సంరక్షణముజేయు నిర్మలాత్మ
కర్మబంధంబులనుగాల్చు ఘనుడవయ్య
పరమకళ్యాణ గుణనామ భవవిరామ
రహిని కొందుర్వారి పురాగ్రధామా.

సీ॥ సంసారబంధముల్ సమయింపుటకునీవె
సకలశక్తివహించు సాహసుడవు
వింతవింతలదోచు విషయవాసనలను
అంతలోంద్రుంచెడు శాంతినిలయ
వాచామగోచరంబై వెలుంగుచు భువన
వాసివై వెలయు శ్రీ దేశికేంద్ర
పరమార్థమును గోరు భాగవతులకు నీవె
తెరవౌదువానంద కరుడవవుచు
వవ్యయానంద పరిపూర్ణ యఖిలరూప
దివ్య పథసౌధమున నున్న దేవదేవ
పరమ కళ్యాణ గుణనామ భవవిరామ
రహిని కుందుర్వారి పురాగ్రిధామా. 2

సీ॥ నీదివ్యసదనంబు నిత్యానుభోగంబు
కాదనువారికి బాధకంబు
సాధుజనులదలచు సంతోషనామంబు
వాదభేదములేని వైభవంబు
భుక్తిముక్తులగూర్చు పురుషార్థ భవనంబు
రక్తిగలిగిన విమల రాజితంబు
తీరని దుఃఖముల దీర్చెడుభారంబు
కరుణగలిగియు బోషివ కారణంబు
సత్య సంకల్పులకు మహా సార్థకంబు
నిత్యమును సాక్షిగాగాంచ నిజపథంబు
పరమ కళ్యాణ॥ 3

సీ॥ నీలోన సర్వంబు నిలచియున్న విధంబు
దెలియఁబడుటయెగదా తెలివియవ్వను
కలలోన దోచిన కలియుగభ్రాంతిని
గలదనినిలువగా వలను పడునె
తొలుతనీయాధార బలమునగాక మరి
గలదె యింకొకటది కలగాక
కలిగియుండిననిన్ను గానక బలుజన్మ
ములనైన నీపాద నళినయుగము
గాంచజాలరు యెంతటి ఘనులఁభువిని
సంచితాగామి కర్మలు సమసిపోవు
పరమ కళ్యాణ॥ 4

సీ॥ ప్రాని నినుసేవించి పూజించు ఘనులెంత
పుణ్యాత్ములై నిన్ను బొగడినారొ
గనరాని నినుజేరి గలియగోరిన సుజన
గణ్యు లేరీతి నినుగాంచినారొ
కాలదేశంబులు గాని నీనిజరూప
లీలలేధన్యాత్ము లోలినారొ
కారణాచార్యుని కరుణచే బుధజనుల్
ధీరులై నిన్నట్లు దెలిసినారొ
తెలియజేయక నాకెవరు తెరవుదేవ
కలిమి బలిమియు నీవె ననుగావుమయ్య
పరమ కళ్యాణ॥ 5

సీ॥ నీపద భక్తిచే నిఖిలలోకంబులు
పాపసంహారమై బరగుచుండు
తులలేని నీకథల్ బలుకు సర్వజ్ఞులు
వెలలేని సంపదల వెలసినారు
సదయుడవో నిన్ను సన్నుతించెడువారు
ముదమున నిన్నెపుడు వదలకుంద్రు
తప్పులన్నియు దీర్చు గొప్పవాడవటంచు
చొప్పెరింగినవారు ముప్పుగొనరు

నిన్ను వేమారుదలచెడు నిపుణులెల్ల
ఉన్నతోన్నత సుఖముల నొందగలరు
పరమ కళ్యాణ॥ 6

సీ॥ నిగమాగమములెల్ల నిన్నువర్ణించుటే
గాక మరేమియు గలుగబోదు
సుగతికి మూలమై శుద్ధస్వరూపమై
యగణితమైన నిన్నరయగలమె
లోకవిఖ్యాతమై రాకపోకలులేక
యేకమైయున్న పరలోకవాస
తెలివిమాలినవన్ను చులకనగాజూడ
దలచిన నాకిక దారిగలదె

దీనజనపోష గతదోష ధీవిలాస
ధర్మ సంరక్షణముజేయు దైవరాయ
పరమ కళ్యాణ॥ 7

సీ॥ దివ్యమౌ నీనామ దీప్తిముల్లోకముల
నిర్వివాదంబవుచు నిలచునయ్య
సర్వోత్తమంబనగ సజ్జనావళిలోన
దుర్వివాదంబుల దునుమునయ్య
సకలశోభితమునై సర్వాధికారమై
ప్రకటింపబడుదువు భయముదీర్చ
నిను వర్ణనముసేయ నేనెంతవాడను
మనసు నిలకడలేని మానవుడను

సర్వ సంపద్విశేష సజ్జనవిలాస
యుర్వి నీకంటెఘనులెవరు యూహసేయ
పరమ కళ్యాణ॥ 8

సీ॥ నీచుడనని నన్ను జూచిచూడకయున్న
కాచిరక్షించెడు ఘనులెవరు
ముందరగతిగనని మంధుడనని నాదు
సందియంబులుశాపి సాకనెవరు
కలుషాత్ముడని నన్ను కడదోయుచుజూచిన
బలమొసగి రక్షింప బంధులెవరు
భయపడి నీసేవ నయమనిజేయు నను
దయజూపి పాలింప దాతలెవరు

తప్పులన్నియుదీర్చెడు దైవమెవరు
యిప్పుడే నన్నురక్షింప విహితులెవరు
వరమ కళ్యాణ॥ 9

సీ॥ స్థిరచిత్తమున నిన్ను శరణని వేడిన
కరుణించి కడతేర్చు ఘనుడవీవె
భక్తపోషణుడవని పలుమారు బుధజనుల్
శక్తికొలదిగదలుచ సాకనీవె
వెరపులన్నియుదీర్చు వేదవేద్యుడవనుచు
స్మరియింపభరియించు సాక్షివీవె
విరసమేమియులేక విశ్వాసమున ప్రజలు
సమగా జూచెడు సఖుడవీవే

నీవుగాకను దయయుంచు నిపుణులెవరు
గావవే నన్ను మన్నించి కలుషరహిత
పరమ కళ్యాణ॥ 10

సీ॥ అన్నిటనీవుగా నున్నవిధమెరుకపడ
నున్నగామాయను జూడవలదె
ప్రబలమౌ నిర్గుణ పదవినొందెదమన్న
నుభయవాచ్యార్థముల్ వదలవలదె
జీవదృష్టినివీడి శివదృష్టిగలుగుట
భావమానందమున బరగవలదె
నీవు నేననుభ్రాంతి నిలిపివేయుదమన్న
కేవలాత్మాకార తోరివగాదె

సకల సంశయరహితమై జనగనెంచ
నిఖిల జగమునుబ్రహ్మమని నెరుగవలదె
పరమ కళ్యాణ॥ 11

సీ॥ నిత్యమై సత్యమై నిర్వికారంబునై
ప్రత్యగాత్మయున్న పరమపురుష
శుద్ధమై శుభదమై బద్ధత్వమును లేక
సద్దయాళుడవైన శాంతినిలయ
స్వచ్ఛమై సర్వమై హెచ్చుతగ్గులు లేక
ముచ్చటై యున్న గురుమూర్తివయ్య
కర్తవై భరియింప భర్తవై బ్రహ్మాది
మూర్తులకాధార వర్తివయ్య

సచ్చిదానంద పరిపూర్ణ సాక్షివయ్య
సచ్చరితుడ వీవయ్య సన్నుతాంగ
పరమ కళ్యాణ॥ 12

సీ॥ హృదయాబ్జనిలయ నీ సదనంబు జేరగా
మదినెంచి విజ్ఞాన మయులు ధరను
జ్ఞానాశిచే విషయ గహనంబు మనుమాడి
మానావమానములు మరచియుండి
న్యూనమించుక లేక యానందప్రాప్తిచే
బూని నిరంతర ధ్యానమునను
నిను జేరిరని శృతుల్ నియతితో దెల్పిన
వినిసంతసంబున నినుభజింతు

వరద భక్తార్తిభంజన వాసుదేవ
సరగునను నన్ను బ్రోవుము సర్వవినుత
పరమ కళ్యాణ॥ 13

సీ। తొలుత నీవొకడవై దుస్తరమా మాయ
నంటియుంటకను నీవుంటివయ్యా
వెలిలోను వ్యాప్యమై వెలసిన సద్రూప
తలపుల నిన్నునే దలతునయ్యా
మలినమించుక లేని మహనీయమూర్తి నిను
మాటిమాటికి గొలువ మరువనయ్యా
వెలలేని మనసుచే విజ్ఞులుసర్వదా
ఫలరహితులై నిన్ను బిలుతురయ్యా
లీలలన్నియు నీవె నన జాలునయ్యా
పొలుమాలిన నీకృప బడయరయ్యా
పరమ కళ్యాణ॥ 14

సీ। సమ్మతితో నిన్ను నమ్మినవారికి
యిమ్ముగాయీప్సితము లిచ్చినావు
క్రమ్మినయజ్ఞాన గాఢాంధతనుబావ
జ్ఞానభాస్కరుడవన గలిగినావు
సన్మానమున బుధుల సంరక్షణము జేయ
ధర్మపరుండవన దగిన నీవు
నిర్మోహులకు సర్వ ధర్మంబులను దెలిపి
కర్మబంధంబులు గాల్చినావు
తాల్మి గలిగినవారల దరచినావు
కల్మషంబులు దొలగింప ఘనుడవీవు
పరమ కళ్యాణ॥ 15

సీ॥ పెద్దలబోడగని పెడవాదములుబల్కు
మొద్దులనెల్ల మర్ధించినావు
పద్దికగలిగిన వారలజేరియు
శ్రద్ధగాబుద్ధులు జెప్పినావు
హద్దులోనిలచి హృదయాబ్జమున నినుగన్న
శుద్ధాత్ములని నీవు జూచినావు
కద్దులేదనియెడు వ్యర్థవాక్యములాడు
బద్ధుల భవములెడ బాపజోవు
గద్దులెల్లనుదీర్చు మహారాజవీవు
పద్దుబూని భజింప పాలింపనీవు
వరమ కళ్యాణ॥ 16

సీ॥ పుట్టినదాదిగా గిట్టు పర్యంతమును
మిట్టిపడుచును దిరుగ మేలుగలదె
పొట్టకొరకై నరులు గుట్టుదెలియకతాము
దిట్టవై మెలగిన తెలివిగలదె
వట్టిదీజగమని వాంఛలువిడకున్న
యెట్టిదో నిజమను యెరుకగలదె
ఘట్టిగా నీపాద కంజముల్ నెరనమ్మి
పట్టువిడువకనున్న భయముగలదె
మట్టిపాలైన దేహమును మరువవలదె
తుట్టతుదకైన నీకరుణ దొరుకవలదె
వరమ కళ్యాణ॥ 17

సీ॥ రూపింపరాని నీ రూపమెరిగిభజింప
తాపసులెంతటి ధన్యులైరో
అంతటావ్యాప్యమౌ అద్భుతాకారమును
చింతింపబుధులెంత శ్రేష్ఠులైరో
కలకాలమొకరీతి గలిగియుండిన నిన్ను
నిలకడగాగాంచి నిపుణులైరో
గుణరహితులవుచు నిర్గుణసౌఖ్యమున నిన్ను
అనుభవంబునదెలియ నధికులైరో
వారి వర్ణింపవశమౌనె వసుధలోన
కారణాచార్య వరులనగలిగినారు
పరమ కళ్యాణ॥ 18

సీ॥ గురుడే పరుండని గుర్తించువారలు
పరమపదవాసులై బరగినారు
కారణాచార్యుని కరుణలేకనుతన్ను
గాంచగలరే యెట్టి ఘనులుధరను
గురుమాత్రమెరుగక పరమార్థమునుదెలియ
తరమవునె యెంతటి తపస్వికైన
వేదవేద్యుడవవుచు వెలయు నీ నిజరూపు
సాధింపగలరె గురుసాజ్ఞలేక
వున్నదున్నట్లు దెలుపగల కన్నతండ్రి
నన్ను కడతేర్తువని నిన్నె నమ్మినాను
పరమ కళ్యాణ॥ 19

సీ॥ జీవుడే దేవుడని త్రోవ దెల్పినయట్టి
పావనుండౌ గురుని పాలనమున
మలినయుతంబైన మాయ దొలగునుగాక
వలనుపడునే యెంత తెలివియున్న
లింగాంగభంగమౌ సంగ తెరుగుదమనిన
శృంగారమవు గురుని సూటిగాదె
తన్నెరింగియు తాను ధన్యత్వమును జెంద
గురుకృపలేకను తెరవుగలదె

జన్మ సాఫల్యమొనరించి జడతదీర్చ
చిన్మయానందుడౌ గురుని జేరవలదె
పరమ కళ్యాణ॥ 20

సీ॥ నిన్ను గొలువనివారి నేర్పరితనమేల
భిన్నభావముగలుగు చిన్నెలేల
వావివరుసలు లేక వదరుటలవియేల
తీవిగా దిక్కులు దిరుగుటేల
పాపముల్ దెలియని భక్తిశ్రద్ధలవేల
ఆపదలెరుగని అర్థమేల
తనగతిగానక తపియించుటదియేల
జననమరణముగనని జన్మమేల

మనుజ జన్మంబు మంచిదని మరచుటేల
వినయమున నిన్ను గొలువని విధము దేల
పరమ కళ్యాణ॥ 21

సీ॥ తప్పుదెలియనివారి గొప్పతనంబేల
ముప్పిరుంగనివట్టి మురిపెమేల
తన్నుదా నెరుగని దబ్బరలవియేల
పిన్నపెద్దలగనని బిడియమేల
మనసునిలకడలేని మాటలపనియేల
కనుగానకున్నట్టి ఘనమదేల
దేహమే తానను తెలివిహీనమదేల
అహమణచనేరని యార్తియేల

వున్నదున్నట్లు దెలియని వూహయేల
మన్ననతో నిన్ను జేరని మనసదేల
పరమ కళ్యాణ॥ 22

సీ॥ మరణచిహ్నములచే వెరపుదోచెడు కాల
మరుగుదెంచిన నిన్ను మరతునేమొ
వడరానియిక్కట్లు బడి తపించెడు వేళ
తడబడుపాటున దలపలేనొ
దుస్థిరంబౌ వ్యాధి మస్తకంబున కెక్క
ఆస్థితుడవౌ నిన్ను వరయలేనొ
పరిపరివిధములై పరువులెత్తుచునుండు
మనసునీయందుంచ గలనొ లేనొ

యిప్పుడేనిన్ను స్మరియింతు గొప్పగాను
తప్పులనుబాపి దయయుంచు దాతవనుచు
పరమ కళ్యాణ॥ 23

సీ॥ ఏకమై నిత్యమై వెలయు నీకృప గలుగ
సాకగలిగెనుమమ్ము లోకమాత
జగముల పుట్టింప సమయింపగలమహిమ
తల్లియా మాయకే చెల్లునయ్య
నీకటాక్షంబున నిర్మింపగలిగెను
లోకవిఖ్యాతమై లోకములను
యిట్టి దట్టిదటంచు వివరింపరాక నీ
కట్టులోపలనుండు ఘనతగాంచి

సర్వ భ్రాంతికిమూలమై సమతనుండి
నిర్వికారులపరమాచు నిన్ను జూపు
పరమ కళ్యాణ॥ 24

సీ॥ త్రిగుణాత్మకంబవుచు నిగమంబులనుబల్కు
వగపులేకుండు నీ పట్టిమాయ
లేనిది కలదని కలదాని లేనిదని
పూనిచూపించు యీ లేనిమాయ
యెంత వారలనైన భ్రాంతిలోపలముంచి
చింతల జేయు నీ వింతమాయ
మేలు దెలిసియు సత్య శీలురై నను వారి
కాలమానందమున గడుపుమాయ

చెప్పటకువలనుగా దింత గొప్పమాయ
చొప్పుదెలియుటయే మహా చోద్యమాయ
పరమ కళ్యాణ॥ 25

సీ॥ పంచభూతంబులై బరగుచుండియు విషయ
పంచ నేమియు లేని పట్టిమాయ
దేహి దేహంబుల తెర వెరుగువారిలో
సాహసంబున నిన్ను జేరుమాయ
స్వచ్ఛమై ముచ్ఛమై హెచ్చుతగ్గులఁగలిగి
యిచ్ఛవచ్చినరీతి వెలయుమాయ
కర్మఫలంబులు కట్టికుడుపుచు తాను
నిర్మలంబున నుండు నిట్టిమాయ
కలదు లేదని వూహింప గనని మాయ
దెలియతరమౌనె నినుజేరు తెరవులేక
పరమ కళ్యాణ॥ 26

సీ॥ పలుభ్రాంతులకు మూల బలమైనమాయను
దెలిసి కలియకనున్న ధీరవరులు
వెలిలోను నినుగాంచి విడువకుండినయట్టి
తెలివిగలిగి వెలుంగు ధీరవరులు
అవయవ రహితమై యావరించిన నిన్ను
దెలిసిమరువకనుండు ధీరవరులు
నీదయారసమున నిత్యతృప్తిని బొంది
ధీసాక్షివని యెంచు ధీరవరులు
లోకరక్షణకొరకు నీ వేకరీతి
తెలయు పరమార్థనిలయ నిను వేడుకొందు
పరమ కళ్యాణ॥ 27

సీ॥ మూడు మేనులయందు మూడవస్థలలోన
వేఱుకజూప నింకెవరుగలరు
ఐదుతనువులలోన వాలలాడుచునుండి
వీలుగావర్తింప నెవరుగలరు
కాలకాలంబులు గాని నిజతత్త్వమును
మేలుగాబోధింప మేటియెవరు
పంచవింశతి తత్త్వ పరమవ్రుచు సర్వమున
వంచనేమియులేని వారలెవరు

అన్నిటికినీవె యాధారమైతివయ్య
నిన్నుగాననివారికి మన్ననేది
పరమ కళ్యాణ॥ 28

సీ॥ మంచియోగమున నిన్నెంచి భజించిన
సంచితాగాములు ద్రుంచినావు
పరిశుద్ధహృదయులై పరిశోధనముజేయు
భక్తావళినిబ్రోవ బరగినావు
మృష యీజగంబని విషయేచ్ఛలనుమాను
కృషిజేయు గుణయుతుల గూడినావు
పురుషార్థ వరులవ్రుచు పూజించు పుణ్యుల
వెరువ వలదని యభయమిచ్చినావు

నిన్నువర్ణింపలేరెట్టి నిపుణులైన
జనన మరణ విరహిత జగదేక వినుత
పరమ కళ్యాణ॥ 29

సీ॥ నీనామమఖిలమై నిర్మలంబై యుండు
నీనామమానంద నిలయమవును
నీనామ మవిచార నిశ్చయంబౌనఁగూర్చు
నీనామమంతట నిలచియుండు
నీనామ మదిదుఃఖ నిర్మూలమునుజేయు
నీనామ మఖిలార్థముల నొసంగు
నీనామ మరివర్గముల నెడబాపును
నీనామ మతిశయ నీతిపథము

నీదునామంబు దలఁచక నెవ్వరైన
వేదనలు బాయ లేరెందు వెదకిచూడ
పరమ కళ్యాణ॥ 30

సీ॥ పరలోకప్రాప్తికి ప్రాపకంబౌనామ
మపరోక్షపదవిగను నట్టినామ
మిందుసూర్యాగుల్ల వెలిగించగలనామ
మందినశుద్ధత్వ మొందునామ
మాత్మస్వరూపమై యాధారమవునామ
మరసినవారికి తెరవునామ
మాదిమధ్యాంతంబు లనరానినీనామ
మచలమై విషయముల గననినామ

మిట్టిదని వర్ణనముసేయ నెంతవాఁడ
స్వల్పదృష్టిచే నిన్నెటుల జూడగలను
పరమ కళ్యాణ॥ 31

సీ॥ లోకరక్షణకొరకు నేకాక్షరుడవౌచు
సాకనేర్తువు గదా సాధుజనుల
సర్వజీవములకు సాక్షివి నీవౌచు
నిర్వహింతువుగదా నేర్పుగలిగి
శిష్టరక్షణజేయు శ్రేష్టుడవీవౌచు
సృష్టిపరుతువుగదా శాశ్వతమును
నిగమాగమములకు నీవె కర్తవుయవుచు
సగుణుడవౌదువు శాంతమునను
దుష్ట శిక్షణజేసెదు దోషరహిత
యిష్టదైవము నీవని వినుతిజేతు
పరమ కళ్యాణ॥ 32

సీ॥ సామజవరద నీనామమంత్రము సకల
కామములు దొలగించు ప్రేమమయము
వేదవేత్తలు బలుకు వేదాంతసారంబు
సాధకులకు యిష్ట సాధనంబు
విరసమేమియులేని విశ్వాసపాత్రంబు
సరసులుజేరెడు సత్పథంబు
భక్తులుగోరెడు ముక్తిస్వరూపంబు
శక్తివంతులకమిత సాహసంబు
వంతలేవియు లేనట్టి వైభవంబు
పంతరహితుల కానంద ప్రాపకంబు
పరమ కళ్యాణ॥ 33

సీ॥ నీ చరణసేవలో నిలచినవారలే
యోచనగలిగిన యోగ్యులైరి
అనవరతంబు నీ ఘనమెరుగువారలే
మననమున నీలోన మగ్నులైరి
ఆపదలనుబాపు నధికారివనిదెలసి
తాపసోత్తములెల్ల ధన్యులైరి
తీరనిదుఃఖముల దీర్చెదవనిదెలసి
యారాటములుమాని యధిపులైరి

భారములు దొలుగుననుచును నిర్భయులునైరి
మందమతులెల్ల నినుగన అంధులైరి
పరమ కళ్యాణ॥ 34

సీ॥ అతిరహస్యమైయున్న యాత్మానుభవమును
హితవుగా తమలోన వెదకువారు
పతితపావనమైన పరలోక ప్రాప్తియే
గతియని తమలోన గాంచువారు
మితిలేని సౌఖ్యమని సతతంబు మరువకను
వ్రతశీలురై యహము వదలువారు
పాతకంబులులేని పరిశుద్ధతోవలో
నీతిగలిగియు మెలగి నిలచువారు

దుర్మదాంధత్వమును బట్టి దునుము వారు
నిర్మలంబున నినుజేరి నిత్యులైరి
పరమ కళ్యాణ॥ 35

సీ॥ యింద్రియాదశకము క్రమించి నినుజేర
బంధంబులేమియు జెందబోవు
శమదమాదులుగలిగి విమలత్వమునయున్న
క్రమముగా నీలోన గలుప గలవు
సత్వగుణంబున సమరసులై యున్న
యుత్తమస్థానమున నుంచినావు
నిన్నెతప్ప మరెద్ది నెన్నకుండినవారి
కన్నతండ్రివిధాన గాచినావు
దయయు దాక్షిణ్యమునుజూప దగిననీవు
భయముదీర్పెడు కోరకిట్లు ప్రబలినావు
పరమ కళ్యాణ॥ 36

సీ॥ చిద్గగనమున నిన్ను సేవించు పుణ్యుల
హృద్గతవాసివై యుంటివయ్య
హంసవాహనుడవై హింసలేవియులేక
సంసారమున కేమి ఝుడియవయ్య
నాసికాగ్రంబున నాట్యమాడుచు బుధుల
వేసటలెల్ల విడిపింతువయ్య
సచ్చిదానందుడవు సర్వ ప్రకాశుడవు
మూర్తిత్రయుల కాదిమూర్తివయ్య
నీమఘనమెరిగి నినువలచు నిపుణులెల్ల
ఆది అంత్యములనుమీరి అచలులైరి
పరమ కళ్యాణ॥ 37

సీ॥ ఆత్మతేజముగాంచు యానందమయులకు
వ్యాప్తమైయంతట వెలిగెదీవు
లిప్తమైననునీలో లీనమైయుండిన
యాప్తుడవయి యాదరించినావు
మాయను తెరదీయు మహనీయులకు నపుడె
కాయమందున ముక్తి గరపినావు
మేరు శిఖరంబున జేరి నిల్చినవారి
భారము నీవైయె బరగినావు

ధర్మరక్షణమొనరించు దాతవీవు
కర్మ బంధంబులనుద్రోయు ఘనుడవీవు
పరమ కళ్యాణ॥ 38

సీ॥ భక్తిపరవశులైన భాగవతులకు
ధర్మసూక్తులు బోధించు శుభగులెవరు
ముక్తికాంతామణి మురిపెంబుదీర్చుటకు
మూలమైయున్నట్టి మూర్తియెవరు
నూటిదప్పకను ముయ్యేటికూటమునందు
నాటకధారియా నాథులెవరు
మండలత్రయమందు దండిగా వెలుగొందు
పుండరీకములోన పురుషులెవరు

అన్నిటికి నీవె మూలమని గన్నవారు
యెన్నటికి నిన్నువిడువరో కన్నతండ్రి
పరమ కళ్యాణ॥ 39

సీ॥ శివజీవులనుగలుగు సిద్ధిగలిగినవారు
వివరమెరిగి నటించు వేత్తలైరి
దృష్టిలోపరమాత్మ స్పష్టపరచినవారు
నష్టమెన్నడులేని శ్రేష్ఠులైరి
తానె సర్వంబనియు తన్నెరింగినవారు
లేశ దేహముజోలి పూనరైరి
బుద్ధిసూక్ష్మతగలుగు పుణ్యాత్ములగువారు
వద్దికతో నిన్ను వదలరైరి

నీదు సాన్నిధ్యమెంతటి నిర్మలంబొ
యెరుగ నేర్చినవారు నిను విడువరైరి
పరమ కళ్యాణ॥ 40

సీ॥ లోచూడ నేర్చిన యోచనపరులకే
తోచుచుండును నీదు దొడ్డతనము
మనసేంద్రియములను మరలించువారికే
నినుజేరగలిగిన నేర్పుతనము
దాపుననినుగాంచు తాపసోత్తములకే
చూపు వేరుగబోని శుద్ధతనము
కన్నులలో నిను గనుగొన్నవారికే
ఘనుడవని నినుదలచు గట్టితనము

సాటిలేనట్టి నినుజూచు సజ్జనులకె
బూటకంబులు జేరని మేటిదనము
పరమ కళ్యాణ॥ 41

సీ। చలనమేమియులేని మెళుకువగలిగిన
తెలివియే తెలివియని దెలియనవును
యేచూపుజూచిన యాచూపులో గురుని
రూపంబుదోచని రూఢమవును
తలపులీనంబైన తావుపీడక నెపుడు
తాలిమినుండుటే దారిజవును
ధర్మమెఱిగియు విరస కర్మంబులను జొరక
నిర్మలంబున నడువ నీతియవును
అన్నిటికి నీవెసాక్షియని గన్నయపుడె
యున్నతంబైన సుఖమని యెన్నవును
పరమ కళ్యా॥ 42

సీ॥ సంగమేమియులేని శాశ్వతమూర్తివై
మంగళప్రదుడవని మహిఁబొగడు
నీకంటెనన్యులేలోకంబుననుగలరె
యేకమైవెలయు సుశ్లోకచరిత
కర్తవై భర్తవై కరుణామయుండవై
యార్తులనుపాలింప నవుతరించి
భూమిభారము మాన్పి నీమంబులనుదెలిపి
కామితార్థంబుల గలుగజేయు
పశ్చిమాంతర ఖేలన పాపరహిత
నిశ్చయంబుగ నినుగాంచ నెంతవాడ
పరమ కళ్యాణ॥ 43

సీ॥ చెబ్బరగుణముల చెలిమి విడువకనున్న
నిబ్బరముగ నిన్ను నెరుగగలమె
పెక్కసంబునబడి కుక్కరీతిగ దిరుగ
చిక్కులువిడి నిన్ను జేరగలమె
కుజనులగూడియు నినుభజించుటమరచి
గజిబిజిగానీలో గలియగలమె
దబ్బరలాడెడు టాటోటులై తేను
గొబ్బుననీకృప గోరగలమె

నీకు దెలియుని వేవియు లోకమునను
లేకపోవును యెందును లేశమైన
పరమ కళ్యాణ॥ 44

సీ॥ తనువువిడి జీవుడు తరలిపొయ్యెడు వేళ
జన ధన గేహముల్ జతకురావు
వచ్చినవారలు చచ్చుట నిజమిది
ముచ్చటజగమని మురియబోకు
యెవరెవరి ఖర్మలు వారివారివిగాని
యొరులు భజించెడు యోగ్యతేది
యోచనజేసిన గోచరించునునీకు
చూచి నడచినవారె సుజనులైరి

యెప్పుడైన తమయాజ్ఞ కొప్పువారు
తప్పుతోవల నడువక ధన్యులైరి
పరమ కళ్యాణ॥ 46

సీ॥ దేహమే తానను తెలివి హీనత చేత
అహమణచ లేనిదే యధమమవును
మలమూత్రములుఁగలిగి మాంసనిర్మితమైన
తనువు తాననుట యే తగనిదవును
తాను దేహంబనియు తగవులాడు టెగాని
తానుబోయెడు వేళ తిగిలి రావు
మట్టిపాలై పోవు మలిన దేహముజూచి
పట్టిదీతనువని వదలువరకు
ఘట్టిగా నిన్నునమ్మితే ఘనతదెచ్చు
మిట్టిపడకను నిజమెరుగ మేలుదోచు
పరమ కళ్యాణ॥ 46

సీ॥ తన్నుతా నెరిగెడు తత్త్వజ్ఞులకు మాయ
సన్నమైయెచటికో జనునుచూడ
ఖండఖండములవుచు గానుపించెడుజగము
ఫ్రంచనని వ్రూహింప నొకటిగలదె
జలబుద్బుదములవతు నిలువనిరూపముల్
గలవని బలుకుట కలగాదె
జననమొందినవారు మరణించుట యెగాని
అనుమానమున్నదే యనుభవమున
రూపరహితుడ వౌనిన్ను రూఢిసేయు
తాపసులె నీదుకృపగలిగి ధన్యులైరి
పరమ కళ్యాణ॥ 47

సీ॥ భూమ్యాదులౌ పంచ భూతంబులును నీవె
సోమసూర్యాగ్నులును సురులునీవె
నర మృగ విహగముల నాటకుండవునీవె
స్థిరములౌ స్థావరములునునీవె
వేదంబులునునీవే వేదమయుడవునీవె
వేదాక్షరములకు విభుడవీవె
విశ్వంబుయును నీవె విశ్వేశ్వరుడవీవె
శాశ్వతంబుగ వెలుగు సాక్షివీవె
నీవు లేనివి జగమున లేవు సకల
భువనముల కాదిమూర్తివౌ పుణ్యచరిత
పరమ కళ్యాణ॥ 48

సీ॥ నీలోన సర్వంబు నిమిడియుండువిధంబు
మేలనిదెలిసియు మెలగువారు
నిత్యసంతోషులై నిలచియుండియు నిన్ను
ప్రత్యక్షమున గాంచ బడెడువారు
చిత్తవృత్తులుమాని చిరసౌఖ్యమునుబొంద
తత్వజ్ఞులైనిన్ను దలచువారు
సంగవిరక్తులై శృంగారరసముతో
భంగమొందకనీదు లొంగువారు
గలరు గలరనువాక్యముల్ కల్లగావు
మలినములు దీర్చుదారవని మనవిజేతు
పరమ కళ్యాణ॥ 49

సీ॥ యీషణత్రియములు గోసి వేసినవారు
వేసటలేని పరవాసులైరి
తాపత్రియంబులు దగులకుండినవారు
నీపదధ్యానమున నిపుణులైరి
దుర్గుణంబులుబట్టి దునిమి వేసినవారు
సద్గతికర్హులై సఫలులైరి
సాధనములునాల్గు సాధించువారలు
వేదనలకుతాము వెరువరైరి

వాసనలుమాని యెపుడు నీదాసులైరి
నిన్నుజూచుచు యితరము నెరుగరైరి
పరమ కళ్యాణ॥ 50

సీ॥ యితరజోక్యముగలుగ పతితహేతువుగాని
మతిమంతులకు సమ్మతంబుగాదు
దూషించుటయె మహా దోషహేతువుగాని
భాషణకదిధర్మ పాటిగాదు
పరధనమునకాస బంధహేతువుగాని
ధర్మార్జితులకది దారిగాదు
కొరగానిపనులవి నరకహేతువుగాని
సరసులకది సంతసంబుగాదు

సత్యధర్మంబులకు వేరుజాడగనక
భృత్యులై నిన్నుదలచుటే పూజితంబు
పరమ కళ్యాణ॥ 51

సీ॥ కలలోనగన్నవి కల్పనలవుగాని
మెలకువతోజూడ నిలువనవునె
యీరీతి జగమిది గారడియాగాని
పారజూచినగలరె బంధుజనులు
పట్టిదీజగమనక వాంఛలపాలైన
ఘట్టిగానిలుపుట కలవియవునె
వున్నదున్నట్లెరుగు ప్రూహలేమండిన
మన్నన గలుగునే మానవులకు
దేహమున్నప్పుడే నిన్ను దెలియవలయు
యిహము సతమనిగనకుండు టిదియె మేలు
పరమ కళ్యాణ॥ 52

సీ॥ దిక్కుగలిగియు సకల దేశంబులనునీవు
ప్రక్కతోడై యుండ భయము దేమి
ఎక్కువతక్కువ లేమియుగాకను
నొక్కరీతిగనుండ యోచనేమి
చిక్కులన్నియుదీర్చ శ్రీధరుడవై యుండ
అక్కడక్కడి కేగి యదరుటేమి
అక్కరగలిగిన యాదరించుటకునై
నిక్కముగనీవుండ నెరుగరేమి
గ్రక్కనను యార్తిబాపెడు ఘనుడవుండ
యెక్కడున్నాడవోయని వెదకుటేమి
పరమ కళ్యాణ॥ 53

సీ॥ దేవుడవని నీదు దివ్యసదనముజేరి
భావమున వేఱు పాటులేక
నినుభజింపుచునుండి నిత్యసంతృప్తితో
జననమరణముల నెడు ఝంఝవదలి
పావనులై పరమ భాగవతులను జేరి
సేవసలుపుచు యితర చింతలేక
కలకాలమొకరీతి కాలంబుగడుపుచు
నిలకడగలిగిన నీతిపరులు

నిన్ను జేరెదరని శృతుల్ నిర్ణయింప
అన్నిటికి నీవెగలవని యాశ్రయింతు
పరమ కళ్యాణ॥ 54

సీ॥ సకల బాధలుదీర్చి సాన్నిధ్యమున జేర్చ
ప్రకటింపబడెదవు భారముంచి
నీ దివ్యధ్యాన నియతులై నినుగాంచు
సాధకులను దయతో సాకుచుంటి
నవచారములు లేని యాచార పరులను
కృపగలిగి సర్వమొన కూర్చనీవె
యాధారమైతివని యనవరము నిన్ను
శోధింపగలిగెను సుకృతమునను

నన్ను పాలింతువనియెదను నమ్మినాను
యెన్నటికి నిన్ను మరువని విధమొసంగ
పరమ కళ్యాణ॥ 55

సీ॥ నిన్నుగాంచినవార లన్యంబుగాంతురే
కన్నుల పండువవు కలిమిగలుగ
అంతరంగమున నీ చింతనగలిగిన
వంతంబు లున్నవే భావమందు
పరమమైయున్న నీ పరిశుద్ధతను దెలియ
కోరగాని పనులను గోరగలమె
వెలిలోను వెలయు నీ విశ్వరూపముగన్న
తలపు వేరుగబోవు దారిగలదె

నిత్యసంతోషమున నీలో నిలచియున్న
సత్యసంధులకిక మగల జన్మగలదె
పరమ కళ్యాణ॥ 56

సీ॥ ఎంతటిపుణ్యమో విశ్వేశ్వరా నీదు
చెంతను జేరియు సేవజేయ
గలిగిన భాగ్యమే కలుషంబులను బాపి
కరుణామృతంబొసగు కారణంబు
సామాన్యమానావు సాధ్యంబె నీస్మరణ
నేమరకుండెడు విధమెరుంగ
స్వల్పమాయల్పుల స్వాధీనమవుటకు
కల్పనలేవియు గలుగకుండు

విషయవిముఖులు నినుజేరి విజయులైరి
రసికు లపవర్గ పదవికి రాజులైరి
పరమ కళ్యాణ॥ 57

సీ॥ ఓ దేవదేవ నీ వోంకార మయుఁడవు
యాదిదేవుఁడవయ్యు యఖిలమున కు
త్రిగుణగర్భితియై చు దేవదేవియు నీదు
సన్నిధానమునందు సమతనుండి
మూర్తిత్రయులఁగాంచి ముజ్జగంబులలోన
కీర్తివహించి యకిల్బిషమున
సృష్టి స్థితి లయంబు సొంపుగా జేయుటకు
బ్రహ్మవిష్ణీశ్వరుల బాధ్యతలను
నిలుప నీదయగాక భువి నేమిగలదు
మలినమేమియు లేనట్టి మాన్యచరిత
పరమ కళ్యాణ॥ 58

సీ॥ నిర్దయగలుగ నన్నె వరుపాలింతురు
సార్థకమేది నా జన్మమునకు
యెన్ని యిడుములుబడిన నిన్నె నమ్మునటఁజూపి
మన్నించుమని నిన్ను మనవిజేతు
యున్నదే నీవని యూహించిజగమును
సున్నగాభావించు చూపుగరపి
కలిమి లేములఁజూచి కాంక్షింపకుండునా
తెలివియొసంగి నను దేల్చుమంటి
నీకు దోచనిపనులేవి లోకమందు
సర్వసాక్షివి నీవెగా జగమునందు
పరమ కళ్యాణ॥ 59

సీ॥ కామాదిగుణముల స్తోమంబులును గ్రమ్మి
 బాములు బెట్ట నిను బాయకుంటి
ప్రారబ్ధకర్మముల్ బంధించి బాధింప
 దూరమైనినుజూడ నేరనైతి
నాతప్పులనుజూచి నన్నె నిందింపుమను
 బాధలపాలనుచు బోధపడితి
మూఢుడనౌచును వాడవాడలందిరిగి
 వేడుకలనుజూడ వెరగుపడితి

తుట్టతుదకును నన్నేలు దొరవటంటి
తిట్టికొట్టిన నీవె నాకిక్కటంటి
పరమ కళ్యాణ॥ 60

సీ॥ దురితాంబురాశిని దొలగద్రోయుట కెవరు
 పరమపురుషులనంగ బడినవారు
విశ్వాసమున ప్రజలు వీక్షించుటకు నెవరు
 శాశ్వతులని యన జాలువారు
తల్లిదండ్రులమాడ్కి దయజూప నెవ్వారు
 చల్లనివాక్యములు జల్లువారు
బహుజన్మవాసనల్ బాపుట కెవ్వారు
 పరిశుద్ధహృదయులై బరగువారు

నిర్విచారుల దరిజేర్చ నెంచువారు
యుర్వి మీకంటె వెదకిన నొకరు లేరు
పరమ కళ్యాణ॥ 61

సీ॥ మనసు బాహ్యంబున మసలుచు దిరుగును
బుద్ధినిశ్చయమున బోవుచుండు
చిత్తమాలోచన సేయగా నెంచును
అహమభిమానంబు నందుచుండు
యిట్టివ్యాపారముల విహరించునాల్గింటి
గట్టిగానినుజూడ గనుట మేలు
దుష్టవృత్తులకివి దోడ్పడకుండ నిను
స్పష్టపరచినవారె శ్రేష్ఠులయిరి
గావునను నీదు కృపగలుగ ఘనతబొంది
త్రోవదప్పక నడచుటే దొడ్డతనము
పరమ కళ్యాణ॥ 62

సీ॥ పంచతన్మాత్రలు పరిపరివిధముల
పొంచిచూచును విషయ పంచకముల
మంచిశబ్దలనెల్ల నెంచియోచింపుచు
మంచిమార్గముననే [illegible]
యింద్రియము స్వాధీన మొందినవారల
జెందజాలవు మాయ గ్రంధులెలమి
యోగ్యతగలిగిన యోపికపరులంత
భాగ్యమన నిట్టిదని బలికినారు
శుద్ధసంకల్పమే మహా శుభమటంచు
బుద్ధివంతులు నిన్నెంచ బూనినారు
పరమ కళ్యాణ॥ 63

సీ॥ దృష్టిపవనము ననను దూరిమునబోక నిను
స్పష్టపరచుట మహా సుఖకరంబు
అష్టప్రకృతులబట్టి యణచివైచుచు నిను
స్పష్టపరచుట మహా సుఖకరంబు
అష్టాక్షరంబుల యర్థమెరిగియు నిన్ను
స్పష్టపరచుట మహా సుఖకరంబు
యిష్టార్థములనొసగు యీశ్వరుడవీవనుచు
స్పష్టపరచుట మహా సుఖకరంబు

నిష్టదప్పక నినుగొలుచు నిశ్చయంబు
కష్టములు దీర్చుటకు నదియె కారణంబు
పరమ కళ్యాణ॥ 64

సీ॥ ఆధార మాదిగా నారుచక్రంబుల
శోధించి పై నిలువ శోభితంబు
సాధకులై యితరసంగంబు విడనాడి
శోధించి నినుగొలువ శోభితంబు
నాదాంతమున నెలయు వేదాంతమయుడవని
శోధించి నిను జూడ శోభితంబు
ఆది అంత్యము లేని వేదవేద్యుడ వనుచు
శోధించి నిను గలియ శోభితంబు

మోదమున నీదు కథలెల్ల ముఖ్యమనుచు
శోధనము జేసి మెలగుటె శోభితంబు
పరమకల్యాణ॥ 65

సీ॥ సర్వ సంకల్పములు సమతనుండెడు చోట
నిర్వి చారంబున నిలచుబుధులు
తమలోన తాముండి తమ కర్మమును గనక
విమలులై జగమున వెలయు ఘనులు
చూపుగదల్పక సుస్థిరమతులౌచు
ప్రాపకంబని నిన్ను బడయు మునులు
హృదయ స్థితునిగాను వదలకను యేప్రొద్దు
పదిలముగ నిను గాంచు బ్రహ్మవిదులు

నీవె యాధారమనుచు నిశ్చయించి
బాహ్య సంచారమునకును బాలుపడరు
పరమ కల్యాణ॥ 66

సీ॥ నీకరుణా కటాక్ష వీక్షణమున
పోయెనే పాపముల్ పోలయుగాక
సాక్షిగానిన్ను వీక్షించు కాలంబున
శిక్ష లేదెందు రక్షితమెగాని
తులలేని నీ కథల్ విను ముక్తులెప్పుడు
చలన మొందరు విషయ సంగతులకు
అతి మోదమున నీవె గతియని నోనియాడు
మతి గలుగు వారికి వెతలు గలవె

ప్రాప్తఫలమున తృప్తులౌ భాగవతులు
జ్ఞప్తివిడకను నీలోన గలియగలరు
పరమ కళ్యాణ॥ 67

సీ॥ కాలమెల్లను వృథా గడచిపోవుట జూచి
బేలతనంబనెడు భీతిదోచె
మృత్యు వాతను బడి మూల మెరుగక నున్న
వ్యత్యస్తమరణమను వెరపు దోచె
నర జన్మమున గురుని కరుణ బడయక నున్న
తెరవు లేదని మదికి తెలివిదోచె
దేశికాచార్యుని దివ్యోపదేశమున
గాసిదీరెడు మహా ఘనముదోచె

అన్ని సుభములు గూర్ప నాధారమైన
నిన్ను దలుచక గలుగవివి యెన్నడైన
పరమ కళ్యాణ॥ 68

సీ॥ వేమారు నీ సత్యనామంబు గొనియాడ
తామస స్తోమంబు తరిగిజనును
నిమిషమైనను నీదు క్రమమెరిగి భజియింప
మమకారములు వీడి మరల గలవు
తమసంబు సూర్యుని దాపుజేరనియట్లు
కామ్యముల్ ఘనులను కలియబోవు
అమిత శుభంబుల యూటపట్టవు నిన్ను
సుమతులు విడి వేరు జూడబోరు

నమ్మి నమ్మని వారలసామ్ముగావు
సమ్మతులబాసి యుచటికి జనుగనీవు
పరమ కల్యాణ॥ 69

సీ॥ కల్ల నిజంబుల గని దయాదృష్టితో
నెల్ల కాలము ప్రజల నేల నెవరు
అపరాధములబట్టి కృపతోడ ఖండించి
విపరీతముల బాపు వేత్తలెవరు
కాదు లేదని బల్కు వాదంబులను దీర్చి
పాదులో నిల్పి పాలింప నెవరు
దుర్బలులను భువిని నిబ్బరమున నిల్పి
అబ్బురంబున బ్రోచు నధిపులెవరు

సర్వ సంపత్కరుండవని జనులు బొగడ
నిర్వహించిన వారెవరు నీవుదప్ప
పరమ కల్యాణ॥ 70

సీ॥ దీక్ష గలిగిన వారి రక్షించుటకు నీవు
యక్షరుడవై యుంటి వవనిలోన
కక్షిన జాండముల్ గూర్చి వీక్షింపుచును
పక్షపాతము లేని ప్రభుడవీవు
పక్షి వాహనుడవై సాక్షాత్కరింపుచును
విక్షేపమొనగెడు విధివిగా వె
శిక్షింప రక్షింప శ్రేష్టుడ వన జెల్లు
మోక్షప్రదాతవు ముజ్జగముల

నీకు సమమైన వారల నెరుగబోము
సకల సంపద్విశేష సర్వార్థపోష
పరమ కల్యాణ॥ 71

సీ॥ తన్ను జూచియుపుడు తనకు దెలియని నేవి
తన తప్పు నెఱుగమి తగనిపనియె
యొప్పు దెలసియు తనకు జెప్పుకొనుటయె మేలు
చెప్పినవారలె గొప్పవారు
తనగొప్ప నెన్నుట తగనికార్యంబవును
యొరుల తప్పిద మెన్న నొప్పుగాదు
సుమతులు నినుదప్ప చూడనొల్లనివారు
శ్రమమిదే సుఖమునకు కారణంబు

యితర చింతనగలిగి బ్రతుకు వెతలు
యతులితానందమును బొందరవనియందు
పరమ కల్యాణ॥ 72

సీ॥ సత్యసంధులు నీదు సదనంబునను జేరి
వదలకనుందురు వైభవమును
అత్యాశపరులంత యారాటమున జగమె
సత్యమని గాంచుచును చాటుచుంద్రు
ప్రత్యక్షమున జూడబడు ప్రపంచంబంత
మృత్యువాతను బడిమునుగుచుండ
నిత్యమని బలుకుట నిజముగాదిది
తాను ప్రత్యగాత్మని దెలియబడనివారి

భ్రాంతియేగాని నిజమని బలుకువెల్ల
వింతగా దోచదే దీని విధమెఱుంగ
పరమ కల్యాణ॥ 73

సీ॥ నిర్మలాత్ములై ప్రజలు నిన్ను గొల్చుటకంటె
ధర్మమేమున్నదీ ధరణియందు
గోప్యమౌ నిన్నెందు గొనియాడుటకుదప్ప
సౌఖ్యమేమున్నదీ జగతియందు
సత్కర్మపరులు నీ సన్నిధానము కంటె
యెక్కువేమున్నదని వెదకిరిట్లు
పాపముల్ విడ నిన్ను ప్రార్థించుటకుదప్ప
దాపైన మార్గముల్ ధరను గలవె

సర్వ సంపత్కరుండవై యుర్వియందు
నిలచి వర్తించు నీకంటె నితరు లెవరు
పరమ కల్యాణ॥ 74

సీ॥ జప తప హోమముల్ జరిపి జరుపక నిన్ను
నెపములన్నియు దీర్చు నేతలెవరు
స్నాన సంధ్యలు నెపుడు జేసి చేయకనున్న
హీనులని జూడని విహితులెవరు
సద్గ్రంధ పఠనంబు సలిపి సలుపకనున్న
వ్యర్థులని పలుపని వేద్యులెవరు
కులధనసంపదల్ గూడి కూడకయున్న
తలపు వేరుగలేని దాతలెవరు

అన్ని కార్యంబులకు మిగిలియున్న నిన్ను
సన్నుతింపుచు మరువని జన్మమేలు
పరమ కల్యాణ॥ 75

సీ॥ దేశ దేశంబులు వేసరక దిరిగినను
జేశిన పాపముల్ బాసిబోవు
సకల యాత్రలు దిరిగి సన్యసించిన నేమి
సుఖము గలిగించెడు సూటిగాదు
సర్వ తీర్థంబుల స్నానంబొనర్చినను
గర్వ గ్రంధులు బోవు క్రమముగాదు
నిజమెరుంగక పట్టి నిష్టలు సలిపిన
సుజనులూ జేరెడు చోటుజొరరు

నిన్ను గనకున్న మిగిలినవన్ని సున్న
తలపు నీయందు జేరని ఫలమ దేమి
పరమ కల్యాణ॥ 76

సీ॥ యింతకాలము నన్ను వంతలలోనుంచ
పంతమా నాపైని ఫలమ దేమి
బీద మానవుడ నను ఖేదరహితుని జేయు
వాదమా నీదయ రాద దేమి
యెన్నాళ్లు జగమున మన్నింప కుంతువు
కొన్నాళ్ళకయిన యిది సున్నగాదె
లోకభ్రాంతినిజూచి లోసడక మనునట్లు
సాకి నీలోగలుప సన్నుతింతు

తప్పదిది రక్షణము జేయ నెప్పుడైన
గొప్పవాడవు నీవని గొలుతునయ్య
పరమ కళ్యాణ॥ 77

సీ॥ యెందరో నినుగొలిచి బంధంబులనుబాసి
యుందురని నేజేతు వందనములు
తనయుని కష్టముల్ తలిదండ్రులెప్పుడు
ఘనమని జూతురా కరుణలేక
నీవె తలిదండ్రివని నిజముగా హృదయమున
భావింపుచుంటి నిర్భయుడనవుచు
ఆపదోద్ధారకుడవని నిన్ను భజియింతు
లోపంబులెల్లను బాపుమయ్య
వరదుడవు నీవుగావె నా వాంఛ దీర్ప
పరమ పురుషుడవనజెల్లు భాగ్యచరిత
పరమ కల్యాణ॥ 78

సీ॥ నీ మృదు పాదముల్ నీమంబుతో గొలువ
యమృత సేవన మవును యనుభవింప
విడువక నీ కథల్ వినువారికెల్లను
వీనుల విందవును విశ్వమందు
నీ యాజ్ఞలోనిలచు నీతివంతులకెల్ల
ఆయాసములు దొలగి శ్రేయమవును
నీ రూపు నీకీర్తి నిర్ణయించెడివారి
కారూఢమున నిన్ను జేరనవును
యితర చింతన లేనట్టి యేతరుణులకు
సతతమును నిన్ను గలసెడు సాధనవును
పరమ కల్యాణ॥ 79

సీ॥ నీటిపై బ్రాతవలె నిలువని దేహముల్
పాటించి నిలుపుటకు బలముగలదె
శతవత్సరంబుల మితమాయు వందురు
గతమవునదెప్పుడో గానబడదు
కాయమే గృహముగా గల్పించుకొని జీవి
కాలంబు గడుపును కలవరమున
కలయ నిజమును గాంచిన ఘనులకే
తెలియబడును దీని తెరవదంత

గట్టి బూటకవృత్తుల గట్టిపెట్టి
ఘట్టిగా నిన్నునమ్మితే ఘనతెదెచ్చు
పరమ కళ్యాణ॥ 80

సీ॥ ఎవ్వరి కరుణాకటాక్ష వీక్షణమున
సకల జగంబులు సంభవించు
ఎవ్వరి దయచేత నీయఖిల లోకములు
పోషింపబడి వృద్ధి బొందుచుండు
ఏమహానీయుని వీక్షణమున జగము
శిక్షింపబడియును జీర్ణమౌనో
ఎవ్వరీజగమును వేరుగాగాంచుచు
జనన మరణము లేని జాడనుండ్రు

రట్టి సర్వేశ్వరుడవీవె యనుచు నిన్ను
ఘట్టిగా నమ్మిగొల్తు నను కరుణసేయ
పరమ కళ్యాణ॥ 81

సీ॥ లంచమేమివక నీ పంచ జేరిన వారి
కొంచెపువరులని యెంచబోవు
మూఢులైనను నీదు జాడగని గొనియాడ
వేడుకతో వారి గూడినావు
పాపంబులను జేసి భయపడి నినుదలుచ
దాపున జేర్చి దయ యుంచినావు
తొల్లిటి యఘములనెల్ల ఖండింపుచును
చల్లని ప్రభువన జెల్లినావు
నీదు సాన్నిధ్యమెంతటి నిర్మలంబొ
బాధలెల్లనుదొలగి సద్భాగ్యమబ్బ
పరమ కళ్యాణ॥ 82

సీ॥ ప్రకృతి కావల వెలుగు పరిశుద్ధ మూర్తివని
సుకృతులు నిన్నెపుడు జూతురయ్య
బుద్ధిసూక్ష్మతగల పుణ్యులునీకథల్
శుద్ధమని వీనులను జొరపిరయ్య
పసలేని దేహమని పాటించియునునిన్ను
విసువక దలచుచు విడువరయ్య
ధర్మజిజ్ఞాసులై నిర్మలత్వమునొంది
కర్మబంధంబుల గలియరయ్య
పరమ సంతోషమున నీదు భజన జేసి
భక్తులవ్యయ పదవిని బడసిరయ్య
పరమ కళ్యాణ॥ 83

సీ॥ నాపాలిదైవమా నన్నేలుటకురావె
కోపమా నాపైని లోపమేమి
నీవె సనుగాపాడు నిఖిలేశ్వరుడ వనుచు
భావమున నిన్నెపుడు బ్రస్తుతింతు
దీనపోషకుడవని దిక్కులెల్లను మ్రోయు
బూనిన నీబిరుదు మానవలదు
యెట్టివిపద్దశల్ చుట్టుముట్టిన నిన్నె
గట్టిగాగొలిచెదు పట్టువిడక
బ్రాపు దాపని నీ పదపద్మములను
నోపికున్నంతవరకు నిను వదలబోను
పరమ కళ్యాణ॥ 84

సీ॥ తగ్గి సర్వులకు నే లొగ్గియున్నాడనని
యెగ్గుగాజూడ నాకెవరుదిక్కు
రక్షించుటకునీవు రక్షకుడవై యుండ
కక్షబూనిన నన్ను గావ నెవరు
మక్కువతోడను మమ్మాదరింతువని
మ్రొక్కువారల బ్రోవ మూలమెవరు
కార్యకారణముల కర్తృత్వమునుగలిగి
వైరమించుక లేని వారలెవరు
అన్ని భరియింప నీకంటె నధికులెవరు
భిన్నపరచిన నాకిక బ్రియులుగలరె
పరమ కళ్యాణ॥ 85

సీ॥ ప్రతినిమిషంబు నీ భజన జేయుటచాలు.
ప్రతములుసలిపెడు వాంఛయేల
ఆత్మానుభవమున యానందపడ మేలు
ప్రతికూలమౌ కర్మ ఫలము దేల
నిత్యసంతృప్తితో నిలచియుండుటచాలు
అత్యాశలోజిక్కి యడలు టేల
సత్సంగమున జేరి సంప్రదించుట మేలు
శత్రుతులనుగూడు కోర్కెలేల

కాలమాసన్నమైనదని గనుట మేలు
పాలుమాలియు నినుమరచు పనుల వేల
పరమ కళ్యాణ॥ 86

సీ॥ పరిపరివిధముల పరుగులిడు మనసును
మరలింపలేనట్టి మార్గమేల
అస్థిరమైయున్న యాలుబిడ్డలజూచి
సుస్థిరమనిదలచు సుఖము దేల
దుఃఖమయమౌ దేహ దుస్థితిగాంచుచు
మక్కువతోజూచు మమత దేల
విషసమమైయున్న విషయంబులను జూచి
పసచెడి మసలెడు పద్ధతేల
పాపసంహారమైన నీ ప్రాపు విడచి
చూపు ప్రాకృతమున నిలుపు సొంప దేల
పరమ కళ్యాణ॥ 87

సీ॥ తుద మొదలనరాని సదయుడవౌ నిన్ను
వదలక హృదయమున పదిలపరచి
ముదముతో ధ్యానింప మోక్షార్హులవుదురని
చదివెదు సత్కథల్ శ్రవణములకు
ముద మొనరింప నీ పదపద్మములువిడక
మదిలోన గలతు మన్నింతువనుచు
నీ దయాదృష్టియే నిఖిలలోకములకు
పాదుగా ప్రభవించు భాగ్యమవును

సర్వసామాన్యమని యెంచ జనదు భువిని
నిర్వికారంబునను వెలయు నీదురూపు
పరమ కళ్యాణ॥ 88

సీ॥ ఏకాంతవాసులై నీకరుణగోరియును
చీకాకులేకను సిద్ధిగలిగి
లోచూపునను సత్య లోకంబులో నిన్ను
గాంచివిడువక సర్వ కాలములను
యితరజోక్యము లేక హితవుగా నీయందె
మతినిల్పి సర్వార్థ మహిమగాంచి
పతితులుగాకను పరతత్త్వరూపులై
మితిలేని సంతోషమునను మెలగి

నిన్ను జేరెదరని బుధుల్ నిర్ణయింప
నెన్నటికి మరువకను నమ్మి సన్నుతింతు
పరమ కళ్యాణ॥

సీ॥ సంగవిరక్తులు శృంగారయుక్తులు
భంగమెన్నడులేని భాగవతులు
మంగళప్రదమైన మహనీయమూర్తులు
లింగాంగనిరసనులు యింగితులును
రంగైననినుజేరి రాత్రిబవలునుగొలచి
పొంగుచును విషయములబూదిజేసి
వెంగిళులుగాక వెలుంగుధీవృత్తిను
సంగతులచె గడపి సుజనులాము

మధురమైయున్న నీనామ మంత్రజపము
హృదయ పద్మంబునను నిలిపి ముదముగనిరి
పరమ కళ్యాణ॥ 90

సీ॥ తప్పులనువిడదీశి తారుమారునుగాక
గొప్పగా నిన్నెరను గొలచువారు
తప్పదెటు మరణమని తమలోన తామండి
ఇప్పుడే నినుజేర నెంచువారు
నానాత్వమునువీడి వూనికతోనిన్ను
జ్ఞానసంపన్నులై గాంచువారు
అరలేని మనసుతో శరణార్థులవుచు
నీకరుణగోరియుపన్ను గలియువారు

గలరు గలరని మునుశృతుల్ ఘట్టిగాను
దెలుప నినుదలచెదను నీవె దిక్కటంచు
పరమ కళ్యాణ॥ 91

సీ॥ పావలలోపల వ్యాపకంబౌ నీదు
రూపమే బుధులకు ప్రాపకంబు
హృదయ పద్మంబున కుదురుగా నిలచు నీ
సదనమే సత్పురుష సార్థకంబు
అన్ని దిశలకు మిగిలియున్న నీ నిజరూపు
గన్నవారలకదే ఘనతరంబు
సహస్రారమున సర్వసాక్షివై వెలుగు నీ
జాడగని సాధింప సాహసంబు

వన్నెలకుమీరి హాని లేకున్న నిన్ను
భిన్నమని గాంచకుండుటే ప్రియతరంబు
పరమ కళ్యాణ॥ 92

సీ॥ క్లేశంబులెల్లను బాసిపోవుటకు నీ
దాసదాసులుగాక దారిగలదె
వ్యసనంబులెల్లను మసిజేయుటకు నీదు
దెసజేరుటయెగాక తెరవుగలదె
పాతకరాసుల భస్మమౌటకు నీదు
హితవుగోరుటగాక వేరుగలదె
సంశయంబులునెల్ల ధ్వంసమై చనుటకు
మాంసమయమౌ తనువు మరువవలదె
సకల సంసారబాధలు సమసిపోవ
సుఖకరంబుగ నిన్నెపుడు జూడవలదె
పరమ కళ్యాణ॥ 93

సీ॥ నీనామ రుచిగోరి నిత్య తృప్తినిబొందు
మానవులెప్పుడు నిను మరువబోరు
హానివృద్ధులు గనక ఆనందమయులవుచు
ప్రానికతో నిన్ను బొగడినారు
సుఖదుఃఖములు లేని సొంపైన నినుగాంచి
అకుటిలు లవ్వుచు నిన్నరయుచుందు
రెడ తెగక వెలయు నీ పొడగాంచి బుధజనుల్
తడబడుపాటును తరుమ గలరు

నిన్ను సేవించుపుణ్యులు నిపుణులవుచు
భిన్నులవుదురె నినుజేర నెన్నడయిన
పరమ కళ్యాణ॥ 94

సీ॥ ధరణి జీవుల నెల్ల ధన్యులనుజేయుటకు
కరుణా మయుడవన గలిగినావు
కర్మఫలంబుల కారణంబులు దెల్పి
ధర్మపరుండవన దనరినావు
ఏకమై నీవన్ని లోకంబులనుజూచి
పాక మెరిగియు నీవె సాకినావు
మతిమంతులకు మంచి గతిదెల్పుటకు నీవు
హితుడవై భువిలోన వెలసినావు

నిన్ను విడువనివారల నేలినావు
యెన్నడైనను మార్పు లేకున్ననీవు
పరమ కళ్యాణ॥ 95

సీ॥ తగ్గుమొగ్గులు లేని నిగ్గైనసీకథల్
　　యెగ్గులెంచక నెపుడు వినెడువారు
ఆదిఅంత్యము లేని వేదవేద్యుడ వనుచు
　　శోధించి నినుజేర జూచువారు
తప్పులొప్పులు లేక ఎప్పటికి నొకరీతి
　　గొప్పగా వెలుగు నినుగొలుచువారు
ఆపదలనుదీర్చ నధికారివని నీదు
　　ప్రాపువీడకను భయపడనివారు
కోపమునుమాని మమతను గోయువారు
గలిగియున్నారు నీ ఘనత గాంచిభువిని
పరమ కళ్యాణ॥ 96

సీ॥ కన రాని నీరూపు గనుటకెంతటివాడ
　　మనసు నిలకడ లేని మలినయుతుడ
సంకల్పములు మాయ పంకంబునను బొరలి
　　సంకటములముంచి సమయ జేయు
యెంతజెప్పినగాని చింతలకేబోవ
　　పంతంబులాడును రంతులాడి
తెలివిని గప్పియు కలువరింతలగుప్పి
　　పలురీతులను భ్రాంతి బడయజేయు
యిట్టి దుర్ఘటమామనసు గట్టిపెట్టి
తుట్టతుదకును నీదయ బుట్టవలయు
పరమ కళ్యాణ॥ 97

సీ॥ మూఢుడనని నన్ను జూడ దయలేకున్న
తోడుగలిగిన దొడ్డ దొరలు యెవరు
పామరుడని నన్ను పారజూడక యున్న
నీమంబుననునిల్పు నియతు లెవరు
బుద్ధిహీనుడనని వద్దజేర్చక యున్న
హద్దులో నను నిల్పు ఆప్తు లెవరు
తెలివి హీనతచేత దేబెరించెడు నన్ను
అలసట బాపగల నధికు లెవరు

తప్పులన్నియు సవరింప దాత లెవరు
తిప్పలన్నియు బాపుటకు తప్పదయ్యా
పరమ కళ్యాణ॥ 93

సీ॥ వదలక నీపాద వనజముల్ సేవించు
బుధజను లార్తిని బొందరయ్యా
కదలని మనసుచే ఘనులెల్లయేప్రొద్దు
ముదమున నినుగాంచి మురుతురయ్యా
దృష్టిభేదములేని శ్రేష్ఠులు నినుదలచి
యిష్టదైవంబనుచు వేడిరయ్యా
సత్పురుషశ్రేణిలో సాక్షివై నీవుండి
యుత్పాతములు బాపు చుందువయ్యా

భక్తిగలిగినవారల భయముదీర్చి
ముక్తులనుజేయుటకు నీవె మూలమయ్యా
పరమ కళ్యాణ॥ 99

సీ॥ దొడ్డప్రభుడవు నీవు అడ్డమెవ్వరు నీకు
యెడ్డెనని ననుజూడ నెవరుదిక్కు
పదునాల్గు భువనములు పాలించుటకు నీవె
యధిపుడవైతివి యఖిలమునకు
దిట్టమై భువిలోన దిరిగి వేసారియును
చిట్టచివరకు నిన్నె జేరవలయు
అక్కరలనుదీర్చి ప్రక్కతోడైయుండ
యెక్కువెవ్వరు భువిని వేరునీకు
సర్వ సామాన్యమా నీదు జాడగనుట
నిర్వికారుడవై వెలయు నిర్మలాత్మ
పరమ కళ్యాణ॥ 100

సీ॥ నీ మహానీయమౌ నిర్మల తత్త్వంబు
కామాదివర్గముల గర్వమణచు
నీ సత్య శౌర్యంబు నిత్యప్రకాశమై
అసమానమవుచు నజ్ఞానమణచు
నీ సద్గుణంబులు నిజభక్తవరులకు
వాసనత్రయముల దోషమణచు
నీ విమల తేజంబు నిర్వికల్పంబునై
సువిచారులకు భువిని భవములణచు
అఖిల యోగంబులకును నాధారమవుచు
సుఖము నొనగూర్ప నీవుగా కొకరుగలరె
పరమ కళ్యాణ॥ 101

సీ॥ ధర్మబలంబున ధైర్యమవలంబించి
దుర్మార్గ వృత్తులను దునుమగలరు
కల్లజగంబనుచు కాంక్షనువిడనాడి
తల్లడపడుట దప్పింప గలరు
శాంతమమరి మహా సంతోషమని యెపుడు
వంతంబులకుబోవ బాలుపడరు
అతి సౌఖ్యమునుగోర నాయాసకరమని
మితిలేని కోరికల జతకుబోరు

నీదు సన్నిధిగలుగుటే మోదమనుచు
వాద బేదంబులన్నియు వదలినారు
పరమ కళ్యాణ॥ 102

సీ॥ చిన్ననాటినుండీ నిన్నే స్మరించి
నీ కన్న వేరే లేరటన్న నన్ను
మన్నించుటకు రావ మరిమరి నిను వేడు
కన్న దయలేద యాకొన్నవాని
కన్నంబు బెట్టియు యాదరింపక తల్లి
భిన్నంబు జేయునా యెన్నడైన
పన్నగతల్ప నాపాపముల్ బాప నీ
పున్నాపులే నిన్న సన్నుతింతు
కలిమి బలిమియునీదె సదఘనుడననుచు
తలపులో నిల్పి ధ్యానింతు తథ్యముగను
పరమ కళ్యాణ॥ 103

సీ॥ దేహి దేహంబుల తెరవెరుకపడుటకును
దేవుడే గురుడనెడు తెలివిగలిగె
వున్నదున్నట్లుగా గ్రహించుటకు గురుని
మన్ననయే మాయ మమతదీర్చె
గుణరహితమైన నీ గురు తెరుగుటకు గురుని
కరుణ గలుగుటవలన కలతదీరె
సంగరహితంబైన యింగితంబది గురు
పుంగవుదయచే నెరుంగబడియె
శుద్ధమైయున్న నీ మహా శుభముగాంచి
బద్ధతను బాయ గురుమూర్తి బలముగలిగె
పరమ కళ్యాణ॥ 104

సీ॥ దేశికమూర్తివై దివ్యతత్త్వముదెల్ప
వాసిగా కొమ్మాలపాటియందు
ఠరియాహులస్నేకషయను దైవనామముతోడ
కరుణామయుండవ ఘనతబొంది
విసువక భక్తుల వ్యసనంబులనుబాపి
అసిపదభావంబు నమరదెల్పి
తృప్తిపగచియు మహా దీప్తిచే భువనముల
వ్యాప్తుడై పర్ణింప వశముగాక
నిరుపమానంద పదవిలో నిలచియున్న
గురుని గురుతెరుగ నీ మహా కరుణగాదె
పరమ కళ్యాణ॥ 105

సీ॥ నీవె మము పాలింప నిజగురురూపమై
భూవలయంబున బుట్టినావు
ప్రకృతి కావలి వెలుగు పరిశుద్ధ తత్త్వమును
సుకృతులు నినుగొలువ జూపినావు
అపరాధములు దీర్చి యద్భుతానందమున
కృపగలిగి భక్తులను గూడినావు
కులగోత్రములు లేక తలపులలోపన్న
దలచిన వారిలో నిలచినావు

నమ్మి నినుగొలుచుచున్నట్టి సమ్మతులకు
యిమ్మనీవవుచు వెలిలోన విలసినావు
పరమ కళ్యాణ॥ 106

సీ॥ తప్పక నినుదలచ గొప్పవాడనుగాను
యెప్పుడైనను నిన్ను విడువబోను
నాభాగ్యమని నిన్ను నమ్మియుంటినిగాని
యేభాగ్యములకును వెదుకజనను
నిత్యమే నీవని నిశ్చయించితిగాని
సత్యమీజగమనుచు చాటలేను
ధర్మమే రక్షింప దారియని యెందును
దుర్మార్గవాక్యములు దూరివినను

దురితములు ద్రోయుదొరవని మరుగుజొచ్చి
శరణు శరణని నినుగోరి సన్నుతింతు
పరమ కళ్యాణ॥ 107

సీ॥ సంగరహితుడవవుచు భంగమేమియులేని
మంగళప్రద నీకు మంగళంబు
రంగుగను భువనముల శృంగారముగను వె
లుంగు శ్రీకర నీకు మంగళంబు
కుందురువారిపురమందు నెలకొనియున్న
మందరధర నీకు మంగళంబు
వాదమేమియులేక వాంఛించె ఖాశీం
మాధవా నీకిదే మంగళంబు

సుమతులెల్లరు నినుగొలిచి సుఖమునొంద
మమతలనుదీర్చు మహనీయ మంగళంబు
పరమ కళ్యాణగుణనామ భవవిరామ
రహిని కుందుర్వారి పురాగ్రధామా. 108

గద్య

ఇది శ్రీ దరియాహుస్సేన్ షా ఖాదరి దేశిక సుజ్ఞానసుత
శ్రీ ఖాశీం వలీ షా ఖాదరి దేశిక ప్రణీతంబైన
పరమామృతంబను గ్రంథంబునందు శ్రీ రామ
శతకమునందు నూట ఎనిమిది సీస
ములు సమాప్తము.

చిత్తశతకము.

శ్రీశుభజింపుచున్ వివిధ చింతలుబాసి వివేకివై సదా
దేశిక మూర్తిపాదములు దీనతతో శిరమందుదాల్చి నీ
యాశల గోసివేసి గురుయాజ్ఞకు జిద్ధతగల్గి యెప్పుడున్
పాశవిముక్తతన్ పరమ భాగవతాధిపుజేరు చిత్తమా, 1

ఉ॥ వందన మాచరింపుచును వారని నిశ్చయబుద్ధినిల్పి యా
నందము వీడకన్ గురుని నామసుధారస పాన తృప్తిచే
సందియ మేమిలేని ఘనసారవిచారు భజించుమార్గ మిం
పొందుగ గల్గునట్లు పరిపూర్ణపరాత్పరు గొల్వచిత్తమా. 2

ఉ॥ శాంతివహించిసర్వమును శాశ్వతబ్రహ్మమటంచు నెంచి యే
కాంతమునన్ సదా పరమకారణమూర్తి నిజస్వరూపమున్
భ్రాంతిదొలంగి నిర్విషయ భావమునన్ దగజేర్చి వేద వే
దాంతవిచారుసన్నిధి నుదారతజేరగవచ్చుచిత్తమా. 3

ఉ॥ సారవిహీనమైన సంసారమునంటగ హానివచ్చు నీ
క్రూరగుణంబులన్ విడచి గోప్యత బ్రహ్మబిళంబుజొచ్చి శృం
గారరసంబులొల్కు సురగామినిగూడి సుఖించి పాప సం
హారకు భక్తితోగొలచి హాయిగనుంగొనమేలుచిత్తమా. 4

ఉ॥ లోకములంతటన్ వెలిగి లోలత సర్వ శరీరధారులన్
సాకెడు తండ్రియై విబుధ సాక్షిగ నందర కందరాక తా
నేకముగా నభేద్యతను నేర్పరులన్ దయజూపిబ్రోచు సు
శ్లోకు నవాద్యునిత్యునతి శోభితుజేరి పఠింపుచిత్తమా. 5

ఉ॥ రాగవికారదోషగుణ రాశినదల్చి దయావిశేషతన్
వేగమె గావగల్గు సుర వేద్యుపదాంబుజ భక్తినావచే
సాగరతుల్యమావిషయ సంసృతిదాటగ వచ్చు నెప్పుడున్
యాగమవాక్యపద్ధతిని యార్తితొ సద్గురు నమ్ము చిత్తమా. 6

ఉ॥ కోపముగల్గి కాలుభటకోటిమహాభయరూపులై నినున్
యాపదలందు బెట్టి తమయాజ్ఞకు బద్ధునిజేసి ప్రాణముల్
బాపెడువేళ్ళ చింతిలిన బాయునె కష్టము నిప్పుడే జగ
ద్వ్యాపకు ప్రాపుగోరి పలువాంఛ లుడిపి స్తుతింపు చిత్తమా. 7

ఉ॥ వాదములెల్లపీడి సరివారలసఖ్యత గల్గి యార్యులన్
భేదములేక వేడి బలుప్రేముల బూజయొనర్చుచున్ సదా
మోదముతో మహాత్ములకు మ్రొక్కుచు యెంతటి బాము లొచ్చినన్
ఖేదము లేక సర్వమయు కీర్తనసేయుచునుండుచిత్తమా. 8

ఉ॥ తామసమొందరాదు పరదారలగోరి భ్రమించియుండుటల్
నీమముగాదు నిర్మలసునీతి వాచారుపదేశ యా పరం
ధాముని గొల్చియెల్లెడల ధర్మముదప్పక సంచరించి శ్రీ
రాముని రామరామయని రాత్రిబవల్ స్మరియింపుచిత్తమా. 9

ఉ॥ కారణమూర్తియౌగురుని గానక యెట్టి వృథాప్రయాసలన్
జేరి సమస్తశాస్త్రములు జేకొనిజాట ఫలంబుగల్గు నే
తీరని దుఃఖముల్ దొలుగ దివ్యత సద్గురు దేవుపాదముల్
గోరిభజింపుచున్ సకల కోర్కులుబాసి చరింపు చిత్తమా. 10

ఉ॥ భోగమయాంగముల్ మరియు బుద్ధియు నింద్రియముల్ జడంబులై
యేగునటంచు నీశ్వరుని యేకముగా మదియందు నిల్పియున్
జాగొనరింపకన్ యెప్పుడు సజ్జనగోష్ఠివీడకన్ మహా
యోగిజనానుసమ్మతిని యొప్పగనుండ సుఖంబుచిత్తమా. 11

ఉ॥ యన్నగరాని బ్రహ్మమును యేర్పడగొల్చి తదేకనిష్ఠచే
మన్నగల్గిమాయనణుమాత్రమునమ్మక దేహభ్రాంతులన్
నున్నగజూచి యెల్లపుడు సూనృతివాక్యములన్ వచింపుచున్
యున్నతమైనమార్గమున యోగ్యతగల్గినటింపుచిత్తమా. 12

ఉ॥ యెప్పటికైన దేహమిది యెవ్వరితోడను జెప్పకేగు నీ
గొప్పతనంబులన్ వదలి గోప్యముగా హృదయాంతరంగ మం
దొప్పగ పూర్ణుడై నిలచి దోడ్పడి బ్రోచు నిరంజనున్ సదా
తప్పకనమ్మి వేడినను తాపములన్నియు దీరుచిత్తమా. 13

ఉ॥మున్ను పరాత్పరుండుతన మూలమునన్ మహదాదిశక్తి యం
దెన్నగ సర్వలోకములు తేటగసృష్టియునై వెలుంగ దా
నన్నిటియందు నేకమయి నాశములేని నిజస్వరూపమున్
తిన్నగజూచువారలకు దిక్కగుసద్వయు వేడు చిత్తమా. 14

ఉ॥ దీపపుకాంతిజూచి యది దివ్యతరంబగు వండటంచు దా
దాపున జేరి కీటకము దగ్ధమునొందిన రీతి మాయయే
ప్రాపని నమ్మువారలకు భారమెగాని మరేమి లాభమా
యోపికతోడసద్గురుని యొప్పుగబూజయొనర్పుచిత్తమా. 15

ఉ॥ మృత్తికటయ్యు కుంభములు ముద్దుగచాలవిధంబులైన యు
ట్లిత్తరి బ్రహ్మవిష్ణు శివదేవ శశాంకరి వానరుల్ నరుల్
మొత్తముసర్వభూతతతి మూలముతానెయటంచు నిత్యనిజ
తత్తరపాటువీడియును తాలిమితోడుతగొల్వు చిత్తమా. 16

ఉ॥ స్వాంతమునందు కేవలుని జాలనుతింపుచు యీషణంబులన్
చెంతకు జేరనీక గురుసేవ దృఢంబుగ జేయుచుండి స
ర్వాంతర వర్తియున్న నిజవాసమునందుల జూడ్కినిల్పి యే
కాంత తపంబొనర్ప పర కాంతను జేరగవచ్చు చిత్తమా. 17

ఉ॥ జీవగుణంబులన్ వదలి చిన్మయుజూచుచు కామ్యకర్మముల్
భావమునంటనీక పర భావముజూడక భక్తిశ్రద్ధలన్
దేవునియందు నిల్పియును దేహము హేయకరంబటంచు నీ
యావరణంబుబాపి మరియాదచె నీశ్వరునమ్ముచిత్తమా. 18

ఉ॥ వాసనలన్నివీడి నిజవాసముజేరి దయామయున్ మహో
ల్లాసముతో నుతింపుచు విలాసములన్ మదిజేర్పకున్న మున్
జేసినపాపముల్ జనవె శీఘ్రగతిన్ సకలేశు పాదముల్
వేసటజెందకన్ యెపుడు వేడుకతోడుతనమ్ముచిత్తమా. 19

ఉ॥ మానవజన్మమెత్తియును మాయకులోఁబడి హీనవృత్తులన్
న్యాయములేకఁ గోరి తన నార్జితకిల్బిషరాశిచే మహా
హానిచెజచ్చుకొంటె మరి హాయిగనీశ్వరుపూజచే మనో
ధ్యానము చేయుచున్ పరుని ధర్మముతప్పక గొల్వు
చిత్తమా. 20

ఉ॥ దేహములోపలన్ హరుఁడు దివ్యతరంబు నిండియుండి హం
సోహమటంచుబల్కుచును సూరిజనుల్ గురితింప నేకమై
ద్రోహములేక నిర్మలత తొల్లిటిరూపముఁ జెందు కేవలున్
యూహలొనల్పి యెల్లపుడు యోపికతో భజియింపు
చిత్తమా. 21

ఉ॥ మాపులలోపలన్ మిగులసూక్ష్మస్వరూపముగల్గియుంతటన్
వ్యాపకమై నిరంతర మవాంఛితుడై జగమెల్లఁ బ్రోచు హృ
ద్దీపకు ప్రాపుగోరి కడు దీనతతో శరణంచు వేడ నీ
తాపములన్నిఁ బోనణచి దాపుకఁ జేర్చునుగాదె చిత్తమా. 22

ఉ॥ యేవిధఁ జూడఁ దానెయయి యేమియుగాక వినాశనోద్భవం
బేదియులేక నిత్యమయి బ్రీతిచె సద్గురు రూపుఁ జెంది నిం
పారిగ నుండుభక్తులకు ప్రాపయి బ్రోచు పరాత్పరుం సదా
మోదముతో యహర్నిశము మ్రొక్కి స్తుతింపుచునుండు
చిత్తమా. 23

ఉ॥ గాలియు దృష్టిమానసము గట్టిగ కుండలియందుఁ జేర్చి యా
లీలలుగాంచి భావమును లేశము వేరుగఁ బోవనీక స
త్కాలముగూడెనంచు ఘనకారణమూర్తి నిజప్రభావమున్
తాలిమితో దలంచుచును దారిదొలంగకనుండు చిత్తమా. 24

ఉ॥ పుట్టినదాది సత్కథలు పూనికతో చెవిసోకనీక బల్
దిట్టగభూమిపై దిరిగి తీరనిదుఃఖము జెందుకంటె నే
డెట్టులగాకనున్న యవి దెల్యగనెవ్వరి శక్యమౌను నీ
పుట్టువులేకపోవుటకు పూర్ణునిగొల్వగరాదె చిత్తమా. 25

ఉ॥ చెప్పినదంతచేయుటకు జేరువసద్గురుమూర్తియుండగా
తప్పదు త్రోవలన్ జనుట దారియె ధర్మవిరుద్ధమైన నీ
తిప్పలుజెప్పనీలవు నె తీవ్రగతిన్ పరమాత్మ సేవకున్
తప్పకబోయిచేసి పరితాపముమాన్పు కనుండుచిత్తమా. 26

ఉ॥ వాదములేకనీకు నిజవాక్యముతోడయి యున్నజాలదా
భేదముమానిసర్వసముపాదివిరాట్స్వరూపకునిపావనప్రేమజెలంగ
పఠింపజాలు సమ్మోదముదోజగద్గురుని ప్రమోలనునిల్పి
మహానుభావ నీపాదములందు దుష్ట పరభావమునీదని
వేసు చిత్తమా. 27

ఉ॥ ఎవ్వరుదిక్కునాకనుచు యేలినదేవుని వేడుకొంచు న
న్నొవ్వగ జేయకో ప్రభువ నోర్పుగదీనుల బ్రోచువార లిం
కెవ్వరు దిక్కుగల్గిరని కేవలుకీర్తనసేయుచున్ ననున్
దవ్వుగజూడబోకుమని దాపునజేరి స్మరింపుచిత్తమా. 28

ఉ॥ పూజితమైనమార్గమునబోవుచుయార్యులుబల్కుపల్కులే
రాజిగవించుభక్తులకు రాజ్యమెమోక్షమటంచు నెప్పుడా
తేజములో నుతేజమును తేటగజూచి సుఖంబుజెందుచున్
భూజనులందుపూజ్యతను బొందిపరంబునుగాంచుచిత్తమా 29

ఉ॥ మాటలపాటలన్ గురుని యాలలుబాడుచుమింద్రియావళుల్
బూటక. మృత్తులన్ జనని భోగ్యముఁజూచి నిరంతరంబు యా
కూటము జేరి పాపముల కూలగ జేసి యభేద్యమైన శృం
గాట కవాటమున్ దేరువగల్గిన సర్వముగల్గు చిత్తమా. 30

ఉ॥ యెంతటియాపదల్ గలుగ యేమిభయంబును జెందకాత్మలో
సంతసమొంది నిర్మలుని సాక్షిగగాంచి మహానుభావ నీ
చెంతను జేరియున్న నను జేరువనుంచవె శ్రీ సదాశివా
సంతమహాత్మయీశ గురునాదయటంచునుతింపుచిత్తమా. 31

ఉ॥ మాయలలోనబోక పరమాటలు వీనుల జేరనీక యీ
కాయము నిల్వబోనిదని కాలమునజూచుచు కల్మషంబులన్
హేయముగాదలంపుచును హేయముమృత్తొకరీతి నెంచియున్
హాయిగనున్న దేవుని సహాయముగల్గును నమ్మచిత్తమా. 32

ఉ॥ కోపముమాని శ్రీహరిని గోప్యముగా మదినెంచదృశ్యముల్
రూపముగల్గి లేనివని రూఢిగగాంచి ప్రకాశమెల్ల యా
శ్రీపతిదంచు జూచుచును శీఘ్రగతిన్ పరమాత్మ జేరుచే
ప్రాపని భక్తపోషణుని ప్రార్థన జేయుచునుండు చిత్తమా. 33

ఉ॥ లోకములెల్ల నీకడుపు లోపలనుండినయట్లు దేవతల్
నీకొరకే భయాతుర్లయి నిన్నె స్తుతించినయట్లు శాస్త్రముల్
నేకవిధంబుగాబలికె యెవ్వరవేసుదునో మహాత్మ నన్
సాకెడుతండ్రిపై వెపుని సర్వమయాత్మకుగొల్వు చిత్తమా. 34

ఉ॥ యేమియుగాక నీశ్వరుడు యెందునునంటక యేరీతిగా
నోమిననోముపంటయయి నొవ్వగజేయక దాసదాసులన్
ప్రేమతో తండ్రిరీతిగను పెంచి సమస్తఫలంబులిచ్చె యే
బాములజేరరాని నిజబ్రహ్మము నెప్పుడు పేను చిత్తమా. 35

ఉ॥ మూడుయవస్థలందు హరి మూలము తానయి వేరువేరుగా
జోడయిదోచుచున్ మరియు జోడుగదోచక మాయరూపుతై
యాడుచుపాడుచున్ సుఖము పొందునదుఃఖము జూచి చూపకన్
యీడయియున్న విశ్వమయు యెప్పుడు నమ్మి భజింపు
చిత్తమా. 36

ఉ॥ చచ్చుచుపుట్టుచున్ ప్రకృతి జాడయెరుంగక మూఢచిత్తుడై
హెచ్చుగ పాపకార్యములు హెచ్చుకరంబని దల్పకాత్మలో
మెచ్చుచు జేయుచున్ తుదకు మెండుగ దుఃఖము జెందుకంటెయా
సచ్చరితున్ భజింపుచును సాక్షిగ జూచిన జాలు చిత్తమా. 37

ఉ॥ నాదము లెల్లవీనుల సునాదముగా విని నీవు నేననే
భేదములేక యెల్లపుడు భీతియెఱుంగక సత్వరూపమై
మోదముతో కరంబులను మోడ్చిమహేశు నమస్కరింపుచున్
సీదయ గల్గజాలునని నిర్మలభక్తితో గొల్వు చిత్తమా. 38

ఉ॥ సర్వ శరీరధారులను సాకుచు నెవ్వరికందరాక తా
నిర్వచనీయుడై ధరను నీతివిచారుల బ్రోవ దుష్టులా
గర్వాలద్రుంచ కర్తయయి గన్పడు శాశ్వితుకీర్తనంబు నే
యుర్విని విన్నజాలుగద యోపికతో ప్రభు నిల్పు చిత్తమా 39

ఉ॥ యేమియుఁగాక నీశ్వరుఁడు యెందునునంటక యేకరీతిగా
నోమిననోముపంటయయి నొప్పఁగజేయక దాసదాసులన్
బ్రేమతో తండ్రిరీతిగను పెంచి సమస్తఫలంబులిచ్చు యే
బాములజేరరాని నిజబ్రహ్మము నెప్పుడు వేసు చిత్తమా. ౩౫

ఉ॥ మూఁడుయవస్థలందు హరి మూలము తానయి వేఱువేఱుగా
జోడయిఁ దోఁచుచున్ సరియు జోడుగ దోఁచక మాయురూపులై
యాడుచు పాడుచున్ సుఖము నొందుచు నదుఃఖము జూచి చూపకన్
యీడయియున్న విశ్వమయు యెప్పుడు నమ్మి భజింపు
చిత్తమా. ౩6

ఉ॥ చచ్చుచుపుట్టుచున్ బ్రకృతి జాడయెఱుంగక మూఢచిత్తుఁడై
హెచ్చుగ పాపకార్యములు హెచ్చుకరంబని దల్పకాత్మలో
మెచ్చుచుజేయుచున్ తుదను మెండుగ దుఃఖము జెందుకం టెయా
సచ్చరితున్ భజింపుచును సాక్షిగజూచినజాలుచిత్తమా. ౩7

ఉ॥ నాదము తెల్లవీనుల సునాదముగా విని నీవు నేననే
భేదము లేక యెల్లపుడు భీతియెఱుంగక సత్స్వరూపమై
మోదముతోఁ గరంబులను మోడ్చుచు హేశు నమస్కరింపుచున్
నీదయ గల్గజాలునని నిర్మలభక్తితో గొల్వు చిత్తమా. ౩౮

ఉ॥ సర్వ శరీరధారులను సాకుచు నెవ్వరికందరాక తా
నిర్వచనీయుఁడై ధరను నీతివిచారుల బ్రోవ దుష్టులా
గర్వులద్రుంచ కర్తయయి గన్పడు శాశ్వితుకీర్తనంబు నే
యుర్విని విన్నజాలుగద యోపికతోఁ బ్రభు నిల్పు చిత్తమా ౩9

ఉ॥ చేసినకర్మముల్ మరియు జేయని కర్మములన్ని దైవమే
వ్రాసిగజూచుచుండు నిక పన్నులు చిన్నెలు జేయబోకు నీ
గాసిదొలంగి కేవలుని గాంచిసుఖించుట కంతరాత్మ నిక్
వేసటలేక జూచి యతివేడుకతో గురు వేడుచిత్తమా. 40

ఉ॥ జాగర స్వప్నసుప్తి- వి జాలముగా మదినెంచి వానినిక్
బాగుగగాంచు జ్ఞానమును బ్రహ్మముగాదలపోసి విశ్వ సం
యోగముచేసి పృథాభ్రమయోగ్యతయుంచుదలంచుచుండుయీ
యోగిజనంబులక్ గలసి యొప్పగ దేశికునమ్ము చిత్తమా. 41

ఉ॥ దుర్భగమైన మాయ నతిమారముగా దొలగింపగాదగుక్
నిర్భయముండరాదు భవనీరధిదాటుట దుస్తరంబు నీ
వర్భకు నీతిమాయుని వైభవమూర్తిని నదలకుండుమా
దుర్భలులైన వారలకు దోడగదా గురుమూర్తి చిత్తమా. 42

ఉ॥ యేటికి దేహభ్రాంతులిక యెవ్వరితోడుగ రారు వెంట నీ
నాటిజనుల్ నిరాశులయి సర్వసుఖంబులు వీడిపోరే యీ
బూటకవృత్తులక్ విడిచి బుద్ధి పరాత్పరుయందు జేర్చి యీ
పాటుబాడ నీశ్వరుడు పాలనజేయునుగాదె చిత్తమా. 43

ఉ॥ పాపలలోపలక్ వెలుగు పద్మదళాక్షుని సేవచే వృథా
తాపములందు జేరకను లక్ష్యము బ్రూయుగమందు నిల్పి యే
లోపము లేక పూర్ణుడయి లో వెలి నిండి యఖండమైన స
ద్రూపుని జేరి వాచ్యమును ద్రోసిసుఖింపగరాదె చిత్తమా. 44

ఉ॥ చూడగచూడగాతనలో చోద్యముగాగనుపించు చిత్కళల్
తోడయితోచియావలను తోడుగదోచక యెందుడాగునో
జాడయెరింగి దానిపయి జక్కగబుద్ధిని జేర్చి నిర్మలున్
వేడుకతోడ జేరి సుర వేద్యుని మరువకనుండు చిత్తమా. 45

ఉ॥ చెప్పగరాని సౌఖ్యమును జెప్పగ నెవ్వరి శక్యమవును. నీ
గొప్పతనంబులన్ విడచి గోప్యముగా సుఖరంబుజొచ్చి యే
చప్పుడుగల్గ వేరుగ విచారముబోని పరాత్మయందె యె
ల్లప్పుడుసౌఖ్యముల్ గని విలక్షణుగాంచిభజింపుచిత్తమా. 46

ఉ॥ దృక్కుయుదృశ్యముల్ సకలదోషవినాశ వశంబుజేసి యే
పక్కనుగన్నసర్వమయుభక్తితొగాంచుచునింద్రియంబులన్
చిక్కులలోనబోనివక చిన్మయుప్రాపునజేర్చి యొప్పుడున్
చక్కనిమార్గమందు నతిజాగ్రతగల్గి నటింపుచిత్తమా 47

ఉ॥ పాపములేనిబాటయిది ప్రాపయియుండగ నేరుతోనలన్
వ్యాపకమొంది దుర్విషయ వాంఛలుబొంది తపింపలాభమే
యోపికతోడ సద్గురుని యొప్పుగనమ్మి స్మరింప నీదు సం
తాపముబోయిముక్తిగను దారిగనుండు నెరుంగుచిత్తమా. 48

ఉ॥ యుల్లములోన సద్గురుని యూహసదా మరుపేమిలేక యీ
కల్లజగంబుజూచి కనుగానని పొల్లు హరించి ధీనతన్
తల్లియు దండ్రి దాతయును దైవము దేశికమూర్తియందు నీ
వెల్లపుడార్తితో నిగమ వేద్యుపఠింపుచునుండు చిత్తమా. 49

ఉ॥ దృశ్యము నశ్యమంచు పరదూషణలన్ చెవిసోక నీకు సా
దృశ్యముగా ననేకులటు దుఃఖితులై మరణింప జూడవే
నశ్యము గల్గు దేహమిది నాయదియంచు భ్రమించి నిల్వ నీ
వశ్యమె భక్తపోషణుని వద్దికతోస్తుతియింపు చిత్తమా 50

ఉ॥ చూచినదోచుచుండుమరి చూడకయుండిన దోచకుండెడిన్
గోచరమా మహాత్ములకు గొప్పగదోచి సుఖంబులిచ్చియా
లోచనస్థానమందె యతిలోలత గల్గి వసించు బ్రహ్మమున్
యోచనజేసి యల్లవుడు యూహలోనిల్పిభజింపుచిత్తమా 51

ఉ॥ గాజుఘటంబు లోపలను గన్పడు దీపమదెట్లో యట్లె యీ
భూజనులంచు నిన్నుగను పుణ్యుల జీవములెల్ల స్వచ్ఛమై
పూజితమౌనుగాదె ననుబ్రోవవె యార్త శరణ్యయంచుయా
రాజితమైన దేవుపద రాజములన్ గురినిల్పు చిత్తమా 52

ఉ॥లోకము లోపలన్ విషయ లోలత గల్గి వికార రూపులన్
జేకొని సర్వబాధలచె జిక్కి కృశింప బ్రయోజనంబె
సుశ్లోకు నిజప్రభావమును శోధనజేసి యహర్నిశంబులున్
యాకలి గొన్న వారివలెయార్తితొనిత్యునిగొల్వుచిత్తమా.53

ఉ॥మచ్చికతోడ మానసము మాధవుసేవలో నిల్పి యెప్పుడా
సచ్చరితున్ గనుంగొనుచు సత్యము వీడక సర్వకాలముల్
హెచ్చినిజాత్మతోగలియు హేతువుగాంచిసుఖంపుచున్ సదా
నిశ్చయమొందినిర్మలుని నేర్పుతొగొల్చిభజింపుచిత్తమా54

ఉ॥ అన్నమయాదికోశములలైదిటి కావల వెల్గు బ్రహ్మముం
గన్న మహానుభావులకు గారడిగా గనుపట్టదే జగం
బెన్నటికైన నిల్చునె యుపేక్షజనింప సుఖంబుగాదు నీ
వున్నది వున్నయట్లుగని యొద్దికతో గుదుగొల్పు చిత్తమా. 55

ఉ॥ చూపులకందరాక తనుచూడ్కికి చూడ్కయి యున్న నిత్యునిన్
దేపకు దేపకున్ మదిలో దివ్యతరంబుగ గాంచి మాయ సం
తాపము లేమి జేర్చకను తాలిమిగల్గి యభేద్యమైన యా
శ్రీపతి సేవజేయనతి శీఘ్రముగన్ శుభమౌను చిత్తమా. 56

ఉ॥ భూరి మదీయపాపమును బూర్ణముగా దొలగింపనీవె గా
వేరెవరుందురయ్య నినువేడెద నాదుభయంబుదీర్చి యే
తీరున బ్రోతువో సకల దీనదయాకర దివ్యరూప యీ
భారము నీదెయంచు నిజభక్తిచె నీశ్వరువేడు చిత్తమా. 57

ఉ॥ ఎన్ని దినంబులున్న నినువేడక ముక్తిలభించునె యహో
పన్నగతల్ప నీదయకు పాత్రుని జేసి దయామయుండవై
కన్నకుమారునన్ వలెనె గాచి యవిద్యను బాందోలు మో
యన్నయటంచు నీశ్వరుని యెల్లవుడున్ స్తుతియింపు చిత్తమా. 58

ఉ॥ ఏమియుగాక తాను మరి యెవ్వరికిన్ దనుపట్టరాక స్వా
త్ప్రియచె భూతకోటులకు భిక్షయొసంగుచు యంతరాత్ముడై
స్వామి గలండటంచుగను సజ్జనులం దయనేలు యాపరం
ధాముని గొల్చుచున్ యెపుడు ధైర్యము వీడకనుండు
చిత్తమా. 59

ఉ॥ ఏమిభయంబులేదు పరమేశ్వరుడే దయజూపుతండ్రియై
భూమినిగల్గు ప్రాణ్యులకు భుక్తియు ముక్తియు నిచ్చుచుండు
యే బాములపాలుగాక పరభావముజూడక భక్తిపోషణుం
వేమరబోక యెవ్వరికి వేడుకనిత్యునిగొల్వు చిత్తమా. 60

ఉ॥ రాగల కష్టముల్ తుదను రాకదొలంగవుగాదె యేరికిన్
యేగతి గల్గునోయనుచు యెప్పటికిన్ మదినుంచబోకు స
ర్వాగమవేద్యమైబుధుల వాంఛితముల్ సమకూర్చునిత్యునిన్
వేగభజింప నీకునతి వేడుకదోచు నెరుంగుచిత్తమా. 61

ఉ॥ రూపముగల్గి లేని తనురూపము నెందులయించునో యదే
శ్రీపతిస్థానమంచు నతిశీఘ్రముగా మనసేంద్రియంబులన్
యోపికతో జగద్గురుని యొద్దనునిల్పి యహర్నిశంబు లా
ప్రాపును బాయకన్ పరుని ప్రార్థన జేయుచునుండు చిత్తమా. 62

ఉ॥ లోకములన్ని సర్వమయి లోపలనుండి యనేకరూపులై
రాకడపోకటల్ గలిగి రక్షితుగానగలేక యూరకే
శోకముచే గ్రుశింప నలశోభితు జేరగ రాదు నీవు నీ
రాకదొలంగిపోవ గురురాయునిగొల్చి సుఖింపు చిత్తమా 63

ఉ॥ లోపల జూడనేరకను లోకమదెట్లు నశించు బాహ్యమై
జూపబడే ప్రపంచమిది జూడ్కులకున్ గనుపట్టుచుండు
సద్రూపుని ప్రాపుగోరి యతిదూరముజూడగబోక నీవు నీ
లోపల నిన్నెగాంచినను లోకముదోచకనుండు చిత్తమా. 64

ఉ॥ పుట్టినతోడనే జతను బుట్టి సమస్తఫలంబులిచ్చి యే
తట్టునజూడ భక్తులకు దాపయితోచి నిరంతరంబు యీ
చట్టలోనిండియుండి గను సజ్జనవర్యుల కంతరాత్మయై
పట్టుటకందరాని నిజభక్తుహుపోషను గొల్వుచిత్తమా. 65

ఉ॥ ప్రొద్దునలేచిదుర్విషయభోగవములన్ దులదూగుచున్ మహో
గద్దరినై యహంకృతిచె గాలముబుచ్చ సుఖంబుగాదు నీ
మొద్దుతనంబుబోనణచి మోక్షప్రదాయకుపాదపద్మములన్
వద్దికతోడ నీహృదయ వాసమునుంచుట మేలుచిత్తమా. 66

ఉ॥ ఒక్కపుడుండుబుద్ధి మరి యొక్కవుడుండక పెక్కురూపులన్
జిక్కి భవాబ్ధిలోబొరలి చిన్మయుగానక యుండు వేల నీ
కొక్కరు తోడురారుగద కోర్కులద్రుంచినిరంతరంబు యీ
చక్కనిసర్వలోకవిభు జాడ యెరింగి స్తుతింపుచిత్తమా. 67

ఉ॥ తాలిమిగల్గి శ్రీహరిని ధ్యానముచేయుచు నిత్యతృప్తిచే
కాలముబుచ్చుచున్ మదిని కల్మషవృత్తులజేరనీక యే
జోలిదలంపకన్ గురుని జోడుగజూచుచు సర్వకాలముల్
పాలనజేయు సర్వపరిపాలుని వేడ్కతో గొల్వుచిత్తమా.68

ఉ॥ ఎన్నిదినంబులున్న నిక నెవ్వరుదిక్కు మహానుభావ నీ
కన్నదయాపరున్ భువిని గల్గుదురే పరికింప నేడు నా
విన్నపమాలకించి యతి వేడుకతోడుత బ్రోవరావె యీ
పన్నుడనై తినంచు హరిప్రార్థనజేయుచునుండుచిత్తమా.69

ఉ॥ దేహము నిల్వబోదని తీవ్రముగా వరమాత్మ సేవయే
యూహలో నిల్పియుల్లపుడు యోచన జేయుచు మాయరూపులౌ
కూహకవిద్యలఁ జొరక కూరిమితోడ భవాబ్ధి నీదగా
సాహసివై పరాత్పరుని సాక్షిగ నమ్మి స్మరింపు చిత్తమా. 70

ఉ॥ ఎట్టి విపద్దశల్ గలుగ నేమిభయంబును జెందకాత్మలో
పట్టుగ సర్వలోక పరిపాలుని పాదము నాశ్రయించి యే
తట్టునజూడ సద్గురుని దర్శన మబ్బెనటంచు ధైర్యముఁ
గట్టిగబూని సర్వసముగాంచి సుఖింపుచునుండు చిత్తమా 71

ఉ॥ భూజలవహ్ని వాయువు నభోరవిచంద్రులు మొదలుగాగ నీ
తేజములోననుండి గతదివ్యతరంబుగ వెల్గుటఁ యహో
రాజనుబూజ్య నాధు గుణరాడనదల్పవె మరుపులేక నీ
పూజయొనర్తునంచు పరిపూర్ణుని నమ్మి భజింపు చిత్తమా. 72

ఉ॥ ఎప్పటికేమి శాశ్వతమొ యెవ్వరికిఁ దెలియంగరాదు నీ
చొప్పు నెరింగి విశ్వమును చోద్యముగా దలపోసి మాయతో
నెప్పుడు స్నేహముంచకను నేర్పుతో భక్తసుపోషుపాదముల్
ముప్పుగలుంగకఁ మనుపె మోదముతోడఁ తనమ్ము చిత్తమా. 73

ఉ॥ ఎయ్యది శాశ్వతంబో మరియెయ్యది శాశ్వతమో యెఱింగియే
కయ్యము సేయబూనక వికారపు చేష్టలు చేయబోవకఁ
చయ్యనవిశ్వరూపకుని సాక్షిగజూచి నిరంతరంబు యా
యయ్యనుమరువకఁ గురునియాజ్ఞ కుబద్ధతనుండు చిత్తమా. 74

ఉ॥ ఎక్కడజూడగోరినను యేకవిధంబుగనుండి మాయకుఁ
జిక్కని నిర్మలాత్ములకు చేరువయై విలసిల్లుదేశికుఁ
మక్కువతోడనమ్మి యభిమానములెల్లనువీడి యెవ్వఁడా
చక్కనిస్వామిచే నయది జాలదే సేయ తరింపచిత్తమా. 75

ఉ॥ రూపములన్ని తానయి నిరూపణజేయ వశంబుగాక యే
లోపములేక లోకములలో వెలినిండి యఖండమై సదా
ప్రాపనినమ్మి భక్తులకు భారముదీర్చి సుఖంబులిచ్చు యా
శ్రీపతిపాదముల్ మిగుల శీఘ్రముగా నెరనమ్ముచిత్తమా. 76

ఉ॥ పావనమైన బ్రహ్మపద ప్రాప్తిగలుంగ కొంగంతలేదు నీ
జీవనమానుగాదె గురుజేర యఘంబులుదూరమౌను యీ
భూవలయంబునందు పరిపూర్ణునిగొల్చుటెగాక వేరుగా
త్రోవ మరేమిలేదుగద దోషవినాశు భజింపు చిత్తమా. 77

ఉ॥ దాసుల బ్రోవనీక్షితిని దైవము గల్గ భయంబికేల నీ
దోసిలియొగ్గి మ్రొక్కఁ లుపదూరభవాబ్ధిని ద్రోయఁబ్రోచు నఁ
మోసముచేయలేరెవరు మోక్షప్రదాయకు లుందురీధరఁ
వేసటలేకబ్రోవుమనవిశ్వస్వరూపకుఁగొల్వు చిత్తమా 78

ఉ॥ ఆడుచుపాడుచుఁ గురునియాజ్ఞనునిల్పి మహాత్మకీర్తనల్
వేడుకగానుతించు మది వేరుగఁజూనివకాపరమేశునే
జోడుగజూచుచుఁ జగము చోద్యముగాదలపోయుచున్న నీ
తోడయిబ్రోవడె యెపుడు దోషవిదూరుస్మరింపుచిత్తమా. 79

ఉ॥రోతల పాలుగాక యతిరోదనలన్ చెవిసోకనీక
యీభూతలమందునిర్మలులపూజయొనర్చుచుసర్వకాలముల్
పాతకమైనకార్యముల బాల్పడకన్యయు సేవలో సదా
యీతనువున్నజాలుగద యీశ్వరు నెప్పుడు వేడుచిత్తమా.80

ఉ॥మానసవృత్తులన్ కపటమార్గము నుంచక సర్వకాలముల్
జ్ఞానవశంబుజేసి కడుగణ్యతచే నసిశంబు సద్గురున్
ధ్యానమొనర్చుచున్ పరుని ధైర్యముపీడక గొల్చుకంటెయీ
మానవజన్మకున్ తగినమార్గముగల్గునెదెలియుచిత్తమా. 81

ఉ॥ చూపుకదల్చకన్ గురుని-చోద్యముజూచుచుసర్వకాలముల్
దాపయియున్న యీశ్వరుని ధర్మముదప్పక గొల్చుచున్న నీ
పాపములెల్లబోవె పరి పక్వముగాదె తరింప జన్మకున్
యోపికతోడసర్వసమయూహలోనిల్పిస్మరింపుచిత్తమా.82

ఉ॥ శ్రద్ధచె విశ్వరూపుఘను శాశ్వితు గొల్చుటకంటె వేరుగా
సిద్ధతధర్మముల్ గలవె నీ నిజరూపముగాంచి మాయకున్
బద్ధతగాక నిర్విషయ భావముతో పరిపూర్ణ సేవలో
తద్ధయునున్నజాలుగద ధాముని గొల్చి సుఖింపుచిత్తమా. 83

ఉ॥ కోరినకోర్కెలిత్తువని కూరిమితో మహనీయులెల్లరున్
జేరరె నిర్మలాత్మునిను శీఘ్రగతిన్ సుజనాళిబోవవే
దూరముజేయబోక నను తోడయిబ్రోవగదే రమేశ నా
భారమునీదటంచు నిజభక్తిచె నీశ్వరుగొల్వుచిత్తమా. 84

ఉ॥ ఎచ్చటజూడనీవెయయి యెవ్వరికిఁ గనుపట్టరాక నీఁ
ముచ్చటగా భజింపుమని ముఖ్యులకెల్ల భయంబుదీర్చియుఁ
స్వాచ్ఛతనుందువయ్య పరసౌఖ్యనిధాన పరాత్మయంచు యా
సచ్చరితుఁ భజింపుచును స్వానుభవంబుననిల్పు చిత్తమా. 85

ఉ॥ కావున ముందుమార్గమును గానక భీతిలునట్లు యాత్రితో
పూనికచే పరాత్పరుని పుణ్యకథాశ్రవణంబు జేయుచుఁ
మానక సర్వకాలములు మానసవృత్తులణంచి నిత్యునిఁ
దీనతతోడగొల్వు నిను దివ్యతరంబుగగాచు చిత్తమా. 86

ఉ॥ సూరిజనంబులెల్లపుడు జూచుచునీదు స్వరూపముఁ వృథా
కోరికలందుబోక నినుగోరుచు మాయకుదూరులై సదా
భారము నీవయిన్ నిలిపి భక్తిచెగొల్తురుగాదె యుద్ధరఁ
నేరములెంచబోకుమని నిర్మలుసమ్మి భజింపు చిత్తమా. 87

ఉ॥ దిక్కును లేనివారలకు దిక్కయి బ్రోచెదవంచు నిన్ను నే
మక్కువతోడ నమ్మితిని మర్మముగల్గిన బ్రోచువార లిం
కెక్కడ నుందురయ్య యిటు కేవలనిత్య పరేశ నీవెగా
కొక్కరుగల్గిరేయనుచు కోరినిరామయుఁగొల్వు చిత్తమా. 88

ఉ॥ అన్నిటినంటియుఁ మరలనంటకనుండియు పూర్ణమైగనఁ
యెన్నగరాని దైవమయి యేకముగా వెలుగొందురూపమై
మన్ననగల్గి తన్నుగన మాయనుజేర్చని సుప్రసన్నమై
యున్నజగద్విలక్షణుని యొప్పుగనమ్మి స్తుతింపు చిత్తమా. 89

ఉ॥ చట్టు విధంబునన్ వెలిగి సర్వజగంబుల నిండియుండి నీ
గుట్టు గురుండు దెల్ప నతిగోప్యతరంబయియుండి మాయకున్
పట్టుబడంగ రాక సమభావులపట్టయి యున్న యోపరిభో
రట్టుల జేయు బోకమని రక్షితు గొల్చుచు నుండు చిత్తమా. 90

ఉ॥ లేని శరీరమెప్పటికి లేకనే పోవునుగాని నిత్యమా
పూనకు శాశ్వతంబనుచు పూర్ణుని గొల్చి సుఖింప మేలు నీ
మానసమందు యెల్లపుడు మానక శాశ్వతు కీర్తనంబులన్
ధ్యానమొనర్ప జాలు నిక దప్పక నిర్మలు జేరు చిత్తమా. 91

ఉ॥ చీమును రక్తముల్ గలిగి చెప్పనశక్యము గాని బాధచే
స్వామిని తల్వలేక నిటు చచ్చుచుపుట్టుచు నుండు దేహముల్
కామవికారదోషములు గప్పుమి జెందుటెగాని లాభమె
నీమముతో పరాత్పరుని నెప్పుడు గొల్చుచునుండు చిత్తమా. 92

ఉ॥ కోపముగల్గియున్న నది క్రూరతదెచ్చి భవంబుకీడ్చు నీ
కోపమె తాపమయి సుఖముగోల్పడజేయు వృథాప్రయాసలన్
డాపదు జెందనేల నిటు తాలిమిగల్గి నిరామయున్ సదా
ప్రాపని నమ్మి నిష్కపట భావముతో స్మరియింపు చిత్తమా. 93

ఉ॥ నీకలలోన దోచునవి నిత్యముగాక లయింపవే గనన్
లోకముగూడ నల్లెయని లో వెలినిండి యఖండమౌ పరున్
జోకతో సర్వకాలములఁ జోడుగ నాత్మలో నెంచి బుద్ధికిన్
యేకపదంబునన్ నిలువ యీశ్వరు జేరగవచ్చు చిత్తమా. 94

ఉ॥ వేదములందు నీవె సమవేద్యుడవై భజియింపు భక్తులన్
మోదముతోడ బ్రోతువని మ్రొక్కెదనో పరమేశ నేడు నీ
పాదములందు నా శిరము బాగుగ నిల్పి యహర్నిశంబులన్
బేధము చేయబోకుమని బ్రీతిచె చిన్మయుదల్ప చిత్తమా.95

ఉ॥ గొప్పకుగాదు నీ స్మరణ గొబ్బున బ్రోచెదనంచు జేతునన్
తిప్పలు బెట్టబోకుమిక దిక్కెవరుందురు నీవుగాక నా
తప్పులు దిద్ది కష్టములు దాపున జేరనిమార్గమందున
నొప్పుగనుంచుమాయనియు నోపికతోగురు వేడుచిత్తమా.96

ఉ॥ శాంతిశమాది సద్గుణ విశాలురు నీదు కథామృతంబు నా
శింతుర పేక్షచే సకల శ్రేయకరంబని యాత్మలోన
సర్వాంతరవర్తియా సుగుణరక్షితు నాదు భయంబుదీర్చవే
యెంతని వేడుకొందునని యీశ్వరునమ్మి స్తుతింపుచిత్తమా.97

ఉ॥ భూరి మహాప్రతాప పరిపూర్ణ పరాత్పర భక్తపోషణా
నేరము లెంచకన్ కరుణ నేలవె సర్వశరీరధారులన్
కూరిమితోడబ్రోతువని కోరిభజింతు యహర్నిశంబులన్
భారముదీర్చ నీవెయని భక్తసుపోషణు గొల్వు చిత్తమా.98

ఉ॥ గారడిరీతి నీ జగము కల్పనజేసి యుదార్థలీలలన్
గూరిచి దేహభ్రాంతులచె గూలగజేసెడుశక్తి యెట్లు జే
కూరెనో దెల్య నెవ్వరికి గోచరమానిక నీకెగాక యో
ధీర మహానుభావయని దివ్యప్రభావుని గొల్వు చిత్తమా.99

ఉ॥ ఎవ్వరు నీ పదద్వయము ఎప్పుడు గొల్తురు భక్తిశ్రద్ధలన్
యెవ్వరు నీదునామమును యెయ్యెడ దల్తురో సర్వకాలముల్
యెవ్వరు నీదురూపమును యేకముగా మదియందు నిల్పిరో
యద్విమలాత్ము జేరియునుయార్తితొనమ్మిస్మరింపుచిత్తమా.100

ఉ॥ పుట్టకముందె భూమిపయిఁ బుట్టిన జీవులకెల్ల క్షీరముల్
బెట్టియుగాచియున్న హరి బెంపడె సర్వశరీరులన్ దయన్
పొట్టకు దుఃఖమేలనిక పుట్టని చావని త్రోవ జూడగన్
గట్టిగ నవ్యయున్ గొలువ గల్గినజాలు తరింప చిత్తమా.101

ఉ॥ నేరక చేసియుంటి బలు నేరమతి భువి హీనబుద్ధిచే
సారవిహీనమయ్యు సుసారమటంచును గుర్తులేక యో
కారణమూర్తి నీదుదయ గల్గ యఘంబులు బోవునంచు వే
మారక నిన్నుగొల్తునని మానక నిత్యు భజింపుచిత్తమా.102

ఉ॥ నీటచరించు జంతువులు నీటనెరుంగక నున్నయట్లు యీ
బూటక నాటకంబునను పూర్ణస్వరూపుడవైన నిన్ గనన్
చోటురవంత లేక యతిచోరుడవై చరియించు నాడు జం
ఝాటము లెల్లదీర్చుమని జంకక నిర్మలు నమ్ముచిత్తమా.103

ఉ॥ ధారుణిలోన మానవులు ధర్మము నెరుగక పూరకే తి
రని భ్రాంతితోడ బహుతీర్థములన్ దిరుగంగ గాంతురే
కారణమూర్తి సత్కరుణ గాంచక యెన్నటికైన సత్యమున్
వేరుగజూడగబోకు పరమేశ్వరునీలో నెరుంగుచిత్తమా. 104

ఉ॥ పావనమైన బ్రహ్మపద ప్రాప్తిగలుంగ గోరగ లేదు నీ
జీవనమావునుగాదె గురు జేరక్షయఘుంబులుదూరమౌను యీ
భూవలయంబునందు పరిపూర్ణునిగొల్వ సెగాక వేరుగా
త్రోవ మరేమిలేదుగద దోషవినాశు భజింపుచిత్తమా. 105

ఉ॥ దీనజనుల్ తరింప నిజదేశికమూర్తిగ నవతరించి
సుజ్ఞానమొసంగి మానవులగాచి యవిద్యనుద్రుంచు కేవలుర్
స్వానుభవంబునన్ నిలుపు సౌజ్ఞయొసంగిన నిర్వికల్పు
మాయానటనావతారుదరియాగురు దేవుస్మరింపుచిత్తమా 106

ఉ॥ మోదము తోడ(శ్రీ)హరికి మొక్కి మహాత్మ్మప్రభావముల్
సదాబోధితమై పఠించుటలు పూర్ణునిసత్కరుణావిశేషతన్
గాదె మహాత్ములార యిటు కల్పనజేయుట నాతరంబె యే
బేధము లేక నాయెడల బ్రీతి యొకించుకయైన యుంచీ యీ
బీదని తప్పులెల్లయును బిడ్డలతప్పుల రీతి దిద్ది నిం
పాదిగ జూచి ఖాశీమును పాలనజేయుగరాదె యంచు యీ
మేధినిగల్గు సద్బుధుల మెల్లనజేరి నమస్కరింపుచున్
వాదము లేక నిర్మలుని వారకనమ్మి నుతింపు చిత్తమా. 107

ఉ॥ మంగళ మ్రుపమేయ పరమాత్మ పరాత్పర మంగళంబు ని
సంగభవాపహార నిజ సాదునుపోషణ మంగళంబు స
ర్వాంగ విలక్షణ పరమరక్షిత మంగళమంచు బాడెదర్
భంగము సేయబోకుమని బాగవతాధిపుగొల్వు చిత్తమా. 108

మంగళహారతి

మంగాళమనిపాడరే శ్రీగురునకు ॥మం॥
మంగాళమనిపాడి మహనీయుమై వెల్గు - మేటిశిఖరమందు దీటు
లేని గురుని ॥మం॥

మూాటి కవ్వాలయున్నా శ్రీ గురునీ సోహామను గుర్తుతోను-
సోహామని జపియించుచుండిన కీలు తా గుర్తెరింగియు - రాక
పోకలు లేనితావున ప్రాకటంబుగ నిలచి నీలో ॥మం॥

నాదీ నీ దని యేమి లేనట్టి-శ్రీగురుస్వామిని హృదయమందున-
నిల్పిఎప్పుడును జోడుపక్షుల - పట్టుబట్టియు తాను నేననుగుర్తు
మరచీ - కేవలానందమున గురునిజాడ తెలసి నీలో నీవై ॥మం॥

గురుడు తంగెళ్ళార్యు నెప్పుడును - తనహృదయగుహాను పదిల
ముగ - ప్రార్థింపుచుండియును అదురుబెదురును లేక శ్రీ గురు
పదములనుబంధించి మోాదమునొంది - దరియాా దాను నెప్పుడు
నాదతీతంబైన గురునకు ॥మం॥

గద్య

ఇది శ్రీ దరియాా హుస్సేన్ వలీ షా ఖాదరి దేశిక సుజ్ఞాన
సుత శ్రీ ఖాశీం వలీ షా ఖాదరి దేశిక ప్రణీతంబైన
పరమామృతంబను గ్రంథంబునందు చిత్త
శతకము, నూట ఎనిమిది ఉత్పల
మాలలు సమాప్తము.

గురుస్తోత్రములు

శ్రీరమణీయమై నిగమ సేవితమై సకలార్థ సంపదల్
భారము లేక గూర్చు భవభంజనుడై వెలుగొందు మద్గురున్
గోరి భజింతు నాహృదయ గోచరమై ఋజుభావ వర్తిగా
నేరుపునందజూపి భవనీరధి దాటు సుశీలమే యగున్ 1

కం॥ పదునాలుగు భువనములలో
యెదురేమియు లేక వెలుగు ఏకేశ్వర నీ
సదనము జేరినవారికి
కొదువేమియు లేదటంచు గొలుతును తండ్రీ. 2

కం॥ సర్వము నీవై యుండగ
సర్వేశ్వర నిన్ను వెదుక జాలిరె భువిలో
గర్వగ్రంథులనణచిన
నిర్వాహకు లందగలరు నిను గురుదేవా. 3

ఉ॥ పావనమైన నీకథలు భక్తులకే విననౌను యింపుగా
భావము లేనివారికవి బంధములై గనుపట్టునే భువిన్
నీవె గదా యనేకమయి నిండి పరాపరమూర్తివౌదువో
కేవలనిర్వికల్ప నినుకీర్తనజేయగ నిల్పుమెవ్వడున్. 4

కం॥ ధర్మార్థ కామ మోక్షము
నిర్మితమై నీదుదయచె నిలచినవని యీ
మర్మంం బెరిగినవారలు
కర్మాకర్మముల నిన్ను గాంతురుగా దే. 5

చ॥ రసికులునీమహామహిమరాతిరిబవల్ స్మరియింపుచున్ వృథా
వ్యసనముల్ త్యజించియును వ్యాపకమానినుఅంతరాత్మగా
విసువుజనింపకన్ వెదకి వేడుకతో తమలోనగాంచియున్
మసలుచునీమహోన్నతికి మాటికిమాటికిగాంతు రియ్యెడన్.6

శా॥లోకారాధ్యునిసర్వలోకనియతున్ లోపంబునేమాత్రమున్
జోకన్ జేర్చని సుప్రసన్న వరదున్ జ్యోతిర్మయా కారునిన్
ఏకాకారు ననంతు నాదిపురుషున్ యెన్నంగ రానట్టిసుశ్లోకున్
నాహృదయాబ్జమందుగొలుతున్ శుద్ధాత్మునన్ జేయుతన్. 7

మ॥ భవముల్ బాపెడు భక్తరక్షణుని నే భావింతునిత్యంబు నా
స్తవమున్ జేకొని ధర్మమార్గములలో స్థాపించి నిర్వాణమై
భువి రాజిల్లెడు నిత్యమోక్షవరమున్ భోగింపగా జేయుచున్
సువిచారంబుననిల్పినాడుయఘముల్ చూరంబుగా జేయగన్.8

సీ॥ తాపసులెల్లరు ధైర్యంబు మదిబూని
విపరీతములెల్ల విడచితాము
చపలత లేకను సర్వ కాలంబులు
తపసులైన నీ పదధ్యాన్నమందు

నిలచి నినుబొందిరని నిగమముల్ వరియింప
నీవె దిక్కని నమ్మి నిశ్చయముగ
నీదు పాదంబులు నియతితో తలదాల్చి
బ్రస్తుతి జేతునో పరమపురుష

వేరుగతిలేదు ననుబ్రోవ త్రోవ నీవె
పరమపురుష పరాత్పర భక్తవరద
తెరవు జూపియు కరుణించు దేవదేవ
శరణు శరణని మొదలిడితి దురితదూర. 9

సీ॥ భక్తుల బ్రోచెడు పరమాత్మ
నీ కరుణ బాగుగా నిల్పిన భయముగలదె
ముక్తు నెల్లపుడు నీ మూర్తివంతము జూచి
మురయు చుందురు గదా మూలమనుచు
ఆది దేవుడ వీవె అపరాధములు బాప
సాదుమూర్తివి నీవె సత్యచరిత
వేదాంత వేద్యమై వెలుపల లోపల
వెలుగు వారెవ్వరయ్యా వేదవిహిత

పాప పుంజములెల్లను భగ్నపరచు
దీపమై నాదు భయంబులు దీర్చుమయ్యా
దాపు నీవై తివిక వేరు దారిలేదు
పాపనుహిత వరమాత్మ భక్తవరద. 10

సీ॥ కని కానకను జేయు కర్మంబులెల్లను
ఘనమైన నీదయ గలుగ బోవు
పాపంబులెల్లను పరిహారమై పోవ
నీపదధ్యానమె నిరతిశయము
అఖిలలోకములకు ఆధారమా నీవు
ఒకమాత్రమని బల్క వర్ణితంబె
సజ్జనావళి బ్రోచు సచ్చరితుడవనుచు
ముజ్జగంబుల బ్రోవ నిల్తువయ్య

భక్తులెల్లరు నినుస్మరియించుటయె దప్ప
నియతి గలదె యెన్నిభావముల గలిగిన నిన్ను గనక
యున్నదే వేరుమార్గంబు కన్నతండ్రి
నన్నుబ్రోవుమొ పరమాత్మ నిన్ను గొలుతు. 11

ఉ॥లోకము లెల్ల జూచి పరలోకము జేరెడు త్రోవగానక౯
చీకున జిక్కి మానసము చింతల బొందుచు నున్న వారికే
రాకడపోకడల్లవు రాత్రిబవల్ పరమాత్మ సేవలో
ఏకవిధంబున౯ మెలగు విజ్ఞులకెన్నటికైన గల్గునే. 13

గీ॥ భక్తిగలిగియు పరమాత్మ భజనజేయు
వ్యక్తిగల వారికే నిజము వ్యక్తమాను
శక్తిలేనట్టి జనులకు శక్యమానె
ముక్తికిరవైన మార్గంబు మూలమెరుగ. 14

చ॥ పరమన వేరుగా గలదె బంధవిముక్తి చె భావమాత్మలో
స్థిరముగ నిల్పి వేమరళ శ్రీశు భజింపుచు నుండుటల్ గదా
వెరపుజనింపకళ్ ప్రభుని వేడ్కతొ గొల్చిసుఖింపుచుండు మీ
తరుణమిదేను పీడుటకు దైన్యము వీడి తలంపు చిత్తమా. 15

శా॥ దారేమున్నది సర్వలోక విభునన్ దర్శింపకన్ దేహా
ధారంబౌనని యెన్నిపాట్లుపడినన్ దారిద్ర్య దుఃఖాబ్ధిలో
జేరెదే నిజమువుమగాని సుజనుల్ జెందంగ రాదెప్పుడున్
ధారాళంబుగ నిత్యమైనప్రభునిన్ ధర్మంబు చెగొల్వుమీ. 16

ఉ॥ అర్థము లేనివాదముల నాత్మసుఖంబును జెందరాదు స
ర్వార్థ విశారదుల్ బుధుల వాక్యముచే దెలియంగనౌను యే
వ్యర్థపు బోధలన్ జొరక వ్యాపకు జేరెడి నేర్పు జూపుమా
సార్థకమైనమాటలను సన్నుతిజేయుచు నుండుమిత్తరిన్. 17

శా॥ ఆర్భాటంబునమాయలో బొరలుచున్ ఆయాసముల్ జెందినన్
దౌర్భాగ్యంబట పాపకూపములకున్ దాపౌను వ్యర్థంబుగా
గర్భాత్యంతర ముక్తులై క్రియులచే గ్రాలంగ నీకేల యీ
సద్భావాంతరమూర్తియైనపరునిన్ స్వాంతంబునన్ జూడుమా. 18

గీ॥ యెన్నిపాట్లయిన జగదీసు నెరగలేక
వున్నదే జన్మఫలమిక నెన్నడైన
నున్నగాజూచి జగమిదె చోద్యమనుచు
యెన్నువారలె పరమాత్మ నెరగగలరు. 19

శా॥ కామాదుల్ కడుదోషమైనపనులన్ గల్పించునీధాత్రిపై
నీమంబేమియులేదు నీచయుతులై నిత్యత్వమున్ గానకన్
ప్రేమన్ దారసుతాదులందు భ్రమచే బేలత్వమై పోవుటల్
సామాన్యంబదిసాదువర్తనమునన్ సర్వాత్ము చింతింపుమా 20

కం॥ శమదమము మరియు చిత్స
ఖమ నయముగను వారిజేరి మానక నీవా
విమలుల సేవించెదు యా
క్రమమెరిగిన నిత్య సుఖము గాంచగవచ్చున్. 21

ఉ॥ ఆపదలన్ని వీడుటకు ఆర్తిచె సద్గురు పాదపద్మముల్
ప్రాపుగ నమ్మి కొల్చినను పాపములన్నియు బారిపోవునో
పాపపుజీవమా పరమ భాగ్యముమాని వృధా ప్రయాసచే
తాపము నొందబోకుమిక తప్పక ధార్మికు జేరగోరుమా. 22

చ॥ కలవరమెల్లమాని కలకాలము నిల్చెడు కలిమి గోరియున్
నిలకడబూని అవ్యయుని నిత్యుని నిర్మలమానసంబుతో
దలచుచునున్న వారలను దాపునజేర్చి యుదార్ధ లీలలన్
దెలుపుచునిత్యసౌఖ్యమున దేల్చును దేవునినమ్మియుండుమా 23

ఉ॥ ఆ పరమాత్మ సన్నిధిని ఆపదలన్నియుబోవుగాని యే
చూపును జూచినన్ విషయచోద్యములే కనుపించు నూరకే
తాపము జెందబోకుమిక తాలిమితో సదయున్ దలంపుచున్
యోపికతోడ సర్వసము యోచనజేయుచునుండు జీవమా 24

శా॥ కల్పనలన్ని మానియును కారణమూర్తి నిజస్వరూపముఁ
స్వల్పముగా దలంపకను స్వానుభవంబుననిల్పి యెప్పుడుఁ
అల్పవిచారముల్ బడక ఆదియు అంత్యము లేని దేవునిఁ
దల్పవిచార మేమి గురుదైవముగా దలపోయుచుండుమా. 25

శా॥ శాంతాకారుని సర్వలోకవినుతుఁ శంకల్ నివారించియే
భ్రాంతిఁ జేర్చని భక్తవత్సలుని నీ భావంబులోనిల్పి వి
శ్రాంతిఁ జెంది నిజాత్మతోకలిసియుఁ శ్రద్ధానిబద్ధుండవై
స్వాంతంబా పరమావధిఁ గలుపుమీసర్వార్థంబా నీధరఁ 26

సీ॥ పరమార్థమునకున్నె పాటుపడిననుచాలు
పెరచింతలను జేయు ఫలమదేమి
బ్రహ్మాది వినుతుని బ్రస్తుతించినజాలు
యిమ్మహీస్తులను నీవెదుక నేల
పాపాబ్ధి తరియించు బాట నెరిగినజాలు
కోపతాపంబుల బొంద నేల
అఖిలార్థములు జేరు నదియెరింగినజాలు
సకల పాండిత్యములు జదువ నేల

సత్యమైయున్న పరమాత్మ జాడ తెలియ
పవిత్ర్యగాత్మను జెందు టే పరము పదము
యిదియుగాకను యింతరము లెన్నియున్న
వదలదీ దేహవాంచ యెవలననైనా. 27

సీ॥ విషయేచ్ఛలను బడి విర్రివీగిన నేమి
విషయాను జగమునకు మూలమేది
పంచభూతంబులు బలసిన ఫలమేమి
సంచితాగములను ద్రుంచలేక
కఫవాతములచేత గ్రాలుచుండిన నేమి
విపరీతముల ఏ విధముగనక
దేహాభిమానమును దీర్చకుండుట యేమి
అహమన్నిటికి పెద్దదనుచుయనక

వట్టిభ్రాంతిచె భువిలోన పుట్టి చావ
దిట్టతన మేమి నిజముగ దేవదేవు
గట్టిగానమ్మి మట్టుపరుప
గుట్టుదెలియును లేకున్న గురుతుగలదే. 28

కం॥ విచ్ఛలవిడిగా దిరిగిన
వచ్చును కష్టములు నీకు వాంచింపకు మీ
తుచ్ఛపు సౌఖ్యంబులకై
సచ్చరితుని విడువబోకు సతమిది మనసా. 29

కం॥ అద్భుతమైన మాయ లీల
బుద్బుదములరీతి దోచు బోవుచునుండున్
సద్భక్తు లెరుగుదు రీవిధి
చిద్విమలము తోడనీవు జేరవె మనసా. 30

చ॥మలినము గల్గియుండగ విఫలమార్గము జేరుట పాడిగాదు నీ
తలపును సర్వకాలములు దైవపరంబున జేర్చి భక్తిచే
నిలచిన సర్వదోషములు నీరయిపోవును నిర్మలంబు నీ
కలవడికష్టముల్ దొలగు కావున సర్వమయుం భజింపుమా॥31

కం॥ నీలోన నిలచి యుంటివి
కాలము వ్యర్థంబుజేసి గడుపకు మిలలో
చాలా కాలము గడిచెను
వేలాయీతుచ్ఛభ్రాంతి విడువుము జీవా. 32

తే॥ వారిజ మార్గంబు విడిచి విరాగివైన
ఫలము లేదెందుకే వృధా ఆజ్ఞనీకు
పూజితంబైన పరమాత్మ బోధగాంచి
విడువబోకుము నిజతత్వమాదువునీవు. 33

కం॥ వృదఆజ్ఞ మందునిండిన
సదయునిగనలేక నీవు జాతింబడినన్
వదలవు భవబంధంబులు
పదిలముగ నిలుపునీకు భావముజీవా. 34

ఉ॥ఒక్కడే సర్వలోకముల నోపికతో భరించు తాను ఏ
దిక్కున చూడబోకుమిక దీనదయాళుని పాదపద్మముల్
మక్కువతోడ గొల్చుచును మానక శాంతము గల్గి ఎప్పుడా
చక్కనిస్వామిసన్నిధిని జడతగలుంగక నున్న మేలగున్.35

ఉ॥ధన్యుని జేయగా గురుడు దాతయు దైవము లై వెలుంగగా
అన్యము గోరనేల నిక ఆపదలున్నవి యెన్న డైన నీ
దైన్యముతోడ ధార్మికుని దాపున జేరి మెలంగుచుండుమో
మాన్యతగల్గు నీకు యవమానము లేదిక ధాత్రిలోన్. 36

ఉ॥ ఏల విచారమొందెదవు ఏకముగా పదునాల్గుభువనముల్
పాలన జేయు సత్ప్రభువు భక్తులబ్రోచుచునిండియుండగా
కాలునిభయము లేదు కడు కష్టము లేమియు జేరరావు ఏ
జోలిదలంప కాత్మభవు జోక్యముగల్గి నుతింపుచుండుమా.37

కం॥యీషణములలో జిక్కక
దోషహరం బైన పరుని తోడుజూచియున్
భాషింపుచు గృతి వాక్యము
పోషిత మదియెరుగు మిదియె భూషణమవనిన్. 38

సీ॥ సగుణ నిర్గుణముల బ్రబలించు జగదీశు
విగతసందేహులై వెదకువారు
నిగమాగమములచె నేర్పరుంగగ రాని
సుగముని తమలోన జూచువారు
ఆర్తశరణ్యుని ఆజ్ఞలోనిలచియు
మూర్తివంతముగాంచి మురయువారు
విజ్ఞానులై సదా విభవంబుగలిగియు
సుజ్ఞానపదమున బ్రొక్కువారు

బలుతెరంగుల భయముగలిగి
తెలియవలె పరమాత్మ దేవదేవు
నిత్య కల్యాణయుక్తమై నెగడు వాని
నరయఁగల్గుదునే దీన వరుడ దేవా. 39

ఉ॥ వేదమయుండు సర్వజన వేద్యుఁడు భక్తపరాయణుండునై
సాధుజనావళిన్ కృపతో సాకెడు సత్ప్రభువైన దేవునిన్
మోదముతోడ గొల్చినను మోక్షముగల్గును ముజ్జగంబులన్
బేధము లేని వాని నిటు భీతిచే గొల్చి తరింపు చిత్తమా. 40

ఉ॥ నిందితమైన కార్యముల నీచత దెచ్చి భవాంబురాశిలో
గుందగ జేయు నాపదల గూడక ధర్మవిశారదవృత్తివై
బొందిలొ ప్రాణమున్నపుడె పూర్ణుని గొల్చి జరింపుచుండుమీ
బంధము లేలనీకు నిజభావముగల్గి దలంపు మవ్యయున్ 41

ఉ॥ ఎప్పటికేమి కాగలదొ ఎవ్వరెరుంగుదు రీ ధరాస్థలిన్
గొప్పలు కోరి చేమాను మరికొంచెము గొప్పలు నైజరించుయీ
చొప్ప పరాత్పరుండెరుగు చోద్యము యెవ్వరికర్మమెట్టిదో
తప్పదటంచు నీవెరిగి ధైర్యముగా పరమాత్ము జేరుమా. 42

కం॥ భావ భగవంతునిపై నిడి
త్రోవ దొలంగినను మిగుల దోషంబని యా
కేవలు సన్నిధి బాయక
నీవై యుండంగవలయు నిజము నెరింగియున్. 43

కం॥ హంస నటించేవిధమును
సంశయములు వీడి నీదు స్వానుభవమునన్
హంశఁబిది యని దెలిసిన
హింసలు నిను జేరరావు హితమిది జీవా. 44

చ॥మనసాకలైన గాదె రుజుమార్గము దప్పక దైవసన్నిధిన్
అనిశము జేరియుండుటలు అన్నిటికిన్ మదిమూలమౌను యా
ఘనమగు మానసంచితర కార్యములన్ జొరనీక నెప్పుడా
జననములేని యీశ్వరుని జండలొసల్పి మెలంగు జీవహా 45

చ॥పరను మునీంద్రహృత్సదనభాగ్యము నై బరితోషయుక్తమై
సరసులబ్రోచు సత్యమయి సర్వవిలోక ప్రభావమైన యా
పరుని మనంబులో నిలిపి ప్రార్ధనజేయుము బంధరహితమా
పరపదంబు జెందుదువు భారముదీరును దెలియుమీభువిన్. 46

సీ॥ తనువులోపలనున్న దైవంబు నెరుగక
తబ్బిబ్బు పడినను దారిలేదు
జ్ఞానాగ్నిఖర్మల గాల్చకుండిన లేదు
ఘనమైన పరమాత్మ గాంచుత్రోవ
యింద్రియంబులబట్టి విడళించగాలేక
యెందుదిరిగిన గురుని వేదుకలేవు
అంతరజ్ఞప్తి నీ కనుకూలమైయుంటి
వింతవింతలు నీవు విడువగలవు

చింత లెల్లను దీరి యనంతు జేర
ఎంత నేమాత్రమును లేవు వసుధలోన
భ్రాంతి విడిపోవు బహుళ విశ్రాంతమైన
శాంతి నిలయంబు జేరుదువు సత్యముగనూ. 47

సీ॥ యితరార్థములుజూచి యిచ్ఛయించుట దేల
జతగలిగియుండ నీ జన్మఫలము
మతిలేక విషయంబుల మగ్నమైపోనేల
సతమవునె యిహసుఖము జడతగాక
పాపాబ్ధిలోబడి బరితపింపగనేల
దాపుగా మృత్యువు దసిలియుండ
చిక్కులలోబడి చీకాకు గానేల
ఎక్కువౌ సదయుని ప్రక్కనుండ

దిగులు పడనేల దివ్యమౌ తెలివిగలుగ
అగణితంబైన అఖిలాత్మ అండజేరి
పగలు రేయున రాత్రి యా పరమపురుషు
మిగుల మదినెంచి తలచిన మేలుగాదే. 48

కం॥ మాయాతీతుని మహిమలు
నేయువిధంబులను నీవు వెరుగంగలవె
కాయమనిత్యంబనియును
బాయక బ్రహ్మాదివినుతు భజియింపగదే. 49

చ॥ పలుకులు వేయునేల భవ భంజనుఁడైన పరాత్పరుండు నీ
వెలుపల లోపలన్ గలిగి యెక్కువతక్కువ గాక యెప్పుడున్
తెలిసినవారి దేహముల తెలివియునై దెలియంగబడును యా
మలినవివిహీనున్ వెతపుమాని గనుంగొను మన్ని వేళ్ళలన్. 50

కం॥ చల్లగ పాలించెడుప్రభు
నుల్లంబున జూడవలయు నుర్వీస్థలిలో
యల్లెడల వెదకుచుండిన
తెల్లముగా దెలియరాదు తెరవిదిమనసా. 51

చ॥యతులు మునీశ్వరుల్ సతతమే విభుచింతన జేసి తృప్తులై
మితరణచే మెలంగెదరొ విశ్వములో నది గాంచియెప్పుడున్
సతతముగాక భారమును బాగవతాధిపు పాదసేవలో
హితవుగనిల్పియీజగము హేయమటంచుతలంచ మేలగున్ 52

మ॥ వినుమా అద్భుతమైనస్వామికథలన్ యింపారగా వీనులన్
మనుమా సత్యముధర్మమున్ విడువకన్ మర్యాదతో నెప్పుడున్
గనుమా శాశ్వతుపాదపద్మము లెదన్ గల్యాణసంయుక్తమా
జనుమా భక్తులతోడ జేరుటకునై జన్మంబుసాఫల్యమా 53

కం॥శుభచరితుని నామామృత
మభయంబని దెలిసి గోప్లు మహనీయులకున్
యిభరాద్వరదుని సత్కృప
శుభమే జేకూర్చు సకల శోభితమదియై. 54

కం॥ కాలానుగుణ్యమనకను
నీలో కలకాలమున్న నిత్యాత్మునితో
కాలము గడుపుచునుండిన
కాలంబే కాలమౌను గతియేమి భువిన్. 55

కం॥ ఎడతెగకను భగవంతుని
పుడమిలో గొనియాడుచున్న పుణ్యాత్ములకున్
అడలుట పనియేమింకను
తడవేమియు లేక బ్రోవ దైవమొగలుగన్. 56

కం॥ చిత్తము దైవపరంబుగ
ఉత్తములుంచెదరు దీని నుర్వీస్థలిలో
తత్తరపాటొందక నిటు
నుత్తగు పరమాత్మగాంచి సంసృతి సమసూ. 57

ఉ॥ ఆర్థులఁబ్రోచు సర్వమయు నాత్మదలంపక కామ్యకర్ములై
వ్యర్థముగా జరింపుచును వ్యాకులతన్ జెడిపోవుచుండుటన్
సార్థకమేమిలేదు నిజ సౌఖ్యమునొందగ జేయు శ్రీపతిన్
ప్రార్థనజేయుచున్న నినుపాలనజేయును దెలియుచిత్తమా. 58

చ॥ సమమతులై సదా పరమశాంతి వహించిన వారికేగదా
విమలతగల్గి నిత్యగను వేడుకతోడ నిరంతరంబు యీ
క్రియమును దలంచిమన్నసతో కాలము బ్రహ్మస్వరూపమౌచు నీ
వమిత సుఖాబ్ధి దేలుమిక వారిని భక్తిచె నిర్మలంబుగన్. 59

కం॥ సత్య మసత్యంబెఱుగక
వ్యత్యస్తంబైన నిటుల నిరిగెదవవనిన్
ప్రత్యక్ష దైవరూపము
నిత్యులకే దెలియుచుండు నిజమిదిజీవా. 60

ఉ॥ అంతరజ్ఞప్తిచే బుధుల యాజ్ఞనుమీరక జ్ఞానదృష్టిచే
స్వాంతముచిన్మయాత్మకుని సన్నిధి బాయకనుండు నట్లుగా
చింతనజేయుచున్న నిక చింతలుజేరవు నిర్వికారివై
వంతములేక భక్తపరిపాలుని పాదములాశ్రయింపుమా. 61

కం॥ అన్నిటికిని మూలము మది
మన్ననతో సువ్రసన్ను మరువక గొలువన్
భిన్నము లేమియు లేవని
యెన్నుచు నిగమార్థమయుని వేడుము మనసా. 62

కం॥ అండజేరిన వారల యార్తిబాప
దండి వారెవ్వరికను యీధరణిలోన
మండితాఖండ నిర్గుణాజాండకల్ప
పండితావన పరిపాలభవవిదూర. 63

సీ॥ భాగవతార్థముల్ పఠియించు వారలు
పగగొనరెన్నడు భావమందు
శత్రుమిత్రత్వము సమముగాజూతురు
శాంతులై యమిత విశ్రాంతిగలిగి

కోపతాపంబులు కోరకయుందురు
పాపంబులని తమకు భయముదోచ
గుణరహితంబైన కోదువగాదనుచును
యోనుకొని జేరుదు రనవరతము

శుద్ధజ్ఞానసులైనను సుఖముగలదు
శ్రద్ధగల్గినవారికే జాడదెలియు
వ్యర్థమౌ కామ్యములుగోన సార్థకంబె
బుద్ధినిల్పియు దివ్యాత్మబొందవలయు. 64

కం॥ దాపయియున్న నిరామయు
దీపకుఁడని తెలియుమిందు తెరవైయుండన్
కాపాడువారలిక నీ
కేపట్లను వెదుక లేరి కేటికె మనసా. 65

ఉ॥ అద్దములోని చాయవలె అన్యమై కనుపట్టు ఆత్మతో
వద్దికచేయలేక పలువాంఛలబోవ వృధా ప్రయాసమౌ
రద్దులపాలుగాకు నిను రక్షణజేసెడు నిర్వికల్పునిన్
బుద్ధికదల్పకన్ గొలువ భుక్తియుముక్తియుగల్గునెరుగుమా 66

సీ॥ అవికారమైనట్టి ఆపరాత్పరునందు
భువనముల్ గలిగియు పొరలుచుట్లో
ఎవరెరుంగుదురిట్టి విపరీతచర్యలు
వివరమెరిగెడివార లెందుగలరు

మాయామయంబని మహనీయు లెందరో
ఏయుపాయంబున నెఱుగలేక
కలవంటిదని తాము గలయక నుందురు
తలపులలో దాని దలచబోకు

రూపనామంబులును నీవు రూఢిపఱుప
గలవె యెన్నటికైనను కలితగాక
శాశ్వతంబైన బ్రహ్మంబె సర్వమవును
వేరుగా దలచబోయిన వెతలుగాదె. 67

సీ॥ అన్నిరూపములైన ఆపరమాత్మని
గన్నవారలెగదా ఘనులు భువిని
జలములో వడిగల్లు సంభవించినరీతి
సర్వేశ్వరునిలోన జగము గలిగె
వడిగల్లు జలమవుట వసుధనెఱుంగునె
యీరీతి జగము బ్రహ్మంబుగాదె
బాహ్యదృష్టికి జగము బలురూపులై తోచు
అంతరదృష్టిచే నరయువలయు

యిదియె వేదాంతసిద్ధాంత మిదిరహస్య
మింతకంటెను వేఱులేదెంత వెదుక
సంతసంబున సర్వాత్మజాడలోన
అంతరాత్మని గాంచుమి యనవరతము. 68

సీ॥ లోజూడగల్గిన లోకముల్ గనరావు
వెలికి దిరిగినగదా వెగటుదోచు
దృష్టినిల్పినగదా దృక్ప్రదము నీవనుచు
వ్యష్టిగాదోచక దృష్టయువును
నిలకడచే మది నిలచియుండినగదా
తలపు లెరుంగని దారిదోరకు
కీలెరుగకగదా క్రిందుమీదాటలు
పాలుమాలకుమిట్టి కీలుదెలసి

కాల కాలంబులునుగాని ఘనునిగలియు
తోలుబొమ్మల జగమని విడుచుగాదె
పరము సుఖమైన మార్గంబు బడయకున్న
తరమె సంసారజలనిధి దాటుటయును. 69

గీ॥ హంసనెరిగిన పాపముల్ ధ్వంసమవును
సంశయము లేదు పరమాత్మ సన్నిధికిని
హింసలేకను జేర్చు నీవిధము పరమ
హంసులకు దెలియు యితరులకలవిగాదు. 70

గీ॥ నాశికాగ్రియుందు నటియించు పరమాత్మ
వేసటేమిలేక వెదుకవలదె
బాసిపోను సకల బంధంబులెల్లను
యీశుకరుణ గలుగనిదియె నిజము 71

కం॥ మాంసాస్థిచర్మయుతమై
హింసలుగల దేహమాను యిదినిజమనకన్
హంసోహంబను మంత్రము
సంశయములు వీడి జపము సలుపగవలయున్ 72

చ॥ మదమును బెంపు జేయకను మానవజన్మము దైవసన్నిధిన్
వదలక నిల్పి సద్బుధుల వాక్యములాశ్రయమంచు నెంచియున్
ముదము జెలంగ శాశ్వతుని మ్రోలనునిల్చియుముచ్చటింపుచున్
పదిలముగా మెలంగ నిలబంధములుండవు దెలియుమీ భువిన్ 73

ఉ॥ శాంతము సర్వభూషణము శాంతముగల్గిన సర్వసంపదల్
చెంతను జేరియుండునట జెప్పటకలవియె శాంతిసౌఖ్యముల్
మంతము వీడి సర్వసము పాలనలో నివసించువారికే
శాంతము గానియూరక యె శాంతిః శాంతియటన్న దెలియు నే 74

ఉ॥ కాలమె బ్రహ్మమంచు మునుగట్టిగ దెల్పిన వేదవాక్యముల్
మేలుగ జూడ రూపములు మేళ్ళనగాకది ఏక రూపమా
కాలమటంచు జెప్పుటకు ఖర్మయె సాక్షి మరేమిలేదు యో
కాలమె సర్వకాలమయి గన్పడు వేరుగ దల్పబోకుమా. 75

కం॥ కాలత్రయమని దెలుపుట
యేలాయని యనకు ఖర్మ యేర్పడగాడా
కాలంబని గుర్తించుట
కాలంబన పరము గాదె ఖర్మకుజగతిన్. 76

కం॥ భావము పరిశుద్ధంబై
దేవుని తెలియంగ గలరు తెలివిచె తమలో
ఆవరణమైన మరపును
యేవేళను జేరనివక యెరుకగలిగియుండ్. 77

చ॥ చిత్రపటంబునందు లవి చిత్రములై గనునట్లు నట్ల యీ
గాత్రములోనజాగ్రతయుగల్గును స్వప్నసుషుప్తిమధ్యముల్
పాత్రతయైన తుర్యమున బంధములెల్లను దీరు నీవు యీ
సూత్రము నెరిగి కేవలునిసూక్ష్మముగామది నెంచుచుండుమా.

ఉ॥ శాంతియుతుల్ మహాత్ములు శాశ్వితు పాదము
లాశ్రయించి యే
కాంతమునన్ విరామమున కర్మవిదూరు భజింపగల్గియుండ్
చింతలలేక నిర్మలతజెంది సుఖాబ్ధిని వాలలాడుచుండ్
అంతరజ్ఞప్తిచే నభవు నవ్యయు గొల్తురుగాదె చిత్తమా. 78

ఉ॥ జాగొనరింపకండ్ విషయజాలము నావలద్రోసి సత్యమౌ
భాగవతార్ధముల్ దెలసి భక్తసుపోషణు పాదపద్మముల్
బాగుగ గొల్చుచున్ననిదె భాగ్యమటంచు స్మరించి నిర్మలో
ద్యోగముబూనవాస్తవముదోచు భయంబినుమంత లేనిదై. 79

గీ॥ మూడవస్థలసాక్షియై మూలమౌచు
నిలచియున్నట్టి ఆత్మానుభవము నెరుగ
సుగతహితమౌచుగాదె యీజగములోన
యింతకును వేరుగలదె మరెందునైన. 80

గీ॥ సతముగాని ప్రపంచంబు సత్యమనకు
హితవుగల్గి ప్రవర్తింపు మాహీనవృత్తి
గత మనాగతమును దలుచ కలుషమొచ్చు
పతితపావను గొలుచుటే ప్రతము మనకు. 81

గీ॥ భక్తవత్సలుడుండగా భయము గలదె
శక్తివంచనలేక యీజగమునందు
యుక్తమా దాని వీడక శక్తికొలది
ముక్తి మార్గంబు నరయుటె మూలమహాను. 82

కం॥ యిడుముల కోర్చియు సద్గతి
బడయుటయే ఫలముగాని బలుచింతలలో
తడబడ సుఖమేమున్నది
యెడబాటొక యింతలేక యీశ్వరుగనుమా. 83

గీ॥ తప్పులు వెదుకరాదు గురు
దైవముగా తలపోసి యెప్పుడుక
ఒప్పులచూచుచున్న నిక
నెప్పటికైనను ముప్పుగల్గునే. 84

గీ॥ తృప్తిగలిగిన సర్వంబు ప్రాప్తమవును
తృప్తిలేనిచి జనులకు ప్రాప్తి గలదె
పాసమున కంటె వేరైన సలుపగలదె
సుప్తమైయున్న సర్వాత్మ గొలువ వలయు. 85

మ॥ తరమే యెంతటి వారికైన భువిలో దప్పింప ప్రారబ్ధముల్
వెరువంగా పనిలేదు విశ్వమయునిన్ వేవేగ చింతింపుచున్
తిరుగన్ రక్షణగల్గు నీకు వినుమా ధీసాక్షియైనట్టి యా
కరుణామూర్తియెగాక యన్యులెవరున్ గాపాడగా గల్గిరే 86

ఉ॥ చిత్తము శ్రీహరిన్ దలుచ చిన్మయుమొందెద వన్ని వేళలన్
తత్తరపాటులేదు పరతత్త్వము గోచరమౌను నీకు నీ
విత్తరి విశ్వమూర్తి కథ వీనులవిందుగ వినుము నీవు యా
సత్తగు స్వామినిన్ గలసి సౌఖ్యమునొందెద వెల్లకాలముల్ 87

సీ॥ సారెసారెకు గురుస్మరణ చేసిన గదా
దూరమౌ నీకున్న ఘోరమంత
గురుపాదతీర్థంబు గ్రోలుచున్నను గదా
పరమ పదవికిజేరు బాట గలదు
గురుకృపకన్నను కొరతగినది గలదె
ధరణిలో నెంతటి ధన్యులైన
తరుణమిది వ్యర్థపరుపకు దైన్యమేల
పరమ పురుషుని గొలుచుటే భాగ్యమౌను
కొరవుజెందుట భక్తుల తెరవుగాదు
మరుపులేకను పరమాత్మ మరుగు గనవే. 88

ఉ॥ లోకుల మాటలన్ వినియు లోలతజెందకు సర్వకాలమున్
పోకుము సాక్షియైన ప్రభుసన్నిధిబాసి చరించబోకు నీ
రాకకు కారణంబు గురురాయుని గొల్వుటకంటె వేరుగా
నీకు పనేమిగల్గదిక నిత్యము శాశ్వతుజేరి గొలువుమా. 89

చ॥ నరులనునమ్మరాదుగురురాయుని వాక్యమువీడరాదు యా
పరమరహస్యమైన నిజభాషణముల్ వెసుదీయరాదు పా
మరులను జేరరాదు పరమాత్ముని సన్నిధి బాయరాదు స
చ్చరితులజేరి సత్కథలజాడ నెరుంగుట మేలుచిత్తమా. 90

శా॥ లోకారాధ్యునికీర్తనంబులుగదా లోకంబులన్ బాపుటల్
చీకాకేలను సర్వకాలములలో చింతింపుమా శ్రీధరన్
ఏకాకారతగల్గు చిత్తమునకున్ ఏలాటి కష్టంబులున్
సోకన్ జాలవునిన్ను నీవెఱిగియున్ శోధింపుమాయీశ్వరున్. 91

ఉ॥ తల్లడము దీనేల పరతత్వము నెఱిగియు నిర్విచారులై
యుల్లమునన్ సదా సుఖవియోగముగాకను భక్తిపూర్ణతన్
కల్ల జగంబటంచు గని కాలము వ్యర్థముజేయకున్నయా
చల్లనిస్వామి సత్ కరుణ జాలగ గల్గును మరువబోకుమా. 92

ఉ॥ అంతరజ్ఞప్తి కలిగియును ఆపదోద్ధారకు పాదపద్మముల్
చింతన జేయగావలయు చిన్మయతన్ భవబంధరహితమా
శాంతియుగల్గు నీకిటుల శాశ్వతమా పరమార్థమబ్బు ని
శ్చింతుడవై వెలుంగుదువు శీలముగల్గి భజింపుమిత్తరిన్. 93

మ॥ అనుమానంబికయేల నీదుమదికిన్ ఆయాసమున్ బెంపగా
పనిలేదవ్యయమూర్తియైప్రభలుచున్ భక్తార్తియున్ద్రుంచునీ
మనమానిర్మలుసేసిలోజూపియున్ మాలిన్యంబుబోనాడుమా
ఘనమైయొప్పిన సర్వలోకవిభుడౌగాపాడు నిన్నీ ధరన్. 94

క౦॥ క్షమగలిగిన సర్వంబును
సమకూడును మరువబోకు సత్వగుణముతో
క్రమమెరిగి నడచువారలు
విమలుని ఘనసమ్ముఖమున వెలయుదు రెపుడున్. 95

క౦॥ తొలిజన్మ ఫలముగలిగిన
గలయుదురా సర్వమయునిగాక నితరులన్
గలయుదురె యిలలోన నరు
లలసట లేనట్టి మోక్షలక్ష్మి విభునిన్. 96

క౦॥ లక్షల పరిమాణంబులు
కుక్షిని భరియించినట్టి గోవిద వినుతున్
లక్షింవలేనివారలు
శిక్షితులై చెడుదురనుచు జెప్పవె శ్రుతులున్. 97

సీ॥ వేదార్థములు నెరిగి విమలులౌ వారికి
బాధయే లేదనిరి భాగవతులు
తెలిసెకు తెలివికి తెరవులు రెండౌను
మాయామయంబొకటి మహితమొకటి
మహితమౌ మార్గంబు మహనీయులను గాంచి
మాయామయంబైన మరుపుగలుగు
మరుపులేకను నీవు మహనీయులను గాంచి
పరమాత్మ ప్రార్థింప పాలుపడుము

యింతకంటెను దరిలేదు యెంతకైన
సంతసంబున సద్గురు చెంతజేరి
పాటుబడుమా పరలోకప్రాప్తిగలుగు
నూటి విడబోకు శుద్ధమౌచోటు దొరకు. 98

కం॥ పరమాత్మ కిలను బల్కిన
పరిచారకులవుట యాత్మబలమనగాదె
యెరుగుట మరచుట గలిగెను
తెరవేదిక మన సుబుద్ధి దెలియుమటన్నన్. 99

కం॥ దరియాగురు దేవుని పద
సరసీరుహములకు మ్రొక్కి సన్నుతిజేతున్
పరమామృతమును గోరెడు
సరణిని దెలుపంగజాలు సర్వసాక్షియునౌటన్. 100

సీ॥ అఘవినాశంబైన హరికథాశ్రవణము
పగలురేయనకను భావమునను
వెగటుగా దోచక వినుతించు సుజనుల
దిగులుబాపెడు మహాదివ్యపదము
నిగమాగమములను నేర్పుతో చదివిన
సుగతికి వేరైనచోటులేదు
భగవంతుగొలుచుటే భవ వినాశంబని
నిగమాగములు దెల్పు నిశ్చయముగ

గావుసను నిత్యనిర్మలు కరుణవడసి
సేవజేయుచునుండిన చెడునుభవము
నవిరళానంద పదవిని నందవచ్చు
వివరమెఱిగి భజింపుమా విశ్వమయుని. 101

ఉ॥ వింతలువింతలై విషయ వీధులయందబడి సంచరించు యీ
వంతలమానియా మనను వాల్చుదు శిరము రవంతయైన శ్రీ
కాంతుని చెంతజేరకను గాడుమరెప్పటికైన దిని నే
కాంతముజేసి శాశ్వతుని గాంచినజాలుజయింపచిత్తమా 102

కం॥ పుట్టిన జీవులకెల్లను
గిట్టుటయేనిజము దీని కీర్తింపకుమా
వట్టిది మాయాజగమని
గుట్టెరిగియు పరమపురుషుగొలువుము ధరలోన. 103

సీ॥ ఆపదోద్ధారకు శరయుటకన్నను
పాపముల్ వెడలెడు బాటగలదె
శ్రీపతి పదపూజ శ్రేయస్కరంబౌను
దాపుజేరినయట్టి ధన్యులకును
కాపాడి రక్షింపగలరె వేరొక్కరు
ఆపరాత్పరుడొగాక న్ని దిశల
తాపసులెల్లరు దైన్యంబు విడనాడి
యోపికతో సకల వ్యాపకాత్మగొలిచి
సుఖులైరె యనవిన కొరతగలదె
తలపు వేరైనదదిలేదు ధరణిలోన
కలిమి బలిమియు నొనగూర్ప గలరు
గలరు తెలివిగలిగి భజింపుమా దేవదేవు. 104

కం॥ దండిగ త్రిభువనములలో
నిండుక పరమాత్ముఁడుండ నెలవు దెలియక
కొండలు గుహలును దిరిగిన
గండములే గాక గురుని గాంచగ గల రే. ౧౦ౕ

కం॥ ఆనందమయులె నిత్యుని
గానంగల రవనిలోన ఖర్మరహితమా
స్థానం బాపరమావధి
యైనందున విషయములకు వేరైయొప్పన్ 106

శా॥ సాక్షాత్కారము గల్గువారలుగదా సంతోషులై బాయక
మోక్షాస క్తితొ సర్వవాంఛితములన్ మూలంబుగా ద్రోయుటల్
రక్షోమార్గము వేరుగాగల్గు నే రవంతయైనన్ భువిన్
శిక్షారూపముగల్గిసర్వమయునిన్ చింతింపుమామరువకన్ 107

కం॥ తప్పొప్పులున్న దిద్దుడి
గొప్పతనంబునకుగాదు కోరులరుచియున్
అప్పతి కవుల నుడివిన
మొప్పెమియు రావటంచు మురయుచుదలతున్ 108

గ ద్య

ఇది శ్రీ ద రి యా హు స్సే న్ వ లీ షా ఖా ద రి దేశిక సుజ్ఞాన
సుత శ్రీ ఖా శీం వ లీ షా ఖా ద రి దేశిక ప్రణీతంబైన పర
మామృతంబను గ్రంథంబునందు గురు స్తోత్రములు
నూట ఎనిమిది సీసములు, కందలు, ఉత్పలమా
లలు, శార్దూలములు గలస్తోత్రములు
స మా ప్త ము.

బోధామృతము

శ్రీకారుణ్య పయోనిధిన్ సుగుణ సంశీలున్ మహనీయునిన్
లోకాధిక్యభవాపహారియగు గురున్ ఏకాంతవాసున్ పరున్
ఏకాకారుని సర్వలోకనియతున్ లోకాంతర వ్యాపకున్
జోకన్ గొల్చెదు భాగ్యమివ్వగ మదిన్ జోహార్లొనర్తున్ దగన్. 1

శా॥ సారాసార విచారశోభిత కరున్ సర్వార్థ సంధాయునిన్
ధీరుల్ గొల్చితరించు దేశికప్రభున్ దివ్యాత్మునిన్ ధీయుతున్
కారుణ్యాభయదానహస్త వరదున్ గర్వాపహారున్ గురున్
జేరేమార్గముసంగ బ్రోవ నమృతున్ సేవింతునెల్లప్పుడున్. 2

ఉ॥ దాసుల బ్రోచుటే పరమ ధర్మముగానరుదెంచియున్న మ
ద్దేశికమూర్తియా దరియా దేవుని దివ్యపదార విందముల్
వేసట లేక నాహృదయవీధిని నిల్పి నిరంతరంబు చి
ద్భాసుర స్వప్రకాశు నతిభక్తిచె గొల్తు నభీష్ట సిద్ధికై. 3

కం॥ జగము సృష్టింపుచు మరి
జగముల బెంపంగ ద్రుంపజాలిన జననిన్
నిగమార్థరీతి వేడెద
సుగుణాకరమైన పరమసుఖమొనగూర్పన్. 4

ఉ॥ పూనిన కార్యముల్ భువిం బొందుగ జేసిరి నట్లు నీపద
ధ్యానమొనర్చి విజ్ఞులు సుధామృత పానముగ్రోలి తృప్తులై
న్యూనము లేక యుందురని నొప్పగ గొల్తును విఘ్న దేవ నా
మానసమందు నిల్చి యవమానము లేని పథంబు జేర్పవే. 5

శా॥ శ్రీవాణీ సకలార్థ సంభరిత సుశ్రేణిన్ దగన్ గూర్చు మ
ద్దేవీ నీదు కథామృతంబు గొని గాదె భక్తులాత్మార్థులై
సేవల్ జేయుచు సద్విచార నియతిన్ సిద్ధింపగా గల్గు యా
భావంబున్ పరమావధిన్ గలుపుటల్ భక్తేష్ట ఫలదాయినీ. 6

కం॥ స్వార్థ త్యాగంబున నిగ
మార్థంబులు నెరుగ బలికి మానవావళిన్
సార్థకపరచిన బుధులను
ప్రార్థింతు నహర్నిశంబు భావముల లోనన్. 7

సీ॥ ధరణిలో సృష్టికి దగిన యాధారమై
కరుణతో బెంపగా గలిగి యుండి
ధర్మమార్గంబులు దయతోడ బోధించి
నిర్మలులను జేయు నేర్పు గలిగి
విద్యాభివృద్ధికై వెదకి బుద్ధులు గరపి
సత్యాశమున నున్న జాలు ననుచు
సంతోషమొందుచు తమ స్వాతంత్ర్యంబులను
పుత్రుల కొసగుచే పుణ్యమనియు

కష్టములకోర్చి నియమ నిష్టలును గలిగి
దృష్టిభేదంబులును లేక యదృష్ట మెల్ల
సుతులెయని జూచు సుస్థిరమతులైన
నాదు తలిదండ్రులను దలతు నాత్మలోన. 8

ఉ॥ లోపములెల్ల దీర్చియును లోవెలినిండి యఖండమైన చి
ద్రూపుని ప్రాపుజేరుటకు ద్వారములే విశ్వరూప పద్ధతుల్
తేపకు తేపకున్ దెలియు తెల్వియొసంగి దయావిశేషతన్
దాపునజేర్చుసత్క్రుపులు తాలిమితో భజియింతు ధాత్రిలోన్.9

చ॥ పరమపవిత్రమై భవముబాయు మహోన్నతభాగ్యరూపమై
సురమునిసేవ్యమై మిగులసూక్ష్మమునై వెలుగొందుగోప్యముల్
తెరవని సర్వకాలములు దేహవిలక్షణమైన మార్గములన్
నెరుగకబల్కు సద్గురుని చేర్పునజేరియు శిష్యుడార్తితోన్.10

గీ॥ జనన మరణములను జెందుచు బలుకష్ట
మనుభవింపబడుట మానవులకు
విహితధర్మమానో యిదిగాక మరి వేరె
రహితమున్న దెలుపరావె దేవా. 11

॥కం పుట్టకముందెవ్వరమో
పుట్టియు నడువంగవలయు పుణ్యామదెట్లో
గిట్టిన వెనుకను కాగల
వెట్టివో దయగలిగి దెలుపవే మహనీయా. 12

గీ॥ దేనివలన నిజము దెలియుంగబడలేదో
దేనివలన దానిదెలియగలము
గానదానివిధము కరుణతో దెలుపవే
దీనజన సుపోష దివ్యపురుషా. 13

గీ॥ సర్వసారమైన సత్కథావిధమును
యుర్విలోనదెలుప నొకరుగలరె
కర్వదీర నాకు కలవరమెల్లను
నిర్వహించి దెలుపు నిర్మలాత్మ. 14

కం॥ అనియిట్లు శిష్యుడడుగగ
వినిబూనియు సద్గురుండు బలుకదొడగెన్
ఘనమైన నీతిమార్గము
వినుమని దయగలిగి పూర్వవిధములనెల్లన్. 15

ఉ॥జచ్చుచుపుట్టుచున్ విషయజాడలలోబడి స్వార్థరూపమౌ
తుచ్ఛశరీరముల్ విడువదోపక శూన్యవివాద సహితులై
ముచ్చటలాడుకొంచుతమమూలము నెరుంగకమూర్ఖచిత్తతన్
వచ్చుచుపోవుచుండుటలువారికెసహజముయీజగంబునన్. 16

కం॥ కన్నులు గానని వానికి
వున్నదివున్నట్లు దెలియ వుచితంబవునే
యెన్నగరాని మహాత్మును
గన్నంతనె గాదె సర్వకలుషములుడగున్ 17

మ॥భవముల్ బాయు భవంబు గల్గు సుజనుల్ భావంబు లో
నెప్పుడున్
సువిచారంబును జేయుచున్ విషయముల్ భోజ్యంబుగాఁజూచియా
భువనాధిక్యుని బాయకున్న భవముల్ బూర్ణంబుగావీడు యా
వివరంబంతయుఁజక్కఁగా నెరుఁగియున్ విశ్వేశుచింతింపుమా. 18

కం॥ నిగమాగమముల కందక
సుగుణాకరమైన బుధులు సుఖముగ దాఁవే
భగవత్ కరుణా రసమును
వెగటేమియు లేక దాఁవ వీడును భవముల్. 19

కం॥ పుట్టుటయున నెట్టిదియో
గుట్టెరుగగ రాదు పరమ గోప్యంబౌటన్
వట్టిదిగా జను మాయయె
పుట్టుటయున గిట్టుటనిన పుడమిలో దెలియున్. 20

కం॥ వట్టిది మాయాజగమును
గుట్టెరిగినగాని దీని గురుతు దెలియదా
పట్టున నమ్మి మహాత్ములై
యుట్టిదియని దెలియగలరు ఈశ్వరు కరుణన్. 21

కం॥ నీవే సర్వంబౌదువు
తా వెరిగినగాని నీవుదగ దెలియవు యా
కేవల పరమాత్మాంశము
రావుట పోవుట లేని రమ్యంబవుటన్. 22

కం॥ చచ్చుట పుట్టుట లేకను
వచ్చిన దేమియును గాని వైభవ మెరుగన్
ముచ్చటగా దనుగాంచిన
సచ్చరితులకౌనుగాని సాక్ష్యమె జగతిన్. 23

చ॥ తొలుతను ఏకమై భవము దోచక నిర్మల స్వప్రకాశమై
కలతయు లేక నిర్విషయ కారణమా పరమాత్మయందు యీ
నిలకడలేని సంస్మృతి యనేకముతై గనుపట్టు చెట్లనన్
సలిలములన్ తరంగములు జాలగ బుద్బుదముల్ గలట్లుగాన్. 24

కం॥ ఈరీతిగ జూపట్టుచు
సారాసారంబు నెరుగజాలని విధమై
నారాయణు కృపచేతను
ధీరుల్ దెలియంగ గలరు ధీమతు నెలమిన్. 25

కం॥ సత్యాసత్యంబులుగా
వ్యత్యస్తంబైన ప్రకృతివ్యవహారంబుల్
నిత్యులకే గాకను మరి
ప్రత్యగ భిన్నాత్మ దెలియబడుదురె కుమతుల్. 26

కం॥ దేహామె నిజమని జూచెడు
కూహకులకు దెలియబడదు గురుకృపగలుగన్
అహామణచి జితి పదార్థము
యిహపరములుగాక దోచు యిష్టార్థంబై. 27

కం॥ సర్వేశ్వరు కృపగలిగిన
సర్వార్థంబులవియె సమయును ధరపై
గర్వాపహారులకు యా
నిర్వైక్యంబు గాంచు నిపుణత గలుగున్. 28

చ॥గురుకరుణామృతంబు గొనగోరెడు సజ్జనులాత్మ ధర్మమా
సరణినిబూని సర్వఫలసారము గోరిలుచు సత్యధర్మముల్
మరువక నిర్మలాత్ములయి మాధవు సత్కథలాని యెప్పుడున్
వెరపు మరేమిలేక భవవేదనలన్ జొరబోరు ధాత్రిలోన్. 29

వ॥ మరియు జ్ఞాన దృష్టిగలుగని కతన సర్వమయుని దెలియుట సాధ్యంబుగాదు. అయినను సత్పురుష సాంగత్యంబున సర్వమును లభింపవలయును. కాని వేరుమార్గంబు తెలియం బడదు. అందులకు పూర్వపుణ్యవిశేషంబు ప్రధానమైయుండు.

కం॥ తొలిజేసిన పుణ్యంబున
దెలియంగాబడును నిజము దేవుని కృపకై
మెలుగగవలె నెల్లప్పుడు
తలపులలో పరమ పురుషు దలచుచు జగతిన్. 30

సీ॥ సకల జన్మంబుల సార్థకమొందింప
మానవ జన్మమై మహిని బరగ
యిట్టి మానవజన్మమెత్తియు తానరో
పుట్టెయుంగక పోవ పుడమి లోన

పాపంబులను నెల్ల పొల్పడి నిజతత్వ
భావం బెరుంగక భ్రాంతితోడ
దారా సుతాదులు తనవారు యని నమ్మ
యారాట మొందుట అనువు గాదు

గావునను భక్తిగలిగియుం కేవలాత్మ
తోవ విడకున్న పరలోక త్రోవ గలుగు
దెలియుమిటు పావనుని నీదు తెలివి యందె
కలత లేనట్టి సుఖమును గాంచు కొరకు. 31

క॥ పాపాగ్ని లోనబడియును
తాపంబును బొందియుండు ధర్మవిహీనుల్
యేపగిది నిర్వికారుని
దాపున జేరంగ గలరు ధర్మము లేమిన్. 32

కం॥ అఖిలార్థంబులు నొసగెడు
సకలేశ్వరు పాదపద్మ సన్నిధిలోనన్
నికరముగ నిలిచిన యా
సుకరులకే నిశ్చితార్థ సూత్రము దెలియున్. 33

చ॥ విమలమనస్కులై నిగమ వేద్యు నిరామయు నిర్వికారునిన్
క్రమమును వీడకన్ విషయకాంక్షలుద్రోసి వివేక దృష్టిచే
సమత పరాత్పరున్ గలసి సఖ్యము బాయక నుందురాత్మలో
శమమున జేరకన్ పరమ ధార్మికులై భువిలోన నెప్పుడున్. 34

శా॥ పశ్వాదుల్ మొదలైన భూతతతులన్ భావింపుచుం సర్వదా
విశ్వాకారము దాల్చి భక్తజనులం వీక్షించి సద్భావుచే
విశ్వాసంబునుజూపు సర్వమయునే విజ్ఞాన దృష్టిం గనం
విశ్వేశుడె గలండటంచు మదిలో విశ్రాంతితో వేడెదం. 35

కం॥ ధర్మేతర మార్గంబుల
ధర్మంబున విషయములకు దాపై భువిలో
నిర్మల మొందగ నీయవు
దుర్మదమున దిరుగ సకల లోపిత మవుటన్. 36

కం॥ గావున నీ సర్వాధారుని
భావంబున నిల్పి విషయ పటలము ననుపం
ధీవరులయ్యెద రిలమిం
త్రోవయిదె దీనిబాసి దొలగకు మెప్పుగున్. 7

సీ॥ సద్భక్తిచే గురుని నిబ్బరంబున
మదినిలుప సచ్చరణంబులు
ఆర్భకవృత్తిచే ననవరతము
బాయక బహుళ సంకటంబులు
ప్రాప్తించిననుగాని యిహ
చింతలలో మునిగి వెరువ రాదు
యాపదోద్ధారకుండైన గురుస్వామి
ప్రాపకంబబ్బిన భయము కలదె
కరుణాన్వితుండయ్యు కాపాడుటకు తాను
బిరుదుబూనె నటంచు సరసులెల్ల

పరమ సంతోష యుక్తులై భ్రాంతి దొలగి
నిరతమాత్మార్థములుగను నెఱవు గలిగి
నేర్పుతో గురుని సేవింప వలయు
తరుణమిది వ్యర్థపరచిన దారిలేదు. 38

క॥ నిన్నే నీవెరుగగ లే
కున్నను కుటిలంబు విడదు కూహకములకున్
యెన్నడు జొరబోకుము
నీకన్నను వేరేమిగలదు గాంచుము ధరణిన్. 39

క॥ పావల లోపల వెలియై
దీపకమా ఆత్మ నెరుగ దెలియును సర్వం
బేపగిది వెదుక లేదిక
దాపయి యున్నట్టి దాని దలవుము ధాత్రిన్. 40

చ॥ చనిన దినంబులెల్లయును జననము మరణము దెలియకుండియున్
జనెను మరేమి లాభమిది జన్మతరించెడు త్రోవగాంచియున్
జనము భవాబ్ధి నీదుచును జావని పుట్టని మార్గమందు నీ
వనయము నిత్యముక్తిగని వారక నెప్పుడు నిశ్చితుండనై. 41

గీ॥ లేని భ్రాంతి నొంది న్యూనంబు జెందకు
హానివచ్చు తుదకు హాయిలేదు
జ్ఞానివైనగాని మానంబు దక్కదు
బూని సర్వమయుని పూజసల్పు. 42

గీ॥ అతిరహస్యమైన ఆదినారాయణు
మతిని నిల్పి విషయ మలినములను
సతమటంచును యనకు సర్వాత్మసేవలో
హితవు గలిగి యుంట యిదియె నిజము. 43

శా॥ పాపాబ్ధిన్ బడి పొర్లనేల మనకున్ పాప్తించియున్నట్టి ని
ర్లేపున్ నిత్యనిరామయున్ భవహరున్ లేశంబు జింతించినన్
తాపంబుల్ విడిపోవు సర్వసుఖముల్ దాపౌను సత్యంబుగా
లోపంబేమియులేక ఆత్మమయునిన్ లోలోన జింతింపుమా. 44

చ॥ నిగమములన్ పఠించినను నిత్యసుఖంబును జెందనౌ నౌకో
సుగతికి మార్గమింతె పరిశోధన జేయ సుఖంబుగాదు శ్రీ
ఖగపతి వాహనున్ గొలువగల్గినవారలె కర్మరహితులై
అగణితమైనబ్రహ్మపద మందుదు రన్యయుగొల్వగాదగున్ . 45

చ॥ గురుకారుణ్యముగల్గియున్న సుజనుల్ గోర్కుల్ నివారించి యా
పరసౌఖ్యంబును నొందగల్గుదురు సద్భావజ్ఞులై యెప్పుడున్
వెరపున్ జెందక ముక్తిమార్గయుతులై వేదార్థ సువేద్యునిన్
పరమానంద సుపాలునిన్ భద్రాత్ములై యంతటన్. 46

చ॥ యిహపరభోగత్యాగులయియాప్తితమీశ్వరునందునిల్పుచున్
సహనముగల్గి యల్లపుడు సద్గురు పాదము లాశ్రియింపుచున్
అహమును వీడి అజ్ఞతను ఆవలదోసి సుఖాబ్ధిలోపలన్
విహరణజేయు వారలకు విశ్వము ఈశ్వరు రూపమై దగున్ 47

కం॥ తల్లియు దండ్రియు గురుడని
యుల్లంబున నిల్పి వారి యుపదేశముచే
చల్లగ నిలచిన వారికి
తొల్లిటి ఖర్మంబులన్ని డొల్లును గాదె. 48

సీ॥ తడబడ పనియేమి ధైర్యంబు వీడియు
జడమైన సంసార సగణి జూచి
మాయామయంబని మదినెంచ కున్నను
బాయునే సంసార పటలమిందు
కాయమస్థిరమని గనుమిది యెప్పుడో
కర్మదీరెడు వేళ గడచిపోవు
జన్మకర్మంబులు సమ మవును భువిలోన
మర్మంబు దెలియక మరియు పోవు

వ్యర్థమైబాములచేత వెతలుబెట్టు
సార్థకంబేమియును లేదు జగములోన
కావునను నిత్యసత్యసంకల్ప చరితు
భావమున నిల్పి యుండుటే భవము విడుట. 49

కం॥ సకలార్థంబులు నొసగెడు
అకలంకుని గానలేక అరడిజెందక
సుఖమేమున్నది నీకిక
వికలత లేకున్న సర్వవిభవము గలుగున్. 50

సీ॥ అన్యమేమియులేక యాపరాత్పరుగొల్వ
ధన్యతగల్గు నీ ధరణు నీకు
పాపాబ్ధిగడువ నుపాయంబు మరిలేదు
పరమాత్ముదలచుటే పద్ధతిందు
మునువేల్పులను బోధివ మూలంబు దేవుడే
యన వినలేదె నీవఖిలశ్రుతులు
భక్తిచే పరమేశు బ్రార్థించుటయెగాక
యుక్తివేరున్నదే యూహసేయ

ఆదిమధ్యాంత రహితుని ఆజ్ఞగలిగి
మోదమందియు చరియించు ముక్తులెల్ల
వేదమయు చింతనము దప్ప వేరుగలదె
ఖేవమేలను భజియింపు భేధరహితు. 51

కం॥ చపలము జెందుట ఫలమా
విపరీతము గాదె దానివివరింపంగన్
నిపుణత గల్గియు నీవే
అపరోక్షనొందు సుఖమలవరు నీకున్. 52

కం॥ కాగల కార్యములెల్లను గాలిం
పగ సర్వమయుడు కర్తయి యుండన్
యేగతి గల్గునొ యంచును
నీగతికిటు వగవనేల నిర్మలు గనుమా. 53

ఉ॥ ఎందరు భూమిపాలురటు లేగిరొ రాజ్యము వీడి సంపదల్
గందువె యెన్నడైన నతికాలము దీరెడు వేళ నీవు నీ
బొందిలొ ప్రాణమున్నపుడె భోగము లస్థిరమంచు నెంచియుఁ
అందముగా పరాత్పరుని అంజలిజేసి నుతింప మేలగుఁ. 54

కం॥ పరిపక్వకాలమెప్పుడు
దిరమనునది యంత్యకాల స్థితియన నొవ్వఁ
తరుణము వ్యర్థము చేయక
పరమాత్మని సేవజేయ భాగ్యము గనుమా. 55

కం॥ దాపయి యున్నది మృత్యువు
తాపసులకు దప్పలేదు తథ్యంబిది నీ
వేపగిది దప్ప నెంతువు
కాపాడుక సర్వమయుని గనుగొను జీవా. 56

గీ॥ ఉన్నదున్నట్లు దెలియుమీ వూహలోన
కన్న విన్నదిగలదె యేకాలమైన
యెన్నరానట్టి బ్రహ్మము న్వెదుక వలదె
అన్నిటికి మూలమానని యనుదినంచు. 57

సీ॥ ఎచ్చట జూచిన నచ్చట బ్రహ్మంబు
సచ్చరిత్రుల హృదయ సాక్షిగాదె
హెచ్చైన పరమాత్మ వెదుక వేరున్నదె
తనకు తానై యున్న తత్వకోటి

లోవెలి ఏకమై లోపంబు లేకున్న
కేవలాత్మను జూడ తావుగలదె
సత్యమై నిత్యమై జడత గాకున్న యా
ప్రత్యగాత్మకు భువి ప్రతియు గలదె

సర్వలోకంబులకు తానె సత్యమగుచు
సుఖము నొనగూర్చి బంధముల జోలిగాక
నొకటిగా నున్న పరమాత్మ నోర్పు గలిగి
అఖిల జగములలో గాంచుటదియె వ్రతము, 58

కం॥ ఆత్మానుభవము గలిగిన
ప్రత్యక్షముగాను దోచు పరమసుఖమిందున్
సత్యము దెలియుము యీవిధి
భృత్యత్వము గలుగ విషయ భోగము అణగున్. 59

మ॥ నిరతంబా నిగమార్థ సేవ గనుచున్ నీమంబుతో మరువన్
శరణార్థుండయి సంచరించువటడున్ శాంతాత్ముడౌగాదె యీ
దురితాంబోనిధిలోన దోర్ణియుజగమున్ దూరంబుగా జేయకన్
పరువుల్ బారిన ప్రాప్తమానె పరమై భాసిల్లు బ్రహ్మంబిలన్. 60

శా॥ శాంతాకారునిసర్వలోకనియతిన్ శాసించుసద్బ్రహ్మమున్
చెంతన్ జేర్చుకనున్న వారలు భువిన్ జన్మింపగా బోరు దు
శ్చింతన్ దూరుచు అంత్యకాల సరణిన్ చింతింప లేనట్టి దు
ర్భ్రాంతుల్ జేరగజాలి రెపరము నై భాసిల్లుసద్బ్రహ్మమున్. 61

శా॥ నానాత్వంబునువీడి బ్రహ్మమయులై నత్యంతసంతోషముల్
బూనంజూచినగాని బంధములు సంపూర్ణంబుగా బోవు సు
జ్ఞానం బంతియెగాని వేరుగతులన్ గానంగనౌనె భువిన్
దీనింబాయకనిల్పుమీవిధమునన్ దివ్యాత్మరూపంబగున్. 62

చ॥ అకుటిలునైన వార లిల నందగ గల్గిన నిత్యసౌఖ్యముల్
వికలతలేక జెందు మిటు విశ్వము వేరుగజూడ బోకు మీ
సుకరము నీకు నిత్యమిది సువ్రతులెల్లరు బాయకుండియున్
ప్రకటితులైరి విజ్ఞులయి ప్రాజ్ఞులనన్ భువి నెల్లభంగులన్. 63

చ॥ చపలుర కందరాని తొలిజన్మ ఫలంబయియున్న సద్గతిన్
నిపుణతగల్గి వీడకను నిర్మల వృత్తిని సంచరింపుమా
వుపమిది యింతకంటె మరి వుత్తమమార్గము లేదు గల్గునే
కపటము లేక నీవు కలకాలము యోచనజేయ గాదగున్. 64

ఉ॥ నిర్భయమైన మార్గమును నీతివిదుల్ కృపగల్గి దెల్పగా
దుర్బలమైన నింకెవరు దోడ్పడి బ్రోచెదు వారలిందు నీ
అర్భకవృత్తి మాని గనుమద్భుత కిల్బిష రూపమై సదా
దుర్బలమయ్యె దుఃఖములదూగుచునుండెడు వ్యర్థజన్మమున్. 65

కం॥ మానవజన్మంబెత్తియు
హీనంబున బొరలనేల విశ్వమయునిన్
సుజ్ఞానంబుగల్గి దెలియుము
బూనికతో నింతకన్న పుణ్యము గలదే. 66

కం॥ నీవెవరో దెలియకున్నను
తావెందులనైన గలదె ధన్యత గలుగన్
జీవుడె దేవుండనుచును
త్రోవెరిగినవారు దెల్ప దోచునె నీకున్. 67

సీ॥ అర్థంబు దెలియని వ్యర్థపు చదువేల
సార్థకమైన యీజన్మమందు
దేహంబు లోవెలి దెలియని తెలివేల
యూహింపుమా నీవు యూహలోన
గురుకృప గల్గిన కొరతయేమున్నది
మరుపు లేకుండిన మానవులకు
పాపాబ్ధి వెడలెడు బాటదెలిసియు నీవు
తాపంబునను బొరలదగునె యిందు
పాలుమాలక సర్వాత్మ బడయగలుగు
లీలనెరిగియు విడబోకు లిప్తమైన
నిలకడుండిన దెలియును నిజము నీకు
కలత లేనట్టి క్రియమిది గనవె మనసా. 68

కం॥ అంతర్ముఖమై యుండిన
చింతలు విడిపోవు నీకు స్థిరరూపంబౌ
శాంతము గలుగును మరువకు
సంతోషముతోడ మెలగి జరుగుము మనసా. 69

సీ॥ జడమైన దేహంబు జతయని నమ్మిన
విడివడి బోవదా యెప్పుడైన

ధనగృహక్షేత్రముల్ తథ్యంబటన్నను
తాను బోయెడు వేళ తరలిరావు
మాయామయంబైన మనసు నెరిగెదమన్న
హాయిలేకుండును అన్నివిధుల
తొలిజన్మఫలమున దోచినలాగున
తెలియుము నీలోన తెలివి గలిగి
యిప్పుడే దెలియకున్నను ఎప్పుడైన
తప్పబోదిక దుఃఖంబు తథ్యమనని
తప్పుత్రోవలు విడి గురుదైవము నెడు
చొప్పుగాంచియు సుఖమొందు చోద్యమనకు. 70

సీ॥ పారమార్థిక దృష్టి బడయుట బహుజన్మ
ఫలమని దెలియుమీ భక్తి గలిగి
అన్నిట పరమాత్మ డావరించిన విధము
గన్నవారలె పరము గాంచగలరు
నిరుపాధికముగాను నిలచిన నిర్మలు
నెరిగెడు వారలే నిత్యులవని
సచ్చితానందమా స్వప్రకాశము బుధులు
స్వాభావికంబనిరి జగమునందు
దెలియు మీరీతి దెలిసిన తెలివి తెలివి
కలత గలిగిన గాంచుట కల్లగాదె
తలపు వేరైన గనరాదు ధర్మపథము
నిలచి నీలోన నినుగాంచు నేర్పు జీవా. 71

దండకము

శ్రీరమణ రావా చిదానందభావా సుధీజనులగావా
సదానీదుసేవా విధానంబె దేవా ముదంబబ్బుత్రోవ వ్యథల్
బాపలేవా నిరాకార నిర్లేప నిర్ద్వంద్వ నీదివ్య సంకీర్తనం
బింతయునుచుఁ నుతింపంగ నేనెంతవాడఁ మహనీయ సం
పూర్ణ సద్భాగ్యమందంగ సామాన్యమే యిట్టిమాయాప్రపం
చంబె నిత్యంబుగాదోచి దేహేంద్రియాది భ్రమల్ తుచ్ఛ
సౌఖ్యంబులన్ గోరియున్ సూక్ష్మదృష్టించుకైనన్ వ్యర్థసంక
ల్పముల్ గల్గి సవ్యాపసవ్యంబులన్ దెలియలేకన్ భువిన్ మూఢ
చిత్తుండనై కామక్రోధాది వర్గంబులన్ గెలువతరముగాకున్న
యీదీనునిన్ బ్రోవ నీవే దయామూర్తివంచుఁ మదిన్ గోరి
నీపాదపద్మంబులన్ గొల్వ నానేరములఁ బాపిమన్నించినీసన్నిధి
జేర్చ నింకెవ్వరున్నారు నీదివ్యసంకల్పమే సృష్టికాధారమై శక్తి
రూపంబునై పవనజాలంబులన్ బుట్టి పెంపొంది సమయింప సామ
ర్థ్యంబుఁ గల్గి మాయాస్వరూపుండవై వెలయు నీసత్యరూపంబు
నెవ్వారికిఁ దెలియసాధ్యంబు గాదంచు భూలోక మందవత
రింపంగనూహించి శ్రీసద్గురుస్వామివై వచ్చి సద్బోధలఁ దెలిపినీ
సన్నిధిఁ జేర్చి నిఁ గొల్చుభక్తావళిఁ ప్రేమతో దాపునన్ దీసి
మోక్షార్థులఁ జేసి నిర్మలానందమై నిత్యశుద్ధత్వమై నిర్వికల్పం
బునై వెలయు నిజతత్వసాక్షిఁ క్రమంబొప్పబోధించి కడతేర్చి
నావంచు సద్గ్రంథ పఠనంబునఁ సజ్జనుల బల్కు వాక్యంబు
లాత్మార్థముల్ దెలియ సాక్ష్యంబులాయెన్ మహాదేవదేవా

మహా సుప్రభావా ధరన్ నన్ను బ్రోవ మొరాలించినావా యదార్ధంబుగానీవె నాపాలి దైవంబువై దరియుగురురూపమై ధర్మమార్గంబులన్ దెల్పి నిర్భయానందపరతత్వముల్ దెలియ భోధించితవురా దయాపూర్ణసింధో క్షితింభక్తబంధో సదానీదు సంస్మరణ నెడబాయకున్నట్ల ఖాశీందాసున్ కటాక్షించి రక్షింపవే నీసమస్తంబు సర్వోత్తమా సద్గురుస్వామి.

నమస్తే. నమస్తే. నమస్తేనమః.

గురుదేవస్తోత్రములు

(నవరోజురాగము—ఆటతాళము.)

ఓన్నమోనారాయణా యనుచునిన్ను నే - ఓపికతోదలతునో గురుదేవా

స్వానుభవమునసీవుసాక్షాత్కరింతువని సాష్టాంగమిడుదునో గు॥

అక్షరుడవై నీవురక్షింతువంచు నీదు పక్షమున జేరితిని గు॥

మోక్షప్రియుడవీవె ముజ్జగంబులలోన దీక్ష చెగొలుతునో గు॥

ఆనందమొసగి నా యపరాధములుబాపు అప్పుడవీవెగద గు॥

ఏనిందలును లేక ఏకమైయడగ మేలు విశ్వాత్మ ననుగావు గు॥

ఇతర మే మొల్లక నుయింపుగామీసేవ యిష్టార్థమనియుంటి గు॥

పతితపావననిన్ను భావంబుననునిలుప భయమేమిగలుగునిక గు॥

ఈవికారకై గాదువిచరించి వేసటలు యీజన్మకడ తేర్చు గు॥

నావికుడవై మాయజలధిలో యీనావనడిపి కడ తేర్చుమో గు॥

ఉత్తమోత్తముడవనియుర్విలోనీకథలు సత్యముగబలుకునో గు॥
సత్తయిననీరూపుసాక్ష్యపడుకొరకైనినుభక్తితోగొలుతునో గు॥
ఊపిరినిన్నాళ్ళుఊహించినినుగొలువ ప్రాపకంబివ్వవే గు॥
తాపసోత్తములెల్లధన్యులై కడతేరు దారిజూపిరిగదా గు॥
ఋతమైననీవాక్యహితవుగలిగినవారు మతిమంతులైరిగద గు॥
గతిజూపువారలకు కారణాచార్యులిక గలిగిరే నీకంటె గు॥
రూఢిగనునినుగొలుచుఋషులెల్లసిద్ధులైరుజువుగానుందురట గు॥
గాఢమౌనీమాయగనుటకును వేరేమిగలదునినుగనుటగద గు॥

లుబ్ధుడను నేను సంసారాబ్ధిలో చాలనబ్దములు గడిపితిని గు॥
లబ్ధమా నినుదెలియు లక్ష్యంబులేక బలు శబ్దజాలమువింటి గు॥
లూటిజేయుచునన్నుశత్రుబలమార్గురునులోపమెంతురుతండ్రి గు॥
నాటియెందునలేని సంపూర్ణతత్వంబు సాక్షిచేయగనుంచు గు॥
ఎవ్వరిని వేడనిక ఈవసుధలో నికనుదవ్వుజేయగబోకు గు॥
రవ్వంతదయదప్పరాబోకు నీకృపను రాత్రిబవలునుగోల్తు గు॥
ఏ వేళకేమౌనో ఎరుగకున్నానిటుల ఏకాంతమునగూర్చు గు॥
గానగలిగినఘనులు గలరె స్వైరిచోట నీవెగాకింకెవరు గు॥
అయినకానిమ్మనుచుఆపదలకోర్చియునుఆర్తితోనుతియింతు గు॥
పయినమైపోవునెడ పనికిరారెవరింక పాపములుబాపుమా గు॥
ఒక్కడవెనీవనుచు దిక్కులెల్లనుబలుక మక్కువతో వెదకితి గు॥
చక్కజేసియునీవు వానిత్యమునన్నుగక్కునను జేర్చుమా గు॥
ఓంకారరూపమై పనరియున్ననిన్ను వదలకనుయున్నాను గు॥
అహంకారమునుబాపి ఆనందవార్ధిలో జంకుదీర్చుమునాకు గు॥

జౌననుచుబుధులెల్ల అభయమిచ్చితిరనుచు ఆశజెందితినయ్య గు॥
మౌనమున నినుజేరు మరియాదలో నిల్పి మండలించుచునుందు గు॥

అంతనీవై యున్న అర్థమెరుగక భువిని చింతలలో దిరిగితిని గు॥
సంతోషమున నిన్ను చింతించు మార్గమున వంతలెల్లను దీరు గు॥

కపటమేమియు లేక కలకాలమును నిన్ను గణుతింప వేడెదను గు॥
ఉపమైన నీ వాక్యమూహించినా హృదయ సఫలతనుదయజేయు గు॥

ఓం బ్రహ్మమని శృతులు ఘట్టిగా బలుకవిని కారణాత్ముడవంటి గు॥
చిన్మయానందమును జెందజేయక ధరలో శ్రేష్ఠులెవరున్నారు గు॥

గగనారవిందము గతిదోచు జగముతో కలయజేయగబోకు గు॥
నిగమాంత వేద్యమై నిలచినది నీవెగా నిఖిలాత్మ వేరెవరు గు॥

ఘనమైన నీనామస్మరణకంటెను భువిలో ఘనమేమిగలదిక గు॥
వినయమున నినుబుధులు సన్నుతిజేయుచును సదా
వివశులై యుందురు గు॥

చనిపోవు కాలమున జనదెంచుతోడెవరు జగమునను నీవెగా గు॥
తనుధనంబులు ముందె తత్వజ్ఞులెల్లరు దారబోయగవినమె గు॥

ఛత్రచామరములను జగములో కొన్నాళ్ళు జాలమే గద తెలియు గు॥
పత్రమైనను రాదు పరికింప తనవెంట భవభయంబులు బాపు గు॥

జన్మకర్మఫలంబు నిర్మూల మొనరింప చిన్మయుడవీవెగద గు॥
మునుముందుగా నీవేమూలమని వేడితి మురయుచు మదిలోన గు॥

జంకులేకను నీదు చరణాబ్జములు గొల్వ శంకయేమున్నదిక గు॥
పొంకముగ నిన్నెపుడు పూజించువారలకు కింకరుల భయమేమి గు॥

జ్ఞానదృష్టిచ నీవు న్యానంబు లేకనిటు గానంగబడుదువో గు॥
హీనబుద్ధికినీవు వెగటుగా దోచెదవు వెరుగశక్యముగాక గు॥
టక్కుమాటలచేతటాటోటులై తేను వెక్కువేమున్నదిటు గు॥
దక్కునీవని మిగులదీనులైనున్ననిక తక్కు. వేమియుగలదు గు॥
టాకుటీపుటత్రోను లోకంబులోదిరుగ చీకాకుజెందెటులె గు॥
నీకథలువినగోరి నిర్మలంబున మెలుగ నిత్యసుఖమేకదా గు॥
డబ్బుకొరకై ఏమొ యిబ్బందులను జెంద తబ్బిబ్బుగాకేమి గు॥
మబ్బువలెమాయలో వుబ్బితిరిగిన చాలదెబ్బలున్నవిగదా గు॥
డాక వేసియునీవె ధన్యులను జేతువని జోకతో బల్కిరిల గు॥
ఏకరసమొందియునువిమలమానసులగుచు వెదకియుందురుగదా గు॥
తప్పకనునిను జేరుగొప్పయగుమార్గంబుయిప్పుడేదయసేయు గు॥
ఎప్పుడేమానో నాకెరుగశక్యముగాదు తప్పులను మన్నించు గు॥
స్థావరంబులజంగమాదులను నీవెగద దర్శించువారలకు గు॥
కేవలాత్ముడవని కీర్తింపనేరరిటు కిల్బిషంబులజిక్కి గు॥
దయగలిగిదీనులను ధన్యులను జేయగల దైవమెవ్వరునీవె గు॥
భయమేమినీచరణ పంకేరుహములను భావంబునను నిలుప గు॥
ధర్మార్థకామమోక్షములను సమకూర్చు దాతదైవమునీవె గు॥
మర్మంబులను దెలిపి మార్గమివ్వగనీవె మర్యాదగలదో గు॥
నానావిధంబులగు నటనలకు నీవెగద నాటకుడవౌదువో గు॥
గాన నేరనిజములు కలుషాత్ములై విషయకాననంబునను బడిరి గు॥
పరుసమును మును సోకి పసిడివౌరీతి నిను బడయజాలిన జనులు గు॥
ధరియించనీరూపు దాల్చెదరటంచు నీదరిజేరియుంటినో గు॥

ఫలముగోరియుఁగాదు భవముపీడుటకు నీభజన వేమరకుంటి గు॥
అలసటేమియులేక ఆత్మార్థమునన్ను ఆపియుంచగదయ్యా గు॥
బంధములుబాయుటకు భాగవతులతో చెలిమిబాయకుండగజేయు
అంధకారముబాపి ఆత్మతేజముజూప ఆధారులెవరింక గు॥
భావంబులోనిన్ను బాయకుండెడివారి భాగ్యమేమనవచ్చు గు॥
కావరంబుననిన్ను గానకున్నను మహాకష్టంబులేగదా గు॥
మరణకాలమునందుమరుపులేకనునిన్ను శరణుజొచ్చువిధంబు గు॥
కరుణసేయకయున్న కలుషంబులిడుటకు గతియేమిగలదింక గు॥
యంత్రంబులకునీవుయంత్రికుడవై మాయతంత్రము నడుపుదువు
మంత్రమూలమునీవె మంత్రార్థమునునీవె మహనీయులెరుగుదురు
రక్షకులులేరనుచు రాపుజెందగనేల రాజునీవైయుండ గు॥
శిక్షసేయకనీవు వీక్షించిభవబంధ శిక్షవిడిపింపుమో గు॥
లవమైననీకరుణ లక్షలక్షలటంచు వివరింతు మదిలోన గు॥
భువనంబులన్ని మీభవనంబులనినమ్మి స్తవముజేసెదనయ గు।
వర్ణింపరాని నినువర్ణింపనావశమె వైభవంబై యలరు గు॥
నిర్ణింపగాలేక నిగమాగములలో నీవెదిక్కని యనిరి గు॥
శల్యమాంసయుతంబుచేడిపోవు దేహముఁనశక్తియెటుగల్గునో గు॥
తెల్యనెవ్వారికాను దేవుడవునీవె కైవల్యాత్మరూపవో గు॥
సర్వార్థములనొసగు సర్వేశనీచరణ సాక్షిజేయుదునయ్యా గు॥
ఉర్వీస్థలంబులో వూహాపోహలచేత వూహింపగలరె నిను గు॥
హరిహరీయనినిన్ను ఆత్మలోదలచెదను ఆరాటమునుబాపు గు॥
సరివారలెవరు యీధరణిలో నీవెగామరుగుజొచ్చితినయ్యా గు॥

ఫలముగోరియుఁగాదు భవముపీడుటకు నీభజన వేమరకుంటి గు॥
అలసటేమియులేక ఆత్మార్థముననన్ను ఆపియుంచగదయ్యా గు॥
బంధములుబాయుటకుభాగవతులతో చెలిమిబాయకుండగజేయు
అంధకారముబాపి ఆత్మతేజముజూప ఆధారులెవరింక గు॥
భావంబులోనిన్ను బాయకుండెడివారి భాగ్యమేమనవచ్చు గు॥
కావరంబుననిన్ను గానకున్నను మహాకష్టంబులేగదా గు॥
మరణకాలమునందుమరుపులేకనునిన్ను శరణుజొచ్చువిధంబుగు॥
కరుణసేయకయున్న కలుషంబులిడుటకు గతియేమిగలదింక గు॥
యంత్రంబులకునీవుయంత్రికుడవై మాయతంత్రము నడుపుదువు
మంత్రమూలమునీవెమంత్రార్థమునునీవెమహనీయులెరుగుదురు
రక్షకులుఁలేరనుచు రాపుజెందగనేల రాజునీవై యుండ గు॥
కక్షసేయకనీవు వీక్షించిభవబంధ శిక్షవిడిపింపుమో గు॥
లవమైననీకరుణ లక్షలక్షలటంచు వివరింతు మదిలోన గు॥
భువనంబులన్ని మీభవనంబులనినమ్మి స్తవముజేసెదనయ్య గు॥
వర్ణింపరాని నినువర్ణింపనావశమె వైభవంబై యలరు గు॥
నిర్ణింపగాలేక నిగమాగములలో నీవెదిక్కని యనిరి గు॥
శల్యమాంసయుతంబుచేడిపోవుదేహముఁనశక్తియెటుగల్గునో గు॥
తెల్యనెవ్వరికౌను దేవుడవునీవె కైవల్యాత్మరూపవో గు॥
సర్వార్థములనొసగు సర్వేశనీచరణ సాక్షిజేయుదునయ్య గు॥
ఉర్వీస్థలంబులో వూహాపోహలచేత వూహింపగలరె నిను గు॥
హరిహరీయనినిన్ను ఆత్మలోదలచెదను ఆరాటమునుబాపు గు॥
సరివారలెవరు యీధరణిలో నీవెగామరుగుజొచ్చితినయ్య గు॥

దృష్టికి వెలియనిస్పష్టపరచిన యదృష్టంబయినది గురునామం
అష్టకమలముల కావలవెలిగే ద్రష్టయైనది గురునామం
పంచభూతములమించిన వెలుగై వంచనలేనిది గురునామం
మంచిగతను దానెంచినవారికి కొంచముగానిది గురునామం
నిరుపమానమై నిర్విశేషమై నిత్యంబైనది గురునామం
వెరుకమరపులకు వేరై యంతట తరుగులేనిది గురునామం
శమదమములుగ సాధుజనులకును సాధ్యంబైనది గురునామం
కూటస్థంబై కుదురుగనుండియు తేటయైనది గురునామం
మేటిశిఖరమున మెలగెడువారికి బాటయైనది గురునామం
అర్థవాదములు లేకను ఒకటై సార్థకమైనది గురునామం
అండపిండ బ్రహ్మాండములంతట నిండియుండినది గురునామం
పండితులెప్పుడు భావములోపల భావించినదె గురునామం
దినము రాత్రియు గాకను తానె దీపించును శ్రీ గురునామం
వివరము దెలిసిన విజ్ఞులకెప్పుడు స్థిరమై యుండును గురునామం
పాదు దెలిసిన పరిశుద్ధులకును వేదవేద్యమా గురునామం
మోదముతో గనుమునులకెల్లను మూలమంత్రమీ గురునామం
కన్నులలోపల సన్నపుబిళమున తిన్నగ వెలుగును గురునామం
విన్నకన్నవిక నెన్నడులేకను వన్నెమీరినది గురునామం
పాలభాగమున మేలుగనెప్పుడు వాలలాడు నీగురునామం
కీలుదెలిసియును కీర్తనజేసిన తాలిమియగా నీగురునామం
ధర్మముదప్పని నిర్మలులకు బహు మర్మంబైనది గురునామం
కర్మమకర్మము గాకను ధరలో కారణమైనది గురునామం

శోకపోకలును లేక లోకమును సాకుచుండునీ గురునామం
పాకము తెలిసిన వరముకోవిదులు బాయకనున్నది గురునామం
శబ్దరహితమై శాశ్వతమై ఘనశాసనమైనది గురునామం
లుబ్ధత్వంబును బాపినవారికి లబ్ధపడునుయీ గురునామం
అంటిఅంటకను అఖిలలోకములు నావరించినది గురునామం
బంటుతనంబులు గెంటినవారికి జంటయైనదీ గురునామం
లక్ష్యాలక్ష్యము లేమియుగాకను రక్షణయైనది గురునామం
దీక్షాపరులకు మోక్షరూపమై సాక్షియైనది గురునామం
గజిబిజి లేకను ఋజుమార్గంబున భజనీయంబౌ గురునామం
అజహరువాదిగ ననిశముదలచె అద్భుతమైనది గురునామం
బాధలేనిదై బోధరూపమై సాధించినది గురునామం
మేధావులుగన మేదినిలోపల మేటియైనది గురునామం
సచ్చరితులకు సౌఖ్యంబొసగుచును సాటిలేనిది గురునామం
హెచ్చుతగ్గులును ఏమియు లేకను ముచ్చటైనది గురునామం
వేదమయంబై వెలిలోతానై వెలుగుచునుండును గురునామం
సాధనచే సాధింపవీలుగల సత్పదమౌనీ గురునామం
ఆరుచక్రముల కావలనుండియు అఖిలంబైనది గురునామం
కోరినవారలకోర్కెలొసంగుచు కొంతదీర్చునీ గురునామం
ఈడయింగళలో జోడుబాయకను వేడుకయైనది గురునామం
జాడదెలిసినసర్వజ్ఞులకును తోడుగనుండును గురునామం
సంగరహితమై యింగితపరులకు భంగములేనిది గురునామం
అంగలింగముల కంటకవిషయ ప్రపంచముగానిది గురునామం

చూపురూపులనొకటిగజేసిన సూక్ష్మరూపమీ గురునామం
యోపికగలిగినయోగాత్ములకును దాపుననున్నది గురునామం
స్థూలసూక్ష్మకారణములకావల మేలుదెలుపునీ గురునామం
కాలునిబాధలు దీరుటకొరకై పీలుగనున్నది గురునామం
పంచకోశముల నెంచిమించిన భక్తులుగన్నది గురునామం
కొంచెపువార్తలు గోరనివారికి గురుతరమైనదిగురునామం
జన్మదుఃఖముల సమయజేయుటకు నిర్మలమైనది గురునామం
వున్మనిగనుగొను వుచితులకెల్లను చిన్మయమానీ గురునామం
సర్వము తమలోనుంచి జగంబును నిర్వహించునీ గురునామం
గర్వగ్రంథులు బాపుటకొరకై ఘనమైయుండును గురునామం
వాక్యత్రయములు దెలిసినవారికి శక్యపడునుయీ గురునామం
ముఖ్యముగాపరమార్థమునొందెడు మూలమానుయీ గురు॥
నుఃకారంబును బొందనివారికి మార్గమాను సద్గురునామం
సుమతులుతమలో సుఖముగజూచెడు క్రమమైయుండును గురు॥
జ్యోతిరూపమై నాతిపురుషులలో ఖ్యాతిగనుండును గురునామం
నీతివంతులకు నిలకడగలిగే నీమమైనది గురునామం
నిద్రలో నిద్రను దెలిసినవారికి భద్రమవును శ్రీగురునామం
చిద్రూపంబై శివపరులకు బహుశ్రేష్టంబైనది గురునామం
నేనునీవనే బేధములేకను నిలచియుండినది గురునామం
హానిలేనిదై యవనీస్థలిలో హాయినిజూపును గురునామం
గుట్టుదెలిసిన గుణవంతులకు పట్టయియున్నది గురునామం
దిట్టలువీడక దివ్యమైనదని స్పష్టపరచిరీ గురునామం

ఆజ్ఞలోనిలచిన యనుభవపరులకు సౌజ్ఞగనున్నది గురునామం
ప్రజ్ఞానంబై భాగవతులకును ప్రాపైయున్నది గురునామం
యుక్తాయుక్తము నెరిగినవారికి రక్తిగలిగినది గురునామం
ముక్తియుతంబై ముజ్జగములకును మూలంబైనది గురునామం
త్రిగుణములంటక నిగమవేద్యమై అగణితమైనది గురునామం
విగతకల్మషము విశ్వానందము విశ్వరూపమూ గురునామం
వాసి వన్నెలును లేని సుశీలములోనగూర్చును యీగురునామం
యీశునిసన్నిధి జేరుటకొరకై మోసములేనిది గురునామం
ఘట్టిగ తపమొనరించువారికి పట్టుకొమ్మయా గురునామం
తుట్టతుదకు జగమొట్టిదియనుచును స్పష్టపరచునీ గురునామం
రూపరహితమా వ్యాపకు జేర్చెడు దీపకమైనది గురునామం
లోపములేకను స్థాపితమై నిర్లేపకమైనది గురునామం
భ్రాంతిరహితమై సంతోషంబును బాయకనుంచును గురు॥
వింతెవింత తావిధివాదముల వీడద్రోయునీ గురునామం
పురుషార్థంబుల దొలగుచుధరలో పోషించుగద గురునామం
తరుణమువ్యర్థము జేయకదలచిన ధన్యులజేయును గురునామం
సంచితములునదలించియు దేశికు పంచజేర్చునీ గురునామం
అంచితమై అపరోక్షపదవికిని ఆస్పదమైనది గురునామం
తప్పులుదీర్చియు దైవసన్నిధిని ఒప్పుగనుంచును గురునామం
ఎప్పటికప్పుడె ముప్పులన్నియు తప్పకదీర్చును గురునామం
సమ్మతిగా కొమ్మాలపాటిలో యిమ్మైయున్నది గురునామం
నమ్మినవారికి నమ్మినట్లుగా సొమ్మనజెల్లును గురునామం

దరియాగురువరురూపంబున యీధాత్రికొచ్చినది గురునామం
సరిదప్పనిబుధసత్తములకు మహాసౌఖ్యంబైనదిగురునామం
ధరలో కుందురువారిపురంబున దారిదెలుపునీ గురునామం
మనువశ ఖాశీందాసుమనంబున మననమౌను శ్రీగురునామం.

గురునినామము

దేశికుని నామంబు మహ దుపదేశమని గొనియాడు చుండిన
మోసమేమియు లేనిదై పరవాసమీనామం॥ దేశి॥
లోకలోకము లేమిగాకను వ్యాపకంబై సర్వదిశలను యేకమై
సుజనావళినిగని సాకునీనామం॥ దేశి॥
భిన్నభిన్నములైన వెరుకను ఎన్నడైనను వెరుగకుండియు మన్న
నెరిగిన మానవులకు ప్రసన్నమీనామం॥ దేశి॥
ఆపదోద్ధారకమునై గన రూపరహితంబవుచు భక్తులప్రాపు
దాపై భవములంటని భాగ్యమీనామం ॥ దేశి॥
నిత్యమై నిగమాగమములచే నెరుగరానిమహత్తరంబై మృత్యు
భయము బాపుటకు ఘనమూలమీనామం ॥ దేశి॥
తానునేనను బేధభావము మానియుండిన మానవులలో జ్ఞాన
రూపంబవుచు నొకటిగ గాంచునీనామం ॥ దేశి॥
మనసులీనంబౌటకిదియే మార్గమై మర్యాదగలదై వినయ
భయభక్తులతో గాంచెదు విద్య యీనామం ॥ దేశి॥

తప్పులన్నియు దీర్చుటకుపదె ధర్మమై దైవాజ్ఞబడసిన గొప్ప
వారలు బాయకుండెను గోప్యమీనామం॥ దేశి॥
వాసిగాదరియాహు శేషా దేశికోత్తములనగ బరగియు భాసి
తంబుగ భాశింపా హృదయనివాస మీనామం॥ దేశి॥

1. తోహార

(ఆదితాళము - నాదనామక్రియ)

జ్ఞానానందమయుండగు దేవుని ఘనకీర్తిని గొనియాడవలెన్
గానకున్న యీమానవజన్మము కడుహీనంబని తెలియవలెన్
జీవగుణంబులువీడి నిజంబగు దేవగుణంబులు గలుగవలెన్
చావుపుట్టువులు లేనిసుఖంబౌ తావుజేరి తానుండవలెన్
అపరిమితానందంబున నెప్పుడు వుపదేశంబుననుండవలెన్
చపలగుణంబులు లేకనిజాత్మతో చెలిమిగలిగియును మెలగవలెన్
తనకుతానై వేరుగానకను తత్వశోధనము జేయవలెన్
వెనుకముందు రెండెరుగక తనలో వేదవేద్యుశోధింపవలెన్
దీక్షచే గురుపదలక్ష్యమునిల్పియు మోక్షసతివిభుగొలువవలెన్
సాక్షియైన సర్వేశ్వరుజేరుచె రక్షణయునిమది నెరగవలెన్
శుక్తిరజతమను భ్రాంతినిబొందక వ్యక్తిగలిగి తానుండవలెన్
ముక్తిమార్గమును విడువక శాశ్వత భక్తితొగని సేవింపవలెన్
హృదయునిలోవలసదయునిపొడగని వదలకుండ తానుండవలెన్
విదితమనుచు యాశ్వేమయుని కథవీనులవిందుగ వినగవలెన్

దేశికప్రభుడౌ దరియాగురువరు దేవదేవుడని తెలియవలెన్
యీశునిదెలియక వేసటగలదని ఖాశింమదిలోగాంచవలెన్.

2. తోహార

పరమాత్మా నీభజనచేయగల పద్ధతిలోనను నిలుపుమయా
వరదుడవనిమును ఘనులన విని నీశరణుజేతు కరుణింపుమయా
ధన్యునిజేసెదవని నీపదములుదలదాల్చెద దయయుంచుమయా
అన్యుడవని ననుజూచిన భువిలో నాప్తులెవరిక లేరయ్యా
వేసటగలిగెడు దాసులబ్రోచెడు నీసమానులెవరుందురయా
దోసిలొగ్గి నేనాసజెందితిని గాసిపెట్టకను గావుమయా
నికడగలిగియు నినుసేవించెడు నీతిమార్గమున నిలుపుమయా
కలలోనైనను నీదుయాజ్ఞగన కాలముగడుప కాపాడుమయా
హాయిగలుగ ఆయాసమిడుప నీసాయమున్న నికజాలునయా
కాయమువదలెడుకాలముననునిను బాయనిమార్గముజూపుమయా
అందమైన నీకథలనువిని యానందించుట నాకొసగుమయా
మందమతితోయిహాపొందుగోరిబహు సందడిలోబడి ఉంటినయా
మోక్షాపేక్షజనించినవారికి రక్షకుడవు నీవుందువయా
దీక్షాపరులాపేక్షచెనినుగని లక్షణయుతులై యుందురయా
దరియాగురువరు చరణములబ్బిన పరమపదమునకు బాటయ్యా
మరుగుజేరి స్తుతియించెడు తంగెళదరిజేరుట కిదెదాపయ్యా.

3. తోహర

లోకాధీశుని సత్కృపగనుగొన లోకభ్రాంతిదిగనాడవలెన్
శోకమోహములులేనిమార్గమును జూచిసుఖంబుననుండవలెన్
రకరకముగలవికృతియాజగమునుబకటిగగను నేర్పెరుగవలెన్
ప్రకృతిగుణంబుల బడనియాత్మను కావశుద్ధిచే నెరుగవలెన్
ఆత్మానాత్మవివేకముతో పరమాత్మ తాజేరియుమెలుగవలెన్
ఆత్మయే దేహంబనుయవివేకమునణచి అవ్యయునిగలియవలెన్
చూచినదంతయుసుఖముగదోచె లోకనమాలోసింపవలెన్
దాచినధనమునుజూచినరీతిని యోచన తనలోనుండవలెన్.

4. తోహర

పాలనజేయుచు పరమాత్ముడునిను బాగుపరచునే ఓమనసా
కాలునిచే బలుకష్టములొందక మేలుదెలియవే ఓమనసా
కర్మబంధములు జన్మహేతువని మర్మమెరుగవే ఓమనసా
దుర్మోహంబుల దొలగద్రోచినిను నిర్మలుతెరుగవె ఓమనసా
దుష్టగుణంబులు దోచుచున్ననిక నష్టంబేగదా ఓమనసా
స్పష్టంబుగ సర్వేశ్వరు పదములు దృష్టిలోనిలుపవలె ఓమనసా
గురుడే దైవంబని నీవెప్పుడు గొలుచుచునుండవె ఓమనసా
యెరుకగలిగియును యెరిగినవారికె వేడుకదోచును ఓమనసా
తోలుబొమ్మలీ దేహములని నీవు కీలుదెలియవే ఓమనసా
నీలతోయదమున నిలచినవారలె నిశ్చయులౌదురు ఓమనసా

హాంసనటించె విధము నెరింగిన హింసలు లేవే ఓమనసా
మాంసనిర్మితంబైన శరీరము మరుపు జేయునే ఓమనసా
సతిసుతహితులను చర్చలలోబడ హితవు దెలియదే ఓమనసా
మతిమంతులకిది మార్గము కాదని మరువకుండవే ఓమనసా
సతతంబాత్మసమాధిలోనిలచే జాడవీడకే ఓమనసా
వెతలుదీర్చుదరియాగురుకరుణయె సతము నినమ్మవే ఓమనసా
పాశబంధములు దొలగుటకొరకై ఖాశిందాసుడు ఓమనసా
ఆశించుయు గురుసేవచేయుచును దోసిలొగ్గనే ఓమనసా.

కం॥ శ్రీగురుపదపద్మంబులు
బాగుగహృదయంబులోనపదిలపరచియా
ఆగురువేద్యుని దలచుచు
సాగరసమమైన విషయసమృతి (ద్రోవక్.

౫. తోహార

విధియని సద్గురు బోధామృతమును వీడక గ్రోలుట సుజ్ఞానం
బధిరునివలె వినగోరక భవములబడి పొరలుటయే అజ్ఞానం
అధికబలంబున ఆత్మను జేరియు వదలకనుండుట సుజ్ఞానం
అంధత్వంబుననటునిటు దిరుగుచు అలసట జెందుట అజ్ఞానం
దృష్టినివీడక దృష్టను గలసియు నిష్టగనుండుటే సుజ్ఞానం
వ్యష్టిగుణంబులు విడువని చేష్టలనష్టపడుటయే అజ్ఞానం
మనసు సన్నగిలిమార్గమెరసియును మననము జేయుట సుజ్ఞానం
ధనజనయవ్వన సంతోషంబున కనుగొననిదే అజ్ఞానం

వాసనత్రయముల వేసట నెరుగక నాశమొందుటె అజ్ఞానం
అంతరజ్ఞప్తిచె ఆనందంబున చింతలణచుటే సుజ్ఞానం
చింతలలోబడి చిందులుద్రొక్కుచు వంతలునొందుట అజ్ఞానం
ప్రాప్తఫలంబును పరిశోధింపక తృప్తినొందుటే సుజ్ఞానం
గుప్తమైన సుఖభావమువదలియు వ్యాప్తినొందుటే అజ్ఞానం
రక్షకుడౌ దరియాగురువరు శిక్షణనొందుటే సుజ్ఞానం
మోక్షమార్గముదెలియక వివిధాపేక్షనొందుటే అజ్ఞానం
గురుచరణంబులు విడువక ఖాశీఁగొల్చుచునుండుట సుజ్ఞానం.

6. తోహార

సూటిదెలియకను శుష్కవాదముల చాటుచుందు వేమి
మాటలలోగల మర్మమెరింగియు పాటబాడ వేమి
హాటకశైల త్రికూటముందు నీవు చోటుజూడ వేమి
కాటుకపక్షుల గదియపరచ నీబాటనుండ వేమి
సంసారంబున హింసజెందుచును హంస నెరుగ వేమి
మాంసమయంబౌ దేహముజూడని మార్గమెరుగ వేమి
జాతకమున సంజాతమైన నీజాడదెలియ వేమి
సాతిపురుషులును గాని పరాత్పరు నస్త్రికుండ వేమి
ఖండితముగ యీమాయాజాలము గాల్చవైవ వేమి
పండితులకు నిజభావమునుంచుట పద్ధతియున వేమి
మాయమర్మములు మరిమరిజూచుచు మరుగుచుందు వేమి
హాయిగనుండె మార్గములోపల అణగియుండ వేమి

కోరికలెల్లను గుదియపరచి నీవు దారి నుండవేమి
ధీరులు బొందిన మార్గము మనకది దిక్కని యనవేమి
నిలకడతో దరియుం గురుస్మరణయె నిత్యమన వదేమి
తలపులలోపల ధైర్యమొసగు నిజధామమొందవేమి
దాసదాసుడౌ ఖాశీందాసుని వేసటెరుగవేమి
మోసపోయినను శాశ్వత సౌఖ్యము నాశమౌను యనుమీ.

7. త్రోహార

అన్నిలోకముల కాధారంబౌనున్న పరాత్పరు నెరుగవలెన్
భిన్నమైన యీలోకములన్నియు సున్నజేయమిగిలున్నదగున్
తుదమొదులనియనరాని మహాత్ముని వదిలముగ సాధించవలెన్
ముదమున మదిలో వదలక దలచుచు సదయుని సన్నిధిజేరవలెన్
అంతట తానై యనుభవపరులకు సంతోషంబున గూర్చవలెన్
వింతవింతలౌ మాయను జేరని విబుధులచే వివరింపబడున్
శాంతాకారుని సర్వమయుండని భ్రాంతివీడి భజియింపవలెన్
సంతాపంబిసుమంతలేకను శాశ్వతు సాక్షిగ జూడవలెన్
నామరూపగుణ స్థోమమునంటని స్వామియనుచు సాధింపవలెన్
నీమముగల్గియు నిర్విచారులై నిత్యసుఖంబును పొందవలెన్
భవము వీడుటకు భక్తవత్సలుని భావంబున వరియింప వలెన్
సువిచారంబున సూటి వీడకను సుస్థిరు మరుగు జూడవలెన్
దరియాసద్గురు పదపద్మంబులు తాల్మిగలిగియును దలచవలెన్
వెరపుదీర్చియను ఖాశీందాసుని యేలిన ప్రభువని యెరుగవలెన్.

8. తోహర

వలదని చెప్పిన వదరుచునుండును వలువగదా యీమనసూ
నిలకడజేసిన కొంతది కాలమే నిలచి నిలవదు యీమనసూ
నీవు నేనను త్రోవవిడిచి పెడత్రోవల దిరుగును యీమనసూ
కేవలమాత్మఫలంబుగనుటకు కేకలు వేయును యీమనసూ
యెంతజెప్పినను వెనుకటిదారికెయీడ్చుకపోవును యీమనసూ
అంతరాత్మనిలో అనుభవమెనుగక అరడిబొందును యీమనసూ
తప్పులు వెదుకుటగొప్పతనంబని తలచుచునుండును యీమనసూ
యెప్పుడో మరణముదప్పదనుచు యీచొప్పుదెలియదీమనసూ
శ్రీగురుదరియా గురువరు సేవయె ధన్యతదలచదుయీమనసూ
మరువని ఖాశీంమననములోపల నిలచి తెలియదుయీమనసూ.

9. తోహర

పరమపదంబది దూరంబని నీవు భావింపక వే ఓమనసా
మరువక నీవై యున్నమర్మమది మరిమరి దెలియవె ఓమనసా
ఘట్టిగసద్గురు పాదము నమ్మిన పట్టుగల్గునే ఓమనసా
వట్టివాగ్యులోబడి పొంలిన నీగుట్టుదెలియదే ఓమనసా
వెలిలో బయలను విధమెరింగినను కలతలేనుగదె ఓమనసా
పలుమాటలతో పనియేమున్నది భయము వీడునే ఓమనసా
యీషణములలో జిక్కిక్రుశించిన మోసమౌనుగదె ఓమనసా
భూషణమౌ పరలోక నివాసము ఆసింపగదే ఓమనసా

సంశయములచే నిలకడలేకను హింసజెందకే ఓమనసా
మాంసయుతంబౌ మలిన శరీరము మాటదలపకే ఓమనసా
ఆపదలన్నియు బాపుటకొరకై హాసుడే గురుడౌ ఓమనసా
లోపములేని సుఖాబ్ధిని దేలుచు పాపము పీడవె ఓమనసా
నిజమెఱుంగుచును సుజనుల జేరియు భజనసేయవే ఓమనసా
కుజనులగూడకు కుచ్ఛితమార్గము గజిబిజిగదవే ఓమనసా
దరియాగురువరు దరిజేరిన నీగురుగు దెలియునే ఓమనసా
తరుగులేని యాబ్రహ్మపదంబది దాపునయున్నది ఓమనసా
మరిమరి దలచెదు ఖాశీందాసునిమాయలోముంచకే ఓమనసా.

10. తోహార

పరమపురుషులై ప్రబలుచుండెడు ప్రభునిసన్నిధినిగాయకుమా
మరువకహృదయములోనజేర్చుకొని మాయకులోబడిమెలగకుమా
సతతముసద్గురు సాక్షిజేయుచును మతిమంతుడవదై జేయుసుమా
హితవుగకారణగురువరుపదములుమతియుని మదిలోనెంచుసుమా
పంచకోశములమించిన ఆత్మను వంచనలేకను గాంచుసుమా
మంచికాలమిదిమరుపుగలిగినను కొంచెమాదువనిగొలువుసుమా
నీలో సకలము నిలిచియున్నదని నిర్మలజ్ఞానము నుంచుసుమా
మేలగువార్తలు మెలుకవతోవినికాలముగడుపుట ఘనమునుసుమా
ధరలో దరియాదేశికు కరుణయె ధన్యతగల్గునుయనుముసుమా
మరుపులేక భజియించెదుఖాశీంమార్గమిదేయనియనుముసుమా.

11 తోహర

పరమాత్మా నీభజనజేయగను పాపములేవియు లేవుగదా
హరిహరాదులకు ఆధారంబై తెరవుదెలిసినది నీవెకదా
కరుణాకరుడవు కారణమూర్తివి పరమపురుషుడవు నేవెకదా
దురితములెల్లను దూరపరచ నీసరివారలు భువిలేరుకదా
ఆపదలెల్లనివారణజేయు హృద్దేవకులెవ్వరు లేరుకదా
ఓపికతో మును తాపసులెల్ల నీతావుజేరి సుఖులైరిగదా
హాటక శైలత్రికూటాద్రిపై నాటకధారుడవీ వెగదా
బాటలోనిలచిన భాగవతులకు నీచోటుజూపినది నీవెకదా
కాలునిచేబడి కష్టములొందని కీలుదెలిపినది నీవెకదా
పాలభాగమున యీలలుబాడుచు పరముదెలిపినది నీవెకదా
గండములెల్లనుగాచి సుజనులను అందగజేర్చునది నీవెగదా
దండిగ కుండలిశయనుడౌ అఖండమూర్తివి నీవెగదా
జాలవిద్యల జోలిదలంపక మూలముజూపుట నీవెగదా
నీలతోయదమున నిలచి జగంబులు నిర్మించినదియు నీవెగదా
వాసిగ దరియాదేశికు ప్రభువై గాచిదీర్చినది నీవెగదా
ఆసించిన యాఖాశీందాసుని దోషము బాపినది నీవెగదా.

—ద్విపద—

శ్రీగురుపదములు చిత్తంబునను జేర్చి
బాగుగా వినుము సద్భావంబు గలిగి
యెరిగిన వారలకెరుకయై యుండు
మరుగెరింగిన వారు మరువబోరిలను

ముందు గురుసేవయే మూలంబు గాంచి
యెందెందు తిరిగిన యేమి ఫలమౌను
నాల్గుశుశ్రూషలు నయమొప్ప జేసి
పాలోన గావలెను పరమార్థ మిటుల
గురు కరుణామృతము గ్రోలు వారికి
పరమర చేతిదై బరగుచు నుండు
సాధనంబులు నాల్గు సాధించి పైని
బోవ దెలిసిన గదా పూర్ణాత్ముడౌట
కాలంబు వ్యర్థమై గడవ సుఖమేమి
తాలుమాటలచేత దారెరుగరాదు
లోలోన జూచుచు లోకంబు మరచి
పాలమందున దృష్టి పదిలంబు జేసి
లీలగా గని మాయలోలత గాక
కాలంబు గడపుచు ఘనతరంబైన
సర్వాత్ము నూహించి సాక్షిగా జూచి
నిర్వాణ పదవిలో నిపుణత గాంచి
మనసు ఒక్కటి జేసి మర్యాద గలిగి
వినయంబుగా గురుని వేడుచునున్న
తనివిదీరను తుదను ధైర్యంబు గలుగు
చనిపోవు కాలమును జాడెరుగవచ్చు
దరియూ గురువరు దయవలన నిట్లు
భావంబు నెప్పుడును బరగును ఖాళీము.

—ద్విపద—

మరణ జననము లేని మార్గంబు దెలియ
కారణాచార్యుని ఘన కృపగాదె
యెన్నిన్ని విధముల యెంచి చూచినను
తన్ను తానెరుగక దైన్యంబు విడునె
సాటిలేనటువంటి సర్వాత్మ గనక
కోటివిద్యలు నేర్చు కొరతయేగాదె
భక్తి శ్రద్ధలు లేక పరమాత్మకరుణ
యుక్తిచే గననౌనె యోగులకైన
దాసదాసులబ్రోచు దరియా హుశేన్‌షా
దేశిక ప్రభుగాడె దిక్కనుచు భాశీం
వేసటేమియులేక వేగిరపడక
కోసిలాగ్గి భజించదారకి కను ముక్తి.

—:మంగళహారతి:—

1 మంగళం మగళం శ్రీగురురాయ మంగళం మంగళం
మంగళమని నిన్ను మహనీయులెప్పుడు రంగూగ త్రికూట
సౌధమందునిల్పి పొంగుచును ఆనంద పురములోపలనిన్ను
ఏకరూపముతోడ గొల్చుచుందునుస్వామి ॥మం॥

2 పంచభూతములకు పంచకోశములకు మించినీవుందువు మేటి
గనూ ఏమనరాకనూ ఎందుజూచిననీవై సందులేకనునీవు
నిండియుందువుస్వామి ॥మం॥

3 స్థూలము సూక్ష్మము కారణములకును ఆవలయుండెడి
యనుభవంబుస్వానుభవులకు దెలియు స్వాంతమందున నిపుడు
ఆరుకమలములకు ఆవలుందువుస్వామి ॥మం॥

4 శ్రీగురుతంగెళ్ళ స్వామిరూపముతోడ నాదుబిందుకళల
నావలియై పాటించిప్రణవము పలుకుచుండినరూపై నిండి
నిర్మలముగ నిలచియుందువుస్వామి ॥మం॥

—: గద్య :—

ఇది శ్రీ దరియాహుస్సేన్ వలీషా ఖాదరి దేశిక సుజ్ఞానసుత
శ్రీఖాశీంవలీషాఖాదరి దేశిక ప్రణీతంబైన పరమామృతం
బను గ్రంథంబునందు స్తోత్రములు సమాప్తము.

ఓం శాంతిః. శాంతిః. శాంతిః.

ఓం శ్రీ గురుభ్యో నమః

తత్వములు

(కేదారగౌళ-త్రిపుటతాళము)

శ్రీ గురువరుని కరుణచే గుర్తెరిగి మిము జేర గుణవంతులైరి భువి రామా। తరియించుటకు తన్ను దర్శింపకను వేరు తెర వేమిగలదు శ్రీరామా.

౨ దయజూపి బ్రోచుటకు దైవమై మనువులో దాగియున్నావిట్లు రామా। భయమెల్ల విడుటకే ప్రాపు దొరకినగదా నియమమని బుధులనుట రామా.

౩ వసుధలో దరిమాపహుస్సేన్ షా గురురూపమై వచ్చితివి మము బ్రోవ రామా। వశమె తంగెళదాసు వర్ణింప నీమహిమ అసమాన సువిలాస రామా.

౨ తత్వము

(శంకరాభరణం-ఆట తాళం)

శ్రీ రమణ నిను గొలువ నేరని నరజన్మ మేరీతి కడ తేరునూ భవముల బారలి ఘోరాగ్నిలో గూలును ॥శ్రీరమ॥

1 సారవిహీనమౌ సంసారాబ్ధిలో జిక్కి ధీరత దిరిగిన దిక్కెవ్వారున్నారు - వారు వీరను మాయలోబడి కారణం బరయంగ లేకను నేరముల పాలైన నిను గను దారి గలదే ధారుణీస్థలి ॥శ్రీరమ॥

2 చిత్త మింద్రియముల మొత్తముననుజేర్చి తత్తరపడ సౌఖ్యమా నిజమెరుగని పెత్తన మదిభేష్యమా - విత్తమార్జన జేసి విరక్తి వీగిన ఫలమా సత్తయిన నీఘన శాసనం బెరుగక మత్తునను మానావమానము మరచి విషయ విరక్తి గానక రిత్తలై వర్తించు వారికి యెత్తెఱంగున దెలియబడుదువు ॥శ్రీరమ॥

3 ఆదిఅంత్యములంచు శోధింపనేరని బోధరూపుడ వందురా విజ్ఞులు తమలో సాధించి నిను గందురా - వేదవేద్యమవుచు వెలుపల లోపల బాధ లేమియులేని పరిపూర్ణతను గలిగి నాది నీదనరాక నెప్పుడు మేదినాకాశములు గాకను పాదుగను బ్రహ్మాండముల నిటు మోదమున నాడింప నీవే॥శ్రీ॥

4 తుదలేనినీఘనము తెలియ శక్యముగాక నిలచి నీలోగల సిరి నిర్మలులౌచు కలువరింతలు వీడిరి - చులకన గాదిది నిలకడ గలుగుట తొలిజన్మ ఫలమనియు దెలియవలయు నిట్లు అల సటలు బాపియును భక్తుల కాశ్రయంబై యున్న నినుగన గలరె నీవేగాకితరులు ఘనతగాంచిన ఘనులు జగమున ॥శ్రీరమ॥

5 వాసిగ దరియాగుచు దేశికరూపమై మోసములను బాపుచూ సుగుణములనివాసమై దరిజూపుచూ - ఆసించి భజియించు ఖాశీందాసుపై వేసటలేని కృపజేసి రక్షించెను వాసన త్రయరహిత హృదయ నివాసమై వెలుగొందు సత్ప్రభో నీసమానులు లేరనుచును వాసనాదులు బలికిరిటు మును ॥శ్రీరమ॥

3. తత్వము

(ఆనందభైరవి-ఆటతాళం)

1 దేవాదిదేవ మహాదేవానిన్ను భావంబులోగను టెట్లోవా-
లావునన్ను మంగాక కేవలాత్ముడౌచు నీవేగ సర్వము నిండి
యున్నావిట్లు ॥దేవా॥

2 ఉత్తమోత్తములైనవారునిన్ను చిత్తమున జేర్చియున్నారు-
తత్తరంబులు దీర్చు తత్వజ్ఞుడవు నీవు హత్తుకొని సర్వమున
ఆవరించున్నావు ॥దేవా॥

3 దండిప్రభులెవరు నీకంటె విషయధర్మముల్ విడచియుంటె-
ఖండితంబుగ నీవఖండమూర్తివటంచు మెండుగ బుధులెల్లా
మేటిగా దలచిరి ॥దేవా॥

4 అన్యచింతనలేక నిన్నుదలచుచున్నవారలై గనిరి మున్నా-
ధన్యులై వెలయుటకు దారి గలదా వేరే శూన్య భావం
బునను జూడ శక్యము గాని ॥దేవా॥

5 సర్వరూపములు నీవనుచు దెలిసి యుర్విలో నిన్నెపుడు
గనుచు-నిర్విచారంబునను నిత్యసుఖులై తాము సర్వార్థ
ములు గలిగి సమభావులయినారు ॥దేవా॥

6 వాసిగ దరియాగురుండేధరను యీశుడై విహరింపుచుండే-
దాసుడై ఖాశీం దోసిలొగ్గి దలచు దేశికులెవరు దీనుల
పోషింప॥దేవా॥

౪. తత్త్వము

(బేగడరాగము-ఆటతాళం)

1 ఉన్న దానిని దెలియ వలెగదరా ఓరోరి జీవా భిన్న పడి
నను నీకు బిడియము రా - ఉన్న దానిని దెలియలేక నువెన్ని
విధముల వెదుక ఫలమా నిన్ను నీ వెరిగినను సర్వము నీవె
నీవై యితర మెరుగవు॥ఉన్న॥

2 కాలమాసన్నమై యున్నదిరా కలకాలమును యీకేను
జూచియు కలుషరింపకు రా - నీలతోయద మధ్య మందున
నిలచి నిర్మలమైన వారలు పాలుమాలక బ్రహ్మమయులై
పరమ సంతోషమున నుందురు ॥ఉన్న॥

3 కామమున కడ తేరగలవటరా కాగలవి యెట్లోగాక పోవను
నీమ మిడువకు రా - సోమ సూత్రమునందు పరశివు జూచు
నేర్పెరిగినను విషయ స్తోమమంటని సుఖము గలిగి విరా
మమై వెలయుదువు నీవే ॥ఉన్న॥

4 సత్యమును పథ్యంబువిడువకు రా విజయంబుకొరకది ముఖ్యమై
యున్నట్టి మంత్రము రా - ప్రత్యగాత్మను గలయు వారలు
భావ మానందామృతంబున మృత్యు వెన్నడో భయము
కోర్చి మోదమున మురయుచును వెలిగెను ॥ఉన్న॥

5 గురుని కృపయే గురుతు గాదటరా గుర్తెరిగి మరువని తెరవు
గలుగుటె తెలివియా గదరా-కరుణగలిగినదరియ గురువరు
చరణములు శిరమునను దాల్చక నిరతమూ దేశికుని కృపకై
నిలువ నిజమె తెలిసె తంగెళ ॥ఉన్న॥

5, తత్వము.

(ఏకతాళము - కల్యాణిరాగము)

1 యేల యీజన్మము గురుకృపలేని దేల యీజన్మము - యేల యీజన్మ వివరమెరుగకున్న కాలుని బారిలో కష్ట మొందుటగాదె ॥యేల॥

2 ధన జన పశు గేహముల్ నిజమని నమ్మి వనజాక్షుపదపద్మముల్ - గననేరకను మాయ వననిధిలో బడి అణుమాత్రమైన చిదాత్మ నెరుగనివారి ॥యేల॥

3 నరరూపమున బుట్టియు పరమార్థమిత్తెరగని గననట్టియు - దురితాత్ములకు పరము దొరకు టెట్లానిట్లు వెరపు లేకను దిరిగి వ్యర్థులై జనువారి ॥యేల॥

4 సక్తి వాంఛలతో దనుగురు తెలియక దిట్టలై దిరిగియును - దుష్టులై పోవనట్టి దేహములను ఘట్టిగనమ్మియు పట్టు విడువనివారి ॥యేల॥

5 నీమములనుదప్పియు నిత్యునిగనక కామములను గప్పియు - పామరులై భువిని పరాత్త్వమును జూచి తామసపరులవుచు దారి తెలియనివారి ॥యేల॥

6 కులగోత్రములలో తామని భ్రాంతిచే నిలిచియె కలకాలములు గలవని - యిలభోగములచేత విర్రవీగుచు కట్టకడవరింటలలోన తెలివి జాలినవారి ॥యేల॥

7 పరమాత్ముని గను సారమే ధర్మాలజేయు సరియైన సరణి నిదియే - మరువక జ్ఞానము గనక తిరిగిన ఫలమౌనె దిక్కు తెలియకున్న ॥యేల యీజన్మము॥

6. తత్వము

(మిశ్రగతి తాళము - శంకరాభరణము)

1 యెందుజూచిన నందెయున్నదిగా సర్వాత్మసదనము నొంద
గోరినవారి కందునుగా - బంధములకెరవైన మాయా సంధి
దెలసి చరించుసుజనుల డెందముల కానందమై భవమొంప
జేయని బాంధవంబిది ॥యెందు॥

2 గొప్ప కొద్దియుగాక యున్నదిగా బ్రహ్మానుభవము
ముప్పాలన్నియు దీర్చుచున్నదిగా - తప్పుత్రోవల బోక
సర్వము - హొప్పతికినర్పించి ధర్మముదప్పకను తనుతాను
గాంచెను చొప్పుదెలిసినవారికిప్పుడె ॥యెందు॥

3 దండివారల భాగ్యమదియవుగా దయజూపి నిరతము నిండు
ప్రేమనుజూపునది యదెగా - మొండల[illegible] నావల
నిండి సర్వాధారమవుచును పండితుల హృదయంబులందున
యఖండమై వ్యాపించుచున్నది ॥యెందు॥

4 వెరపులన్నియు దీర్చుచుండునుగా దురితాంబురాశిని దరి
రాకనే వెలుంగుచుండునుగా-పరమపదమై భక్తగణ్యులభాగ
మందున తేటపడుచును మరపులేనటువంటివారలు మర్మమై
మహనీయమై తా ॥యెందు॥

5 పద్ధతెగిన సద్దమున్నదిగా పరమార్థసంపద సిద్ధులకుపరిశుద్ధ
మైనదిగా - బుద్ధిమంతులలోనని యీపద్ధతులబోజూప
సర్వము శుద్ధముగ గనుపించజేయు సార్థకంబై యుబికు
చున్నది ॥యెందు॥

6 దేశికుని కృపలేక తెలియుటగా నిజతత్త్వ సరణిదిపోస మేదియు లేనిదిది గనగా - వాసిగను దరియాహుస్నేహా యీశుడై భాశించానుకు వేసటలు బాపంగ దెలిపిన దోష రహితంబైన రూపము ॥వొందు॥

7. తత్త్వము

(ఖండగతి తాళము - శంకరాభరణము)

1 కామ మోహాలు మూడుగడిపిపోయి దెలిసీయున్న నీకు బాయక గలవు భవభంధంబూలు-ఓసీ జీవారాయా మాయామయ్యే దానిదెలియావే

2 ఇంటిలోన వంటుదెలసీ అంటియున్న పరమసుఖము వెంట నుండీ వెతలుబాపూనే - ఓసీ జీవారాయా కంటిలో మెరయుంటినదియావే

3 పరుతేమలామలు బూరి వేసూ గాక యున్న విషయము ధీరులకు దెలసీయుంటూనే - ఓసీ జీవారాయా కానరావ్యా గలసీ గానావే

4 మంపలతో మూడు పులకు పైగాయుండె భాగ్యమరసినీవా దంతి సౌఖ్యంబూనువిదా కే-ఓసీ జీవారాయా పండితూల పరమై యున్నాదే

5 సీలాతో యాదాము నందూ వాలాడుచున్న యట్టి లీల దెలసి చాటుమనిలా కే-ఓసీజీవరాయా కాలునీవే భయమింకేలా నే

6 చింతావింతాలైన మాయా అంతా దెలిసియున్న నీకు చింత లేమి జేరాబోనె - ఓహో జీవారాయా భ్రాంతిపడి భయము దొలగానె.

7 రూపారహితామైన దాని ప్రాపు జేరియున్న నీకు ఆపదా లేమియు రాబోనె - ఓహో జీవారాయా లోపములదాపు జేరాకే.

8 దోషారహితామైనదరియా దేశికుని జేరియున్నా ఖాశీమూసి వేసాటు పడగానె - ఓహో జీవారాయా వేషభాష లెల్లవిడువావే.

8. తత్వము

(మిశ్రగతి తాళము - శంకరాభరణము)

1 రామభజనా సేయరే ఓనరులార రాముని మరిగొలువరే ప్రేమతో - శ్రీరామనామామృతము గ్రోలబాము లేమియు రావు భయమేల మనకిపుడు ॥రామ॥

2 అంతరాత్ముని చేరియు పరమార్థమున చింతలెల్లను వీడియు - సంతాపమున విగమాంతూని సేవనిరంతర మొనరింప భ్రాంతి రహితంబౌను ॥రామ॥

3 అరిషడ్వర్గములణచియు హరిహరియనుచు ఆనందమును బొందియు - సరిబోల్చ రాని యానస్వరూపసత్కథలు మరణాజననము లేని మార్గ మొందగ జేయు ॥రామ॥

4 మోసమేమియు లేనిది రాముని భజన వేసాటలను బాపేది - ఆశించి మునుభక్తులాశ్రయించిన పదవి దోసిలొగ్గియు సేవ జేసిన సుఖమౌను ॥రామ॥

5 బూటకములు లేకను మానికొండ మేటిశిఖరమునందును-చోటుజూచియు నిలచి సుజనూల దరిజేర్చు నాటకధారియై నటియించుచున్న (శ్రీ) ॥రామ॥

6 (శ్రీ)మీర దరియాపభక్తి గొలుచుచునున్న పాపముల్ విడిపోవును-ఆసించుఖాశీందాసు ఎల్లప్పుడు నాశికాగ్రమునందు నానందముగనుండు ॥రామ॥

9 త త్వ ము

(మిశ్రగతి తాళము - శంకరాభరణము)

1 రాముని భజియింపరాదా ఓ వెర్రిజీవా స్వామినిసేవింప రాదా - స్వామిని సేవింపనీకు ప్రేమగలిగియున్న సకల భాములణగి భద్రగిరిలో ధాముని జేరేవుయిపుడే ॥రామ॥

2 ఆపదు లేమియు లేవా శ్రీరాములజేర పాపము లేమియు రావు రేపుమాపనగరాక తాపాసవరదునిస్మరణ - యీపాద్రె జేయుటకురమ్మని విడువరాదు విశ్వాని భజనా ॥రామ॥

3 అందరానిదనుచు భయపడకు సర్వాత్మరూప మందాశిలో నున్నాది విడకు- సందియమేలాను నీవాసంధి దెలిసియున్న జాలు బంధములులేని తావుభావాముందే వెదుకదొరకు॥రామ

4 శ్రీగురుదరియారాపై యున్న రాము నేపాద్దుదలచుచును ఆశించి - ఖాశీముదాసు ఎల్లప్పుడు రాకపోకలు లేని స్వామిని గొల్చుశ్రీ ॥రామ॥

10. తత్వము

(ఏకతాళము - బేహాగ్ రాగం

1 దయామయుడవో దేవా నీధ్యాన్నమెముక్తికిత్రోవ దయా నయంబులు దెలిసియు మనుజులు - భయాపహారులై బరగుచునుందురు ॥దయా॥

2 అఖిలార్థంబులుగలిగి నాయాపదలెల్లను దొలగి - సుఖముగ మీపదసేవారతిలో నిఖరముగనను నిలుపవెదయతో ॥దయా

3 అన్నిలోకములనిండి నీయాకృతి దెలియకనుండి - తిన్నగ గనుగొననున్న మహాత్ముల సన్నుతికే నీవుసాక్షివైతివిటు ॥దయా॥

4 విపరీతములుమాని నీకృపదెలియుటకై బూని - అపరోక్షంబున అనుభవపరులై సఫలతనొందిరిసాధువులై భువి॥దయా॥

5 యిష్టార్థంబులుజూపి బలుకష్టంబుల నెడబాపి-దృష్టికావలను ద్రిష్టవునీవై స్పష్టపరచెదవో సృష్టివిధానము ॥దయా॥

6 క్షితిపైదరియాగురుడై సద్గతిదెల్పెడు పురహరుడై-అతులితవహా నీసదమలరూపము మతిలో ఖాళీం మరిమరిదలచును ॥దయా॥

11. తత్వము

(భూపాళ రాగం - మేలుకొలుపుసరళి)

1 నిన్ను నీవెరుగవే జీవా నీతిమానియుదిరిగెదావా - భిన్నమైనమార్గములను యెన్న బోక వేజీవానిన్ను గనగదవే॥జీవా

2 అంతటా నీవైతివనియు అఖిలలోకము లేకమనియు - చింత మాని నిరంతరము గురుసేవజేయగదే ॥జీవా॥

3 లోపలను వెలుపలనునీవె పాపలందున పరముగనవే - తాప
సోత్తము లెల్లగాంచెడు దారియదె గనవే ॥జీవా॥

4 నాటకుని యాధారమునకు దీటులేకను దిరుగనొవును -
బూటకంబీజగమటంచును తేటదెలియుగదే ॥జీవా॥

5 స్వచ్ఛమైయున్నట్టి మార్గము హెచ్చుతగ్గులులేవుననుము -
ముచ్చటైనసకలార్థములకును మూలమిదెగనవే ॥జీవా॥

6 అంతరాంతరమైనదాని ఆదిదెలియగ మదినిబూని-చింతలేని
దాని నీవు శాశ్వితంబనవే ॥జీవా॥

7 ఆరుకమలములనుమీరి వేరుగాకను వెలుగుచున్న - తీరు
నీవని తెలిసి గురుని జేరి వీడవే ॥జీవా

8 కూటమై ము వ్యోటినడుమను బాటచూచిన వారుగను
గొను-చోటుబాయక నీలో నీవామూటుమరువక వే ॥జీవా॥

9 ఆపదోద్ధారకుడుదరియూ దీపకుండను తెరవుదెలియు - పాప
మెడబాయుటకు ఖాశిందాపుయిదెనవవే ॥జీవా॥

12. త త్వ ము

(ఆటతాళము - ఆనందభైరవి)

1 శ్రీగురుపదసేవాజేయువారల భవము శీఘ్రింబె తొలగి
చనును నిగమార్థసంచారము చేకూరును సుగతినిగూర్చ
యోగముసిద్ధించునురాగాదివిషయవిరాగమై సర్వాత్మలో
గలియుదువు నీకేలోపంబు లేదెందు భోగభాగ్యము లతుకు
లని నీవా సత్యానందమునసద్భాగవతులనుజేరి యిహపర
త్యాగివై మెలగినను మేలా ॥శ్రీగురు॥

2 కాయమందున గురునిగనజాలకున్నను బాయదెన్నడు యీ
మాయా దుఃఖముల బడద్రోయుచు నిజమాయ ఆర్యుల
కృపచే హాయిదెలియనిదాయ అయునతిస్వల్పమని ఆలో
చింపక వట్లిహేయమౌ మానసులందు వెతలలోబడి మునిగి
ధ్యేయమగు పరమాత్మ నెప్పుడు తెలియబడదని యూహచే
గురురాయకరుణకు పాత్రుడై తనగురుతు మరువకయున్న
జయమౌ ॥శ్రీగురు॥

3 తులలేని పరసౌఖ్యముల దేలుచును బుధులు అలసకేమియు
గానరా యిలలో చాలబలవంతులై మెలగేరు భ్రాంతిని
వీడి కలవరములుమానేరు తొలిజన్మ సుకృతమున దోచు
నిరువవేద్యగలసీ మరువక దలచగలభావమమరిన తెలివియే
దేవత్వమని మును తెలియపరచిన గురునివాక్యము తలపు
నను ధ్యానించువారలె ధన్యులై ధర్మాత్ములౌదురు
॥శ్రీగురు॥

4 నాదినీదనియేటి వాదులన్నియు మాని భేదమేమియులేకను
సకలము తానై మోదమందుచు భువిలోను సతతము మాయ
పాదు దెలసియు మెలగుచును మేధావులై బ్రహ్మబోధ
యేమరకను శోధనజేయు నిక బాధకేమియు రావు ఆది
అంత్యములేని పూర్ణనిధాను నిత్యప్రకాశు శాశ్వతు నాదు
బిందు కళావిశేషు ప్రధాను గొల్వ శుభప్రదంబౌ॥శ్రీగురు॥

5 దాసపోషణుడౌ శ్రీదేశికుదరియా ప్రభు వేసటలేక మదిలో
దలచినవారే దోషరహితుని సన్నిధిలో దలచెదరతిసంతోష

ముగ తనలోభాసిల్లు బ్రహ్మాత్మప దేశమునను ఖాశీందాసు సంశయము మెల్లబాసి పోవుటనిజమా వాసనత్రయములను వీడి ప్రకాశమా పరమాత్మసేవ నిరాశులై జెందినను పర మోల్లాసమా పరతత్వమబ్బును ॥శ్రీగురు॥

13. తత్వము

(ఆదితాళము - శుద్ధకాంభోజి రాగం)

1 నిన్ను మదిలో సన్నుతింతునయా ఓసన్నుతాంగా నన్ను నీదరిజేర్చబ్రోవుమయా-మున్ను భక్తుల యఘములన్నియు నున్నజేసిన సుప్రసన్నా యన్నటికి నీవనుచు నిన్నేయన్న చుంటిని కన్నతండ్రి ॥నిన్ను॥

2 అంతరాత్ముడవనుచు మదిలోనా గనునట్టివారికి చింతలేమి యుజేరరావనిన - మంతనంబులువినియు నాహృదయాంత రంగమునందు నిన్నే కాంతమున భజియింతు భవహార సంత రహిత భక్తవరదా ॥నిన్ను॥

3 ఘట్టిగా నినుగొలుచు వారలను కడతేర్చనీవె పట్టుగలిగిన ప్రభుడవనియిలను-గుట్టుదెలసి స్మరించువారల కోర్కెలెల్ల యొసంగియును యేతట్టుజూచిన నీవెగా గనునట్టివారలు స్పష్టపరచిన ॥నిన్ను॥

4 సూక్ష్మమైయున్నట్టి నినుగనుటా ధరలోన నిజమై సుమతు లనుగననౌను యీ బాటా-రక్షగాను శిక్షితుడనౌచును మోక్షకాముకులైనవారలు దీక్షచేనినుజేరి సర్వాపేక్షలను విడనాడిరని నే ॥నిన్ను॥

ముగ తనలోభాసిల్లు బ్రహ్మాత్మ ప దేశమునను ఖాశీందాసు సంశయము మెల్లబాసి పోవుటనిజమా వాసనత్రియములను వీడి ప్రకాశమా పరమాత్మసేవ నిరాశులై జెందినను పర మోల్లాసమా పరతత్వమబ్బును ॥శ్రీగురు॥

13. త త్వ ము

(ఆటతాళము - శుద్ధకాంబోజి రాగం)

1 నిన్ను మదిలో సన్నుతింతునయా ఓసన్నుతాంగా నన్ను నీదరిజేర్చబ్రోవుమయా-మున్ను భక్తుల యఘములన్నియు సున్న జేసిన సుప్రసన్నా యన్నటికి నీవనుచు నిన్నేయన్న చుంటివి కన్నతండ్రి ॥నిన్ను॥

2 అంతరాత్ముడవనుచు మదిలోనా గనునట్టివారికి చింతలేను యుజేరరావనిన - మంతనంబులువినియు నాహృదయాంత రంగమునందు నెన్నికాంతమున భజియింతు భవహార సంత రహిత భక్తవరదా ॥నిన్ను॥

3 ఘట్టిగా నినుగొలుచువారలను కడతేర్చనీవె పట్టుగలిగిన ప్రభుడవనియులను-గుట్టుదెలసి స్మరించువారల కోర్కెలెల్ల యొసంగియును యేత్తటుజూచిన నీవెగా గనునట్టివారలు స్పష్టపరచిన ॥నిన్ను॥

4 సూక్ష్మమైయున్నట్టి నినుగనుటా ధరలోన నిజమై సుమతు లనుగననౌను యీ బాటా-రక్షగాను శిక్షితుడనౌచును మోక్షకాముకులైనవారలు దీక్షచేనినుజేరి సర్వాపేక్షలను విడనాడిరని నే ॥నిన్ను॥

తెల్పియు దయతో మేటిశిఖరమునను వెలింగెడు నాటకుడు
తానాచు ముక్తి కవాటమిది శోధించుమనియును చాటి
శాశ్వత మెరుకపరచెడు ॥గురు॥

3 కనులపండువును తనలోగాంచు ఘనసంపదలను పసిబూని
వివరింప పరిశుద్ధమూర్తియై జనన మరణములేని జాడ
దెల్పియు దయతో వెనుకముందెరుగక సను దేశికు డనయ
మును సేవించువారల మనమున సర్వాత్మసదనముగనుట
కిదియే త్రోవయనియును ॥గురు॥

4 విపులమైయున్న త్రిపుటిని గలవ నుపమెరుగకున్న దవ
లత్వమని కృపతో యపరోక్షమును దెల్పి విపరీతములు
గాని నిపుణత్వమున నిలిపి కపటరహితంబైన కేవలు గలియ
జూపి నిరంతరంబును తపమొనర్చుచు సుజనులందరి నెపము
నెన్నక నేలు దొరయని ॥గురు॥

5 వాసిగ దరియూగురుదేవుడె యీశుడై నరయ మోస
మెన్నడులేక ముజ్జగముల పరవాసుడై యున్న జగధీశు
సన్నిధిజేర్చ వేసటేమియులేక భక్తుల గాసిదీర్చెడు కార
ణుండై యాశ జెందిన ఖాళీందాసుని క్లేశములు విదళించు
విభుడని ॥గురు॥

15 తత్వము

(నాదనామక్రియ — ఆదితాళము)

1 పరమాత్మా నినుభజన జేయుగలపద్ధతిలోనను నిలుపుమయా—
వరదుడవని మును ఘనులన విని నే శరణుజేతు కరుణింపు
మయా ॥పర॥

2 వేసటగలిగిన దాసులబ్రోచెడు నీసమానులెవరుందురయా- దోసిలొగ్గి నేనాశజెందితిని గాసిపెట్టకను గావుమయా ॥పర॥

3 ధన్యునిజేసెదవని నీపదములు తలదాల్చెద దయయుంచుమయా- అన్యుడనని నను జూచిన భువిలో నాప్తులెవ్వరిక గనరాదో ॥పర॥

4 నిలకడగలిగియు నినుసేవించెదు నీతిమార్గమున నిలుపుమయా - కలలోనైనను నీదుయాజ్ఞగను కాలముగడుప గాపాడుమయా ॥పర॥

5 హాయిగలిగిఆయాసమిడువ నీసాయమున్ననిక జాలునయా- కాయమువదలెడు కాలమునను నినుబాయని మార్గము జూపుమయా ॥పర॥

6 అందమైన నీ కథలనువిని యానందించుట నాకొసగుమయా - మందమతితో యిహపొందుగోరి బహు సందడిలోబడి యుంటినయా ॥పర॥

7 మోక్షాపేక్ష జనించినవారికి రక్షకుడవు నీవుందువయా - దీక్షాపరులాపేక్షచె నినుగని లక్షణయుతులై యుందురయా ॥పర॥

8 దరియాగురువరు చరణములబ్బిన పరమపదమునకు బాటయ్యా-మరుగుజేరి స్తుతియించెదు తుదకిక దరిజేరుటకిది దాపయ్యా ॥పర॥

16. తత్త్వము

(నాదనామక్రియ - ఆదితాళము)

1 ఎప్పటికి నొకరీతి తప్పక నినుదలచు గొప్పపనియుంచుమో రామా - ఒప్పైన నీకథలు యోపికతో గొల్వ ముప్పు రాదనివింటి రామా ॥ఎప్పటికి॥

2 తెలివిహీనతతోడ బలుపాపములు జేసి మెలగితినిక నెన్నాళ్ళు రామా - వెలలేనినీ నామ మలసటలు బాపునని బలుక భయము మొదవె నో రామా ॥ఎప్పటికి॥

3 తల్లిదండ్రివి దాత దయజూపగలవనియు యుల్లమున నమ్మితిని రామా - ఎల్లసమయముల నిను వేడుకతో సేవింప వల్ల జూపియు బ్రోవుమో రామా ॥ఎప్పటికి॥

4 సర్వభూతములతో సమముగా నినుజూచు సామర్థ్య మొసగుమో రామా - దుర్వివాదంబులను దునిమి నీ కృపజూప సర్వోత్తముడవీవె రామా ॥ఎప్పటికి॥

5 వింతవింతలుగాను వివిధరూపముల నీ అంతు దెలియగబడదు రామా - శాంతమున నిను బుధులు అంతరాత్మగజూచి సంతసము జెందెదరు రామా ॥ఎప్పటికి॥

6 సూక్ష్మదృష్టిచె నిన్ను వీక్షించు జనులకును మోక్షమర చేతిదో రామా - పక్షపాతము లేని సాక్షివై వెలుగు ఘన నిక్షేపమైతివో రామా ॥ఎప్పటికి॥

7 సూత్రధారివిగాను గాత్రములనాడింప క్షేత్రజ్ఞుడవు నీవే
శ్రీరామా - శ్రోత్రములకింపుగా శాస్త్రములు మిము దెలుప
పాత్రులై వెదకిరిటు రామా ॥ఎప్పటికి॥

8 గురువరుని కరుణచే గుర్తెరిగి మిము జేర గుణవంతులై రిభువి
రామా - తరియించుటను తన్నుదర్శింపకను వేరు తెరవేమి
గలదు శ్రీరామా ॥ఎప్పటికి॥

9 దయజూపి బ్రోచుటకు దైవమై తనువులో దాగియున్నావిల్లు
రామా - భయమెల్ల విడుటకి ప్రాపుదొరకినగదా నయ
మని బుధులనుట రామా ॥ఎప్పటికి॥

10 వసుధలో దరియాంహుస్నేహా గురురూపమైవచ్చితివి మము
బ్రోవ రామా - వశమె తంగెళదాసు వర్ణింప నీమహిమ
అసమానసువిలాస రామా ॥ఎప్పటికి॥

17 తత్వము

(సుద్ధకాంభోజి రాగము - ఆటతాళము)

1 శ్రీగురుదేవా చింతలు దీర్చ నాగతిగావా నమ్మితిబ్రోవ
॥శ్రీగురు॥

2 అవ్యయరూపా అఖిలము దెలుపా సవ్యప్రలాపాసత్యసంకల్పా
॥శ్రీగురు॥

3 అన్నియు నీవేయాధారుడవే సన్నుతిగొనవె సాక్షివిగావె
నిర్మలచరితనిగమాతీతా ధర్మసంభరితా విఘాతా॥శ్రీ॥

4 త్రిగుణ వికారా అగణితధీరా జగదాధారా యగుణా చారా - సనుపోషా దరియాహులునేశ్వ షా భూషితభూష పుణ్యవిశేషా ॥శ్రీగురు॥

5 తంగెళవరదా దయయిటులేదా మంగళమేగదా మహిని సుబోధ ॥శ్రీగురు॥

18 త త్వ ము

(శంకరాభరణము - ఏకతాళము)

1 ఎందుకూదయ గాదు పంతమా పరమాత్మ నన్ను బంధము లలో ద్రోయన్యాయమా- మాదయతిని జనుడ నాదు సంది యములుబాపి సర్వానందమా నీ రూప మేదో యిందెజూప వేడుకుంటి ॥యెందు॥

2 అండజేరి దలచువారాల దయజూపిబ్రోవ దండివారలెవ్వరీ యిల-దుండగములు దలచబోక నిండుకృపచే నిన్ను జేరి యుండమార్గమొదలి నన్ను ఖండితముగా నీలోగలుపు ॥యెందు॥

3 ఆపదోద్ధారకుడవందురు నీదరికిజేరి తాపములను బాపు కొందురు-కోపమేమిలేక సకల తాపములను దీర్చుసుజన దీపకుడవటంచు మదిలో తేపతేపకును దలంతు ॥యెందు॥

4 తెలివిగలిగియున్న యప్పుడె నీపదములరసి గలియనెంచ కున్న ముప్పదే - సులభముగ నిను దెలియా వలన

నున్నవారు మలినయుతులునోచు విషయు కలవరములలో గాసిలి చెడరె ॥యెందు॥

5 ధరనుదరియా గురుడవైతివి పరమార్థమునకు తెరవుదెలుప దేవుడైతివి-తరుగులేనిపరమసుఖము యిరువుదెలియుటకును భాశించరు పులేకనునిన్ను వేడ కరుణజూడ రావదేమి॥యెందు॥

19, తత్వము

(నాదనామక్రియ - ఆటతాళము)

1 దరియాహుస్నేకా గురుదేవా మమ్ముదరిజేర్చి పోషింప దైవమేగావా-దురితములుదీర్చ నీసేవా పరలోకమున కేగ భావమబ్బినవారు విరవులేకను నిన్ను స్మరియించిరని వింటి ॥దరియా॥

2 లోకములను మన్నింప నీవే భువిలో సాకారరూపివై జను దెంచినావే-నీకు సమమైన గలవే భువిలో రాకపోకలు లేని యేక దేశంబున వరాకులేకను జగము జోకతో గందువట ॥దరియా॥

3 నిర్మలంబౌ మనసుగలిగి సర్వధర్మంబులను దెలియు సాధ నము నెరిగి - కర్మబంధములకు దొలగి మర్మమేమియు లేని మానవులబోధింప నిర్మోహమునసీవునిలచియుండెదవయ్యా ॥దరియా॥

4 అర్థవాదములచేగాదునీదుసార్థకంబౌవాక్యసరణిగనుపాదు-శుద్ధత్వమైయున్నగలదూ శద్దులేదని బలుకువ్యర్థులకుగన రాక హద్దుగలిగిన వారికాత్మార్థమును దెలుప ॥దరియా॥

5 నీవెదిక్కను గొలుచువారా కుటిలభావము రానీక భక్తు లయ్యెదరా-కోవిదులగొలచు చుండెదరా దేవదేవుడ వనుచు దెలియగలిగినవారై కేవలాత్మానుభవ కీర్తనము సేయుదురు ॥దరియా॥

6 తొలిజన్మ ఫలమున్న గలుగూ - తన తెలివిలో తెలివియౌ దివ్యమౌ మరుగూ - తులువలకుగనరాని తెరగూ కలవరింతలలోన గలయుకను ఖాశీము మలినమెల్లనుబోవ మనసుతో ధ్యానించె ॥దరియా॥

20. తత్వము

(నాదనామక్రియ - ఆదితాళము)

1 హేయంబౌ విషయముల జొరక గురురాయుని పదములు గను మనసా-కాయములో పరమాత్ముని గలసిన హాయి గలుగునే ఓమనసా ॥హేయం॥

2 ఇమ్మైయున్న మహాత్ముని ధ్యానమె సొమ్మైయున్నది ఓమనసా - క్రిమ్మికయున్న యీమాయా భ్రాంతిని కడకు ద్రోయవే ఓమనసా ॥హేయం॥

3 గొప్పకొద్దియని వీలుగాని శ్రీ హొప్పతిదలుచవె ఓమనసా- యిష్టదైవమని ద్రష్టను దెలిసియు స్వష్టపరచగదె ఓమనసా ॥హేయం॥

4 చప్పిడిమాటల దెలియరానిదని సాధించగదే ఓమనసా - సృష్టిలో మానవజన్మంబునకిది కష్టము లేనిదె ఓమనసా. ॥హేయం॥

5 యీడపింగళను గూడి వచించిన జాడ దెలియవే ఓమనసా-
ఆడుచున్న సురకామినిగలసియు క్రీడసలుపవే ఓమనసా.
॥హేయం॥

6 దీక్షచే గురుపదలక్ష్యము నిలిపిన రక్షణయానది ఓమనసా-
పక్షపాతములు లేనిజగద్విభు సాక్షిగ జేయవే ఓమనసా.
॥హేయం॥

7 పట్టువీడకను పరమాత్మునిగన పాలనజేయవే ఓమనసా-
ఘట్టిగ నీవీ గుట్టు నెరింగియు దృష్టి నిలుపవే ఓమనసా.
॥హేయం॥

8 పావనమాందరియాగురు సేవయే నీకు జీవనమానే ఓమనసా-
భావములోపల ఖాశీందాసు గురుభజనజేయునే ఓమనసా
॥హేయం॥

21 తత్వము

(మధ్యమావతిరాగము - ఆటతాళము)

1 ఎంతదయ లేదు గురుదేవా మాచింతలెల్లను దీర్పరావా
సుంతైన నీకృపలేదా-యింతకఠినము బూన సంతసంబా నీవు
సాక్షివై జూచుటకు ॥ఎంత॥

2 నీవున్న భయమేమాటంటీవ భావంబులో మరువకుంటి యేవేళ
కేమానో యెరుగా శక్యముగాదు - త్రోవలో నను నిల్పి
త్రొక్కుపడజేయుటకు ॥ఎంత॥

3 ఆపదోద్ధారకుడవనుచు నిన్ను తేపతేపకు మదినిదలచు-నాపైని కరుణించి నన్నేల రాకున్న దాపు జేర్చుటకునూ తగువార లెవ్వరిటు ॥ఎంత॥

4 కులదీపకులు వేరే గలరా నీవె గలవనుచు బుధులెన్నుకొనరా - బలమైన నీఘనము ప్రాప్తించు వారలకు కలవంటి సంసార కర్మమిడునని వింటి ॥ఎంత॥

5 చిక్కులన్నియు బాప నీవె మూకుదిక్కైతివని వేడ వినవే ఎక్కువైనా నిన్ను - మక్కువతో దలచ నీవక్కజేర్చియు నన్ను పాలింపగ రావె ॥ఎంత॥

6 బంధములు విడిపోవుకొరకు నీదు పొందు గోరినమమ్ము లిడకూ-యెందుజూచిన నీవె ఏకమైయుందువని ముందు వెనుకరయకను మొక్కిగొల్తును నిన్ను ॥ఎంత॥

7 తప్పులన్నియు బాపరావె యెంతో గొప్పవాడవునీవుకావె-యెప్పుడో దయయుంచి ముప్పు దీర్చుటగాదు యిప్పుడే మమ్మేలు తప్పదిక తడవేల ॥ఎంత॥

8 దరియా సాస్సేన్ షా గురుస్మరణ ఖాశీం తరింపజేయు సత్ కరుణ - వెరపేమియును లేదు విస్మయంబదిగాదు పరమార్థమని బుధులు పలుక విని నమ్మితిని ॥ఎంత॥

22. తత్వము

(శహన రాగము - ఆటతాళము)

1 గురుని పాదము లాశ్రయింపగదే ఓమనస పరమగురుని కన్నను ధనము లేదనవే - గురుని పాదము లాశ్రయింపక

తెరువులేదని మఱువబోకుము - తరుణమిది వ్యర్థంబుజేసిన
నరకబాధలు దొలగు దేశిక-స్మరణ వేమరకున్న జాలుగదే
పరమార్థసంపద బడయ గలుగుదురనుచు యున విన వే-
దురితజాలము దొలగుమార్గము నరయుకను భువిలోన దిరి
గిన చరణబాధయె గానిపరమును నెరగజోరని తెలిసినీలో
॥గురుని॥

2 అంతరాత్మను దెలియసుఖపడాను-గురుకరుణలేకను యెంత
వారలు గాంచిరీధరను-అంతులేనటువంటిమాయా చింతల
లోజొర ఫలములేదిక - స్వాంతమున సర్వాత్మ గొలచి
నిరంతరము భజియింపుచుండుము-మంతనములలో జేరఫల
మట వే-యేకాంతమున భవమంత మొందె విధము దెలియ
గదే-వింతవింతల భ్రాంతిపీడి రవంతవినుమక ఆత్మసుఖమున
సంతసింపుచు నుంటివా-విశ్రాంతియాయిది విడువకెప్పుడు
॥గురుని॥

3 దొంగలార్గురు భంగపరచెదరు - మహనీయులెపుడీ సంగ
తెరిగి మెలంగు మనియెదరు - అంగములో పరమాత్మ
జూచుచు లింగభంగ మొసంగువారలు - మంగళప్రదులై
యశాశ్వత సంగమును గనబోరు భువిలో - యింగితుల
కీవిధము దెలియుగదా-అవివేకమైన ప్రసంగములతో నెరగ
రాదుగదా-నింగిపోలికనిర్మలంబై భంగమేమిగాక నార్యుల
సంగమును విడనాడకున్న నెరుంగగల రాత్మార్థ మెల్లను
॥గురుని॥

4 అర్ధమెరుగని చదువు చదివినను -నిరర్ధకంబౌ సార్ధకంబేమి
యును లేకెలను-స్వార్ధవాంఛలు వీడియును పరమార్ధమును
గనుటెరిగి నీలో-శుద్ధమై వెలుగొందు ఆత్మను హద్దుగా
నిలుపంగ మేలౌ-బుద్ధిమంతులు దెలియజాలుదురు-నిగమార్ధ
సంగతి బద్ధులిటు దెలియంగ బడబోరు - గార్ధభమువలె
సంశయముల సమర్ధులై దిరిగేటి వారికి - శుద్ధమౌ నిజతత్వ
మబ్బక మొద్దులై చెడిపోదురీభువి ॥గురు॥

5 అఖండబాయని దైవమై భువిని - వెలుగొందు నిర్మల దండి
ప్రభువౌ దరియగురువరుని - మొండివాదము లెల్లవీడి
యఖండమౌ నిజతత్వమరసియు- నిండు ప్రేమచె గొలుచు
చుండెడు-పండితుల భావంబులోపల వెలుగు మహాత్ముడన
యనవే-సద్గురుని కంటెను యొండు లేదని దాఢమిదుగదవే-
ఖండితముగను పరమపురుషులు గాంచగల సౌభాగ్యమున
నీవుండివిడువక మాయాభ్రాంతిని చెండితివ ఖాశీం సుఖంబని
॥గురు॥

23. తత్వము

(కన్నడ రాగము - ఆదితాళము)

1 ప్రభువానీదివ్యరూపు భాగ్యమైనదీ త్రిభువనములకుమహా
తేజమైనదీ - శుభములెల్ల గలసియున్న సూత్రమెరుకా
పరచా నీవై-అభయమిచ్చి భక్తజనుల నాదరింప బ్రోచు
చున్న. ॥ప్రభు॥

2 యెల్లలోకములకు నీవే యేకమై యున్నావటంచు - యుల్ల
ముననిన్ను దెలియ వల్లపడునె యెల్లవారికి. ॥ప్రభు॥

3 కప్పియున్న మాయ తెరను విప్ప నెవ్వారి తరముగాదు -
గొప్పవాడవైన నీకేతప్ప నితరుల కలవి యౌనె ॥ప్రభు॥

4 పట్టిమాటలచే నీదు వైభమెరుగ వశముగాదు-పట్టగలిగి
హృదయములో గట్టిపరుపకున్నగాదు ॥ప్రభు॥

5 నీలతోయదమునందు నిలచియున్న వారు కళలు - పాలు
మాలి యున్నవారికి భావముల కందపడవు ॥ప్రభు॥

6 వాసిగా దరియాహుసేన్ షా దేశికుని కృప లేకున్న-మోస
మానుగాని ఖాసీం దానుదెలియ వశమె నిన్ను ॥ప్రభు॥

24. తత్వము

(కళ్యాణి రాగము - ఆదితాళము)

1 యిందేగనుగొనవే పరసుఖమున్నా దిందేగనుగొనవే -
యిందే గనుగొనవలెను ముందరగతిజూచి అంధాకారము
లోన మందామతివి గాక ॥యిందే॥

2 మాటాలగాదూ మదినిల్పిన బాటయౌ మీదు-బూటాక
ములచేత పూటాలుగడపీన తేటైనమార్గాము తెలియ
బడవునీవు ॥యిందే॥

3 అతిశాయాములనుబట్టియు త్రుంప మతిమంతు వాడవును-
సతమానె దేహసంపదలెల్ల క్షితిలోన హతమై పొవ్వేటి
వేళ్ళ యారాటపడనేల ॥యిందే॥

4 తెలిసి తెలియకనూ చేసినపాపము నిలిపి నిశ్చలమొంది సద్విచారముతోడ ॥యిందే॥

5 దాసూల బ్రోవ దరియాగురుడై చూపె నీతో శివ-వేసాటే మియులేదు వెరువాకపరమాత్మ నాశించివిడువాక నందె నిత్యమనిఖాళీం ॥యిందే॥

25. త త్వ ము

(కళ్యాణి రాగము - ఆదితాళము)

1 అదిగో మనకు గురునీ కరుణ అందీచూడారే - సదమా లాత్ములైన వారి జాడాగనుగొనరే ॥అది॥

2 వేదవేద్యమైన దాని వివరమెరుగారే - సాధానాల కందని మంచి బోధాదెలియరే ॥అది॥

3 పాలభాగ మందు గురుని యాలలుబాడరే-తాలిమిగలిగిన వారి దారిదియనరే ॥అది॥

4 లింగాభంగమైయున్న సంగాతెరుగరే - మంగాళప్రదమైన దాని మరువకుండరే ॥అది॥

5 తలుపూలుడిగేచోటా మీారు నిలచియుండరే - మెలుకువ గలిగిన వారిమేలే యిది వినరే ॥అది॥

6 కద్దూలేదని యనకను మీారీ పద్దుబూనారే - సద్భావను లెల్లదీరి సమరసులయ్యేదరే ॥అది॥

7 యెల్లాలోకముల కిదియే యేకమానరే - మళ్ళీరాని మార్గామనుచు మనసునుంచారే ॥అది॥

8 దేశిక ప్రభుడైన దరియా దేవుని కృపగనరే — మోసా మేమిలేదని ఖాశీం ఆసించిన దనరే ॥అది॥

26 తత్వము

(శంకరాభరణము - త్రిపుటతాళము)

1 చేరువనున్నదిరా పరసుఖ మూంతక దిరుగకురా — కారణ గురువరు కరుణగలిగి యేదారినజేరిన ధీరులకెల్లను ॥చేరు॥

2 కపట మిడువవలెరా తనలో వుపము దెలియువలెరా — విపరీ తంబుల నేగక నెప్పుడు అపరోక్షులునా యనుభవపరులకు ॥చేరు॥

3 భక్తిచెగన్నదిరా యిదియె విరక్తుల కైనదిరా — శక్తి సహితమా శాశ్వితసౌఖ్యము — ముక్తిరూపమై ముజ్జగములకును ॥చేరు॥

4 వేసటలేనిదిరా సర్వ ప్రకాశమైన దిదెరా — భాసితమై బ్రహ్మాదులహృదయ నివాసంబై యే మోసములేనిది ॥చేరు॥

5 సత్యంబైనదిరా సరసుల సన్నిధినున్నదిరా — ప్రత్యక్షంబై వరగుచునంతట ప్రత్యగాత్మగా బ్రబలుచునున్నది ॥చేరు॥

6 శబ్దరహితమిదెరా పరమై జననములేనిదిరా — అబ్దంబులు భువి దిరిగినదొరుకదు—ఉద్భవడును తమలక్షణములచే॥చేరు॥

7 లక్షణమైనదిరా మరియొక పక్షము కానిదిరా—అక్షయమని తమ రక్షణవెదకిన దీక్షాపరులకు మోక్షరూపమై ॥చేరు॥

8 దేశికుడగు దరియా గురుడై దెలుప దెలియునదిరా- ఆసిం
చిన యీ ఖాశీందాసుని గాసిదీర్చుటకు కారణమైనది
॥చేరు॥

27. తత్వము

(నాదనామక్రియ . మిశ్రగతి)

1 మేలైన యీమందు గొనరే చాల మెళ్లుకువౌ వారు యిది
దినరే - తాలిమిచె దొంగలను తరిమి వేసేమందు కాల
కాలమునాటి ఖర్మలన్నియుదీర్చు ॥మేలైన॥

2 సత్యమను పత్యంబుచేత దీని సాధించవలెను మీ చేత-
వ్యత్యస్త మైతెను వెరుకపడదీవ్యాధి అత్యాశలను బట్టి
యావలకు దోసియును ॥మేలైన॥

3 యిహచింతలెల్లవిడిపోవా మిగుల సహజమైయున్నదీసేవా-
అహమాదివృత్తులను అణచివేయును దీని స్పృహ కలిగి
భుజియింప సుఖమిచ్చువందరికి ॥మేలైన॥

4 అనుమాన మేమిలేదనిరీ యిట్లు ఆచరించినవారు గనిరీ -
వినయ భయభక్తులను అనుపానమును దిన్న ఘనమైన
వ్యాధులను క్రమముగాదొలగించు ॥మేలైన॥

5 సంచితంబను రోగమునకు నిదియె మంచి యౌషధమాయె
మనకు-వంచనేమియులేదు వైభవంబదియౌను లంచమే
మివ్వకను లభియించు మనకిపుడు ॥మేలైన॥

6 దేశికప్రభుడైనదరియాగురుడే దేశమునకిది దెచ్చెనరయా- ఆసించి ఖాశీమదాసువెల్లప్పుడు భూషితంబని దీనిపూజించి తినుచున్న ॥మేలైన॥

28. తత్వము

(బూపాళము - ఆదితాళము)

1 పరంధామ నీభజనజేయ మము పాలించుటకిటురావా - నిరంజనుడవై నిఖిలలోకములు నిర్మింపను నీవే గావా ॥పరం॥

2 చరాచరంబుల భరింపనీవే పరాత్పరుడవై యుందువు - విరామమున నీస్వరూపమెరిగిన ధరాధరులగనుచుందువూ ॥పరం॥

3 వియత్పవన మగ్నియు జలభూముల నయంబుగను గల్పింతువు - వ్యయంబుగాక స్వయంభవుడవై లయింపనూ నీవుందువు ॥పరం॥

4 సదా నీస్మరణ సుధగ్రోలియును విధానమున బుధులుందురు - యదార్థమౌ నీ కథల్ గ్రోలియును విధానమున బుధులుందురు ॥పరం॥

5 భవాంబుధిని దాటించునావ నీ స్తవంబని వినుతింతురూ - భువిని నీదయ యెంచలవంబున్న యే యుగాంతరములను జేరరు ॥పరం॥

6 గతిఁగాంచు సత్ప్రతా వలంబుల జతఁగూడినీవుందువు- సతీసుతాదులు సతంబుగాదని హితంబునుపదేశింతువు ॥వరం॥

7 పరాపరుడవై ప్రభలెను దరియా ప్రభుడవనుచు గొని యాడెదఁ-బిరాన ఖాశీం దాసునిబ్రోచే నిరాశ్రయుడవని వేడెదఁ ॥వరం॥

29 తత్వము

(నాదనామక్రియ — ఆదితాళము)

1 అశరీరుడవై కృపయా జగమును వశపరచిన నినువర్ణించుట - నా వశమా సద్గురు వాక్యముదెలియక అసమానుడవో ఆత్మస్వరూపా ॥అశ॥

2 దేహములో నిను దెలియువారలే మోహము లనుబడి మోసపోరవని- సాహసులకెగద సర్వాంతరవా యూహ గలిగి యీ దేహినరయుటలు ॥అశ॥

3 యీదందనకను బంధరహితమై యుందు వనుచు నిను ముదముగ శృతులలో - బొందుపరచనవి విందుగలిగి యాసంధిదెలసి యానందమొందుట ॥అశ॥

4 చూపులకందక దాపై వెలిగే ప్రాపకమబ్బిన పరమపురుషులకు - నీపై చింతయె నిలచునుగాకను వ్యాపకమున్నదె యెప్పటికైనను ॥అశ॥

5 అన్నిటికిని నీవాధారుడవై యెన్నలవి గాకున్న మహాత్మ- తన్నే తాగనుచున్న వారలిటు భిన్నముగానక నిన్నే గందురు ॥అశ॥

6 క్షితిలో దరియా గురువరుకరుణయె మతిమంతులు తమ
మనసునమంతురు-సతమని ఖాశీందాసు నిజాత్మను హిత
వుగ గాంచుచు వెతకుట మరచెను ॥అశరీరుడవై॥

30. తత్వము

(నాదనామక్రియ - మిశ్రగతి)

1 సర్వజగదాధార నీతో సమమిాభువిలోగలరా - నిర్వి
చారులు నీఘనంబును యుర్వినిఁ ప్రకటింపగలిగిరి-పర్వ
బారెడు నామనంబును పాలనము జేయుచు నిల్వవె ॥సర్వ॥

2 నిన్నుదలచనివారూ యిక నన్నిటికి చెడియెదరూ - భిన్న
భిన్నమైనమాయా యెన్నటికి నమ్మరాదని-మన్ననాతో
నిన్ను మదిని సన్నుతింతు జగదదీశ ॥సర్వ॥

3 తల్లి దండ్రియునీవేను దయతో నేలగరావే- యెల్లలోకము
లను నిండి యేకమై వెలిగేదవని నా- యుల్లమూన నిన్ను
నమ్మి కొల్లలూగ గొలుతు దేవా ॥సర్వ॥

4 దండివాడవుగావా నాపై దయనుజూవగదేవా - కొండపగి
దిని నాదుయఘములు యుండుటలు గురు తెరిగినీవే - చెండి
వేయుదువనుచు నే నీయండజేరితి యాదరింపవె ॥సర్వ॥

5 కాలమృత్యువు నాపై పడిగ కసరుచున్నది దాపై - కీలు
బొమ్మల రీతి జగమున పాలుమాలుచు దిరుగ భయపడి-
చాలగా నిను స్మరణజేయుటె మేలనుచు మదిదలతునయ్యా
॥సర్వ॥

6 పరమపావనమైనా గురుఁడరియా ప్రభుసన్నిధినా తెరవిదే యని తెలిసిభూలోకం వెరపుడీడియు నినుజేరంగ - కరుణ జూపిటు కావరావే పరమపురుషా భక్తవరదా ॥సర్వ॥

39. త త్త్వ ము

(నాదనామక్రియ - ఆదితాళము)

1 ఆనందమానందమాయెనది - భువిని యేనిందలును జేరరానది - దేనందు మనసులేక దీనావనుని గలసి- పూనిందివిమువకున్న పుణ్యాత్ములకునెల్ల ॥ఆనంద॥

2 అన్నిటిని మిగిలి యున్నది-దీనిగన్న వారికెను ఖమైయున్నది- భిన్నమేమియు దోచకున్న సౌజ్ఞను దెలసి - తన్నే తానెరుగు ప్రసన్నులకెల్లాను ॥ఆనంద॥

3 పట్టి చూపుట కలవిగానిది - దీని గుట్టుగురుని చె దెలియునైనది - పట్టివాంఛలు వీడి మొట్టమొదటికి జేరి - పట్టువీడని పరమ పావనులకెల్లాను ॥ఆనంద॥

4 నామరూపము లేమి గానిది - విషయమే మాత్రమున్న దెలియరానిది - కామాదులను జేరగల వాదములు మాని నీమంబుతో బ్రహ్మ నిష్ఠదెలిపెడువారి ॥ఆనంద॥

5 అన్యమేమియులేక యున్న - దీని ధన్యులౌ వారి చెగన్నది- శూన్యమును జేరక శుద్ధాత్ములై బుద్ధి - మాన్యులకు దెలి యును మర్యాదగలిగిన ॥ఆనంద॥

౩౩. తత్వము

(బేహాగ్ రాగము - మిశ్రగతి)

1 నీవేనీవాడవన్న నిర్మలంబైనా తాపూగన్నవారెల్ల ధన్యాలోయన్నా - లావుసన్నములుగాని భావమునరి యున్నవారు - కేవలాత్మసదనమంది సావధానులయ్యే దారు ॥నీవే॥

2 చూపురూపు యోగమైనా ప్రాపుగన్నావారలెపుడు - లోప మేమి లేక సర్వ వ్యాపకూని గలయుదురన్న ॥నీవే॥

3 చట్టాలోపల వెలిగే గుట్టుదెలసియున్న ఘనులు - పట్టివాంఛ లానుజొరక దిట్టులైయుండేదురన్నా ॥నీవే॥

4 అన్నిటా తానైనవిధము గన్న యితర మెరుగరాకా - భిన్న మేమిగాని సుప్రసన్నానందగలరోయన్న ॥నీవే॥

5 నాదానందమున పరము శోధానజేసిన విషయ - బాధలేమి గనక నిత్యమోదమందుదురన్న ॥నీవే॥

6 నాశికాగ్రమున దరియా దేశికునిగాంచుచున్న - మోసమే మియులేక ఖాళీం దోషరహితు గలయుదురన్నా ॥నీవే॥

౩౪. తత్వము

(శంకరాభరణము - ఏకతాళము)

1 దివ్యమైయున్నదదీ సద్గురుకరుణ - దివసీశి యనరానిదీ సవ్యమై సర్వమై శాశ్వితానందమై - గర్వగ్రంధులుబాపు ఘనసారమైనది ॥దివ్య॥

2 చూపురూపులు గానివీ-సద్గురుకరుణ తాపమేమియు లేనిది-
ఓపిక గలిగిన తాపసోత్తములకూ దీపకమగుచు నిర్లేపక
మైనది ॥దివ్య॥

3 శాంతి నిలయంబైనదీ-సద్గురుకరుణ అంతరాత్మగనున్నది-
వింత వింతలైన భ్రాంతీ యేమియు లేక - స్వాంతమందున
నెపుడు సంతోషమునుగూర్చ ॥దివ్య॥

4 ఉదయాస్తములు గానిదీ - సద్గురు కరుణ పదిలామై బర
గునది - మొదలు తుదలనరాక మోక్షమార్గంబగుచు -
సదయాత్ములకు భువిని సర్వార్థములనొసగ ॥దివ్య॥

5 మగువపురుషులుగానిదీ-సద్గురుకరుణ అగుణమైయులునదీ-
వగపులన్నియు మాన్పి వైభావమైయుండి సుగుణాత్ములకు
మిగుల సుఖరూపమొనరింప ॥దివ్య॥

6 వాదా భేదము లేనిదీ-సద్గురుకరుణ వేదావేద్యంబైనది -
నాది నీదనరాని - బోధారూపకమై యే బాధాలు లేకన్న
పరమార్థమన బరగి ॥దివ్య॥

7 నిండి నిర్మలమైనదీ - సద్గురు కరుణ దండివారలకైనదీ -
మండితమై దరియా మహనీయు పదములను ఖండితముగ
ఖాళిం గలియాజూచిన జాలు ॥దివ్య॥

85. తత్త్వము

(తోడిరాగము - ఏకతాళము)

1 భక్తులార యిటురండీ మన ముక్తి మార్గ మెదుకండీ -
భక్తులారయిటురండీ యుక్తమైనది దెనండీ - గురుసూక్తిని
మరువకనుండి ॥ భక్తులార॥

2 పరుగు పరుగునసురండి పరమాత్మ భజన చేయుండి - యిరుకు తరుగులేదండీ విశ్వాసము వీడకనుండి ॥భక్తులార॥

3 తుద మొదలని యనరాని యీసదయుని సేవనుబూని - వదలకనుండియుదాని ఘనవై భవమెరుగునుజ్ఞాని ॥భక్త॥

4 ఆత్మానాత్మను దెలసి అఖిలాత్ముని మదిలో గలసి-శత్రువు లందరిగెలసి దృఢ చిత్తముతో మదినిలచి ॥భక్త॥

5 అంతరదృష్టి చెనిలచి యిహచింతలెల్ల బోనణచి - శాంతా కారుని గొలచి సర్వార్ధమిదెయని దెలసి ॥భక్త॥

6 సత్యవ్రతముగలవారు భువి నిత్యానిగనగలిగేరు - ప్రత్యగ భిన్నునిజేరు పరిశుద్ధుల కిదియేతీరు ॥భక్త॥

7 యితరవాంఛలనువీడి విశ్వేశ్వరుని గలియగగూడి-అతివిన యంబున బాడి అభిమానమెల్ల దిగనాడి ॥భక్త॥

8 మనుజనువారినిజూచి మన మురిపములను బోద్రోసి - తనువనిత్యమనిరోశి పరతత్వమె నిజమనియరశి ॥భక్త॥

9 దరియూ గురువరుసేవా నిజధర్మంబెరిగెడి త్రోవ - దురిత ములను బోద్రోవ గురుకరుణాన్వితునిగొలువ ॥భక్త॥

10 ఖాశింసాసుగొలచె పరమేశుసన్నిధిదలచే-దాసునిమదిలో దలచె పరదైవ మంతటను వెలసె ॥భక్త॥

36, తత్వము

(నాదనామకిర్రియ - మిశ్రగతి)

1 జీవాత్మా నీవెరో గానవా - భావింప నీవే దేవుడవని దెలియ జాలవా - చావుపుట్టువులేని నీదు తావుదెలియ

కన్న కలుష మాంసరించి దుఃఖములకు ద్రోవయా సంశ
యము లేదు ॥జీవాత్మా॥

2 నిన్ను నీ వెరుగుటయె చాలును - యితరంబు గనకయున్న
సర్వసౌఖ్య మబ్బును-తన్ను దెలియ లేనివార లెన్ని శాస్త్ర
ములను జదువ భిన్నపడుటెగాక సుప్రసన్నులౌ సంపన్న
లవుదురె ॥జీవాత్మా॥

3 దేహి నరయ లేని వారలు - సంసార తాపమోహములో
గలయు చుందురా - సోహమను నెడు మార్మమేదో నూహ
జేసు జాలకెపుడు-సాహసమున తిరుగనహము ద్రోహియై
భవములకు నీడ్చు ॥జీవాత్మా॥

4 అంతరాత్మ జేరి సకలము పర - మాత్మయనుచు చింత
జేయు నదియె సుకరము - భ్రాంతిరహితమై సదాప్రశాంత
మైన మనసుచే యేకాంతులైన వారలె విశ్రాంతులౌదు
రనుచు దెలసి ॥జీవాత్మా॥

5 ధరణిగోదరియాహరిస్నేక గురు -చరణాబ్జములను శిరము
నందు దాల్చి ధీవరు - లరయు నిత్య పదవి నీలో మరువ
కున్న తరుగు లేని తెరవుగల్గు దెలియుమితర మురిపెములలో
జారకు ఖారిం ॥జీవాత్మా॥

37. తత్వము

(శంకరాభరణము - మిశ్రగతి)

1 నీకు సములిలగలరె నిఖిలేశా - నిత్యప్రకాశా చేకొనవె
ననుకృపను సర్వేశా ॥నీకు॥

2 జోకత్రోడను నిన్నుదలచెదు-పాకమెరిగిన భక్తజనులను - పాకగల సర్వాత్ముడవు నీసదనమే సకలార్థమయువరా ॥నీకు॥

3 సాధుజన పోషకుడవనియుంటి - సజ్జనులవంటి మోదమున విహారింతువనియుంటి - బాధలన్నియు బాయుటకు నీ పాద సేవయే భాగ్యమని పెడవాదములను బోవకను నిను వాంఛతో భజియింతుతండ్రి ॥నీకు॥

4 ఆర్తులను దయజూచుమహనీయా - ఆనందనిలయా దాస్తుడను నను బ్రోవరావయ్యా - కీర్తిగల సర్వోత్తమా నీ కీర్తనంబే శ్రేయమని సద్వర్తనులు దెలుపంగనీవే భర్తవని భజియింతునసిశము ॥నీకు॥

5 దంతివరదుడవనుచు నినుగొలచీ - ధర్మములనెంచీ శాంతులై సజ్జనులు నినుదలచీ - వింతవింతలు వీడినీకథ లంతరంగమునందునిడి యేకాంతులై సుజనాళిగూడుచు చింతలెల్లను వీడి వెలయరె ॥నీకు॥

6 ధరను దరియా హలుశ్లేషాశ్రపగలిగి - దరిజేరిమెలగీ దురితములుగని దూరమునదొలగీ - పరమపద మార్గమున కిదియే తెరవటంచును తెలిసిఖాశీం మరువకను నీభజన జేయుటె మంచిదని మదినెంచగలిగెను ॥నీకు॥

౨౭౭. తత్త్వము

(శంకరాభరణము—మిశ్రగతి)

1 ఎంతరమ్యముగను వెలుగును—దేశికునికరుణ — చింతలెల్ల దీర్చగలుగును—భ్రాంతిరహితులైన వారి యంతరంగమునను నిలచి — వింతవింతలైన మాయా నంతమొందజేయుమహిమ ॥ఎంత॥

2 మండలత్రయములకు మీరియు — మహనీయమవుచు—దండి వారి దాపుజేర్చియు— అండదండమవుచుజగము నిండియిరుప మానమై యజాండకోటి ప్రభల వెలుగుచుండి నిర్మలాత్మ యైన ॥ఎంత॥

3 అందమై యానందమవుచును — హృదయమునుండి—మంద మతుల కందరాకను — బంధములకుమిగిలి యూర్ధ్వ మందె నిలచి భాగవతుల సందియములు బాపసుఖము నందజేయు మందిరంబు ॥ఎంత॥

4 లోకములకు మిగిలియున్నది— సర్వార్థములకు — ఏకమవుచు వెలయుచున్నది — శోకమోహములును లేక సాకగలుగు శాశ్వతంబు రాకపోకలులేని సత్యలోకమున లోపములు లేనిది ॥ఎంత॥

5 దృష్టికావల దృష్టయైనాదీ — పరమార్థమిదియే—స్పష్టపరచ వలవిగానిదీ — అష్టకమలములకు వెలిని వృష్టిదోచకున్న వారియిష్టదైవ దయచు మతము మభీష్టములకు జేరుమార్గ ॥ఎంత॥

6 క్షితిని కుందురువారిపురి మునను-గతి దెల్పఁ సెయియా- ఘనుని కరుణ బడయఁగోరిన- పెతలఁ తేఁటఁపెంచు ఖాశీఁ ఘతిని నమ్మి యాత్మతత్త్వ హితవుగలిగి వేదవేద్యా నెడకి తెలియ విమల మదియో ॥ఎంత॥

39 తత్త్వము

(భూపాళ రాగము - ఆదితాళము)

1 లుచ్చా నీకెంత జెప్పినను తుచ్ఛపుపనులవి మానవు ఛీ ఛీ ॥లుచ్చా॥

2 హెచ్చుపెఁ బోవుచు గచ్చులుబలికెదు - ముచ్చటలవి మని మురయుచు నెప్పుడు-విచ్చలవిడిగా విర్రవీగినను- వచ్చును ఆపద పదలదు సినుగసి ॥లుచ్చా॥

3 కొంటెలాస్యరను కూడిన బహువిధ-తంటలుగలుగును దారి తెలియదెటు-మంటికిబోయెడు తనువుజూచిన-వెంటరాదు నీవంటరివౌదువు ॥లుచ్చా॥

4 భోగభాగ్యములు సతమని నమ్మకు - రాగాదులనిటు రానీయకుమీ - త్యాగివౌచు నీయోగసిద్ధికై - ఆగమవేద్యుని యంటితిరగు నీకే ॥లచ్చా॥

5 తప్పుడుపనులవి గొప్పగావు - నీ పెప్పుడుదలచకు ముప్పు గలుగు-(శ్రీ)హొవ్వతిపదములు నరయుచుదిరిగిన - తిప్పలు లేవీ చొప్పదెలియుమీ ॥లుచ్చా॥

6 కన్నుగానకను మన్నపోతువలె - మిన్నుమన్ను రెండెను గకదరిగిన-మన్ననలేదిది మర్యాదానా - అన్నిటిజూడదె అమహాదేవుడు ॥లుచ్చా॥

7 వాసిగ దరియా గురువరుసేవయె- గాసిదీర్చునని దెలిసియు ఖాశీం-మోసపోయినను వేసటగాదా - దోసిల్యొగ్గి పర దాసునిగనవే ॥లుచ్చా॥

40, త త్వ ము

(భూపాళరాగము - మిశ్రగతి)

1 పోదాముపదవే జీవా మనము పోదాముపదవే-పోదాము పదవె యా భువనాకారునిజూడ-వాదాభేదములేని బోధా గలుగును మనకు ॥పోదా॥

2 అదిఅంత్యములేని వేదవేద్యుడుమనలో- పాదుగ నివసించి ప్రభలుచునున్నాడు ॥పోదా॥

3 యెన్నెన్నో విధములైయున్న మాయనుగూడి - తిన్నగ నాశింప ధీరుడైయున్నాడు ॥పోదా॥

4 భిన్న భిన్నములైన వన్నెలకును మిగిలి - యున్నాడఖిలాత్ముడై యోగీశ్వరులబోలె ॥పోదా॥

5 సృష్టికాధారమై సష్టమెన్నడుగాక - శ్రేష్టత్వమున తాను ద్రష్టయై యున్నాడు ॥పోదా॥

6 దంషిప్రభుడై మనకు దారిజూపుచు యూర్ధ్వ - మంచలికిని నిశ్చలై పండియున్నాడిట్లు ॥పోదా॥

7 నీవారశూకమున నిలచి నిర్మలులౌచు - భావాములో నిండి పరశివుడై యున్నాడు ॥పోదా॥

8 నాశికాగ్రమునందు దేశికమూర్తియై - భాసిల్లుచును పర నివాసియైయున్నాడు ॥పోదా॥

9 ధరలో దరియాగుడై పరమాత్ముడై భాసిం-తరియించుటకు మంచి తెరవుదెల్పెను నేడు ॥పోదా॥

41 తత్త్వము

(నాదనామక్రియ - ఖండగతి)

1 సర్వేశ్వరా నీదుచరణసేవకుడ నను శరణంటిరక్షింపరావా - నుర్విలో నినుదలచు యోగ్యతను దయజేసి నిర్విచారుని జేయలేవా ॥సర్వే॥

2 యతులితంబైన యానందపదమొసగి యాదరించుటకిటుల రావా - సతతమైన నీవె నాగతియనుచు నమ్మితిని - హితవాక్యములు దెలుప రావా ॥సర్వే॥

3 నీవెదిక్కని నిన్ను భావంబుననుగొలువ పావనునినను జేయ గావా - అవనిలో నీకంటె అధికులు లేరనియు యాసించు నను గావలేవా ॥సర్వే॥

4 ధీసాక్షి నీవనుచు లోజూచువారలకు - వేసటలు బావగా రావా - వాసనత్రయములకు వశపడని నిను వేడు దాసులను కరుణింప లేవా ॥సర్వ॥

5 అరలేక భక్తాళి మొరలిడిన దరిజేర్చు - పెనుదుగలిగిన తండ్రిగావా - ధరణిలో బహు రూపధరుడవనగల నీవు పరమార్థ మొసగగాలేవా ॥సర్వేశ్వరా॥

6 వాసీగా దరియూ హుస్సేనుషా గురురూపమై భాసిల్లు పరమాత్మ రావా - నీశమము లేరనియు ఆసించు ఖాశీము దాసు మొర యాలింపలేవా ॥సర్వేశ్వరా॥

42. తత్వము

(మిశ్రగతి - కాంభోజి రాగము)

1 గురుదేవా నీవెయాధరను సుజనుల బ్రోవ-కరుణాన్వితుడవైతివి - నిను గొనియాడ దురితములను ద్రుంచితివి - పారామార్థికమైన తెర వెరుకపరచి సుస్థిరుల జేయగ నీవె- వరదుడవు వైకుంఠవాసివి వాంఛలెల్లను దీర్చు ప్రభుడవు- మరువకను నిన్నెపుడు గొలచెడు మార్గమున నిలుపవె దయతో ॥గురు॥

2 అంతు యిందనరాని బంధరహితుడవై నీ - వుందువని విందురవని పరిశుద్ధాత్మ అందూ నివసింతూవని-విందూగ నీ కథలందవ ఋషులెల్లానందముతో ఇతర మొందుజూడక నిన్నె - డెందమున నిలిపియు భవములనందబోరవి నీదు కృపకే - ముందుగా నీ పదములకు నే వందనంబొనరింతు ననిశము ॥గురు॥

3 కోరివృషవరితులై నిను జేరి భజియించిన-భారము నీదెకదా శుభములగూర్చ దూరము లేవుగదా - కారణాచార్య ని

ఘనమెవ్వరెరిగిరో వారలె నినుగాంచి ధీసులై మెలగెదరు-
ఘోరిమాయతో మీరి సర్వాధారమానీస్మరణ విశ్వాకారమై
వెలుగొందు నినుగనుదారియు నిదెంచెదరు భువిలో ॥గురు॥

4 వాసరార్చితుడవై భాసిల్లుపరలోక-వాసివని బాగపొందిన
నీవే ధరలో దాసూల దరిజేర్చినా - యీశుడౌ దరియా
దేశికమూర్తి నీదాసుడనౌ ఖాశీందాసు నను కడతేర్చ -
దోసిలొగ్గి స్తుతింతు నంమోల్లాస పరశివ భక్తవరదా-
యాస జెందితినీకటాక్షముగాసిదీర్చనటంచుమదిలో ॥గురు॥

43. తత్త్వము

(ఏక తాళము - నాదనామక్రియ)

1 అన్ని దేహములలో వెలసి నిండిన యాత్మ నెరుగవలెను -
భిన్నమైన మార్గములను బోయిన భేదదృష్టియానూ ॥అన్ని॥

2 ద్రష్టను జేరిన వారలెభువిలో ధన్యులమనవలెనూ - దృష్టి
విధానం బెరుగనివారలు సుఖముజెందరిలను ॥అన్ని॥

3 గాత్రము లోపల సూత్రధారునితో కలసిమెలగవలెను -
నేత్రములో నిజరూపంబరసిన నిశ్చలత్వమానూ ॥అన్ని॥

4 హాయిగల్గు సదుపాయము నెప్పుడు బాయకుండవలెను -
మాయామయమౌ జగమున జేరని మార్గమెరుగవలెను ॥అన్ని॥

5 శక్తిని సర్వప్రపంచముకల్పిన రక్షకుగనవలెను- మోక్ష
శక్తి జనించినవారలె దీక్షయాను ధరను ॥అన్ని॥

6 దరియాకుపువరు కారణస్మరణయె వప్పని వనియాను -
మరువక ఖాశీం తెరవులేని యాదరణంబికగల్గ ॥అన్ని॥

4౪. తత్వము

(నాదనామక్రియ - మిశ్రగతి)

1 గురుదేవ నీపాద స్మరణజేసెదనన్ను - కరుణించమని వేడితి -
పరమపద వాసుడవునీవని భావమున నినునిల్పియుంటిని -
మరువకను నీమరుగుజేరెదు తెరవుజూపవె పరమపురుషా
॥గురుదేవ॥

2 ఎంతవేడినా యిసుమంతైన దయరాదు - పంతామ నామీ
దను - చింతలెల్లను దీర్తువని నీచెంత జేరినవాడ - నీకృప
సంతసంబొసరించి గావవె వంతుకెక్కిన వైభవుడవో
॥గురుదేవ॥

3 అపదోద్ధారకా యానందనిలయా - నీప్రాపుగోరినవాడనూ -
కోపమెంచకు బీదగను నీ దాపుజేర్చి యఘుంబులెల్లను -
బాపుమో భవబంధరహితా భావగోచర భక్తపోషణ
॥గురుదేవ॥

4 అండజేరినవారి దుండగములు దుంచ - దండీమూర్తివి
నీవెగా - పండితులు నీభజనజేయుచునుండి నిత్యానంద
మునను - యఖండమై వెలుగొందు నినుగనుచుండి బంధ
విముక్తులైరట ॥గురుదేవ॥

5 ఎల్లలోకములలో కొల్లగ వెలిగె నీచల్లనిదయజూపవే -
తల్లిదండ్రియు దాతదైవము ఎల్లనీవేననుచు నెల్లపుడుల్ల
మున గొనియాడి యితరము నొల్లనను కడతేర్చగదవే
॥గురుదేవ॥

6 వాసిగా దరియా గురుదేశికుపదములు - ఆసించి నుతియింతును - మోసమేమియులేని పరమోల్లాస మొనగూర్చియును ఖాశీం దాసునీ క్లేశములణచి పరమనివాసమున నిలువంగగలశ్రీ ॥గురుదేవ॥

45. తత్త్వము

(శంకరాభరణము - మిశ్రగతి)

1 అంతరాత్మనుదెలియావె ఓమనసా భవమంతమొందును గానవె - సంతోషమున పరమశాంతునికధలు నీస్వాంతమందుననిలుప- చింతలేమియులేవు - వింతవింతలు గలుగు మాయను-చెంతజేర్చక యుంటివా సుఖమింతయని దెలు పంగరా దహామంత వదలు నిరంతరమునీ ॥అంత॥

2 సందేహములువీడియు నీలోనీకానందముగలుగు మరియు - బంధమేమియు లేనిసందియుదే మునువేల్పులందారు తమలో తామందినవిధమిది - మందమతులకు తెలియకను యిహ పొందుగోరిరి ముందుగావక డెందమున నినునీవె గాంచిన అందమై యఖిలంబు నవుదువు ॥అంత॥

3 అంటిఅంటనిదైవము నీలోగలుగ జంటవిడి జనబోకుము - రెంటికావలను ముక్కంటిపదములుముట్టి వంటుదెలిసిన నీకే తంటాలేమియు లేవు మంటిపాలై పోవు దేహము- వెంట రాదెప్పటికి వినుమా- బంటుతనములు వదలి పరశివునంటి మరువకనుంటె జయమా ॥అంత॥

4 మించిపోయెను కాలము యిహచింతల నుంచబోకవ
మానము - సంచితములుదీరు మంచిసాధనను నీవెంచి
శాశ్వతపదవి గాంచి సుఖింపుము - యుంచ సలవియు
గాసిమాయను ద్రుంచి విరక్తులైన వారు-వంచనేమియులేక
తమలో పంచకోశాతీతుగాంతురు. ॥అంత॥

5 దండివారెరింగించిరా మార్గము వీడకొండి తమలోగాంచినా-
పండితులకే దైవబలము - భావమాఖండలు జేర్చ యే
మండగములు లేవు-మండలత్రయములకు నావల నిండి వెలి
గెడు దరియు గురుకృప నుడజూచినజాలు ఖాశీం పండ్రగై
పరమెరిగెదవు నీ ॥అంత॥

47. తత్త్వము

(ఆనందభైరవి - మిశ్రగతి)

1 గురుదేవా నీవే యాధారను సుజనులబ్రోవ కరుణాన్వితుడ
వైతివి - నినుగానియాపద దురితములనుద్రుంచితివి - పర
మాత్ముడనబరగి పారమార్థికమైన- తెరవు వెలుకపరచి
సుస్థిరులజేయుగనీవె - వరదుడవు వైకుంఠవాసివి వాంఛ
లెల్లను దీర్చ ప్రియుడవు-మనుజుని నెన్నపుడుగోలిచెదు
మార్గమున నిలుపవెదయతో ॥గురు॥

2 అందుయిందనరాని బాధారహితుడవై నీవుందువని విందు
రవని-పరిశుద్ధాత్ములందు నివసింతువని - విందుగనీకథ
లందినబుధు లెల్లానందముతో నితంమెందుజూడక నిన్నే

డెందమున నిలిపియును భవములనందఁబోరసి నీదుకృపకై -
ముందుగా నీపదములకు నే వందనంబొనరింతునసిశము
॥గురు॥

3 మానాని నినుగొలచు మాన్యులకును నీ ధ్యానమె సుఖ
రూపము - విషయములచే సాధనముగోరి దృఢవ్రతులై
నిన్ను జేరి భజియించినభారము నీదేశికా - శుభములను
గూర్చి పోరి మాయను మీరి సర్వాధారమా నీస్మరణ
విశ్వాకారమై వెలుఁగొందు-నినుగనుదారియుని దలచెదరు
భువిలో ॥గురు॥

4 వాసవార్చితుడవై భాసిల్లు పరలోక వాసియని బాగ
డొందినా - నీవెవరవో దాసూలదరిజేర్చినా-యీశుడవా
దరియా దేశికమూర్తి నీదాసూడనౌ భాశించాసు ననుకడ
తేర్చ-దోసిలొగ్గిభజియింతు పరమోల్లాసపరశివ భక్త
వరదా - యాశజెందిన నీకటాక్షము గాసిదీర్చునటంచు
మదిలో ॥గురు॥

47 తత్వము

(నాదనామక్రియ - ఆదితాళం)

1 మాయామయమౌజగమునుజూచియు హాయినిమరచెదవా
ఓమనసా హాయినిమరచెదవా-ధ్యేయమైన యీయాత్మను
గలయుచు బాయక మెలగగదె ఓమనసా హాయినిపీడవే
॥మాయా॥

2 నిజమౌ సౌఖ్యము నీలోనుండగ కుజనుల గోరకవే ఓమనసా
సుజనుల గూడగదే - గజిబిజి జేసెడు గారడికొరకై భజన
మరతువటవే ఓమనసా భక్తిచె ప్రభుగనవె ॥మాయా॥

3 ఆదిఅంత్యము లేనియాత్మలో నఖిలమున్నదనవె ఓమనసా
ఆర్తి జెందవలదే - బోధరూపమౌ సాధన దెలిసియు వేదన
పడవలదె ఓమనసా మోదమందగదవె ॥మాయా॥

4 హంసనటించే విధము దెలిసియును హింసలకేగెదవె ఓమనసా
సంశయమును విడవె - మాంసమయంబౌ మలిన దేహమిది
ధ్వంసమౌనుగదవె ఓమనసా హంసోహంబనవె ॥మాయా॥

5 రూపరహితమౌ వ్యాపకు జేరిన పాపము లేదనవె ఓమనసా
తాపమొందవలదె - పాపలలోపల పరమాత్మ వ్యాపకము
భవమునదల్చగదవే ఓమనసా తన భవము వీడుగదవె
॥మాయా॥

6 దరియౌగురు పరుదర్శనమబ్బెను దారిదొలంగకవె ఓమనసా
భారము లేదుగదే - అరమరలేకను ఖాశీందాసుని అలసట
దీర్చగదే ఓమనసా ఆలస్యము వలదె ॥మాయా॥

48 తత్వము

(పూరికళ్యాణి—మిశ్రగతి)

1 శ్రీ గురురాయ చింతదీర్చ - నాగతినీవా నమ్మితిబ్రోవ
॥శ్రీగురు॥

2 అవ్యయరూపా యఖిలముదెలుపా - సర్వవ్యాపిశ్రీపా సత్య
సంకల్ప ॥శ్రీగురు॥

3 అన్నియునీవె యాధారుడవె-సన్నుతిగొనవె సాక్షివిగావె-
నిర్మలచరితా నిగమాతీతా-ధర్మసంభరితా పాపవిఘాత-
త్రిగుణవిదూరా అగణితధీరా యగుణాచారా ॥శ్రీగురు॥

4 దాసనుపోష దరియాహుస్సేన్షా - భూషితభూషా పుణ్య
విశేషా తంగెళవరదా దయయుంచవేరా మంగళమొసగ
మహినుబోధా ॥శ్రీగురు॥

49, తత్త్వము

(శంకరాభరణము - మిశ్రగతి)

1 పరమమోక్ష సతీవిభుండవయా - మునుభాగవతులెడ
శాయకను నినుగొల్చుచుందురయా- మరువకను నీమృదు
పదంబులు శరణమనినాహృదయమున నిడి-స్మరణజేయుచు
నున్న నను నీ కరుణజూపియు, గావరావె ॥పర॥

2 సకలలోకము లేలుదొరవయ్యా-నీవకడవనుచును సాక్షిగను
వెలుగొందుచుందువయా - సుకరముగ నిన్నాత్మలో పరి
శోధనము జేయుంగనీవె-ప్రకటమై భవబంధములనెడ బాప
గలవని ప్రస్తుతింతును ॥పర॥

3 నీవుగాకను వేరులేదయ్యా-నినుగన్నవారలు చావుపుట్టువు
లేకయుందురయ్యా- దేవదేవుడవైననీవె దిక్కటంచును
దివమురాత్రియు - భావమున పరిశుద్ధులై నినుబాయకను
భజియింతురయ్యా ॥పర॥

4 యోగిజన వంద్యుడవునీవయ్యా నినుదలచువారల- భాగ్య మేమని బలుకనవునయ్యా - తామరస గర్భాదులకును తెలియబడని నీకృపావన - దరియు గురు పాదములరెంటిని గలియజూచిన తెలియునయ్యా ॥పర॥

5 ధరను భూశీం నామమోయయ్యా యితరంబులేకను-దృష్టి కావల నుందువోయయ్యా - సోమసూర్యుల భావమొర గియు రాకపోకలు లేనితావున - పాలికలంబుగ నుందు వయ్యా ॥పర॥

50. త త్త్వ ము

(శంకరాభరణము - మిశ్రగతి)

1 మాయామయమై యున్న దేహము దీనిబాయు పరమాత్మ సహాయము - హేయమగు విషయముల దోలియువారలు భువిలో-న్యాయవర్తనులై యుందురు యెవ్వరు హాయిచే నఖిలాత్మగందురు ॥మాయా॥

2 బుద్ధికుశలత గలుగువారలు భువిని శుద్ధులై శుఖరూపు లౌదురూ-శ్రద్ధతో గురుని వద్దుబూనినవారు - శ్రద్ధులై శివరూపులౌదురు-వారె పద్ధతెరిగి భవమునందరు ॥మాయా॥

3 విపరీతములు వీడువారలు గురునికృపగలిగి గురుతులో నుందురు- నెపములన్నియువదలి నేర్పరులవువారె సఫలులై

సదయాత్మగొల్తురు-ధర్మనిపుణులై చపలమును గెల్తురు
॥మాయా॥

4 యండమావుల రీతిజగమని దీని యండబాయుచు మహా
ఘనమని - పండితు లానందపదవిలో నిలచియు - ఖండా
ఖండములను గలియరు ధరను దండివారె ధర్మమిూడరు
॥మాయా॥

5 మందమతులకు దెలియరానిది హృదయమందె నివసించు
పరమాత్మదీ - సందియములు మాని బంధరహితులెల్ల
అందియానందమైయున్నది సుజన బృందమెప్పుడు బూని
యున్నది ॥మాయా॥

6 ధరణుదరియాగురుని సేవలో వరుసదప్పక మెలగువారిలో-
పతితపావనమ్మచు హితవుగగనువారి మతిలో మహిమను
జూపుచున్నది - మరి యేగతిలేనిదని ఖాశింగన్నది
॥మాయా॥

51. తత్వము

(నాదనామక్రియ - మిశ్రగతి)

1 ఉన్నదిఉన్నట్లు దెలియకున్న సుఖము లేదురా - నిన్నునీవు
గాంచ నీకు భిన్నమేమి లేదురా ॥ఉన్నది॥

2 భ్రాంతిమూలమైన జగము చింతలపాలౌనురా-వంతనొంద
ఫలము లేదు అంతుదెలియబోదురా ॥ఉన్నది॥

3 ప్రాప్తఫలము విడువబోదు తృప్తిగలుగ మేలురా-సుప్తి
జాగరములు నెచట గుప్తమానో దెలియరా ॥ఉన్నది॥

4 తెలివిగలిగి యున్ననీవు కలుషరింత లేవిరా - నిలకడగల యోగ్యులకును అలసటేమిలేదురా ॥ఉన్నది॥

5 యమునివారిలోన జిక్కి - క్రిమలనొందవలదురా - క్రిమము దప్పి మెలగువారిని భవములవాల్జేయురా ॥ఉన్నది॥

6 దేహమునను దేహినరయు యూహగలుగ జాలురా - సూహకముల బోవరాదు అహమునణచలేవురా ॥ఉన్నది॥

7 దృష్టికావల నీవ నెవరో స్పష్టపరచి చూడరా - సృష్టియెల్ల గాంచి తాను దృష్టవంతుడైరిరా ॥ఉన్నది॥

8 భయములెల్ల విడువ గురుడు - నయముగా బోధించెరా - దైవరూపమనుచు మనకు ధర్మములను దెలిపెరా ॥ఉన్నది॥

9 తోచితోచకున్న నీకు గోచరమిటుగాదురా - దాచియున్న ధనము నీవు జూచి సుఖము జెందరా ॥ఉన్నది॥

10 యీశుడైన దరియాగురుడే క్లేశములను బాపురా - మోసమేమి లేదటంచు ఖాశీందాసు దలచుచుండురా ॥ఉన్నది॥

52. తత్వము

(నాదనామక్రియ - మిశ్రగతి)

1 వందానమయ్యా శ్రీ గురుచంద్రా వందానమయ్యా -
వందానమిదెగొనుమీ బంధారహితా నీదు - సుందార
చరణార విందములను గొలుతు - అందుయిందనరాక నీవే
యందు లేకను యుండుదని - బుధు లెందరో నీసేవ జేయుచు
నిందుగా వినుతించిరటభువి ॥వందాన॥

2 నినుదలతునయ్యా భువనములందు ఘనుడవీవయ్యా- అణు
మాత్రిమైన చిదాత్మను-గనుమార్గమును దెలుప మూలమై
ముజ్జగంబులు - యనుపమాన యభేద్య యాశ్రిత జన
సుపోష జగద్విలక్షణ క్షణికమా దేహాద్యవస్తుల దునుము
దోషవిదూర నీకిదె ॥వందాన॥

3 పావనమయ్యా నీచరితాము సేవానమయ్యా - కోవిధనుత
పరమగోప్యమా నీమహిమ - కేవలానందమై కీర్తింపబడు
చుండ - భావమున పరిశుద్ధులెల్లరు బాయకను నిన్నేస్మ
రింపుచు-సావధానముగాను శాశ్వత సౌఖ్యమును బడ
యుదురు స్థిరులై ॥వందాన॥

4 మరువబోనయ్యా నీకృపగలుగు తెరవెన్వరయ్యా - పౌర
ప్రూలన్నియుదీర్చు వేదవేద్యుడవనుచు - మరుగుజొచ్చిన
నన్ను మన్నింపక నెవరు - ధరను దరియా గురునిరూపము
దాల్చి భక్తులబ్రోవనీవై యరుగుదెంచితి వనుచు-ఖాళీం
పరముజేరెదు తెరవుగోరెదు ॥వందాన॥

53 తత్వము

(నాదనామక్రియ - ఏక తాళము)

1 గురుకరుణకు సమమైనభాగ్యమిక ధరలో నెదకినగలదా -
యిదె తెరవనుచును వినవలదా సత్ పురుషులసంగతిగాదా
గనరాదా-గురువనక మదిలో నిల్పినవారలు మహనీయులు
జనుమార్గముగందురు ॥గురు॥

2 సందియములు బోనణచినవారికి ముందుభయంబులు లేవు-సుఖమిందేయని గనగలవూ-భువి మందమతివి నీవుగావు-యిటు రావు- అందముగనుయానందమయుడవై-యుందువు నీకే బంధములుండవు ॥గురు॥

3 సూటిదప్పకను మాటినడుమను-బోటియున్నదటుచూడూ-యాబాటనునడచియుగూడూ-జంజాటములను దిగవాడు-అదెతోడు - చోటివ్వను పెడవాదములకు - సీతోటి వారలతో కూటము జేయుము ॥గురు॥

4 అంతరజ్ఞప్తిచె నిలచి ఆత్మరాముని చెంతను నిలచినజాలు-బహుసంతోషంబవు మేలు- యిహచింతలన్నిటిదోలు - వివిధాలుగల పంతంబులు-బోజూచిన వారలె - శాంతినిలయులై శాశ్వితుగలతురు ॥గురు॥

5 పరలోకమునకు బాంధవుడవు శ్రీదరియాగురువరు సేవా - నిజధర్మంబులకు త్రోవా - సర్వార్థమిదేయనలేవా - వినరావా-అరమరలేకను ఖాశీందాసుని తెరవుదీర్చగల వేదసారమా ॥గురు॥

54. తత్వము

(శంకరాభరణము - మిశ్రగతి)

1 యోగమును సాధింపదెలియునురా - భవబంధమిడుటకు బాగుగను భావింపవలె వినరా ॥యోగ॥

2 యోగమనగా వేరె లేదు-భోగులకుగవరాదు సర్వాత్యాగులైతే గాని దెలియదు-యోగమాంతంబైనసౌఖ్యము ॥యోగ॥

3 కర్మవశులకు గానరానిదిరా-నిష్కర్ములైతే-మర్మమున
గను భాగ్యమిదియేరా-దుర్మార్గంబుల ద్రుంచి కేవల ధర్మ
సూత్రంబెరుగువారికి-నిర్మలంబై నిత్యసుఖమై నిర్విచారుల
నీతిమార్గము ॥యోగ॥

4 యెంతవారలో యెరుగగలదిదిరా - సువిచారులకు బహు
సంతసంబై సాధ్యపడినదిరా - మంతనంబుల దొరుకబోనిది
మహితమై మర్యాదగలదై-సంతకూట భ్రాంతులన్నియు
సమయజేసె సత్త్వగుణులిల ॥యోగ॥

5 నిశ్చితులకిది నియమమైనదిరా - నిత్యానుభవమున-పశ్చి
మాంతర వీధినున్నదిరా - దుశ్చరిత్రులు గోరరానిది
దూష్యమేమియు లేనిదని మును - కశ్యపబ్రహ్మాదులాదిగ
ఘనముగను భావింపబడిన సు ॥యోగ॥

6 హృదయముననే పదిలపరచునురా - యితరులకు దెలియని
విధమిదే వివరింపబడినదిరా - వదలకను తనలోనె తానె
ముదముననుగను మోక్షమార్గము-విదితమై విపరీతముల
కును వేరుగానున్నట్టివేద్యము ॥యోగ॥

7 ధరనుదరియా హుస్సేనష సద్గురుని - కరుణామృతంబై
వెరపులను బాపుటకు యీభువిని - సరసమై సర్వాత్మ
కంబై సాధనముల కసాధ్యమవుచును-నిరవయవమై ఖాసిం
దాసుకు వెరపుదీర్చెడు విధముగలిగి ॥యోగ॥

55. తత్వము

(ఆనందభైరవి - మిశ్రగతి)

1 చింతింపవలదు శ్రీధరునికృపజాతుర్ - వంతలనుగూర్చితు
వాంఛలవియేల - వింతవింతలుగలుగు విధమైనమాయ
నీవెంతమాత్రముజేర్చ నెరవుఘటియించుర్ ॥చింతిం॥
2 చెప్పవలవిగాని చేష్టలను గల్పించి - ముప్పాతిప్పలుబెట్టి
ముంచగలభ్రాంతిర్ - విప్పజేవిడదోయ్రియు - హీలుగాకుండినను
తప్పాత్రోవలబెట్టి తబ్బిబ్బుజేయుర్ ॥చింతిం॥
3 లేనిజగమునుజూచి హానియనిదలపకను - పూనికలదనిబలుక
న్యాయంబుగాదె - మానితంబుగ దీనిమర్యాదగనువారు -
కానిపనులనుగాంచి కష్టపడియెదరు ॥చింతిం॥
4 తొల్లిజన్మమునజేయు ఫలమనుభవించుటకు - గలిగినవి జన్మ
లని కలవరము తెలసి - తెలివిచే భవములను తెగటార్చు
టకు గురుని సవిశేషదృష్టియే సార్థకమనుచు ॥చింతిం॥
5 ధరను దరియాగురుని దయవలన శ్రీశం - తనహృదయ
గుహలోన దైవమునుదలచి - దురితములుయిక తొలగి
పోవునటంచు - తిరుచుగాధ్యానింప తలచేరు వరుసర్
॥చింతిం॥

56. తత్వము

(శంకరాభరణము - మిశ్రగతి)

1 దేశికప్రభు గొలువరారె మనకు వేసటాలేమి లేవనరే -
ఆసించి భువిలోన యీషణంబులజిక్కి మోసపోయిన

ఘము - లేశమైనను లేదు - భాసురంబౌ పరమతత్వ విలా
సమును విచారించి నిత్యము - క్లేశరహితంబైన యీశుని జూచి
మరువక సుఖాకరంబని ‖ దేశి‖

2 భూతపంచకమైన జగము దీని చేత నెవరికి దెలియదనుము -
జాతకమాదిగ విషయవ్రాతములను గప్పి - భూతలంబున మనసు
జాతకంబును గాదు - లో - తెరంగును గాంచువారికి జ్యోతి
రూపంబనుచు నొకటై - ఖ్యాతిగను గనుపించు గురుకృప
చేత దెలియును దెలియుటకు సటు ‖ దేశి‖

3 లింగాంగ విధమెరుగకున్న సర్వసంగరహితంబౌటనున్న -
మంగళప్రదమై తెరంగు వెరిగెదమన్న - శృంగాటకమున
మోలుంగవలెననిశము - యీగితులకీవిధము తెలియు ప్రసంగ
ముల భావింపబడదీ - సంగతిని గనుగొనుటకును గురుపుంగ
వుని దయ గలుగవలెనిక ‖ దేశి‖

4 మాదు యేరులుగలియు చోటా మనము గూడియుండుట
నదియే తోటా - వేమూకత్రోడ పై మేడాలో నిలచిన చేసియు
గలదందు త్రోడైన శుభముల వీడునా - జాడ దెలిసిన జాలు
నిక మనవాడగలిసిన ఫలమా - వైభవము జూచుటకు తా నె
నీడమై నిజమెరుగువారల త్రోడుగా నున్నాను జగమున
‖ దేశి‖

5 సార్థకమైన సర్వార్థములను గూర్చ - వ్యర్థములను వదలు
వ్యవహారము బూనగవలెను - తీర్థయాత్రలు నిండియుండిన
దివ్యస్థలమీ దేహమనుచును - అర్థులను రక్షింప దరియా
అప్తుడై యున్నాడు దెలియు - పార్థితుండై యుండెఖాశిం ‖ దేశి‖

57 తత్వము

(శంకరాభరణము—మిశ్రగతి)

1 పరమామృతంబౌచు బరగుపరమాత్మను నా - తరమా
పరిణింప భువినీ దెలియ - నిరుపమానందమై నిర్వికార
మవుచు - తరుగుమరుగేమిలేని అంతరంబులుమిగిలి కేవల-
ధార్మికులు గనుదారియై-(శ్రీ)కరముగను కళ్యాణయుతమై
కారణాత్ముల కరుణచేగను ॥పర॥

2 అందుముందనరాక ఎందుజూచినను - యింపొందియున్నది
నిండుగా విషయానందమేమియుగాక - బంధరహితంబౌచు
అందారికందదుగా-సందియంబులువీడి పరసుఖ మందగోరిన
వారికెల్లను - ముందు వెనుకనరాకనతంట - నందియున్న
యాత్మరూపము ॥పర॥

3 దేహిదేహములను తెలివిచియేమని తెలియు - యూహా
పోహలు లేనిది-సర్వామోహములనువీడి - ద్రోహచింతన
లేని సాహసమమరినదీ-బాహుబలములకందరాకను కూహా
కపు విద్యలచె తెలియక-యిహముపరముచు పివరమెరుగక
విశ్వరూపంబైనదదియే ॥పర॥

4 ధరనుదరియాగురుని కరుణచేతను-పరమునరయుటకు తెర
వాయెను-మరువకనుఖాశిం మర్యాదగా పాడ- మరితములు
దూరమాను ॥పర॥

58. తత్వము

(శంకరాభరణము - ఏక తాళము)

1 దేవదేవుని తెలియలేవా-నీవుకావరమునసీవుగానకున్నావు-
నీవెవరో నిన్నెరుగరావా - సర్వజీవులునీవనుచు నీవెంగ
బోవ ॥దేవ॥

2 సతమా సర్వమువిడచి వ్యత్యస్తములజూపు విషయముల
బారి - ఆత్మాసగలిగినను సుఖముననుగోరి - మృత్యుభయ
మును లేక మరతువట కోరి ॥దేవ॥

3 భక్తిశ్రద్ధలు గలిగియున్న బంధ ముక్తుల నెరుగని పర
మాత్ముడున్న-యుక్తమానే తెలియవన్నా-మాయాశక్తి
సహితమైన జగములునున్నా ॥దేవ॥

4 ఆరాటములు పొందబోకు సకలా ధారునిధ్యానంబె దరి
యానునీకు-పేరాశలనుజిక్కి చెడకు యీధరణి ధన్యులకు
తారియా తనకు ॥దేవ॥

5 ధరను దరియాగురుని కరుణను నీవు భావమందుననుంచి
ప్రార్థించియున్నా- ఏమారులేకుండ ఎపుడు సర్వాత్మాగ
ముతో భాశిమందునను ॥దేవ॥

59. తత్వము

(ఆనందభైరవి - మిశ్రగతి)

1 ననుకడతేర్చుమో ఘనమగుదేవా - వినయముతోనిను
వినుతించెదాను ॥నను॥

2 మాయాపాయమని మదిలో నెనునే - బాయక దలతును పాలించగదే ॥నను॥

3 ఎన్నాళ్ళకు నను సన్నుతి జేయక - మన్నన గలదే మహానీయ భువి ॥నను॥

4 ఘట్టిగ నీపద కమలము లెదలో - పట్టుగ నిల్పియు ప్రార్థన జేతును ॥నను॥

5 సమయమిదే నా హస్తమును గైకొని - సుమతులగమ గాను క్రమమున నిల్పియు ॥నను॥

6 అందరిలో నను కుందగ జేయకు - వందనము స్వామీ సుందర మూర్తి ॥నను॥

7 దిక్కు నీవె నా దీనత బాపవె - చక్కని స్వామి నన్ను చిక్కుల బెట్టక ॥నను॥

8 తెలిసి తెలియక నను మెలగితి ధరలో - తులువ యనుచు నన్ను కలవర పెట్టక ॥నను॥

9 అసత్యోద్ధారక కోపము చేయకు - నాపై దయతో డదావున జేర్చియు ॥నను॥

10 బాధల పాలా భవములనుంచకు - వేదవేద్య నిన్ను కాదన నెవ్వరు ॥నను॥

11 దాసపోషణ శ్రీ వరియా గురువర - మోసము చేయక అసించితిని నిన్ను ॥నను॥

12 ఖాళీం దాసుని వేసట బాపవె - యీశు దేవని నే దోసిలొగ్గితిని ॥నను॥

60 తత్వము

(జేహాగ్ రాగము - మిశ్రగతి)

1 అన్నిరూపములవుచు నగుపడెను దేహముల - నున్నపర
మాత్మ తా నొక్కడెగాదా- భిన్నమై దోచుచును భీతి
గల్పింపునవి - నున్నగాకను వేరె నున్నదనగలవా॥అన్ని॥

2 ఆదిఅంత్యముగలిగి అపరాధముల మునిఁగి - మాధవునిగన
కున్న మర్యాదగలదా - పాడుకొని పరతత్వశోధనకు
దూరమై - నాఁడనీదనుమాయ వేదనలేలా ॥అన్ని॥

3 ధన్యత్వమొనరించి ధరణీధవుని సేవ - అన్యమెరుగనిబోధ
కాధారమౌను - సూన్యులకుగనరాని శులభసూత్రింబిది-
మాన్యులకుగనగలుగు మర్యాదయవు ॥అన్ని॥

4 భక్తవరాదిను భగవాన్ అనిమునులు-ముక్తికొరకై చాల
మోదముదలచు-వ్యక్తిగలిగియుభువి యీశుడవై యీశు
గొన-భక్తితోసర్వేశు బాలింపనవును ॥అన్ని॥

5 దివచంద్రతారలకు దిగ్దేవతల కాది - దేవుడవని మునులు
దెల్పువాక్యములు-వివరింప వేరులేదను యీశ్వరులకును
కవులకల్పన లవు ఋషుల ॥అన్ని॥

6 దరియాహు శేక్‌సా గురుదైవమంనుచు-నీ తలపులోనుంచి
నను దరియానమూ-వెరవు లేదిక నాకు వ్యాప్తమైగురుని
మరువు లేకనుగొల్తు మర్యాదతోను ॥అన్ని॥

7 ఖాశిందాసుని గాసిదీర్చ (శ్రీ) గురురూపంబై యిలనూ
అన్నిటయున్న ఆరాత్మను తనలో యున్నదైవమును
జూచేన్ ॥అన్ని॥

61. తత్త్వము

(శంకరాభరణము - మిశ్రగతి)

1 వందనంబిదె జేతు గురుదేవా నాపైని దయతో బంధముల
బరిమార్పవిటు రావా - ఎందు వెదకిన నీవె సర్వానందమయుఁడ
వటంచు నిర్మలు లందముగ నినుగూడి విషయములందు
జేరక నిత్యసుఖులై - యుందురని నినుముందు దలచెదను గత
ద్రోహములను - క్రిందుపరచెదననుచు గొలచెదను -
మందుడను మర్యాద దెలియని మానవుడ ననినన్ను జూడక -
పొందుగను నీచరణ సన్నిధి - నందజేయవె సుందరాంగ
॥వంద॥

2 పరమపావనమైన నినుజేరె నీకంటె నితరము నరయకను
నిజమెరిగి నినుజేరె - పరువుబారక యింద్రియంబుల పద్ధతిని
గురు తెరిగి నీపై గురిచె - మాయా నటనలన్నియు గోర
కను బ్రహ్మానుభవమున - భరితులై భవవారధిని గడచి
నీలో గలచెదు - తెరవి దేయని ధీయుతులుజూచి కరుణగల్గి
తెల్పువాక్యము - స్థిరమటంచు నమ్మినీకృప నరయుభాగ్య
మొసంగుటకు నిను మంతకును మదిలోన నిల్పియు ॥వంద॥

3 నమ్మరానిది దేహమని దెలసి దేహాభిమానము సమ్మతింపక
సాధువై నిలచీ - యిమ్మహీస్థలమునను గురువరు సమ్మతిని
గని స్వార్థమును నెగజిమ్మి - చిన్మయులవుచు హాయిని
నెమ్మదిగ బారియుచును జగమును - బొమ్మలాటగ జూచి

నిలచిరిగా-అవివేక మెవ్వడుక ్రిమ్మరిసియుకగనతగాంచిరిగా -
నమ్మినమ్మక నుండుసంశయ నిమ్ముగను జేర్చకను నీలో-
తన్మయత్వము నొంది శాశ్విత ధర్ములన ధర్మాత్ములై రని
॥వంద॥

4 అన్నినీవై యున్న నిజమెరిగి సకలార్థ సాక్షిగ నెన్నినీకథ
లానుటకు మరిగి-భిన్న భిన్నములైనమాయను - యెన్న
డైననుజూడ నేరక యున్ననతోనిను జేర నెంచియు-వన్నెలకు
మిగిలున్ననిన్నే యెన్నుచును విశ్వంబులోపలను-విబుధాళి
మరువక నున్నవారిని విన్నదాదిగను- వున్నతోన్నతమైన
నీవె నన్ను దయతో బ్రోవగలిగిన - కన్నతండ్రివటంచు
నెరిగియు ఘట్టిగా నీ భజనజేయుచు ॥వంద॥

5 ఆశజెందియు దోసిలొగ్గితిని (శ్రీ)సద్గురువ ్రభో నీసమానులు
లేనిదెరిగితిని - మోసమేమియు జేయకూ నాగాసిదీర్చెద
వనుచు నమ్మియు - భాసురంబై వెలయు నీకృప జేసినీ
నామామృతంబును-దాసదాసుడ నోచుగో ్రలుచును-దరియా
హుస్సేన్షా దేశికుడవని మదిలో మరువకను - వేసటలు
లేనట్టి నిన్నెడబాసినను ఫలమేమిలేదని దోషములు
దొలగుటకు-ఖాశీం దాసుడను నీదయనుగోరియు ॥వంద॥

రతి తత్వము

(నాదనామక్రియ - ఆదితాళం)

1 స్వయంభవుడవై భయంబుబాపెడు-దయామూర్తివని యం
దురు - రయాంబునను రక్షించుటకును మహనీయుడవని
గందురు ॥స్వయం-

2 చరాచరంబుల కాధారంబౌ స్వామివి నీవనియందురు - బిరాన భక్తుల మొరాలకించే నిరామయుడవని గందురు - పరాకులేక సుపాలన జేసే ప్రభుడవునీవనియందురు- మొరాల కించియు విరామమొసగే మూర్తివినీవనియందురు-గణింప నీవేఘనుండవని నీ గుణంబు లేగనుచుందురూ ॥స్వా॥

3 గుణాతీతమై గురుతుదెలుపు సద్గురుడవు నీవనియందురు - గణింప నీవె ఘనుండవని నీ గుణంబు లేగనుచుందురు - సదానీభజన ముదంబుగూర్చుట యదార్థమని బుధులం దురు - నిదానమున నీకథల్ వినుచు నిదె సుధామయంబని గందురు ॥స్వా॥

4 ఆత్మానాత్మల జాడదెలియుటే యధికంబనిఘనులందురు- ప్రత్యక్షంబని భావములోపల భాగవతులుగనుచుందురు ॥స్వా॥

5 ధరలో దరియా గురువరుసేవయె ధన్యతగలదనియందురు - వెరువక భాశీం దాసునికిదే వేడుకయని ఘనులందురు ॥స్వా॥

63. తత్వము

(ఆనందభైరవి - మిశ్రగతి)

1 మహానీయ నీకృపయె మానవాళిబోలివ మర్యాదగల దాయెను-వివరింప నిది బహు జన్మఫలమాయెను- సహన మున నినుదలచు సత్పురుష శ్రేణిలో- వివరింపుచుందువని

వేడుక చెబుధులు - అహాముననణచియు యాత్మసుఖమున-
యిహాపరంబుల రాశి నీవె - భువనముల పాలింతువసి నీ
స్తవమునను భవరహితులైరట ॥మహా॥

2 అంగవిలక్షణ మంగళ ప్రభ నీవె సంగాము లేకుందువు
సర్వాత్ముడవై భంగమేమియు జెందవు -రంగుమీరిన నీ తె
రంగు గను వారల పొంగుచు నీకథలె-శృంగారము గవినుచు
జంగమస్థావరములందున-నింగిపోలిక వెలుగునీఘనసంగమున
సర్వార్ధములు గొని సంతసింపరె సాహసులునై ॥మహా॥

3 అన్నిరూపములకు ఆధారమైయున్న నిన్న - యెన్నుచు
సర్వమునీవె ననుచు భిన్నపరచక ననిశమూ-మన్నానతో
నీదు సన్నిధి బాయక యున్న వారలెనిన్ను గన్న వారౌదురు-
తన్ను దెలియనివారు నీభువి నెన్నిటికినిను దెలియబోరని-
భిన్న మాయామాయావిలాసము తిన్నగా విడదీయు మేలా ॥మహా॥

4 దండిగ నీకళల నుండజూచినవారె - నిండి నీలోనుందురు
యితరముగనక - కుండలాగ్రిముగందురు-పండితులెల్ల నీ
యండ జేరియుగాదె-మొండివాదములెల్లఖండించిఘనులైరి-
మండలత్రియములను మీరియు - ఖండమై వెలుగొందు
నిమ్మళ నుండి పీడక నీపదములు - మెండుగాగని మెలగు
చుందురు ॥మహా॥

5 వాశీగ దరియా గురుదేశిక మూర్తివై వేసాట లేకుందువు
భక్తుల హృదయ నివాసివై వెలుగొందువు - మోసాము

లేని నిర్వాసనగల సుఖము భాసియుండిన విషయవాసన గలదని - ఆశచే ఖాళీందాసుని వేసటలు బాయుటకు నిది యభ్యాసమని దినదినము మరువక ॥మహా॥

64 ద్విపదార్థములు

(శంకరాభరణము - ఆదితాళము)

సద్వికత్తోడను వాంఛలు వీడి - శుద్ధత్త్వమున పరశోధన జేసి
అద్దములో నీడ నరయుచందమున - సిద్ధులై దివ్యాత్మ
చిత్తంబులోన ॥బద్ధత లేక గందురురా॥
బ్రహ్మానుభవులై యిద్ధర వెలయుచుందురు - కద్దూ లేదను
పట్టి రద్దూల పాలుగాక - హద్దూగనిలచి నిశ్చయార్థులై
యనవరతము ॥బద్ధత లేక గందురు॥

65

సూటిగా మనసు సుషిరమున జేర్చి బాటవీడక కలుష
జంజనులౌచు - బూటక జగమని పొందుగోరకను నాటక
ధారునీ నయములో గాంచి ॥కూటామ వీడకుండేరు॥
కుశలులై సుజనగోష్టినిగూడియుండేరు - ఆట పాటలనైన
ఆత్మానుభవమువీడక మేటిపదవి గోరిలితి - సాటిలేకున్న
దని ॥కూటాము వీడకుండేరు॥

66

నిజతత్త్వ మెరిగియు నిర్మలులౌచు కుజనులగూడక కోవిధ
వంద్య - భజన జేయుచు చాల భక్తి శ్రద్ధలతో

విజితేంద్రియత్వమున వెలయుచు తాము ॥గజిబిజిలేక గందురా॥

ఘనులౌచు నెంచు విజనస్థలమునుందురు-అజహరి రుద్రులకు ఆధారమైనవాని - సుజనూలుతమలోఁజూచి సుఖరూపులవుచు నెపుడు ॥గజిబిజిలేక గందురు॥

67

శ్రీకరంబౌ గురుని సేవింపుచుండి లోకవార్తలు మరచి లోకేశుగాంచి - పాకమెరిగిన వారి పద్ధతుల్ వినుచు ఏకాంతమున పరము వీక్షింపగలిగి ॥శోకామోహాము జెందారు॥

శుభగులై సత్యలోకాము నందె నిలచేరు-చేకొని గురుని యాజ్ఞసిద్ధిగలిగినవారు రాకపోకాలు లేని-ఏకామౌ పదవి గనుచు ॥శోకామోహాము జెందారు॥

68. తత్వము

(నాదనామక్రియ - ఏకతాళము)

1 గురు కరుణామృతము నంద గోరిన నరుల దురితము లన్నియు దొలగును మనసా- హృదయమందున గురుని వదలకయున్న పదిలమౌ పరతత్వమొదవును మనసా ॥గురు॥

2 ఆరుచక్రముల యందమరినహంస - పాదుదెలిసినభవము బడద్రోయుమనసా-కూటస్థానమునందు గురినిల్పియున్న-దీటులేని పరము దిక్కౌనె మనసా ॥గురు॥

3 కలవంటి సంసార కలవరములలో తలపుంచకను పరుని దలుపావె మనసా- వెలిలోను వ్యాపించు విశ్వేశుకృపచె బలమైనమాయాను బడదోయుమనసా ॥గురు॥

4 అంగవిలక్షణుసంగతిదెలసి- భంగాముగాకున్న భయమేమి మనసా-బాసులబ్రోచెడు దరియాగురువరుని శాసనంబును విడువ జనదె ఓమనసా ॥గురు॥

5 దోసిలొగ్గిన ఖాశీందాసు యెల్లప్పుడు - దేశికుని సేవయే ఆశించెమనసా ॥గురు॥

69, తత్వము

(ఆనందభైరవి - మిశ్రగతి)

1 గురునికరుణ బడయువారలు నిజతత్వమెరిగి - వరమపదవి చేరుధీరులు-నిరతమానందాబ్ధిలోన నిలచి నీతిష్ఠంతులౌచు- తరుగు లేని సుఖముగలిగి-ధన్యులైరి ధాత్రిలోన ॥గురుని॥

2 తలపులుడుగు తావుజేరియు తమలోన వెలుగు - కలిమిగోరి కలతదీరియు - వెలిని లోను ఏకమవుచు వెలయుసర్వ మయునిగలసి - మెలగివిషయరహితులౌచు మెళకువాత్తో మేలుగనిరి ॥గురుని॥

3 నాదమున వినోదమందియు ఆద్యంతమనని - బోధగలిగి మోదమందియు - నాదినీవి యనెడు మాయ పాదుపీడి భావమితర శోధలను జారక పరమసాధులై భవబంధ మిడిరి ॥గురుని॥

4 హాయిగలుగుఅజపమెరిగియు-అభ్యాసమున విధేయులవ్వుచు బాయకుండియు - మాయ మవ్వుటకిదియు సాయమైన మార్గమనుచు - ధీయుతులఖిలాత్మగాంచి కాయములను గానరెపుడు ॥గురు ని॥

5 పెక్కురూపులైనజగమున సర్వేశ్వరుండు - ఒక్కరూపు డనుచు నెరిగిన-జక్కవడును జన్మఫలము చిక్కులేమి లేవ టంచు - సక్కవతో దరియాగురుండు మర్మమెరుకపరచె ఖాశీం ॥గురుని॥

70. తత్వము

(శంకరాభరణము - మిశ్రగతి)

1 శ్రీకరంబగు దేశికప్రభుని పదపద్మములు గనలేక విరుగుట వ్యర్థమాయువని - రాకపోకలు లేని పదవి నిరాకరించిన వారికెవ్వరెడు - లోకభ్రాంతియెగాని మరియే లోకమున విశ్రాంతి గలుగదు ॥శ్రీక॥

2 ఆదిమధ్యాంతములులేకున్నా నిగమాంతవేద్యుని - మోద మునగనసుఖముగలదన్నా-పాదుకొనిబ్రహ్మాండమునకును యాదరంబై సకలదిశలను - వేదవేత్తల యనుభవంబున బోధపడు నిజతత్వమెరుగుము ॥శ్రీక॥

3 చూపు రూపము లోకటియగా విధము నీలోన గలిగిన వ్యాపకుని గను తెరవు యిదెయనుము - లోపమేమియు లేక యాపరలోకమున జేరుంటివా-యేపాపములు నీదరికి రావని - తేపతేపకు తెలియుచుండుము ॥శ్రీక॥

4 హృదయము పద్మముపదిలపరచియును వదలకను నీవా సదయు
కృప గాంచియును మెలగిసను-కొదుదుపకి కామాదివృత్తులు
వదల గలవీ విధము నెరిగియు - అదురుబెదురును లేక
శాశ్వతపు సదనమును విడబోకుమనిశము ॥శ్రీక॥

5 నాశికాగ్ర ప్రకాశియాదరియా గురుదేవుగొలచిన మోస
మేమియు లేదు నిజమరయ - భాసురంబగు సర్వసము
నుల్లాసివై భజియింప క్లేశము బాసి చన భవనాశమా ఇదె
నాశనంబన వినవె ఖాశీం ॥శ్రీకరంబగు॥

71. తత్వము

(కళ్యాణిరాగము - మిశ్రగతి)

1 వినరే బుధజనులార విశ్వాత్మకథను-పనిబూనియును వారె
పరిశుద్ధులిలను ॥విన॥

2 ఆదిఅంత్యము లేని యానందమయుడు - వాదబేధము లేక
వశమైయున్నాడు॥విన॥

3 లోకాలోకము లేమిగ్గాకయున్నాడు - శోకమోహాములచే
శుష్కింపబోడు॥విన॥

4 అసమానమై తానె యలరుచున్నాడు - దిశలెల్ల పరికింప
వశము కాబోడు ॥విన॥

5 సర్వశక్తివహించి సాగుచున్నాడు - దుర్వివాదములచె
దొరకకున్నాడు॥విన॥

6 సగుణనిర్గుణములకు సాక్షియైనాడు - పగలు రేయనరాని
పరమాత్ముడతడు ॥విన॥

7 నాశరహితంబైన నారాయణుండు - దేశికు కరుణచే దెలియుచున్నాడు ॥విన॥

8 దరియౌగురుకృపగలుగ దయయుంచినాడు - వరదుడను చును ఖాళిం వదలకున్నాడు ॥విన॥

72. తత్వము

(శంకరాభరణము - మిశ్రగతి)

శ్రీరామ రామరామ శ్రితగుణస్థోమ శ్రీరామ రామరామ ॥శ్రీరామ॥

1 శ్రీరామ రామయని యేమానవుండైన కారుణ్యముగ నెంతో ప్రేమతో బిలచితే-నీమనిష్ఠలు లేక ఎప్పుడు స్వానుభవము న జూచు వారల - కామితార్థంబుల నొసంగుచు ప్రేమతో రక్షింతువయ్యా ॥శ్రీరామ॥

2 ఏకాంతమందు జేరి శ్రీరామయని ప్రేమతో స్మరణజేయ- ఏకాకారముతోడ ఎల్లప్రొద్దులయందు-చీకాకు లేకుండ చేరి యుందువు రామ-ముందు వెనుకను సందులేకను సందియంబు లేక ఎప్పుడు-ఆనందముగ నినుగొలచువారల డెందమందున జేరి యుందువు ॥శ్రీరామ॥

3 బాహ్యత్రిపుటిని మరచి ఎప్పుడునూ శ్రీరామ యనిస్మరణ జేసిన శాంతినిత్తువయా- అంతరత్రిపుటిని జేరనివ్వక సంతతము నినుగొలచి నప్పుడు ధ్యేయమగు పరమాత్మరూపై వ్యాపకంబై యుందువయ్యా ॥శ్రీరామ॥

4 అంతరాంతర త్రిపుటియొందురా లక్ష్యార్థముంచి స్పష్టపర
చిన జ్ఞానదృష్టికి-నావృత్తుకలు లేక కేవలాత్ముడవగుచు
ఎప్పుడు బయలు బ్రహ్మంబగుచు నీవే ద్వయము లేకను
యుండుదువయ్యా ॥శ్రీరామ॥

5 వాచకంబున రామయనియూను శ్రీరామునిన్ను మానసంబున
చెదరనివ్వకను- జ్ఞానమందున జ్ఞప్తినుంచుక జ్ఞప్తికూడ
మరచియుంతట-తాను నేనను వెరుక లేకను ప్రత్యగాత్ముడ
వగుదువయ్యా ॥శ్రీరామ॥

6 రామరూపమె తంగెళ్ళ్యాండు భక్తుల కెల్లను స్వానుభ
వమై తెల్పె ఆస్యాంశు-అనుభవం చే యనుచు నెప్పుడు నప్పు
గాదరియాను వేగమె ఘట్టిగను దెల్పుదువు రామా॥శ్రీరా॥

73. తత్త్వము

(బేగడరాగము - మిశ్రగతి)

1 ఏది ఎటుల జరుగనౌనో యెరుగ నెవరి తరముగాదు -
వాదులాడ ఫలము గలదె వసుధ నెంతవారికైన ॥ఏది॥

2 పూర్వ పుణ్య పాప ఫలము కార్యరూపమై జనించు -
నిర్వహింతునవకు నీవు సర్వమయుని కరుణగాక ॥ఏది॥

3 పుట్టి భువినిబడియు మరల గిట్టువరకు ఖర్మఫలము - యిట్టి
దనగరాదు దీని దిట్టపరుపబోకు మెందు ॥ఏది॥

4 మానవ జన్మంబు ప్రభుని ధ్యానముననె గలిగెననుచు -
జ్ఞానమొంది మరువనీకు న్యూనమా భవంబు విడదు ॥ఏది॥

5 జనన మరణ దుఃఖములను వెనుక ద్రోయు వారుగాదె - ఘనులటంచు పలుకు శృతుల వినయమున భజింపవలదె ॥ఏది॥

6 గురుని కరుణ వలన తనదు గుర్తు దెలియవలెను గాని - తరుచు శాస్త్రములను జదువ తన్నెరుగ గలరె భువిలో ॥ఏది॥

7 తన్ను దెలియకున్న మాయ ఎన్నడైన విడువబోదు - భిన్నమైన మార్గములకు యెన్నబోకు యెప్పుడైన ॥ఏది॥

8 చపల గుణములన్ని వీడి నిపుణతతో నిన్నుగాంచ - సఫల మాను జన్మఫలము అపరిమితానందమమురు ॥ఏది॥

9 వాసిగను దరియా హుస్సేన్ షా దేశికుని సత్కరుణ వడసి - దోసిలొగ్గి ఖాశీమా నీ వాసించుము అదియె మేలు ॥ఏది॥

74, తత్వము

(శంకరాభరణము—మిశ్రగతి)

1 భావాతీతంబైనది సద్గురుమహిమ భవములంటకయున్నది- కావారములుమాని ఘనులానందముబూని నీవునేనగాని తావుజేరిననిదియె ॥భావా॥

2 వెలిలోనిర్మలమైనది సద్గురుమహిమ కలకాలమునునున్నది- తులలేని పరసౌఖ్యమొసగూర్చి దృఢమైనబలమొసగి భవ బంధముల బాపుచునున్నాది ॥భావా॥

3 అన్నిటతానైనది-సద్గురుమహిమ యెన్నలవియుగానిది-మాన్నతో తను తా గన్నవారలవరమై సుస్నేహమాయ తో నెన్నడు గలియక ॥భావా॥

4 అండబాయకనున్నది-సద్గురుమహిమనిండినిజమైయున్నది-యెండమావులరీతినుండుజగమునుగనక-దండివారలమదిలో దయజూపె ధర్మాత్మమై ॥భావా॥

5 నెరప్రులన్నిదీర్చేది-సద్గురుమహిమ వేదావేద్యంబైనది - చరితాత్మమై దరియాగురు కరుణాకటాక్షమని-ధరణు భాశిం దాసు శరణనుచు మరువానది ॥భావా॥

75. తత్వము

(ఆనందభైరవి - మిశ్రగతి)

1 నిన్ను దలచెద దేవ దేవా-నన్ను మన్నించి బ్రోవనిటు రావా - ఎన్న శక్యముగాని విశ్వపాలన నీవె-కన్న బిడ్డల రీతి కరుణతో జూతువట ॥నిన్ను॥

2 కపట వాంఛలలోన బొరలి-నీదు కృపజూడకను మాయ వదలి - విపరీతములచేత విర్రవీగుచు భువిని-అపరాధినైతి నన్నాజ్ఞలో నిలుపుమని ॥నిన్ను॥

3 కల్ల జగమని దెలియలేక-వట్టి కలుషములజిక్కి- నినుగనక - ఆల్లిబిల్లిగ దిరిగి ఆయాసమున నీవె - చల్లగను రక్షింప స్వామి నను పెరవుత ॥నిన్ను॥

4 ఎందరిని గాచితోవో మున్ను-ఇప్పుడు ఎందరుండిరో గొలువ నిన్ను - అందరిలో నేనొకడ నతిదీనుడను- విషయ బంధ ములు వెడలించి భవము బాపెద వనుచు ॥నిన్ను॥

5 సర్వ రూపకుడ వీవనుచు - బుధులు యుర్వీస్థలిని బలుక వినుచు-నిర్విచారంబునను నీవె సర్వంబనుచు-దుర్విపాదము విడువ దోడ్పడుదువని నమ్మి ॥నిను॥

6 అంతరాత్ముడవైన నీదు-ఘనము వింత వింతలకెల్ల పాదు - సంతోషమున నిన్ను స్వాంతమున పూజింప-చింతలన్నియు బాపి చెంత జేర్చెద వనుచు ॥నిన్ను॥

7 ధరను దరియా గురుని సేవా-సర్వధర్మములను తెలియుటకు త్రోవ - మరువక భాశీం మానసంబున నీదు-స్మరణ జేయగ పాపమతి సమయునంచు ॥నిన్ను॥

76. తత్వము

(మిశ్రగతి - నాదనామక్రియ)

1 గురువరుని సేవా-పరమార్థమును గురు తెరుగు త్రోవ- అరలేక సతతమును మరువాక జేయుచును - స్థిరులైన వారలై యీదురితాబ్ధి తరియించి - పరమ పదవికి జేరు భాగ్యము బడయగల సద్భక్తులని మును-వరుసగా మహా నీయులెల్లరు ఒక్కరీతిగ బలుక వినమె ॥గురు॥

2 యింగితపరులు యిష్టాయిష్టములు లేని బుధులు - మంగళ కరమై చెలంగు సర్వాధారు సంగతిగని-విషయ ప్రసంగ

మేమియు లేక-హెంగుగలుగునటంచు మరువక ఆత్మరూపము నెఱుగుకొరకై-భంగ మేమియు లేక శ్రీజ్ఞాన పాదములఁబాలించు రెప్పుడు ॥గురువరుని॥

3 ఆదిఅంత్యము నుగాకను వెలిగే-బోధారూపమును శోధింప గురుదేవు యాధారమేగాక-మేధావులకు యితర సాధాన మేమౌను - నాదినీదని బలుకరాకను గాధలేమియు లేని స్వాత్రిభ రోదనల పాల్గొని పరము-సుధామయుంబని గొలు చుటకుగద ॥గురువరుని॥

4 అతివినయమునను సేవింప సద్గతిగాంచనవ్వను-మతిమంతులా త్మార్థహితమెఱుంగగోర-శ్రీసతియే సర్వము దెల్పు క్షితిపై నవతరించి-పతితపావనమైన మార్గము - శృతిహితంబుగ జెల్పి దయతో-పతనమేమియు లేని నిర్మల వ్రతముజూపిన వారె గురులని ॥గురువరుని॥

5 పతితపావనము శ్రీగురు దరియూ పాదసేవనము-అతివినయ మున తానా కాశాతీతంబైన-పరమాత్మ సేవించి బంధంబు లనుత్రుంచి-పరము జెందుచునుండు ఖాశిం వదలకను-తన హృదయమందున వదిలపరచెను భక్తితో గురుని॥గురువ॥

77. తత్వము

(మిశ్రగతి - ఆనందభైరవి)

1 గురునాథు సేవా తత్పరులైన - తరియింప తెరవౌను- గుతిగాంచుమా పరమానంద భరితమా భజియింపుమా - వెరవులన్నియుదీర్చి ఈశ్వరుకరుణానుస్థిరమై వెలుగగమది

యేదురితాములున్న వె - తరుణమిది నీవరిసి నిర్మల తావు
జూచియు ధైర్యమున యేకొరత లేకున్నట్టి సత్పథ యిరవు
జేసుక నున్న మేలౌ ॥గురు॥

2 తెలిపినంత యెనీవు తెలివిలోజూచియుకలతలన్ని యువీడ వె-
నిజతత్త్వార్థములవి జేసుకగూడ వె - పలుభ్రాంతులను బోవ
ఫల మేమిగలఁగదు- వెలుపలలోపల వెలిగేపరాత్పరు తలపు
లను దలచియు - సుధామృతధారలను గ్రోలుచు- భవాం
బుధి మెళువతో నీదంగ గలిగిన- తెలివియె తెలివియున
జెల్లును ॥గురునాథ॥

3 అతిరహస్యమైన శ్రీహరికథలు విని కన- మతిమంతులైరీ
భువినీ-సర్వాత్మసంగతి దెలియగలరీయవనీ- అతులితమా
పదవి వెదకిజూచేను మలిన హితవుగలసినవారి జతనుండుట
యెగాని - పతితులకుగనరాని సత్యవ్రతులు దీనిని స్వాను
భవమున-గతియటంచు నెరుంగువార లె-క్షితినిధన్యాత్మ
లయ్యేదరు ॥గురునాథ॥

4 గంగయమునలమధ్యసంగములో నీవువంగిస్నానముజేయ వే-
పరమాత్ముని తొంగిచూచుటె హాయియే - అంగలింగైై
క్యమె అమృతపదవియనిపొంగిమహాత్ములు భోగ్యులయ్యేద
రిలను - ఇంగితుల గలిగినమగద నిస్సంగులై బరగుటకు
నిర్మల సంగతిని విడబాయకను భవసంగమును జేరగా
వలదిక ॥గురునాథ॥

5 దాసుల బ్రోచుమె తెగినపనియైన శ్రీదేశికు మదిజెంచవే సుజనులకుగూడి మోసములనుత్యంచవె - వేసటలేనట్టి విధమిదియె యెరిగిన గాసిగలుగగబోదు - కలలోనైననునీవు ఆశలన్నియు విడచి దరియాదేశిక ప్రభుజేర అఘములు బాసి సర్వా సుధీపదవిని వాసిగా గనవవును ఖాశిం॥గురు॥

78 తత్వము

(శంకరాభరణము - ఆది తాళము)

1 మానసమా గురుపాదతీర్థములు మరువక గ్రోలిన మర్త్యా దవునిక - జ్ఞానవశంబున ఘనునిగానకను - హీనగతితో నీవేలచెడెదవయో ॥మానసమా॥

2 మక్కువతోడుత మాధవుపదములు దిక్కనినమ్మితె చిక్కులువిడునో ॥మానసమా॥

3 జాగతనంబున వారకాంతలతో జేరి సుఖించిన దారిదెలియదిక -నారాయణయని నామముదలచిన ఘోరకలుషములు దూరమవునుగదె ॥మానసమా॥

4 యుందుగాను దరియాగురుచరణము లందంబున యానందించెదు-సందియుంబు సర్వంబు సమసునో ॥మానస॥

5 దోషదోషములు వేసట లటంచెను భాసురాత్మకుని పఠియించును - నీఆశపాశములుకోయ నిర్మలాప్రకాశము వాసిగగల్గును ఖాశీమా ॥మానసమా॥

79. తత్వము

(శంకరాభరణము - మిశ్రగతి)

1 రామా నీదగునామమేమాని వర్ణింతు పామారత్వము బాపరా - సామజా వరదూడవనుచు చక్కగా నామదిని నిల్పి - నీమముతో నీనామ మెప్పుడు వేమరక భజియింపుచుంటినీ ॥రామా॥

2 మును ప్రహ్లాదుని బ్రోచి ఘనయశము వడసిన అనఘమూర్తి వీవెగా - దినదినము నీసత్యకథలను వినుచు మనమున దలచుచుండెదు-మనుజులకు యికజన్మ లేదని వినమె ఆర్యులు దెలుపుచుండగ ॥రామా॥

3 మురహారియనుచు నీదరిజేరి యుంటిని కరుణా నాపై యుంచరా - పరమపావన నీదునామము సతతమును మదిదలచుచుంటిని-అరమరేలనో బ్రోచుటకు నీయాభిమతంబని దెల్పవేరా ॥రామా॥

4 దాతావు నీవని దరిజేరియుంటిని పాతాకములు బాపరా - పతితపావననీదునామము సతతమును మదిదలచు చుంటిని-క్షితిని సావరప్పా లెమందునయతులితంబుగ వెలసియుండిన ॥రామా॥

5 దాసుడ ననుచు నీదాపుజేరియుంటి వాసుదేవా బ్రోవరా-వేమరక నీనామమెప్పుడు ఆశచె మదిదలచుచుంటిని-ఖాశీమును దయనేలు దొరవని దోసిలొగ్గితి గాసి మాన్పరా ॥రామానీదగు॥

80. తత్త్వము.

(బేగడరాగం. ఆటతాళం.)

1 ఓ న్నమశ్శివాయను మంత్రం నా పాపములను తెగద్రెం
చేసురా – నమశ్శివా యని నామ మన్న నందున నా గురు
మూర్తి నాకు తెల్పెరా ॥ఓన్నమ॥

2 నా యనుబీజాక్షరము భూస్థానంబై యుండెనురా – గణ
పతి కెప్పుడు స్వానుభూతియై గమ్యంబై దనరారుచుండురా
॥ఓన్నమ॥

3 మా యను చెల్పిన యక్షరము మాయాతీతంబై నదిరా –
యిమ్ముస్వాధిష్టంబున కిరవై నలువకు నెప్పుడు నానందిం
పుచు ॥ఓన్నమ॥

4 శి దెల్పినయీస్థిగనామంసిద్ధయియున్నదిఘననామం–మణిపూ
రకమున మహానీయంబై వప్పగ విష్ణుకు వందన మొసగుచు
॥ఓన్నమ॥

5 వరూపంబై వచ్చేనురా వైరాగ్యంబై దనరెనురా –
వైరాగ్యంబన భ్రమరహితంబని రుద్రునకెప్పుడు– రూఢిగ
మ్రొక్కుచు–ననాహతంబున నాదరింపుచును ॥ఓన్నమ॥

6 యావంత్తైన తేజమురా ఎల్లరుకను బోధింపరురా – క్షేత్ర
జ్ఞుడనుజీవుడు ఎప్పుడు కంఠంబున పలుకులు వచియింపుచు
॥ఓన్నమ॥

7 ఓంకారంబైదనరెనురా శ్రీగురుస్థానంబనవినరా - ఆరు చక్రిముల కావలయున్నది తెరచిచూచిన తానైయున్న నేతినేతియని సీలోయున్నది శ్రీగురుతంగళ్ళాహ్యాలు తెల్పిరి ॥ఓన్నమః॥

8 మంత్రార్థంబని దెల్పెనురా సుబ్బదాసుసద్గురుమూర్తి-దీని నెప్పుడు ధ్యాన్న మొనర్చిన తిరిగిపుట్టరని దరియడు దెల్పెను ॥ఓన్నమః॥

81. తత్వము

(శంకరాభరణము - ఏకతాళము)

1 నిండీఅన్నిటయున్నదీ సద్గురుకరుణ నిగమాతీతంబైనది - తాను నేననియేటి భేదాము లేనట్టి - తావున యున్నట్టి తత్వజ్ఞులైనట్టి ॥నిండీ॥

2 హృదయాంతమైనాదదీ సద్గురుకరుణ నిటలాంతమైనదదీ - జ్ఞానజ్ఞానములకు తావులేకనుయెల్లా స్వానుభవులాకెల్ల - తావూనయున్నాది ॥నిండీ॥

3 బాధాలేకున్నాదదీ సద్గురుకరుణా బోధారూపంబైనది - సాధానములునాల్గు తెలియనేర్చియున్న - వేదవేద్యులకు బోధమైయున్నాది ॥నిండీ॥

4 ఖండమేమియుకానిదీ సద్గురుకరుణ దండివారికైనది -అండ బాయకనుండి కుండలాగ్రమునుండి - పండాగ సద్గురు పండీ యున్నాదదీ ॥నిండీ॥

5 చావుపుట్టువుకాసిది యెప్పుడు వర్కతీరుగా యున్నాదది-
నీవారశోకమునవిండి యున్నవారి భావమందున తానై
పండూగై యున్నాది ॥నిండి॥

6 దండివారు గన్నది సద్గురు మర్కావాసీ రీతిగ నున్నది -
మండితముగ భాశీం మహానీయులెప్పుడు-భావాభావామైన
బయులు తానైనాది ॥నిండి॥

7 సద్గురుకరుణాయిది ఎప్పుడుతన స్వాంతమందునయున్నది-
గురుకృపలేనట్టి మనుజసంఘములకు తెలియశక్యముగాని
దరియాకు బోధించె ॥నిండి॥

82. తత్వము

(శంకరాభరణము—మిశ్రగతి)

1 నీకు నముంలిలగలరె భాశీంపా నిత్యవక్రాశ చేకొనవె-నను
కృపనుభాశీంపా ॥నీకు॥

2 జోకత్తోడుత నిన్ను దలచెడు పాకమెరిగిన భక్తజనులను-
సాకగల సర్వాత్మడవు-నీసదన మేసకలార్ధమయమా॥నీకు

3 వాచకంబున తెల్పుచుందువయా- భాశీంపలీపా మాన
సంబున ఆజ్ఞయిస్తువయా- ఆజ్ఞకూడలేనిదంచు వునికినీలో
చూపుచూను- పరమభక్తుల హృదయమాలో స్థాపితంబై
యుందువయ్యా ॥నీకు॥

4 బోధయందున శుకునివతుగాను-భాశీంపలీపా నిష్ఠయందున
ధృవునిచూపును- ఐక్యమందున జ్ఞప్తిలేకను అంతరంబున
నీవెయయ్యును-ఏతట్టుచూచిన అట్టెత్తోచుచు ఏమిలేకను
యుందువయ్యా ॥నీకు॥

5 వనరుగా ఆజ్ఞేయమందూన భాశీంపలీపా పప్పుగాను ఆజ్ఞ
యిచ్చుచును-దనరుచును తాపత్రియంబుల తగులకెప్పుడు

లక్ష్యమందున - మేటి శిఖరములను నీవై సాటిలేకను
స్వామివి గను ॥నీకు॥

6 నీలతోయద మధ్య మందున - ఖాశింవలీషా నిరవుగాను
సౌజ్ఞ యిచ్చుచును-తుదయు మొదలు లేకనీవై సదయు
డవై యుండగాను-నీవు నేనను గుర్తులేని తావునీవని దరియ
కొసగిన ॥నీకు॥

1. మంగళహారతి

(తోడిరాగము. మిశ్రగతి)

1 మంగళముగురు దేవా మమ్మేలుటకురావ ॥జయమంగళము॥
సంగరహిత పీవ ప్రసంగము నను లేవా ॥జయ॥

2 నింగిపోలికనుండి భవభంగములు లేకుండి - నింగితులలో
నుండీ విశ్వాత్మవైతివండీ ॥జయ॥

3 ఏకమైననీవు యీలోకమున గనరావు - సాకనేర్చినావు
సజ్జనులను గన్నావు ॥జయ॥

4 ఆయకమలములలో ఆధారమైతి విటులో-సూరిజనులమదిలో
సుఖరూపువైతి విలలో ॥జయ॥

5 రక్షకుడైనదరియ గురు శిక్షగలుగుటరయ - మోక్షమార్గ
మిదియా దీక్షవిడకగలియ ॥జయ॥

6 ధర్మపథమటంచు ఖాశిందాసు నిన్నుగొలుచు - మర్మమై
నివసించు నీమార్గమెరుకపరచు ॥జయ॥

2. మంగళహారతి.

(శేహాగ్ రాగము_మిశ్రగతి)

1 మంగళహారతులివ్వరే గురు దేవునకును ॥మంగళ॥
మంగళహారతులివ్వరె లింగభంగమైనగురుని - సంగము
నను విషయముల నెరుంగరాని సంగతెరిగి ॥మంగళ॥

2 సగాటిగలిగినాూటిదాటియు మమూర్మలలోన బోటియున్న చోటుదెలిసియు - మేటిశిఖరమునను గురునితోటిగలియు బాటదెలిసి-దీటులేని ప్రభుడటంచు మాటిమాటికిని స్మరించి ॥మంగళ॥

3 దీక్షగలిగి రక్షకుండని వీక్షించి సర్వాపేక్షలెల్లవీడ మేలని-శిక్షగలిగి మోక్షదాత పక్షమునను నిలువ మనకు- అక్షయమా సుఖమొసంగు పక్షపాత రహితుడనుచు ॥మంగళ

4 చింతచింతలేమిలేకను ఆనందమయుడె - అంతరాత్మగాను నిలచేను-పంతములకు తావులేని శాంతిగలిగిస్వాంతమునను-భ్రాంతిరహితమైన దేవు చెంతజేరి చింతవీడి ॥మంగళ॥

5 యెల్లలోకములకు తానైమై విశ్వాత్ముడనుచు యుల్లము లలోనుండు దేవుడై-చల్లనైనకృపనుగోరు యెల్లమానవులను బ్రోవ-తల్లిదండ్రి దాతయగుచు ధర్మములను దెలుపు ననుచు ॥మంగళ॥

6 ధరను కుందుకువారిపురమునను భక్తులనుబ్రోచు దరియు గురుడె దైవమానన- వెరుకగలిగి వేదవేద్యు స్మరణజేయు మేలటంచు-మరువులేక ఖాశిందాసు శరణుజేయు శాశ్వతు నకు ॥మంగళహారతులివ్వరె॥

3. మంగళహారతి.

(శంకరాభరణము - మిశ్రగతి)

1 శ్రీకరముగవెల్గు చిన్మయరూపును ప్రాపాకమైయుండు బ్రహ్మమునకూ -రాకాపోకలుచూడా యేకమైయుండు - నిరాకారమూర్తియా లోకారుధ్యానకు ॥మంగళ॥

2 అరమరిలేనట్టి ఆర్యవరులకునెల్ల స్థిరమైన పదవనుచు తేట పరచీ - భరియించిసర్వము భ్రమరూపమూను మాన్పి- గురుతేమియులేని గురువర్యానకునూ ॥మంగ॥

3 మండలంబులనెల్ల దండీగధరియించి అండజేసువారి నాదరించి - ఖండాముగాకయూ ఖండరూపము నాపై నిండు చంద్రుని వలెనుండు మహానీయునకునూ ॥మంగళము॥

4 మోదమలరగతాను పాదుదెల్పియు వట్టి గాధాలనెల్లాను కడకుద్రోచి- వేదాంత వేద్యుడై సాధుజనులకునెల్లా బోధ పరచిన దరియా పుణ్యమూర్తికిని ॥మంగ॥

5 దాసాదాసుడైన ఖాశిమున్బ్రోచె యీశూడవైన విధం దెల్పి-మోసమేమియులేనభ్యాసము చేయించి గాసిదీర్చి నట్టి కరుణాకరుణాకూ ॥మంగళము॥

పూజపాట.

(కాంభోజిరాగం-ఆటతాళం)

1 పూజసేయరె సద్గురుదేవు పూజసేయరె ॥పూజ॥
పూజసేయరె మంచిపుణ్యాత్ములైమీరు - రాజితమహా మహారాజరాజౌ గురుని ॥పూజ॥

2 ముయ్యేటిజలకముచే ముందుజలకము వార్చి - వెయ్యి రేకుల మధ్యవెలయు సర్వాత్మునకు ॥పూజసేయరె॥

3 సత్వమనియెడు మంచిచలువ వస్త్రిములు - మహాత్ముని కట్టించి మరియాదతో గురుని ॥పూజ॥

4 సందియములులేని గంధంబు నిటుదెచ్చి - అందంబుగను మేన నలది నిశ్చితు లవుచు ॥పూజ॥

5 శాంతమూనిగ మంచిసద్గుణంబులు పుష్ప - బంతులుగను గూర్చి పరమాత్మపైనుంచి ॥పూజ॥

6 కామాది శత్రుల కదలకుండగబట్టి - నీమముతోడను ధూపమొనర్చియు ॥పూజ॥

7 న్యూనంబులేని సుజ్ఞానంబనియెడుజ్యోతి - పూని వెల్గించిన పూజ్యుడౌ దేశికుని ॥పూజ॥

8 అహముని స్ఫురియించు యజ్ఞానమును దెచ్చి - మహా నైవేద్యముజేసి మర్యాదతో గురుని ॥పూజ॥

9 కుడియెడమలబట్టి కుంభకంబుననిల్పి - తడబడకను నిదియె విడియంబనుచు నిచ్చి ॥పూజ॥

10 నేర్పరితనమను కర్పూరమును గురుని - కర్పణమనియును హారతిగను నిల్పి ॥పూజ॥

11 అరలేక దరియాగురు చరణాబ్జముల కొరగి - మరువకను భాశింమదినిల్పి మహనీయు ॥పూజ॥

2 పూజపాట.

(దన్యాశిరాగం-ఆటతాళం)

1 పూజింతు గురురాయ పుణ్యస్వరూప - శ్రీరాజాధిరాజ మహారాజమహనీయ ॥పూజింతు॥

2 వాసనత్రయములుదీసి గంధముజేసి - దేశికప్రియ మీ దేహముపైనలది ॥పూజింతు॥

3 సుగుణములన్నిటి సుమమాలగాగూర్చి - సగుణుడవు నీకు హారముగాను ॥పూజింతు॥

4 తాపత్రయములను రగులక నేప్రొద్దు - నీపాదములకును ధూపముగను వేసి ॥పూజింతు॥

5 మనసేంద్రియములను మరలించి నినుజూడ - ఘనమైన
జ్ఞానమును దీపముగ బెట్టి ॥పూజింతు॥

6 నేను నేనను దోచ హాసిగలిగించేడు - మేనిగుణములు
మాని నైవేద్యమిడి ॥పూజింతు॥

7 దరియాగురువరుదేవు కరుణవడిసినయట్టి - పరిపూర్ణులను
గలసి భక్తగ్రంధులతోడ ॥పూజింతు॥

8 ఖాశీందాసుని వేసటలనుదీర్చి పోషించి దయనేలు -
యీశుడె గురుడనుచు ॥పూజింతు॥

1. జోలపాట

(లాలిపాటమాదరి-మిశ్రగతి)

1 జోజోజో గురురాయ జోజోజో మహనీయ - జోజోజో
సుఖరాయ జోజోజో సదయా ॥జో॥

2 నీవారశోకమునవిలచి వర్తింపభావంబునబుధులు ప్రస్తుతి
యొనర్ప - కేవలుడవై భువిని కీర్తిని వహింప - నీవేగా
భవములను నిమిషమున ద్రుంప ॥జో॥

3 దిశలెల్లనిండియును దివ్యులకుదోచి - వశమైళివని నిన్ను
వర్ణింపనెంచి వినుకజెందని భక్తవితతినిటు గాంచి - రక్షకు
లనుజేయుదు విరాగమునసుంచి ॥జో॥

4 సాధనంబులు నాల్గు స్తంభములుగాను - వేదాచతుష్టయ
మను త్రాళ్ళతోను- మోదమలర గురునిబోధ తొట్టిగను
సాధనంబునగూర్చి సఖులు లందరును ॥జో॥

5 పరమాత్మరూపమై ప్రభలు నినునిలపి- శిరముగానుంచె
దరు దీనతనుబాపి - తెరవులన్ని యుబ్రోవు విధములను
జూపి - కరుణించెదవునీలో ఘనముగాగలపి ॥జో॥

6 క్షితిని దరియాగురుడె శివరూపుడనుచు- సతతమును మది లోను సాక్షిగాగనుచు- వెతలన్నియుబాయుటకు విధమి దే యనుచు-వ్రతముగను ఖాళీం హితవుగా దలచు ॥జో॥

1 మేలుకొలుపు.

(భూపాళరాగం-ఆదితాళం)

1 సాక్షివై జగముల వీక్షింపుచు బుధులరక్షించ గురుదేవా

మేలుకో॥

2 పక్షపాతము లేని ప్రభుడవు నీవనుచు దీక్షగలిగున్నారు॥ మే

3 నిండుసమాధిలో పండియున్నానీవు పండితులను బ్రోవ ॥ మే

4 యండజేరినవారి ఆదరించెదుకొరకు దండిదైవమునీవే ॥ మే

5 మేరుశైలముపైని ధీరుడవైనీవు వేరులేకున్నావు మేలుకో॥

6 కారణపతి వనుచు కాంక్షించి భక్తులు కాచియున్నా రయ్యా ॥ మేలుకో॥

7 లోకలోకము లేమిగాకను నీవైయె యేకమైయున్నావు ॥ మే

8 సాకెదవని జనులాకొని నీకృపకు చేకొనియున్నారు ॥ మే

9 జగములసృష్టించి జగతిభావముగాక మిగిలినీవున్నావు ॥ మే

10 దిశలెల్లదిగనాడి విగతకల్మషులెల్ల సుగతి గనను న్నారు॥ మే

11 వాసిగదరియా గురువరుడవై నీవిట్లుభాసిల్లుచున్నావు ॥ మే

12 ఆసించి తంగెళ్ళదాసు నీసేవాకు దోసిలొగ్గున్నాడు ॥ మే

2. మేలుకొలుపు.

(భూపాళరాగం-మిశ్రగతి)

1 సత్యమవుచు సర్వేశ్వరుని జేయుచు సాదుబృందము - నిత్య ముక్తిని గోరుచును భువినిలచియున్నారు గురుపతి ॥ మే॥

2 ఆపదోద్ధారకుడవనుచును తాపసోత్తములెల్లనిన్నే - తేప
తేపకు దలచుచూను నీదాపునను న్నారు గురుపతీ ॥ మే

3 భిన్నమేమియుగాక నీవె అన్నిరూపములైతి వనుచు
ఆపన్నులై నీపాదసేవను బాయకున్నారు గురుపతీ ॥ మే

4 మేరుశిఖరమందు నిలచినధీరుడవు నీవనుచు భక్తులు -
వేరుసేయక నీదుకృపకై వేచియున్నారు గురుపతీ ॥ మే ।

5 తలపులుడిగేచోటనీవె దాగియున్నా వనుచు దెలిసియు-
మెళుకువతో బుధులెల్ల నినుగని మెలగుచున్నారు గురు
పతీ ॥ మేలుకో ॥

6 సదయహృదయ నివాసనీదగు సదనమున సర్వంబుగలదీ-
వదలకను నిన్నాశ్రయించిన కదలకున్నావు గురుపతీ ॥ మే ।

7 యెల్ల లోకములనుభవించె వేదవేద్యుడ వనుచునిన్నే-
యుల్లమున యూహించి విషయము లొల్లకున్నావు
గురుపతీ ॥ మేలుకో ॥

8 వాసిగను దరియాహుశ్శేన్‌షా దేశికుడవని దీక్షజేయుచు-
ఖాశీమయ్యె నీవటంచును కాచియున్నావు గురుపతీ ॥ మే ॥

—:గద్య:—

ఇది శ్రీ దరియాహుశేన్‌షా ఖాదరి దేశిక సుజ్ఞానసుత
శ్రీ ఖాశింవలీషా ఖాదరి దేశిక ప్రణీతంబైన
పరమామృతంబను గ్రంథము సమాప్తము:
ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః.